

วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์

นางสาวรัชดาภรณ์ มอญขาม

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-17-0816-5

ลิขสิทธิ์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DRAMATIC PRESENTATION
IN TELEVISION TOURING FEATURE PROGRAM

Miss Ratchadaporn Monkham

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Mass Communication

Department of Mass Communication

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2001

ISBN 974-17-0816-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์   วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์
โดย   นางสาวรัชดาภรณ์ มอญขาม
สาขาวิชา   การสื่อสารมวลชน
อาจารย์ที่ปรึกษา   อาจารย์สุภาพร โพธิ์แก้ว

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์สุภาพร โพธิ์แก้ว)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญเรือน กิติวัฒน์)

รัชดาภรณ์ มอญขาม : วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์
(DRAMATIC PRESENTATION IN TELEVISION TOURING FEATURE PROGRAM)
อ.ที่ปรึกษา : อาจารย์สุภาพร โพธิ์แก้ว, 150 หน้า. ISBN 974-17-0816-5

การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอเชิงละคร และเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละคร โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหาและวิธีการนำเสนอของรายการ “บ้านที่ปลายฟ้า” โดยใช้ทฤษฎีการเล่าเรื่อง แนวคิดรูปแบบรายการสารคดีและละคร และองค์ประกอบทางละคร เป็นกรอบในการศึกษา นอกจากนี้ยังสัมภาษณ์เชิงเจาะลึกผู้ผลิตรายการ ผู้เขียนบท และผู้ควบคุมการตัดต่ออีกด้วย

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบของรายการ “บ้านที่ปลายฟ้า” เป็นสารคดีท่องเที่ยวที่มีการดำเนินเรื่องด้วยวิธีการนำเสนอเชิงละคร เนื้อหาของรายการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เนื้อหาทางด้านสารคดี ได้แก่ ข้อมูลการท่องเที่ยวต่างๆ และเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวทางละคร โดยสารคดีแตกต่างกันทั้งสองส่วนนี้ถูกนำเสนอสลับกันไปผ่านวิธีการดำเนินเรื่องแบบละคร

เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในงานสารคดีท่องเที่ยว “บ้านที่ปลายฟ้า” ได้มีการใช้อองค์ประกอบ และ รูปแบบการเล่าเรื่องทางละคร ได้แก่ แก่นเรื่อง ตัวละคร โครงเรื่อง บทสนทนา ดนตรี ฉากและสถานที่ อย่างไรก็ตามข้อมูลการท่องเที่ยวที่เป็นเนื้อหาทางด้านสารคดี ไม่ได้ถูกนำมาสร้างเป็นละครแต่อย่างใด เนื้อหาดังกล่าวเพียงแต่ถูกนำเสนอแทรกผ่านการดำเนินเรื่องเชิงละคร ซึ่งถือเป็นกลวิธีในการสร้างอรรถรส สีสัน ความเพลิดเพลิน เพื่อดึงดูดผู้ชมให้รู้สึกสนุกไปกับการรับข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน
ปีการศึกษา 2544

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4185138228 MAJOR MASS COMMUNICATION

KEY WORD : TOURING FEATURE PROGRAM / DRAMA – DOCUMENTARY

RATCHADAPORN MONKHAM : DRAMATIC PRESENTATION IN TELEVISION

TOURING FEATURE PROGRAM. THESIS ADVISER : SUPAPORN PHOKAEW.

150 pp. ISBN 974-17-0816-5

The Objectives of this qualitative research were to study the format of television touring feature program and to analyse its dramatic presentation. The study employed the narrative theory, the concepts of documentary and drama program format and the dramatic elements to analyse both the content and the presentation of the television feature program “Bantuk – Plai – Fah”. The researching methodology also included in-depth interview of this program producer, scriptwriter and editor.

The results revealed that the format of “Bantuk – Plai – Fah” is the television touring feature program binding with the dramatic presentation. The program contents are divided into 2 parts that are the featuring content of touring information and the dramatic story. These both different messages are alternately presented.

The dramatic technique of presentation being employed in this program are the elements of dramatic narrative : theme, characters, plot, dialogue, music and scenery. However, the featuring content of touring information is not narratively constructed in drama. Rather, the presentation of this featuring content is inserted in the dramatic story - line. By using this device, the audiences can perceived information and be entertained by the presentation simultaneously.

Department Mass Communication

Student's signature.....

Field of study Mass Communication

Advisor's signature.....

Academic year 2001

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยครั้งนี้เปรียบไปแล้วก็คล้ายกับชื่อรายการที่ผู้วิจัยทำการศึกษา คือ “รายการบันทึกลายฟ้า” ต่างกันเพียงแต่ว่าการทำวิจัยครั้งนี้ดูเหมือนจะเป็น “บันทึกลายฟ้า” จนผู้วิจัยเกือบจะเดินทางไปไม่ถึง แต่ด้วยกำลังใจดีๆ ตลอดการเดินทางครั้งนี้ ทำให้ลายฟ้า นั้นไม่ไกลเกินฝัน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ก็ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งในการชี้แนะแนวทางให้ความช่วยเหลือ และกำลังใจอันยิ่งใหญ่จากอาจารย์สุภาพร โพธิ์แก้ว อาจารย์ที่ปรึกษา รวมถึงความเมตตาของรองศาสตราจารย์ ดร.อุบลรัตน์ ศิริวุศักดิ์ ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญเรือน กิติวัฒน์ ซึ่งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่านมา ณ ที่นี้

มิตรภาพแสนดีมักจะได้ระหว่างการเดินทางอันยาวไกล ขอขอบคุณน้องหลิว น้องใจดี น้องๆ เพื่อนๆ ในรุ่นทุกคน ปู เลขาภาคฯ และเทียน ที่คอยเป็นป้ายบอกทางยามที่ผู้วิจัยเดินหลงไป ทางอื่น ขอขอบคุณพี่กัณ คุณกัณฐ์ศิว์ เอื้อกุลวรวัตร เอ๋ อิศราพร ทองอุไร และบริษัทนาฏะกัมปानी ที่เอื้อเฟื้อคลังข้อมูลดีๆ ในการทำวิจัย และการเดินทางครั้งนี้คงจะยากลำบากกว่านี้หากขาดเพื่อนร่วมทางที่รู้ใจ ขอขอบคุณได้ง my bigboy

ท้ายสุดแต่สำคัญที่สุดเสมอสำหรับการเดินทางตลอดชีวิตที่ผ่านมาของผู้วิจัย กราบขอขอบคุณพ่อและแม่ ผู้ให้อิสระ ความรัก และกำลังใจอันยิ่งใหญ่ กำลังทรัพย์อันมากมาย ในทุกการเดินทาง สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตนักเดินทางคือการรู้ว่า มี “บ้าน” รอคอยการกลับมาของเราเสมอ ขอขอบคุณทุกๆ คนที่มีส่วนร่วมในการเดินทางครั้งนี้สำคัญในชีวิตครั้งนี้...ขอบคุณค่ะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหาคำวิจัย.....	8
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	8
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	8
1.5 นิยามศัพท์.....	9
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 ทฤษฎีการเล่าเรื่อง.....	10
2.2 แนวคิดเรื่องสารคดี และ ประเภทของสารคดี.....	12
2.3 แนวคิดเรื่องสารคดีท่องเที่ยว.....	17
2.4 แนวคิดเรื่องสารคดีเชิงละคร.....	20
2.5 แนวคิดเรื่องประเภทรายการ.....	21
2.6 แนวคิดเรื่องละคร.....	24
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	33
3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา.....	33
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	35
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
3.4 วิธีการนำเสนอ.....	35
บทที่ 4 รูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร.....	36
4.1 พัฒนาการของสารคดีท่องเที่ยวในประเทศไทย.....	36
4.2 เนื้อหา.....	44
4.3 วิธีการนำเสนอ.....	51

บทที่ 5 เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในงานสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์.....	54
5.1 แก่นเรื่อง.....	61
5.2 ตัวละคร.....	65
5.3 โครงเรื่อง.....	68
5.4 บทสนทนา.....	91
5.5 ดนตรี.....	94
5.6 ฉากและสถานที่.....	96
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	99
6.1 สรุปผลการวิจัย.....	99
6.2 อภิปรายผล.....	107
6.3 ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะการวิจัย.....	109
รายการอ้างอิง.....	110
ภาคผนวก.....	113
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	150

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โดยทั่วไปแล้ว เมื่อก้าวถึงงานประเภทสารคดี ผู้คนส่วนใหญ่จะนึกถึงงานที่อัดแน่นไปด้วยเนื้อหาสาระ ความรู้ทางวิชาการ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริง และที่สำคัญงานสารคดีมักจะถูกมองว่าขาดหรือพร่องแง่มุมทางด้านสุนทรียะ ความสนุกสนาน ความบันเทิง และจากการสำรวจในหลายๆ ครั้งพบว่างานสารคดีไม่ว่าจะอยู่ในรูปของสื่อแขนงใด ทั้งสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ มักจะเป็นงานที่เปรียบเสมือนเป็นชนกลุ่มน้อย กล่าวคือได้รับความสนใจจากผู้ชมผู้ฟังรวมถึง ผู้สนับสนุนหรือสปอนเซอร์อยู่ในกลุ่มเล็กๆ อันจำกัด

จากการสำรวจเปรียบเทียบระยะเวลาการออกอากาศ และปริมาณการรับชมรายการโทรทัศน์ของประเทศไทยในช่วงต้นปีพ.ศ.2539 โดยวารสาร Asiacom (อ้างถึงในจตุพร อรรถโสภา, 2540) ซึ่งในช่วงปีดังกล่าวถือว่าเป็นปีที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นช่วงที่งานสารคดีทางสื่อโทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์เติบโตอย่างเต็มที่ พบว่าอัตราการออกอากาศของรายการสารคดีกับรายการละคร รายการข่าว และรายการบันเทิงรูปแบบอื่นๆ มีปริมาณใกล้เคียงกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบอัตราการรับชมรายการสารคดีกับรายการประเภทอื่นๆ ปรากฏว่ารายการสารคดีมีผู้ชมน้อยมาก กล่าวคืออัตราการรับชมรายการสารคดีมีน้อยกว่าอัตราการออกอากาศถึง 3 เท่า ในขณะที่อัตราเปรียบเทียบของรายการประเภทอื่นๆ มีความใกล้เคียงกันมากกว่า

John Grierson (อ้างถึงใน Renov, 1993) ผู้เป็นเสมือนผู้นำแห่งวงการภาพยนตร์สารคดีได้ให้คำจำกัดความคำว่าสารคดีไว้อย่างน่าสนใจว่า “งานสารคดี คือบทย่ออันสร้างสรรค์ของความเป็นจริง” คำจำกัดความดังกล่าวอาจดูขัดแย้งในตัวเอง เป็นเสมือนสิ่งที่มีด้านที่สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ แต่ในขณะเดียวกันก็มีด้านที่เป็นกระบวนการผลิตซ้ำอย่างเป็นระบบในคราวเดียวกัน และจากความขัดแย้งของทั้ง 2 ด้านดังกล่าวนี้เองที่ก่อให้เกิดการระเบิดของผลลัพท์ทางจินตนาการอันงดงาม (Renov, 1993)

แต่ทว่าในความเป็นจริงดูเหมือนมิติของการสร้างสรรค์ในงานสารคดี โดยเฉพาะงานสารคดีในประเทศไทยนั้นดูจะเป็นมิติที่ด้อยพัฒนา และเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้งานสารคดีในสื่อหลายๆ แขนงไม่ได้รับความนิยมนเท่าที่ควร โดยปัจจัยอุปสรรคที่ทำให้งานสารคดีไม่พัฒนาเท่าที่ควรได้แก่ เทคนิคการนำเสนอที่ซ้ำซาก มุ่งเน้นแต่การบรรยายเป็นหลัก รูปแบบรายการสารคดีส่วนใหญ่เน้นมุ่งให้ความรู้

ในเชิงวิชาการมากกว่าให้ความบันเทิง และโดยภาพรวมแล้วมักขาด “จุดขาย” หรือความโดดเด่นในการดำเนินเรื่อง ยิ่งไปกว่านั้นถึงแม้จะมีการพัฒนาในมิติของงานเทคนิคและเทคโนโลยี โดยมีการซื้อเครื่องมือใหม่ๆ เข้ามา แต่บุคลากรก็ยังขาดความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เครื่องมือดังกล่าวเพื่อสร้างสรรค์งานใหม่ๆ สู้อย่างผู้ชม

ในกลุ่มผู้ผลิตสารคดีก็ได้แสดงความเห็นต่อปัญหาดังกล่าวไว้ในหลายแง่มุม

“สารคดีที่ดีดูแล้วต้องมีความสนุกเพลิดเพลิน มีความคิดริเริ่มเป็นตัวของตัวเอง แล้วก็ทำให้เขาได้รับสาระประโยชน์โดยไม่ลืมได้ง่ายๆ ก็เป็นเรื่องจะสร้างมันขึ้นมา จะสร้างแบบวิเคราะห์เจาะลึก หรือแบบศิลปวัฒนธรรมแต่ดูแล้วต้องสนุกเพลิดเพลิน ปัญหาอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรให้เขาดู ตั้งหน้าตั้งตาสอนกันอย่างเดียวเขาก็ไม่ดู สารคดีบางชุดไม่บรรยายเลยก็น่าดู เขาพวกคนที่ถูกสัมภาษณ์พูดคนละท่อนสองท่อน 50 คน แล้วสลับด้วยเสียงคลื่นบ้าง เสียงดนตรีบ้าง ไม่มีบทบรรยายก็ได้ ทั้งหมดนี้ มันเป็นกลเม็ดเด็ดพราย กรรมวิธี เทคนิค และยุทธศาสตร์ ในการที่จะดึงคนให้เข้าใจในเนื้อหาที่เสนอ มันเหมือนกับหนังเรื่องสั้น คือทำอย่างไรให้เขาจำได้ เพราะมันเป็นสาระเขาต้องจำ ไม่ใช่ดูแล้วผ่านไป ก็ต้องใช้เทคนิคมากกว่ารายการบันเทิงอื่นๆ “ (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2542 อ้างถึงใน อรทัย รุจิราธร, 2541)

จากความคิดเห็นดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการเลือก “วิธีการนำเสนออย่างมีศิลปะ” ดูจะเป็นปัญหาใหญ่ที่ผู้ปฏิบัติงานในแวดวงสารคดีหลายๆ ท่านกล่าวถึง พร้อมกับเน้นย้ำให้มีการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เขียนบทสารคดี ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามีความรับผิดชอบโดยตรงต่อภารกิจขั้นแรกในการคิดสร้างสรรค์เรื่องราว

“กลวิธีมันสืบเนื่องมาจากหัวใจของงานเขียน หัวใจของสารคดีเราคิดว่าอ่านแล้วสนุก การนำเสนอต้องสนุก เพราะคำว่าสารคดีมันบังคับอยู่แล้วว่าคุณจะต้องเสนอข้อเท็จจริง อย่งไรคุณก็ตื่นไม่หลุด เรื่องต่อไปก็คือว่าทำอย่างไรจะให้มันอ่านสนุก เพราะสารคดีมันไม่ใช่แบบเรียน มันไม่ใช่ข้อมูลที่ทางหน่วยงานราชการแจกให้เรา มันเป็นเรื่องที่ต้องผ่านกระบวนการนำเสนอแล้วเรียกร้อยให้น่าอ่าน คนอ่านต้องอ่านแล้วเพลิดเพลิน งานของเราเป็นสื่อกลางในการสื่อเรื่องราวในพื้นที่ หรือเรื่องราวอะไรก็ตามไปสู่ผู้อ่าน มันต้องผ่านกลไกการทำงานเสียก่อนไปถึงผู้รับสาร การนำเสนอที่อ่านแล้วต้องทำให้เกิดอรรถรส มันจะเศร้าสร้อย ตื่นเต้น สนุกสนานอย่างไรก็ตามแต่เรื่องที่เราเขียน” (ธีรภาพ โลหิตกุล, 2543)

จากงานวิจัยเรื่องพัฒนาการของรายการสารคดีโทรทัศน์ไทยจากปี พ.ศ.2530-2541 ของ อรรถัย รุจิราธร จะเห็นได้ว่าพัฒนาการของสารคดีโทรทัศน์ไทยมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยในยุคแรกเริ่มของโทรทัศน์ไทย (พ.ศ.2498-2518) นั้น ส่วนใหญ่เป็นรายการสารคดีที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ในส่วนที่คนไทยผลิตเองนั้นมักจะมีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์หน่วยงานรัฐบาล สารคดีเพื่อการศึกษา หรือมีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น รายการเมืองไทยวันนี้ (Thailand Today) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างถนนมิตรภาพ ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อรายการเป็น รายการเมืองไทยก้าวหน้า (Thailand in Progress) ซึ่งรายการดังกล่าวคุณสรพรพิสิริ วิริยะศิริ เป็นผู้รับจ้างผลิตให้กับสำนักข่าวสารอเมริกา (U.S.I.S.) ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม ซึ่งภายหลังได้เปลี่ยนเป็นช่อง 9 อ.ส.ม.ท. และสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ตั้งแต่ปีพ.ศ.2499-2524 (วิโรจน์ ประกอบพิบูล, 2541 : 110)

ต่อจากนั้นเป็นยุคการเข้ามาของเทคโนโลยีการบันทึกเทป และการเกิดของบริษัทผู้ผลิต รายการโทรทัศน์อิสระ (พ.ศ.2518-2526) โดยในปี พ.ศ.2522 บริษัทเอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด ได้ร่วมมือกับสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ผลิตรายการสารคดี "รายการความรู้คือประทับ" ซึ่งก็ได้พัฒนารูปแบบมาเป็นรายการกึ่งสนทนา โดยมีภาพแทรกเป็นระยะ ต่อมาในปี พ.ศ.2524 สภาพเศรษฐกิจเติบโตขึ้น จึงทำให้บริษัทผลิตรายการโทรทัศน์เริ่มเติบโตขึ้น ปีจ้ดดังกล่าวส่งผลให้เกิดสารคดีคุณภาพหลายรายการที่เป็นที่รู้จักมาถึงปัจจุบัน ได้แก่ "รายการกระจกหกด้าน" มีรูปแบบการนำเสนอแบบบรรยายจนทำให้เสียงบรรยายของสุชาติ มณีวงศ์ กลายเป็นเอกลักษณ์ ในปี พ.ศ.2526 "รายการหลายชีวิต" ของโจ้ย บางจาก หรือสันติธร หุตาคม ก็เริ่มออกอากาศ และได้มีการผลิต "รายการสองโลก" ขึ้นมาอีกรายการในภายหลัง ซึ่งเป็นที่รู้จักของผู้ชมเป็นอย่างดี และถึงแม้มีทิศทางด้านภาพและวิธีการนำเสนอจะยังคงยึดแนวทางของรูปแบบสารคดีคือแสดงเรื่องราวของจริง ชีวิตจริง ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะถูกบันทึกภาพไว้อย่างทันทีทันใด ไม่มีการปรุงแต่ง แต่เป็นที่น่าสนใจว่า ในแง่ของเสียงบรรยายกลับเป็นส่วนในการเล่าอารมณ์ (dramatized) ที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์

ช่วงต่อมาถือเป็นช่วงบุกเบิกรายการเพื่อสาระ (พ.ศ.2526-2530) โดยยุคนี้เริ่มมีบริษัทผลิต รายการสารคดีโทรทัศน์อย่างจริงจัง อาทิเช่น บริษัทแปซิฟิก อินเตอร์ คอมมิวนิเคชั่น ภายใต้การนำ ของคุณเป็ญ มาลากุล ณ อยุธยา และดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล โดยในระยะเริ่มต้นเป็นการนำสารคดีชุด "แม่น้ำเหลือง" ของ สถานีเอ็นเอชเค ประเทศญี่ปุ่นมาออกอากาศ และจากคุณภาพในด้านการผลิต อันได้แก่การถ่ายภาพอันงดงามประกอบกับบทบรรยายที่ดี ถือเป็นจุดประกายให้ผู้ชมรู้สึก ว่า สารคดีไม่ใช่เรื่องน่าเบื่ออีกต่อไป ต่อมาในภายหลังบริษัทแปซิฟิกฯ ก็ได้ผลิตรายการของตนเอง และ ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากได้แก่ "รายการโลกสลัปส์"

ต่อมาในยุคสงครามสื่อมวลชน ท่ามกลางการแข่งขันทางธุรกิจ แต่ขณะเดียวกันก็ถือเป็นยุคทองของงานสารคดี ประกอบกับกระแสการตื่นตัวเรื่องต่างๆ อาทิ เรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องศิลปวัฒนธรรม เรื่องการท่องเที่ยว ผู้ผลิตรายหลายรายหันมาจับงานด้านสารคดีกันมากขึ้น โดยบางส่วนเป็นกลุ่มคนทำงานสารคดีจากบริษัทแปซิฟิกฯ ซึ่งต่างก็ได้แยกตัวออกมาทำรายการของตนเอง ท่ามกลางการเติบโตดังกล่าวดังกล่าว มีกลุ่มที่มีผลงานอันโดดเด่น ได้แก่ “รายการทุ่งหญ้าป่าใหญ่” ซึ่งถือกำเนิดขึ้นจากความคิดของนักข่าว 2 คน จากบริษัทแปซิฟิกฯ คือคุณสุริยนต์ จงสิทธิ์ และคุณนิรมล เมธีสุวกุล ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนเป็นรายการ “รายการทุ่งแสงตะวัน” ภายใต้การผลิตของบริษัทป่าใหญ่ ศรีเอชเอ็น โดยรายการดังกล่าวเป็นสารคดีสิ่งแวดล้อมที่มีจุดเด่นอยู่ที่รูปแบบการนำเสนอซึ่งให้เด็กเป็นผู้เล่าเรื่องราวผ่านมุมมองของตนเอง นอกจากนี้ยังมีทีมงานได้แยกตัวออกมาตั้งบริษัทผลิตรายการสารคดีเต็มรูปแบบที่เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีคือ บริษัทพาโนรามา ดอคคิวเมนทารีซึ่งถือเป็นบริษัทผลิตรายการสารคดีชั้นนำของเมืองไทย โดยรูปแบบการนำเสนอของงานสารคดีในยุคหลังมีความโดดเด่นกว่างานในยุคก่อนๆ อย่างเห็นได้ชัดคือการเลือกนำเสนอในแง่ของการนำพาผู้ชมให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับการดำเนินเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานของธีรภาพ โลหิตกุล หนึ่งในทีมงานบริษัทพาโนรามา ดอคคิวเมนทารี ซึ่งได้ให้ความคิดเห็นที่น่าสนใจโดยยกตัวอย่างจากงานสารคดีชุด “ต้นตำบานโคบาลไทย” ซึ่งในการถ่ายทำงานขึ้นดังกล่าวได้ใช้อุปกรณ์ในการถ่ายทำ รวมถึงมุมมองทางด้านภาพที่ใกล้เคียงกับการถ่ายละคร ซึ่งถือเป็นการนำกลวิธีการนำเสนอแบบละคร (drama) มาใช้กับงานสารคดี ข้อแตกต่างคือตัวละครมีใช่ดาราดอกแต่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของสารคดีจริงๆ คือคุณโชคชัย บุญกุล และครอบครัว และที่สำคัญคือข้อมูลต่างๆ ต้องเป็นสิ่งที่ตรวจสอบแล้วว่าได้เคยพูดหรือทำจริงๆ ไม่ได้เป็นการแสดงเพื่อให้ถ่ายทำเท่านั้น

ย้อนหลังไปเมื่อ พ.ศ. 2539 ท่ามกลางกระแสการตื่นตัวของวงการสารคดีโทรทัศน์ไทยได้มีบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ (production house) หน้าใหม่เกิดขึ้นมากมาย หนึ่งในจำนวนนั้นคือ “บริษัทนาฏะกัมปानी จำกัด” ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายการสารคดี **“บันทึกปลายฟ้า”** ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในทุกๆ วันหยุดนักษัตฤกษ์ รายการดังกล่าวถือว่าเป็นรายการสารคดีท่องเที่ยวที่โดดเด่นด้วยรูปแบบและเทคนิคการนำเสนอใหม่ๆ ที่น่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำรูปแบบการเล่าเรื่องแบบละครมาใช้ในงานสารคดี

โดยคุณกัณฐ์ศรัศดิ์ เอื้อกุลวราวัตร ในฐานะผู้ควบคุมการผลิตได้บอกถึงที่มาของ รายการบันทึกปลายฟ้า ว่าเกิดขึ้นจากการระดมมันสมองของนักฝัน นักคิดที่มีเจตนารมณ์ตรงกันในการที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อเปิดใจผู้ชมโทรทัศน์บ้านเราให้ลืกลืมความจำเจ และได้ให้คำจำกัดความของ รูปแบบรายการสารคดีบันทึกปลายฟ้าไว้ว่าเป็น **“สารคดีแนวใหม่ในมิติถึงละคร”**

“โดยทั่วไปสารคดีท่องเที่ยวที่เห็นในช่วงนั้นก็จะมีพิธีกรนำไปชมสถานที่ต่างๆ สลับกับเสียงผู้บรรยายที่จะให้ข้อมูลต่างๆ ของที่นั้นๆ เราเลยคิดว่ารายการของเรานั้นน่าจะมีรูปแบบการนำเสนอที่ต่างออกไปในแบบของเราเองคือ การเดินเรื่องที่จะคล้ายๆ ละครคือมีตัวเอกกำลังเดินทางไปต่างๆ แล้วก็เขียนบันทึกเรื่องราวที่พบเจอ แต่ที่พยายามทำให้มันน่าสนใจก็คือมันไม่ใช่การเขียนบันทึกเรื่องราวธรรมดา แต่ตัวเอกในเรื่องจะต้องเจอกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เราผูกเรื่องขึ้นให้ตัวเอกต้องไปเจอกับสถานการณ์ต่างๆ เรื่องราวจะเหมือนละคร คุณำติดตาม ผู้ชมเองก็น่าจะสนุกขึ้น” (กัญจวีร์ เอื้อกุลวรวัตร, สัมภาษณ์ 11 พฤศจิกายน 2544)

ภายหลังจากที่รายการทำการออกอากาศไปได้เพียงไม่กี่ตอน ก็ได้รับเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชนในระดับหนึ่ง ในแง่ของการสร้างสรรค์ความแปลกใหม่ในรูปแบบการนำเสนอให้กับวงการสารคดีโทรทัศน์ในเมืองไทย

“ผมมักจะกล่าวในที่นี้อยู่เสมอๆ ว่ารายการสารคดีโทรทัศน์ในบ้านเรามีน้อยเกินไป ซึ่งก็เข้าใจว่ารายการประเภทนี้ “ขาย” ยากไม่ว่าจะในแง่คนดู หรือว่าในแง่ขายสปอนเซอร์ก็ตาม แต่ “บันทึกปลายฟ้า” เป็นรายการสารคดีท่องเที่ยวในต่างแดน ซึ่งมีรูปแบบไม่เหมือนใคร ด้วยการนำเสนอในรูปแบบของละคร ซึ่งจะมีการเขียนบทเป็นเรื่องเป็นราว...นอกจากผู้ชมจะได้รับความรู้แล้ว ยังได้ความบันเทิงไปพร้อมๆ กันอีกด้วย” (แจ้วริมจ่อ, 2539)

ผู้ควบคุมการผลิตรายการบันทึกปลายฟ้าได้ให้ความเห็นถึงวิธีการเล่าเรื่องของรายการเพิ่มเติมว่า ทางทีมงานจะเริ่มจากการหาจุดเด่นของประเทศที่จะเดินทางไป โดยจุดเด่นดังกล่าวอาจจะเป็นสถานที่ ตัวบุคคล หรือวัฒนธรรมของประเทศดังกล่าว แล้วจึงใช้โครงเรื่อง (plot) ของละครมาเรียงร้อยสิ่งต่างๆ เหล่านั้นไว้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดภาพรวมที่สามารถอธิบายความถึงความเป็นประเทศเหล่านั้นได้อย่างลงตัว

“แนวคิดของบันทึกปลายฟ้าเป็นการนำเสนอรายการฉีกแนวจากสารคดีทั่วไป...อย่างประเทศกรีก ทีมงานบันทึกฯ ก็นำจุดเด่นของดินแดนเทพนิยายมาเสนอในรูปแบบความฝัน เป็นดินแดนที่พวกเขาชาติให้ตัวละครหญิงสาวต้องเกิดอุบัติเหตุกระเป๋าสตางค์หายระหว่างทาง จึงต้องเสี่ยงโชคกับการเล่นล็อตโต้ ซึ่งเป็นการเล่นเสี่ยงโชคที่สามารถลุ้นรางวัลได้ทันที ล็อตโต้ถือเป็นเสน่ห์ของประเทศนี้ที่นักท่องเที่ยวมักห้ามใจไว้ไม่อยู่ บันทึกจึงดึงจุดนี้มาเป็นพล็อตเรื่องผนวกกับมุมมองของผู้หญิงช่างฝันคนนี้” (เพ็ญลักษณ์ ภัคดีเจริญ, จุดประกาย, 2539)

รูปแบบการนำเสนอ และวิธีการเล่าเรื่องแบบละครของรายการบันทึกปลายฟ้า ถือเป็นจุดเด่นสำคัญในการดึงดูดความสนใจจากผู้ชม ให้ปรับเปลี่ยนมุมมองที่มีต่องานสารคดีไปในทิศทางใหม่ จากที่เคยน่าเบื่อ ซ้ำซาก เต็มไปด้วยบทบรรยายที่ไร้ชีวิตชีวา กลับกลายเป็นสาระความรู้ที่มากคู่กับความบันเทิงที่น่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใส่ตัวละครที่สร้างสีสัน เพิ่มมุมมองให้กับงานสารคดีได้อย่างน่าสนใจ

“จะว่าไปรายการสารคดีท่องเที่ยวจัดว่าทำยากทีเดียว เพราะโครงสร้างค่อนข้างจะจำกัด ลองคิดดูเล่นๆ ละกันว่า ถ้าคุณจะทำรายการทีวีแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว คุณจะทำอย่างไรบ้าง ส่วนใหญ่ก็น่าจะมีพิธีกรพาเที่ยวแนะนำที่โน่นที่นี่ ซึ่งที่ผ่านมาก็มักจะมีรูปแบบซ้ำซากมาในแนวเดียวกันหมด แต่น่าสนใจและชื่นชมที่รายการบันทึกปลายฟ้าฉีกแนวไปได้สำเร็จ...จากที่ได้ดูตอนที่ป่าจู้ จูรี โอศิริ นำเที่ยวบาหลี ตอนแรกคิดว่า “คนแก่นำเที่ยว” จะสนุกไปได้อย่างไร แต่เอาเข้าจริงคนแก่ผู้ผ่านประสบการณ์มามากกลับเป็นผู้นำเที่ยวที่ให้ความรู้ลึกซึ้งดงามในอีกแบบหนึ่ง เหมือนเราติดตามญาติผู้ใหญ่ไปเที่ยว แถมยังได้มุมมองของนักแสดงอาวุโสที่เป็นนักคิด นักเขียน นักแสดง ที่แฝงแง่คิดที่ น่าสนใจให้ปรัชญาชีวิต ทั้งการที่ให้ลุงสมชาย สามิภักดิ์ สามิป่าจู้ให้เสียงแฉวมาเป็นระยะตอบโต้กับป่าจู้ก็ให้ความ รู้สึกที่อบอุ่นดี” (คมเพชร, 2539)

“ฟ้าแต่ละแห่งช่างต่างความฝัน...ดินแดนแต่ละฝันช่างต่างเรื่องราว...ผู้คนแต่ละที่ช่างต่างวัฒนธรรม...วลีสวยๆ ไพเราะ 3 ประโยคนี้ผมไม่ทราบใครเป็นผู้เขียน แต่ต้องขออนุญาตหยิบยกมาพูดหลังจากได้ดูรายการสารคดี “บันทึกปลายฟ้า” ที่ผสมผสานสาระและความสวยงาม รวมไปถึงวัฒนธรรมเรื่องราวต่างๆ ที่ผ่านจ่อออกมา ต้องยอมรับว่าแปลกกว่ารายการอื่น ผมได้ชมสารคดีชุดนี้เพียงบางตอน รู้สึกฉงน และทิ้งพร้อมๆ กับอยากรู้ว่าสารคดีเหล่านี้จะจบลงที่ไหน ดูไปวิเคราะห์พิจารณาไป ขณะเดียวกันก็ชื่นชมทีมงานผู้จัดทำสารคดี ที่ฉีกรูปแบบออกมาได้อย่างสวยสด...ที่ ชอบใจก็เห็นจะเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวที่ไม่จำกัดด้วยและไม่ได้เน้นถึงความหล่อความสวย คนแก่ก็มีสิทธิ์ถ่ายทอดความฝันได้ เช่นเดียวกับคนรุ่นลูกรุ่นหลาน แม้จะไม่กระฉับกระเฉงแต่ในความเป็นผู้สูงวัยมากด้วยประสบการณ์ เรื่องราวที่ผ่านออกจากปากและท่าทางดึงดูดให้ต้องนั่งอยู่หน้าจอทีเดียว” (ไอศถาน, ผ่านจอทีวี, 2540)

ต่อมาในปี พ.ศ.2541 กระแสของการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศก็ได้ทำให้ผู้ผลิตรายการสารคดีส่วนใหญ่หันมาทำรายการสารคดีท่องเที่ยวกันมากขึ้น ดังนั้นรายการบันทึกปลายฟ้า จึงได้มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหารายการจากเดิมเป็นการท่องเที่ยวในต่างประเทศ เปลี่ยนมาเป็นการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศแทน และในช่วงดังกล่าวนี้เองที่ทางผู้ผลิตได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการ

นำเสนอให้มีความเป็นละครมากขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มลักษณะของงานประเภทแฟนตาซีเข้าไปด้วย อารมณ์ของรายการจากแต่เดิมที่จะดูนุ่มนวลสะสวดย เหมือนผู้หญิง ก็ได้เปลี่ยนมาเป็นการท่องเที่ยวที่บุกตะลุยเหมือนผู้ชาย รวมถึงได้เปลี่ยนชื่อรายการใหม่เป็น “ตามตะวัน”

“รายการตามตะวันเทปแรกมีก้อง หนูโว เป็นตัวแสดงหลัก ในตอนนั้นสถานที่ที่ไปคือ ปราสาทหินพนมรุ้ง โดยให้ก้องเดินทางทะเลมิตีย้อนไป 3,000ปี แต่การใส่แนวแฟนตาซีนี้เราก็ดูไม่ได้ใส่น่าสนใจนะ ส่วนหนึ่งก็คืออยากให้เนื้อหามันหลากหลายขึ้น แต่ที่สำคัญก็คือมันจะไปรองรับแก่นสำคัญอีกอย่างหนึ่งของเรื่อง ก็คือการได้เดินทางเข้าไปสัมผัส เรียนรู้ถึงคุณค่า และความงดงามของประวัติศาสตร์ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญอีกอย่างในงานสารคดีที่เราพยายามจะมอบให้กับผู้ชม” (กัญจวิทย์ เอื้อกุลวรวิตร, สัมภาษณ์ 11 พฤศจิกายน 2544)

เนื่องจากวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ.2541 ทำให้วงการสารคดีไทยเข้าสู่ยุคตกต่ำ รายการสารคดีคุณภาพหลายๆ รายการต้องปิดตัวลง รายการตามตะวันก็เป็นหนึ่งในจำนวนรายการดังกล่าว ประกอบกับทางรายการหมดสัญญาเวลาออกอากาศกับทางช่อง 3 ซึ่งในตอนนั้นทางรายการได้ซื้อเวลาออกอากาศผ่านทางบริษัทบรอดแคสต์ไทยเทเลวิชั่น จำกัด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามิติทางด้านศิลปะและสุนทรีย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการเล่าเรื่องถือเป็นหัวใจสำคัญของงานสารคดีที่มีอายุมองข้าม ภายใต้เนื้อหาเรื่องราวเดียวกัน ผู้ผลิตรายการสารคดีโทรทัศน์ต่างพยายามที่จะใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่จะสร้างความแตกต่างหรือรูปแบบเฉพาะตัวของรายการ เพื่อให้รายการสารคดีโทรทัศน์หนีจากมุมมองเดิมๆ ของผู้ชมที่เห็นว่าเป็นรายการที่น่าเบื่อ ซ้ำซาก รูปแบบการนำเสนอไม่มีความน่าสนใจเต็มไปด้วยบทบรรยายที่อัดแน่นด้วยสาระ สลับกับดนตรี และภาพที่ไร้ชีวิตชีวา

โดยแนวโน้มใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นคือรายการสารคดีเต็มรูปแบบจะน้อยลงแต่จะมีสารคดีลูกผสมมากขึ้น นั่นคือการนำเอารูปแบบการนำเสนอของรายการต่างๆ มาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดการนำเสนอรูปแบบใหม่ๆ ที่น่าสนใจมากขึ้น เช่น รายการสารคดีเชิงละคร (docu-drama) ซึ่งถือเป็นทางเลือกใหม่ของรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นรูปแบบรายการที่น่าศึกษาเพิ่มเติมถึงรูปแบบเฉพาะตัวของการผสมผสานดังกล่าว เนื่องจากโดยธรรมชาติของงานสารคดีแล้ว มักจะมีมิติของความเป็นเรื่องจริง (non-fiction) แต่ในขณะที่ละครนั้นถูกวางไว้ในมิติของเรื่องแต่ง (fiction)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เคยปฏิบัติงานในสายงานการผลิตสารคดีโทรทัศน์ และในฐานะของผู้ชมรายการสารคดีโทรทัศน์มีความสนใจที่จะศึกษาถึงวิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ โดยมีความมุ่งหวังว่างานวิจัยเรื่อง **“วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์”** จะสามารถทำให้ทราบถึงรูปแบบการเล่าเรื่องอันมีลักษณะเฉพาะตัว รวมถึงเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในงานสารคดีดังกล่าว เพื่อเป็นการสร้างข้อเสนอแนะ หรือทางเลือกใหม่ๆ ที่แตกต่างให้กับวงวิชาชีพการผลิตงานสารคดีโทรทัศน์ไทยในอนาคต

ปัญหานำวิจัย

1. รูปแบบรายการสารคดีที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละครมีลักษณะอย่างไรบ้าง
2. เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบรายการสารคดีที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร
2. เพื่อศึกษาเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์

ข้อสันนิษฐานการวิจัย

การเล่าเรื่องทางโทรทัศน์ในรายการสารคดีที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร มีการผสมผสานกันระหว่างรูปแบบของงานสารคดี และ งานละคร ซึ่งทำให้เกิดรูปแบบของงานที่มีความสร้างสรรค์ และทำให้ผู้ชมได้รับความเพลิดเพลิน รวมถึงเป็นการพัฒนารูปแบบวิธีการนำเสนอของรายการสารคดีโทรทัศน์ไทยให้มีทางเลือกใหม่ๆ ที่หลากหลายขึ้นกว่าเดิม

ขอบเขตการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะรายการบันทึกปลายฟ้า ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 โดยออกอากาศเป็นประจำทุกวันหยุดนักขัตฤกษ์ โดยเริ่ม

ออกอากาศ ตั้งแต่วันที่ 8 เมษายน พ.ศ.2539 ถึงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2541 รวม
ออกอากาศเป็นจำนวน 20 ตอน

นิยามศัพท์

สารคดีเชิงละคร

หมายถึง รายการโทรทัศน์ประเภทหนึ่ง ซึ่งมี
เนื้อหาที่มุ่งให้สาระความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
โดยมีพื้นฐานอยู่บนข้อเท็จจริง โดยสร้างสรรค์
ผ่านรูปแบบวิธีการนำเสนอแบบละคร

สารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์

หมายถึงรายการโทรทัศน์ประเภทหนึ่ง ซึ่งมี
เนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในด้านต่างๆ
โดยมีรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายแตกต่าง
กันออกไป

วิธีการนำเสนอเชิงละคร

หมายถึง วิธีการนำเสนอเนื้อหาในรายการ
โทรทัศน์ โดยใช้องค์ประกอบ และวิธีการเล่าเรื่อง
ทางละคร อันได้แก่ แก่นเรื่อง ตัวละคร โครงเรื่อง
บทสนทนา ดนตรี ฉากและสถานที่ เพื่อก่อให้เกิด
อรรถรสแก่ผู้ชมเป็นสำคัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษารูปแบบงานทางด้านสารคดีโทรทัศน์ที่มีการผสมผสาน
รูปแบบ (format) เพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์รูปแบบการนำเสนอรายการสารคดีโทรทัศน์
ไทยรูปแบบใหม่ๆ ต่อไปในอนาคต
2. เพื่อเป็นการศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญของการเล่าเรื่อง (narrative) ในงานสื่อมวลชน
ปัจจุบัน และขยายฐานความรู้ในเรื่องดังกล่าวต่อไปในอนาคต

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์”
ได้อาศัยหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยดังนี้คือ

1. ทฤษฎีการเล่าเรื่อง (Narrative Theory)
2. แนวคิดเรื่องลักษณะของสารคดี และประเภทของสารคดี
3. แนวคิดเรื่องสารคดีท่องเที่ยว
4. แนวคิดเรื่องสารคดีเชิงละคร
5. แนวคิดเรื่องประเภทรายการ (Genres Analysis)
6. แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของงานละคร
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเล่าเรื่อง (Narrative Theory)

ความหมายของการเล่าเรื่อง

ในปัจจุบันการศึกษาเรื่องการเล่าเรื่องดูเหมือนจะทวีความสำคัญมากขึ้นทุกที โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาเน้นลงไปที่ตัวบท (texts) ในฐานะที่เป็นโครงสร้างทางวัฒนธรรม (Marcus, 1982) ดังจะเห็นได้ว่าทุกวัฒนธรรมจะมีการเล่าเรื่องในฐานะที่เป็นหนทางในการสร้างสรรค์การรับรู้และความหมายอย่างพลัดพลิน ทฤษฎีนี้จึงมองว่าการสื่อสารของมนุษย์เราล้วนแล้วแต่เป็นการเล่าเรื่องหรือการบรรยายทั้งสิ้น โดยผู้เล่าเรื่องทำหน้าที่เป็นผู้ประพันธ์หรือร่วมประพันธ์เรื่องราวที่นำมาเล่านั้น ผู้เล่าเรื่องจะเป็นผู้สร้างสรรค์เรื่องราวขึ้นใหม่จากเรื่องที่มีอยู่เดิมมากกว่าที่จะอ่านไปตามบท ซึ่งเป็นการย้ำว่ามนุษย์เรามีส่วนร่วมในการสร้างข่าวสารอย่างเต็มที่ (John Fiske, 1987 อ้างถึงใน รวบรวมพร ศรีสุมานันท์)

สุวรรณภา เกรียงไกรเพชร (2542) ได้ให้ตัวอย่างพัฒนาการการเล่าเรื่องในสังคมไทย โดยพิจารณาจากงานประเพณีนิราศ จะเห็นได้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจหลายประการ โดยเริ่มจากงานกำสรวลประเภทต่างๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรำพันการเล่าเรื่องทางอารมณ์ในลักษณะที่เหนือจริง ต่อมาการเล่าเรื่องก็ขยายมาสู่ภาวะที่เป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องการเดินทาง โดยเป็นการเล่าเรื่องอารมณ์

ของการพลัดพราก จากนั้นมาถึงนิราศสุนทรภู่ซึ่งเปรียบเสมือนสารคดีท่องเที่ยวในแบบฉบับคำกลอน โดยมีการวิพากษ์ชนชั้นผู้นำ หลังจากนั้นในสมัยรัชกาลที่ 5 มีนิราศหนองคายซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นเรื่องเล่าแบบที่เป็นการเล่าข่าวสมัยใหม่ อีกทั้งเป็นการเปลี่ยนขนบทางด้านเนื้อหา นั่นคือมีการนำข่าวกองทัพมาเล่าในแบบที่น่าสนใจไม่ใช่เล่าในแบบบอกเล่าทั่วๆ ไป จากนั้นมาถึงนิราศนครวัดของสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาดำรงราชานุภาพ ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนขนบรูปแบบของนิราศจากร้อยกรองมาเป็นร้อยแก้ว จนกระทั่งมาถึงในยุคปัจจุบันเป็นการเข้าสู่ยุคนิราศร้อยแก้วที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดี อาทิเช่น งานสารคดีท่องเที่ยว วรรณกรรมท่องเที่ยว นวนิยายท่องเที่ยวเช่นเรื่องยามเมื่อลมพัดหวน หรือแม้แต่การเอานวนิยายกับนิราศมาผสมกันดังเช่นเรื่องเจ้าจันทร์หม่อม

จากกระบวนการดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศนศึกษา เรื่องเล่าที่ย้ายจาก การสะท้อนความจริง (reflection) ไปสู่การประกอบสร้าง (construction) และขยายขอบเขตจากงานประเภทจินตคดี (fiction) มาสู่งานประเภทสารสนเทศคดี (non-fiction) ดังจะเห็นได้ว่าแต่เดิมเรื่องเล่ามักจะถูกจำกัดอยู่เพียงในงานประเภทรื่องสั้น นิยาย ละคร แต่ในปัจจุบันได้ขยายตัวเข้ามาในงานประเภชข่าว และสารคดี โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจสรุปได้เป็นแผนผังดังนี้ (นพพร ประชากุล, 2541)

การสะท้อนความจริง (reflection)	—————>	การประกอบสร้าง (construction)
งานจินตคดี (fiction)	—————>	งานสารสนเทศคดี (non-fiction)
ความซาบซึ้ง (appreciation)	—————>	ความเข้าใจ (understanding)

Jacques Derrida (อ้างถึงใน Renov, 1999) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเรื่องจริงและเรื่องเล่า ไว้ได้อย่างน่าสนใจว่า

“ครั้งหนึ่งเคยมีคนตั้งข้อสังเกตตามประเพณีปฏิบัติทั่วไปทางปรัชญาว่า **ทั้งความจริง (truth) และความเป็นจริง (reality) นั้น จะประกาศแสดงตัวตนในโครงสร้างของงานจินตคดี (fiction)** Lacan ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของข้อขัดแย้งดังกล่าว โดยเขาได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่ามันเป็นเสมือนข้อขัดแย้งอันน่าประหลาด (paradox) ความขัดแย้งดังกล่าวช่วยให้เราเข้าใจการเดินทางของความจริง (truth) ผ่านงานจินตคดี (fiction) แต่ทั้งนี้สิ่งที่สร้างเส้นแบ่งระหว่างความเป็นจริง (reality) และงานจินตคดี (fiction) ก็คือ สามัญสำนึก (common sense) นั่นเอง”

แม้เรื่องเล่าจะมีความแตกต่างกันไปตามเนื้อหาและรูปแบบ แต่เรื่องเล่ามีคุณสมบัติร่วมกัน คือ “นิยามของเรื่องเล่า” ซึ่งเป็นกรนำเสนอเหตุการณ์ชุดหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการ ตั้งแต่ต้นจนจบ จาก A → Z ที่มีสถานการณ์ตอนต้นคือ A แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ นั้นจนมาจบที่สถานการณ์ Z ซึ่งเป็นสถานการณ์สุดท้าย โดยมีความเป็นไปตามแบบแผนหรือตรรกะ ที่อยู่ในเรื่องเล่า นั้น แบบแผนของ plot หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครจะเป็นตัวกำหนด ความหมายที่เรื่องต้องการสื่อออกมา

การศึกษาการเล่าเรื่องอาจทำได้ใน 2 ระดับ คือ

1. **ระดับเนื้อความหรือตัวบท (discourse)** หมายถึงการศึกษาเนื้อความของตัวงานที่เรา ศึกษา เช่น นวนิยาย หรือภาพยนตร์ ที่เรารับรู้ตามที่ปรากฏจริงๆ (โดยในที่นี้ discourse มิได้หมายความถึงวาทกรรมในทางสังคมศาสตร์)
2. **ระดับเนื้อเรื่อง (story) หรือโครงสร้าง (structure)** ซึ่งเป็นระดับที่อยู่ลึกลงไป โดยเป็น การศึกษาถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ของความคิดหลัก (concept) ที่อยู่ในเรื่องเล่า

โดยในการวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์” ทำการศึกษาจากงานสารคดีโทรทัศน์ “บันทึกปลายฟ้า” ซึ่งมีรูปแบบเป็นสารคดีท่องเที่ยวเชิงละคร โดยจะทำการศึกษาในระดับเนื้อความเพื่อศึกษาถึงการผสมผสานรูปแบบในการนำเสนอทางด้าน สารคดีโทรทัศน์ซึ่งทำให้เกิดรูปแบบเฉพาะตัวอันโดดเด่นและสร้างสรรค์

แนวคิดเรื่องสารคดีและประเภทของสารคดี

Arthur Asa Berger (1990) ได้ทำการสรุปคำนิยามของสารคดีจากหลายทัศนะของ บุคคลไว้ในหลายลักษณะดังนี้

- **“สารคดีคือเรื่องจริง”** ซึ่งตรงข้ามโดยสิ้นเชิงกับเรื่องแต่ง (fiction) การนิยามดังกล่าว อาจจะกินความหมายกว้าง แต่การนิยามดังกล่าวจะมีประโยชน์ในกรณีที่เรื่องราวนั้นมี ส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องจริง (reality) ซึ่งจะตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับเรื่องที่ถูกสร้างขึ้น (made-up stories) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณางานสารคดีลูกผสมในยุคหลัง เช่น สารคดีเชิงละคร (docudrama)

- “**สารคดีคือการตีความเหตุการณ์จริงอย่างสร้างสรรค์**” แต่ในขณะที่เดียวกันคำว่า “การตีความ” นั้นก็ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องของความเป็นวัตถุวิสัย (objective) และอัตตวิสัย (subjective) ของผู้ผลิตสารคดีแต่ละคนด้วย
- “**สารคดีคือประวัติศาสตร์อันมีลักษณะเป็นปัจจุบัน** เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับวิถีการดำรงชีวิตมนุษย์ ความต้องการของมนุษย์ และวิถีที่มนุษย์จะนำมาเพื่อสิ่งนั้น” คำนิยามดังกล่าวเป็นของนักสร้างภาพยนตร์สารคดีชาวฝรั่งเศส Jean Rouch ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสารคดีมักจะกล่าวถึงเพียงเป้าหมายหลักของมนุษย์เท่านั้น แต่ไม่ได้กล่าวถึงวิถีการที่มนุษย์จะได้มาอย่าง ชัดเจน
- **สารคดีเกี่ยวข้องกับทุกวิธีการการบันทึกความจริงทุกรูปแบบ** คำนิยามนี้มาจากสหพันธ์นักสร้างภาพยนตร์ สารคดีโลกในปี ค.ศ. 1948 โดยให้ความเห็นว่าในวิธีการที่จะบันทึกความจริงลงบนแถบเซลลูลอยด์นั้นต้องมีการตีความความจริง โดยการ ถ่ายทำ ความจริงหรือสร้างความจริงขึ้นด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม รวมถึงการใช้วิธีดึงดูดใจ ทั้งด้านเหตุผล และอารมณ์เพื่อจุดมุ่งหมายในการกระตุ้นความต้องการกระหายใคร่รู้ และขยายความรู้และความเข้าใจ ด้วยการนำเสนอปัญหา และการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องในมิติของความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และ มานุษยวิทยา
- **สารคดีคือรายงานการวิจัยที่ถูกสร้างขึ้นจากการใช้ภาพและเสียง** คำนิยามดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสารคดีนั้นอยู่บนพื้นฐานของการวิจัย ซึ่งเป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่จะนำเสนอสิ่งที่ค้นพบ แต่ข้อแตกต่างของงานสารคดีนั้นก็คือสารคดีจะอยู่ในรูปแบบของบทบรรยายมากกว่าในรูปแบบของบทความขนาดยาว

นอกจากนั้น ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับงานสารคดีว่า เป็นงานเขียนที่เฟื่องถึงเชิงความรู้ เฟื่องถึงจะสอนโดยไม่คำนึงถึงอารมณ์ ไม่ถือเป็นสารคดี ถือเป็นหนังสือความรู้หรือวิชาการ...งานเขียนที่ผู้เขียนเจตนาจะให้ความรู้ แต่โดยบังเอิญงานเขียนนั้นทำให้เกิด “รส” กระทบอารมณ์ผู้อ่านด้วยสิ่งสุนทรบางอย่าง หรือสิ่งที่เกิดมาจากความงามของรูปหรือแบบที่ประกอบขึ้น หนังสือความรู้กลายเป็นศิลปกรรมขึ้นมา ด้วยเหตุที่ผู้เขียนเป็นศิลปินโดยธรรมชาติ หนังสือบางเล่มนั้นถือว่าเป็นวรรณคดีประเภทสารคดีก็ได้ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ อ้างถึงใน ปราณี สุรสิทธิ์, 2541)

จากคำนิยามอันหลากหลายหลายข้างต้นจะเห็นได้ว่าสารคดีมีพื้นฐานมาจากการนำเสนอความจริง ซึ่งมีข้อมูลที่สามารถอ้างอิงได้ โดยผ่านการตีความในมุมมองเฉพาะ เรียงร้อยผ่านวิธีการนำเสนอที่ใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์โดยให้ความสำคัญต่อสัมผัสทางอารมณ์ ดังที่อาจารย์ชอุ่ม ประเสริฐสกุล กล่าวไว้ว่า (ธีรภาพ โลหิตกุล, 2539 : 39)

“ภาพยนตร์สารคดีคือภาพยนตร์ที่ให้อรรถาธิบาย (factual film) อย่างมีนาฏลักษณ์ (dramatic presentation)”

นอกจากนี้กลุ่มผู้ปฏิบัติงานในแวดวงสารคดีในประเทศไทย ยังได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับงานสารคดีไว้ได้อย่างน่าสนใจว่า

“ผมไม่เคยคิดให้คำจำกัดความ “สารคดี” เพียงแต่รู้สึกชอบเรื่องที่เขียนจากชีวิตจริง ซึ่งมันต้องผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ด้วย ผมค่อนข้างเห็นด้วยกับนักวิชาการชาวอังกฤษที่บอกว่า สารคดีคือการนำเสนออย่างสร้างสรรค์ แน่นอนที่สุด...สิ่งที่นำเสนอต้องอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง คุณจะปั้นแต่งขึ้นมาไม่ได้ แต่ทว่าวิธีการนำเสนอคุณสามารถที่จะใส่ศิลปะเข้าไปได้...หลักสำคัญที่ต้องคิดเสมอคือ จะใส่ศิลปะอย่างไรให้ความจริงถูกนำเสนอออกมาแล้วผู้เสพก็เสพอย่างรื่นรมย์ ผู้อ่านต้องได้อรรถรสจากการอ่าน” (ธีรภาพ โลหิตกุล, 2540 อ้างถึงใน ธิตติมา รุญเจริญ, 2543)

“ถ้าถามว่างานสารคดีคืออะไร ผมขอกล่าวอย่างนี้ จริงๆ งานสารคดีในบ้านเรามีมานานแล้วแต่ในสมัยนั้นมีลักษณะค่อนข้างเป็นข้อมูลเยอะ จนกระทั่งปัจจุบันมันเติบโตขึ้นเยอะ ยิ่งเติบโตก็ยิ่งมีความหลากหลาย สำหรับผมนิยามว่า “สารคดี” หนึ่งต้องอยู่บนพื้นฐานความจริง (facts) ไม่ใช่อารมณ์ความรู้สึก แต่ต้องเป็นข้อเท็จจริงทางสังคมที่มีอยู่จริง...สอง “คดี” คือสาระ คือต้องเป็นเรื่องที่สมควรรู้ ไม่ได้รายงานเฉพาะสิ่งที่เห็น แต่เรารายงานสิ่งที่อยู่เบื้องหลังสิ่งที่เห็น ที่มาที่ไปและเหตุปัจจัยที่ทำให้มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น “สารคดี” เป็นเรื่องของความจริงและองค์ความรู้ แต่มันต้องประกอบด้วยเครื่องมือการสื่อสาร ฉะนั้นต้องมี กลวิธีการนำเสนอ จะเดินเรื่องอย่างไรแล้วแต่สไตล์แต่ละคน” (ศรัณย์ บุญประเสริฐ, 2543 อ้างถึงใน ธิตติมา รุญเจริญ, 2543)

รายการสารคดีโทรทัศน์โดยทั่วไปอาจจัดแบ่งตามรูปแบบการนำเสนออย่างกว้างๆ ได้เป็น 2 ประเภทคือ (อรอนพ ลิมปนารมย์, 2530 อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ กำแพงแก้ว, 2538)

1. **สารคดีเชิงข้อมูล** (informational documentary) เป็นสารคดีที่เน้นรูปแบบของการบรรยาย และการสัมภาษณ์ซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างหนัก ต้องอาศัยความประณีตทางด้านภาษาภาพเป็นหลักและภาษาเสียงเป็นตัวสนับสนุน เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้ชม เช่นรายการสารคดีชุดโลกสลัปส์
2. **สารคดีเชิงละคร** (dramatizatiional documentary หรือ docu-drama) เป็นสารคดีที่ถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาผ่านรูปแบบของการแสดง ซึ่งเป็นข้อดีที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย ทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน และไม่น่าเบื่อหน่าย

นอกจากนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้การแบ่งประเภทของงานสารคดีโดยพิจารณาจากเทคนิคของการผลิตสารคดี เพื่อเป็นกรอบในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ

1. **The Naturalist** กลุ่มธรรมชาตินิยมมีแนวคิดมาจากนักสร้างภาพยนตร์ Robert Flaherty ผู้สร้างภาพยนตร์เรื่อง “Nanook of the North” ซึ่งเป็นเรื่องราวการบันทึกชีวิตครอบครัวของนานูก ชาวเอสกิโม ภาพยนตร์สารคดีกลุ่มธรรมชาตินิยมนี้มีคุณลักษณะสำคัญคือ การสะท้อนสภาวะตามธรรมชาติออกมาให้มากที่สุด ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกประทับใจทางอารมณ์เป็นพิเศษ ภาพยนตร์กลุ่มนี้มักใช้ฉากภายนอกโรงถ่ายเพื่อให้ได้ความหมายตามธรรมชาติโดยตรง โดยถือว่าธรรมชาติเป็นเสมือนหนึ่งนักแสดงสำคัญในเรื่อง สภาวะปรากฏการณ์แวดล้อมต่างๆ ตามธรรมชาติ เช่นลม ฝน หิมะ น้ำ ล้วนแล้วแต่สื่อความหมายทางจินตนาการโดยตรงทั้งสิ้น
2. **The Realist** คือกลุ่มสังคมนิยม มีแนวคิดที่ปรารถนาที่จะสร้างสรรค์ให้ภาพยนตร์กลายเป็นศิลปะที่มีรูปแบบบริสุทธิ์ (pure form) มุ่งเสนอองค์ประกอบจริงที่ปรากฏอยู่ตามธรรมชาติ มิต้องไปตีความ หรือวิเคราะห์สิ่งใดอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนี้จะปฏิเสธแนวคิดของการลอกเลียนแบบ หรือสะท้อนถ่ายแบบธรรมชาติ เทคนิคในการนำเสนอ มักจะใช้ลีลาการเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างง่าย ๆ ออกมา แล้วนำมาผสมผสานขึ้นเป็นเรื่องราวที่มีจังหวะลีลาต่อเนื่องกันไป
3. **The News-reel** คือกลุ่มภาพยนตร์ข่าว มีแนวคิดที่มุ่งจะถ่ายทอดสิ่งที่เป็นข่าวออกมาอย่างสร้างสรรค์ หยิบยกเรื่องความเป็นจริงขึ้นมาดัดแปลงให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีจุดมุ่งหมาย มิใช่แค่เพียงรายงานตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยมีเทคนิคที่ว่าเลนส์ของ

กล้องประจุดวงตาของมนุษย์ ย่อมที่จะสอดส่ายไปในทุกแห่งหน ไม่เลือกสถานที่และเวลา

4. **The Propagandist** คือกลุ่มโฆษณาชวนเชื่อ มีแนวคิดในการสร้างภาพยนตร์สารคดีขึ้น เพื่อชักจูงใจทั้งในรูปแบบของการประชาสัมพันธ์ การโฆษณาเผยแพร่ และการโฆษณาชวนเชื่อ ทำให้ผู้ชมมีความเห็นคล้อยตามในสิ่งที่ผู้สร้างต้องการ

นอกจากนั้น มาลี บุญศิริพันธ์ (2535 : 74-77) ยังได้แบ่งประเภทของสารคดีออกเป็นประเภทย่อยๆ ดังนี้

1. **สารคดีเสริมข่าว (brights)** ได้แก่งานสารคดีสั้น ซึ่งเสนอมุมมองแปลกๆ หรือมุมมองที่มีอารมณ์ขัน เพื่อสร้างความสดใส สนุกสนาน และความผ่อนคลาย
2. **สารคดีเคียงข่าว (sidebars)** คือสารคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์โดยตรง หรือเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของเหตุการณ์ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับผลกระทบของชาวบ้านที่เกิดจากเพลิงไหม้จนไม่มีที่อยู่อาศัย เป็นต้น
3. **สารคดีทั่วไป** ซึ่งเป็นสารคดีที่ไม่ได้เกี่ยวกับข่าว แต่เป็นเรื่องราวทั่วไป ซึ่งสามารถจำแนกตามประเภทของเนื้อหาได้ดังนี้
  - 3.1 **สารคดีบุคคล (personal profiles)** คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคล โดยสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพความเป็นอยู่ ตลอดจนทัศนคติการดำรงชีวิตที่น่าสนใจ
  - 3.2 **สารคดีโอกาสพิเศษ (seasonal stories)** คือสารคดีที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ตามฤดูกาล หรือเทศกาลต่างๆ เช่น สารคดีวันสงกรานต์ สารคดีปีท่องเที่ยว เป็นต้น
  - 3.3 **สารคดีประวัติศาสตร์ (historical features)** คือสารคดีที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ประวัติความเป็นมา ความสำคัญของสถานที่ และเอกลักษณ์ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์

- 3.4 **สารคดีท่องเที่ยว** (travel features) คือสารคดีที่เกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อชักชวน หรือสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน เป็นสารคดีที่ได้รับความนิยมมากในนิตยสาร
- 3.5 **สารคดีแนววิธีทำ** (how-to-do features) คือสารคดีที่เกี่ยวกับการสอนให้ผลิตสิ่งต่างๆ โดยเน้นที่ขั้นตอนการผลิต ให้ผู้ชมเข้าใจและติดตามได้ง่าย
- 3.6 **สารคดีเด็ก** (children stories) คือสารคดีที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับเด็ก เช่น พัฒนาการเด็ก หรือจิตวิทยาเด็ก เป็นต้น
- 3.7 **สารคดีสตรี** (women stories) เป็นสารคดีที่เน้นให้เห็นถึงบทบาท ความสำคัญของสตรีที่มีต่อสังคมในแง่มุมต่างๆ
- 3.8 **สารคดีเกี่ยวกับสัตว์** (animal stories) คือสารคดีที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ในด้านต่างๆ

จากแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับสารคดี และการแบ่งประเภทของสารคดีดังกล่าวข้างต้น จะเป็นกรอบหรือแนวทางที่ผู้วิจัยใช้ในการเปรียบเทียบทั้งลักษณะที่เหมือนและลักษณะที่แตกต่างของสารคดีแต่ละประเภท

แนวคิดเรื่องสารคดีท่องเที่ยว

สารคดีท่องเที่ยวนั้นเป็นสารคดีรูปแบบหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นมานานแล้ว โดยมีที่มาจากสารคดีแบบธรรมชาตินิยม ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัวคือ ความสนใจในเรื่องราวการท่องเที่ยว การผจญภัย การแสวงโชค การเสี่ยงภัยในแดนทุรกันดาร และการเดินทางเข้าไปในดินแดนที่แปลกประหลาดซึ่งยังไม่มีผู้ใดเคยค้นพบมาก่อน นอกจากนั้นงานสารคดีท่องเที่ยวยังมีที่มาจากงานสารคดีโรแมนติคนิยมซึ่งมีการนำเสนอเนื้อหาการเดินทางท่องเที่ยว โดยใช้การพรรณนาถึงภาพเหตุการณ์ สถานที่ต่างๆ รวมเข้ากับความรู้สึก ความประทับใจที่มีต่อความงามของสถานที่นั้น

สารคดีท่องเที่ยวเป็นการบันทึกเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่ได้จากการเดินทาง โดยในแง่ของเนื้อหานั้นสารคดีท่องเที่ยวนี้ครอบคลุมถึงหลายแง่มุม เช่น ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ภูมิศาสตร์

วิทยาศาสตร์ มานุษยวิทยา ศิลป และวรรณคดี เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการให้น้ำหนักในเรื่องราวของผู้สร้างสารคดีว่าจะให้น้ำหนักเน้นไปในด้านใด

รายการสารคดีท่องเที่ยวนั้นสามารถจัดอยู่ในรายการประเภทส่งเสริมและชักจูง (promotion and propagandistic program) ซึ่งรายการประเภทนี้วัตถุประสงค์หลัก คือ

- **สร้างขึ้นเพื่อชักชวนให้กระทำในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง** เช่น การชักชวนให้ไปเที่ยวงานเทศกาลตามจังหวัดต่างๆ
- **สร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนในเรื่องที่เป็นประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง** เช่น การอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม
- **สร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนให้ทำกิจกรรมต่างๆ** เช่น การออกกำลังกายในลักษณะของการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

นอกจากนั้นโดยจุดประสงค์หลักของงานสารคดีท่องเที่ยวเองนั้น อาจแบ่งได้เป็น

- **เพื่อชักชวน** ดังจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นสินค้าอย่างหนึ่งที่ทำเงินให้กับประเทศชาติได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจุดมุ่งหมายสำคัญจึงเพื่อชักชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว โดยการเสนอให้เห็นถึงความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น จะเห็นได้ชัดจากสารคดีของบริษัทท่องเที่ยว หรือหน่วยงานรัฐบาลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านนี้โดยตรง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- **เพื่อส่งเสริม** กล่าวคือส่งเสริมการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ กิจกรรมที่น่าสนใจ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว
- **เพื่อกระตุ้น** ให้เห็นถึงคุณค่า ความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมต่างๆ และคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตอันดีงามของผู้คนในสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น

กลวิธีการนำเสนอเรื่องของงานสารคดีท่องเที่ยวถือเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้งานสารคดีมีความน่าสนใจ โดยทั่วไปอาจสรุปกลวิธีการเสนอเรื่องได้ดังนี้

- การเสนอเรื่องต่อผู้อ่านโดยตรงไปตรงมา การนำเสนอเรื่องวิธีนี้เป็นการให้ข้อมูลต่อผู้อ่านโดยตรง ส่วนมากจะพบเห็นในลักษณะของสารคดีสั้น อาจมีความยาวเพียงแค่ 1 นาที เนื่องจากเวลาอันค่อนข้างจำกัด ทำให้ไม่เอื้อต่อการเล่าเรื่อง จึงต้องนำเข้าสู่ประเด็นใหญ่ ใจความสำคัญหลักที่ต้องการนำเสนอเลย
- ผู้เขียนหรือผู้สร้างเล่าสู่ผู้อ่านโดยตรง โดยใช้สรรพนามแทนตนอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อเล่าเรื่องในลักษณะพูดคุย เล่าสู่กันฟังเสมือนคนรู้จักกัน การนำเสนอแบบนี้มักจะเป็นที่นิยมเนื่องจากทำให้ผู้อ่าน หรือผู้ชม รู้สึกสนุกสนานเป็นกันเอง
- การเล่าเรื่องในรูปแบบของงานเขียนอื่นๆ เช่นการเล่าในรูปแบบของการเขียนจดหมาย การเขียนบันทึกประจำวัน และการเล่าโดยการสมมุติให้มีเรื่องราวแบบละคร โดยการ นำเสนอในประเภทนี้จะเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ชมจะรู้สึกมีส่วนร่วม กับ เหตุการณ์ด้วย ในการการเขียนสารคดีท่องเที่ยวของไทยพบว่ารูปแบบที่เป็นที่นิยมมากรูปแบบหนึ่งคือการเขียนเล่าแบบจดหมาย ดังพระราชนิพนธ์ไกลบ้าน ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (วนิดา บำรุงไทย, 2545)

Mike Shoup บรรณาธิการท่องเที่ยวของนิตยสาร Philadelphia Inquirer ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานสารคดีท่องเที่ยวไว้ว่า ผู้เขียนหรือผู้สร้างงานสารคดีท่องเที่ยวควรจะมองหาทั้งรายละเอียด และความแตกต่างที่ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวที่นั่น แตกต่างจากสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ในโลก และรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้เองที่จะทำให้การเล่าเรื่องในงานสารคดีนั้นมีชีวิตชีวา และทำให้งานสารคดีชิ้นนี้แตกต่างจากชิ้นอื่นๆ รวมทั้งการใส่ตัวละคร ซึ่งเป็นผู้คนที่ใช้ชีวิตจริงๆ อยู่ในสถานที่นั้นๆ เข้าไปในงานสารคดี ก็จะทำให้เรื่องราวเป็นที่น่าสนใจมากขึ้น นอกจากนั้นสารคดีท่องเที่ยวที่ดีนั้นควรจะสะท้อนให้เห็นประสบการณ์ตลอดทั้งการเดินทางแต่ละครั้งทั้งแง่บวกและแง่ลบ นอกจากนี้ควรจะมีส่วนมองทางประวัติศาสตร์ และสังคมรวมอยู่ด้วย (Garrison, 1994)

จากบทความข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าสารคดีท่องเที่ยวที่นั่น ก็คงเหมือนกับสารคดีประเภทอื่น คือ นอกเหนือไปจากการให้ข้อมูลที่เป็นสาระความรู้ และเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านหรือผู้ชมแล้ว หน้าที่อีกประการหนึ่งซึ่งสำคัญและจะขาดเสียมิได้ คือการให้อรรถรสความสนุกสนานความบันเทิงแก่ผู้อ่านควบคู่กันไปด้วย และสิ่งที่จะก่อให้เกิดความบันเทิงดังกล่าวก็คือกลวิธีในการนำเสนอเรื่อง ผนวกกับมุมมองและทรรศนะของผู้สร้างงานสารคดีท่องเที่ยวดังกล่าว ที่จะทำให้รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งนั้น มีสีสัน เต็มเปี่ยมไปด้วยบรรยากาศของควมมีชีวิตชีวา ซึ่งทำให้เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่านและผู้ชมได้

แนวคิดเรื่องสารคดีเชิงละคร

Alan Rosenthal (1995) ได้กล่าวถึงงานสารคดีเชิงละครไว้ว่า งานประเภทดังกล่าวเป็นงานที่ผู้สร้างต้องการที่จะสร้างความสนุกสนาน และความพึงพอใจให้กับผู้ชม แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องการที่จะปลูกฝังผู้ชมด้วยประเด็นคำถามหนักๆ และในบางโอกาสก็เพื่อที่จะต้องการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์บางอย่างในขณะนั้น

ในขณะเดียวกัน Tom Hoffer และ Richard Alan Nelson (อ้างถึงใน Rosenthal, 1995) สองนักวิชาการชาวอเมริกันได้ให้คำจำกัดความรายการสารคดีเชิงละครทางโทรทัศน์ไว้ว่า เป็นรายการที่มีการรวมตัวกันของเรื่องจริง และเรื่องแต่ง ซึ่งเป็นการจำลองภาพเหตุการณ์หรือบุคคลในประวัติศาสตร์จากความทรงจำในปัจจุบันของเรา... อาจกล่าวได้ว่ามันคือรายการโทรทัศน์ที่มีพื้นฐานอยู่บนข้อเท็จจริง ถึงแม้ว่าจะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแสดง บทสนทนา ฉาก และเครื่องแต่งกาย ซึ่งเลียนแบบเหตุการณ์ในอดีต... ความเที่ยงตรง และความเข้าใจในงานประเภทนี้ ถูกกำหนดอย่างกว้างๆ ไม่เพียงแต่โดยจุดมุ่งหมาย แต่ยังถูกกำหนดโดยองค์ประกอบหลายๆ ประการ เช่น เงินทุนในการสร้าง และระยะเวลาในการผลิต

จากคำจำกัดความดังกล่าวจะเห็นได้ว่างานสารคดีเชิงละคร คือการรวมเอาสาระเข้ากับความบันเทิง โดยในส่วนของเนื้อหาจะเป็นข้อเท็จจริง แต่งานเหล่านี้จะใช้องค์ประกอบ และ รูปแบบการเล่าเรื่องทางละคร ซึ่งอาจจะเห็นได้จากการที่มีตัวละคร มีบทสนทนา แต่แรงขับเคลื่อนของงานประเภทนี้จริงๆ แล้วคือคำถามอันไม่รู้จบ ซึ่งเป็นลักษณะของงานสารคดีที่ต้องการจะเปิดเผย เรื่องราวบางอย่างต่อสาธารณชน และเป้าหมายที่สูงสุดในการนำเสนอแบบละครอันทรงพลัง และใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด ไม่ใช่เพียงแค่เป็นการเรียกความนิยมที่สูงขึ้นจากผู้ชมเท่านั้น แต่อาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่เป็นด้านที่เกี่ยวข้องกับสังคมมากที่สุดของงานสารคดีเชิงละคร เป็นสิ่งที่ทำให้งานดังกล่าวมีคุณค่าทางศีลธรรม และเป็นเกณฑ์แบ่งแยกที่ชัดเจนระหว่างงานสารคดีเชิงละคร กับงานละคร

โดยพื้นฐานของงานสารคดีนั้นเป็นงานที่มีพื้นฐานอยู่บนความเป็นจริง ทำให้การเสนอเรื่องหรือเหตุการณ์ดังกล่าวโดยตรงจะทำให้ขาดความน่าสนใจ หรือในบางครั้งเรื่องที่ต้องการนำเสนอเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ หรือเป็นอัตชีวประวัติของบุคคลที่เสียชีวิตไปแล้ว ดังนั้นการนำองค์ประกอบของงานละครมาใช้ในการเล่าเรื่องในงานสารคดีจะทำให้งานนั้นดึงดูดความสนใจผู้ชมได้มากขึ้น

ในเรื่องของสัดส่วนในการผสมผสานระหว่างข้อเท็จจริงกับเรื่องแต่งในงานสารคดีเชิงละครนั้น ก็จะแตกต่างกันออกไปตามแต่ความคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้าง ซึ่งก็ทำให้มีการใช้คำจำกัดความกับงานประเภทนี้ในลักษณะต่างกันไป เช่น docu-drama, dramatized documentary, fact-based story, fact-fiction film เป็นต้น

ในประเทศไทยมีรายการสารคดีเชิงละครเต็มรูปแบบค่อนข้างจะน้อย ส่วนใหญ่เป็นลักษณะของสารคดีที่ใช้ละครเป็นส่วนประกอบในเรื่อง เช่น เป็นตัวเปิดเรื่อง หรือแทรกอยู่ในรายการเพื่อเป็นการจำลองเหตุการณ์บางตอนในเรื่อง เพื่อเรียกความสนใจจากผู้ชม อย่างไรก็ตามก็มิได้มีการผลิตรายการสารคดีเชิงละครเต็มรูปแบบออกมา ได้แก่ สารคดีชุดเสรีไทย สารคดีชุดแผ่นดินสยามของกันตนา ซึ่งรายการสารคดีดังกล่าวมักจะมีอายุรายการสั้น ถึงแม้ว่าอาจจะได้รับความนิยมจากผู้ชมในระดับหนึ่ง เนื่องจากต้นทุนในการผลิตรายการสารคดีดังกล่าวมีต้นทุนสูงใกล้เคียงกับการผลิตละครแต่ละเรื่องเลยก็ว่าได้ แต่ด้วยรายการซึ่งมีลักษณะเป็นรายการสารคดี ประกอบช่วงเวลาในการออกอากาศไม่ใช่ช่วงเวลาหลัก จึงทำให้มีผู้สนับสนุนรายการน้อย จึงทำให้ผู้ผลิตต้องระงับการผลิตไปในที่สุด

โดยส่วนใหญ่งานสารคดีในเมืองไทยนั้น อาจกล่าวได้ว่ามีการใช้เพียง “อารมณ์ทางละคร” มาเป็นส่วนประกอบในการเล่าเรื่องในงานสารคดี เพื่อต้องการสร้างอารมณ์ให้แก่สารคดี และดึงผู้ชมให้ติดตามรายการไปได้โดยตลอด ดังที่ ธีรภาพ โลหิตกุล หนึ่งในนักเขียนบทสารคดีชั้นนำของเมืองไทย ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า สิ่งที่ดึงดูดให้ผู้ชมเฝ้าติดตามละครโทรทัศน์อย่างต่อเนื่อง ก็เนื่องจากงานละครนั้นสามารถให้ได้ทั้งความสุข ความทุกข์ ความรัก ความเหงา ความเศร้า ความตื่นเต้น ความพิศวง ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องราวของ “อารมณ์” ดังนั้นในงานสารคดีซึ่งเป็นการนำเสนอความจริงอย่างสร้างสรรค์นั้น จึงต้องหาความผสมที่ลงตัวระหว่างข้อเท็จจริง กับการสร้างสรรค์วิธีการนำเสนอ ซึ่งก็คือการนำเอาท่วงท่าการเล่าเรื่องในงานละครมาใช้ในงานสารคดีนั่นเอง (ธีรภาพ โลหิตกุล, 2544)

แนวคิดเรื่องประเภทรายการ (Genres Analysis)

ผลงานของสื่อสารมวลชนนั้นจะประกอบด้วยมิติ 2 มิติที่สัมพันธ์กันอยู่ คือ เนื้อหาสาระ (content) และรูปแบบ (form/format) เท่าที่ผ่านมาวงการนิเทศศาสตร์ให้ความสำคัญกับการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 มิติดังกล่าว ในแง่มุมที่ว่าระหว่างความสัมพันธ์ของมิติทั้ง 2 นั้น มิติใด

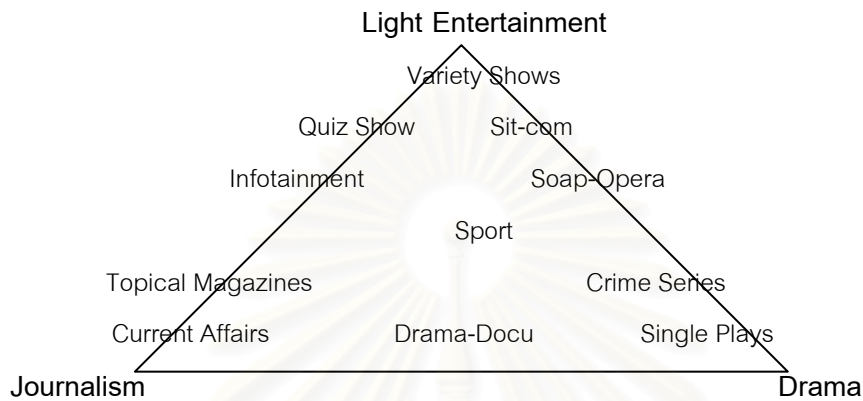
จะเป็นตัวกำหนดหรือมีความสำคัญมากกว่า อย่างไรก็ตามในงานสื่อสารมวลชนหากมีการเปลี่ยนแปลงมิติใดมิติหนึ่ง ย่อมส่งผลกระทบต่ออีกมิติหนึ่งอย่างแน่นอน

จากความสำคัญข้างต้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงความสำคัญของรูปแบบ ซึ่งมีคุณลักษณะให้ศึกษาได้มากมาย อาทิเช่น ช่วงเวลานำเสนอ รูปแบบรายการ ฉาก ดนตรี บทสนทนา ความยาว แสง ฯลฯ โดยจะพิจารณาถึงประเภท หรือชนิดของรูปแบบที่เรียกว่า Genres เป็นคำในภาษาฝรั่งเศส มีความหมายว่า ชนิด หรือประเภท โดย Neale (1980 อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพ, 2541) ได้ให้คำนิยามของ Genres ว่าเป็นระบบแห่งทิศทาง ความคาดหวัง และชนบ (system of orientation, expectation, conventions) ระหว่าง ผู้ผลิต/ตัวบท (text) และตัวเนื้อเรื่อง (subject)

Garry Whannel (1992 อ้างถึงในนันทน์ภัส วัฒนาจตุรพร, 2543 : 8) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของรายการโทรทัศน์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลักคือ

1. **รายการโทรทัศน์ประเภทข่าว (journalism)** ได้แก่รายการข่าวประจำวัน สารคดี ซึ่งรายการประเภทนี้มีลักษณะเด่นคือ สะท้อนแนวความคิดทางวิชาชีพเป็นสำคัญ กล่าวคือยึดหลักความยุติธรรม ความเป็นกลาง จริงจัง หนักแน่น และอาศัยอ้างอิงต่อผู้มีอำนาจหน้าที่
2. **รายการโทรทัศน์ประเภทบันเทิง (light entertainment)** รายการประเภทนี้จะมีหลักการของการเป็นโทรทัศน์ที่ดี (good television) กล่าวคือมีการเตรียมการที่ดี มีมาตรฐานทางวิชาชีพ อาศัยมาตรฐานทางเทคนิคระดับสูง มีการนำเสนออย่างมีชีวิตชีวา สร้างความตื่นเต้นเร้าใจด้วยลักษณะของบุคคลและดารา ดึงดูดผู้ชมได้แทบทุกกลุ่ม รวมทั้งมีค่านิยมของธุรกิจบันเทิง นั่นคือมีการประเมินความสำเร็จหรือความล้มเหลวตามเกณฑ์ของธุรกิจบันเทิง
3. **รายการโทรทัศน์ประเภทละคร (drama)** เป็นรายการที่ยึดแบบแผนของการละครและการเล่าเรื่อง ความสำเร็จของละครแต่ละเรื่องขึ้นอยู่กับ การดึงดูดผู้ชมด้วยการเล่าเรื่อง

จากการจัดแบ่งประเภทของรายการโทรทัศน์ออกเป็น 3 ประเภทอย่างกว้างๆ Whannel เสนอว่าหากลากเส้นโยงระหว่างรายการ 3 ประเภทหลักดังกล่าว จะได้แผนภูมิรูปสามเหลี่ยมที่มีประเภทของรายการโทรทัศน์ต่างๆ แยกย่อยอยู่ภายในอีกจำนวนหนึ่ง

จากสามเหลี่ยมแบ่งประเภทรายการของ Whannel จะเห็นได้ว่างานสารคดีเชิงละครอยู่ตรงกลางระหว่างขนบ (convention) ของรายการสองประเภทที่ซ้อนทับกันอยู่นั่นคือ ขนบของงานสารคดี (journalism) และขนบของงานละคร (drama) โดยขนบหรือกติกาหมายถึงข้อตกลงที่ผู้สร้างกับผู้เสพหรือผู้ผลิตกับผู้ชม รับรู้ร่วมกัน

มาลี บุญศิริพันธ์ (2530) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างของสารคดีซึ่งเป็นงานประเภทสารสนเทศคดี และเรื่องสั้นซึ่งถือเป็นงานประเภทจินตคดีไว้ว่า เมื่อพิจารณาถึงคุณลักษณะของงานทั้ง 2 ประเภทแล้ว จะเห็นถึงความแตกต่างกันอย่างชัดเจนตรงที่สารคดีต้องเสนอแต่ความจริงไม่ใช่นิยาย สิ่งที่น่าเสนอในสารคดีต้องเป็นความจริงที่มองเห็น รู้สึกได้ ในขณะที่ละครจะเกิดจากจินตนาการความคิดที่แต่งขึ้น ถึงแม้ว่าเค้าโครงเรื่องอาจจะนำมาจากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นก็ตาม แต่ผู้เขียนสารคดีอาจเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจในรูปแบบ (style) ของเรื่องสั้นได้ก็เพียงเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน แต่ข้อมูลทั้งหมดต้องเป็นจริงเสมอ

Michael Renov (1993 : 2-3) ได้ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องคุณลักษณะของงานสารคดี ในแง่ที่มีความเกี่ยวพันกับคุณลักษณะจินตคดีไว้อย่างน่าสนใจว่า จริงๆ แล้วงานสารสนเทศคดียุคนี้ประกอบไปด้วยคุณลักษณะจินตคดีในหลายประการเช่น โครงสร้างของตัวละคร (การจำแนกตัวละครออกเป็นพระเอก หรืออัจฉริยะ) การเล่าเรื่อง (การสร้างความปลอดภัย หรือข้อถกนงสงสัย) การใช้ดนตรี

ประกอบเพื่อสร้างแรงกระตุ้นทางอารมณ์ การใช้คุณลักษณะทางการละคร (drama arcs) (เช่น จุดวิกฤตของเรื่อง) การใช้มุมกล้องต่างๆ เช่น มุมสูง-ต่ำ มุมระยะใกล้มาก (close-up) มุมกว้าง (wide angle) เพื่อใช้ในการสร้างหรือเ้าอารมณ์ รวมไปถึงการตัดต่อภาพเพื่อยืดหรือย่นระยะเวลาให้ได้ภาพตามจังหวะที่ต้องการ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการใช้คุณลักษณะต่างๆ ของงานจินตคดีดังที่กล่าวมาข้างต้น ในงานสารสนเทศคดี หรืองานสารคดีนั้น ล้วนแล้วแต่เพื่อสร้างความหมาย (meanings) และผลกระทบ (effects) ต่อผู้ชมทั้งสิ้น และภายใต้ความสัมพันธ์อันซับซ้อนดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่างานสารสนเทศคดีและงานจินตคดีนั้นต่างอาศัยอยู่ในพื้นที่ของกันและกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการอยู่ร่วมกัน (co-habitation)

ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของชนบกับประเภทของรายการ ก็เพื่อความเข้าใจกับวิธีการเล่าเรื่องของประเภทรายการดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องมาจากการสื่อความหมายขององค์ประกอบและกลวิธีการเล่าเรื่องนั้นจะสัมพันธ์กับชนบหรือกติกานั้นด้วยเช่นกัน อาจสรุปได้ว่าการระบุประเภทของรายการทำให้สายตาของผู้ชมปรับโฟกัสต่างๆ กันไป เพราะในแต่ละประเภทของรายการนั้นก็ให้ความสำคัญกับรายละเอียดที่แตกต่างกันไป (นพพร ประชากุล, 2542)

งานวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์” ผู้วิจัยจึงใช้ความสัมพันธ์ของชนบการเล่าเรื่อง เพื่อแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานของการเล่าเรื่อง 2 รูปแบบดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือภายใต้ชนบจารีตประเพณีเดิม (convention) เดิมของรูปแบบรายการทั้ง 2 ประเภท เมื่อนำมาผสมผสานกัน และอาจก่อให้เกิดรูปแบบการเล่าเรื่องอันแปลกใหม่และสร้างสรรค์ (invention) ขึ้นได้

แนวคิดเรื่องละคร

จากพัฒนาการของวงการโทรทัศน์ในประเทศไทยนั้น คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่ารายการยอดฮิตยอดนิยมที่ครองใจผู้ชมมาอย่างต่อเนื่องยาวนานนั้นคงจะหนีไม่พ้นรายการประเภทละคร อาจเป็นด้วยเหตุผลที่ว่าละครคือรายการที่สามารถสร้างอารมณ์ต่างๆ ผ่านประสบการณ์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งผู้ชมสามารถสัมผัสได้ทั้งความตื่นเต้น การผ่อนคลายอารมณ์ ความรู้สึกเพริศแพร้ว ความรู้แจ้งเห็นจริง หรือแม้กระทั่งการหลีกเลี่ยงจากสภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวันอันแสนจะทุกข์ยากลำเค็ญ หรือสงบราบเรียบจนน่าเบื่อเกินไป

จอห์น แกสเนอร์ (อ้างถึงใน นพมาศ ศิริกาเยะ, 2525) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของละครไม่ว่าจะเป็นประเภทใด หรือในยุคคลมัยใด ไว้ 5 ข้อ นั่นคือตัว E ทั้งห้าอันได้แก่

- การแสดงออก (expression)
- ความเพลิดเพลิน (entertain)
- ความรู้สึกเพริศแพร้ว (exalt)
- ความรู้แจ้งเห็นจริง (enlighten)
- การหลีกหนี (escape)

และเพื่อที่จะให้บรรลุถึงจุดประสงค์ดังกล่าว ละครจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่จำเป็น 6 ประการ ดังที่อริสโตเติลได้กล่าวไว้ในหนังสือโพลีติคส์ (Poetics) (322, อ้างถึงใน อรุณข เลิศจรรยาภักดิ์, 2541) นั่นคือ โครงเรื่อง (plot) ความคิด (thought) ลักษณะของตัวละคร (character) ถ้อยคำ (diction) ดนตรี (music) และภาพที่มองเห็น (spectacle)

จากฐานความคิดดังกล่าว สามารถนำมาประยุกต์เป็นแนวทางการสร้างสรรค์องค์ประกอบของละคร อันได้แก่ (ขจีรัตน์ หินสุวรรณ, 2542 : 20-24)

1. แก่นเรื่อง (theme)

แก่นเรื่องเป็นทัศนะหรือปรัชญาที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้ฟังผู้ชม โดยถ่ายทอดผ่านโครงเรื่อง ตัวละคร คำพูด สถานที่และการกระทำของตัวละคร และเนื่องจากละครเป็นการจำลองภาพชีวิตมนุษย์ในสังคม แก่นเรื่องหรือแนวคิดสำคัญจึงมุ่งสะท้อนทัศนะของผู้เขียนว่ามีความคิดเห็นต่อชีวิตมนุษย์ในเรื่องนั้นๆ ในด้านใด ประเด็นใด ส่วนใหญ่มักสะท้อนถึงสภาพจิตใจ กิเลส ตัณหา อารมณ์ ความรู้สึก หรือการต่อสู้ของมนุษย์

2. โครงเรื่อง (plot)

โครงเรื่อง คือ ข้อมูลที่ถูกเลือกและจัดเรียงเพื่อให้เรื่องราวที่คิดขึ้นนั้นมีลักษณะเป็นละคร ผู้เขียนต้องคิดว่าเหตุการณ์อะไรบ้างที่ควรเกิดขึ้นในเรื่อง ต้องมีการเลือกและจัดลำดับเหตุการณ์เพื่อให้ข้อมูลนั้นสามารถปลุกเร้าผู้ชมให้มีอารมณ์ร่วมต่อเรื่องราวไปจนถึงจุดสุดยอด (climax) และ

ตอนจบของเรื่อง การสร้างโครงเรื่องนั้นถือเป็นภารกิจสำคัญของนักเขียน เพราะโครงเรื่องแสดงออกถึงศิลปะและกลวิธีในการเล่าเรื่องของผู้เขียน ลักษณะโครงสร้างของการวางโครงเรื่องมีหลายรูปแบบต่างกันไปตามความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน แต่โดยสรุปแล้วสามารถแบ่งออกได้อย่างกว้างๆ ดังนี้

1. **การเริ่มเรื่อง (exposure)** เป็นขั้นของการปูเรื่องหรือเปิดเรื่องที่จะทำให้ผู้ชมทราบถึงความเป็นมาต่างๆ ในเรื่อง เช่น การแนะนำตัวละครสำคัญว่าเป็นใคร มาจากไหน สถานะความเป็นอยู่ ชีวิตประจำวันเป็นอย่างไร หรืออาจเป็นการแนะนำสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นที่ใด ยุคใด สถานการณ์เป็นอย่างไร
2. **การดำเนินเรื่องไปสู่ปมปัญหา (development & rising action)** กล่าวคือเป็นขั้นที่การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล โดยมีพัฒนาการของเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นซึ่งทำให้การดำเนินชีวิตของตัวละครเปลี่ยนไป เช่นเมื่อพระเอกมาเจอกับนางเอก และในขั้นนี้จะมีการสร้างความขัดแย้ง (conflict) ขึ้นมาด้วย และเรื่องราวก็จะพัฒนาไปเรื่อยๆ ความขัดแย้งดังกล่าวก็จะเพิ่มมากขึ้นทำให้ตัวละครต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ยุ่งยาก
3. **ภาวะวิกฤตหรือจุดสูงสุดของเรื่อง (climax)** เป็นช่วงที่สถานการณ์ยุ่งยากที่เกิดขึ้นขมวดเกลียวรุนแรงถึงที่สุด ทำให้ตัวละครต้องตัดสินใจทำอะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. **การยุติของเรื่อง (ending)** เป็นช่วงของการคลี่คลายปัญหา โดยเมื่อเหตุการณ์ได้พัฒนาไปถึงขั้นที่รุนแรงที่สุดแล้ว และตัวละครได้มีการแก้ไขปัญหามีสถานการณ์ดังกล่าว จึงทำให้สถานการณ์ในเรื่องคลี่คลายลง และกลับสู่สภาวะปกติอีกครั้ง

ขั้นตอนทั้งหมดนี้คือโครงสร้างสำเร็จรูป หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นโครงร่างอันเป็นแบบแผนของละคร อย่างไรก็ตามผู้เขียนบทสามารถสร้างละครให้มีโครงร่างแตกต่างจากนี้ได้ โดยอาจใช้ขั้นตอนการดำเนินเรื่องด้วยสัดส่วนที่ต่างกัน ขึ้นอยู่กับประเภทของละครและเทคนิคเฉพาะตัวของผู้เขียนบทแต่ละคน

3. ตัวละคร (character)

ตัวละคร หมายถึง ผู้ประกอบพฤติกรรมตามเหตุการณ์ในเรื่อง หรือเป็นผู้ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามโครงเรื่องที่คุณเขียนกำหนดขึ้น ตัวละครที่ดีต้องมีความสมเหตุสมผลเหมือน

บุคคลจริง ทั้งความรู้สึกนึกคิด อารมณ์การกระทำ ตลอดจนคำพูด ซึ่งผู้เขียนนำต้นแบบมาจากบุคคลจริงๆ แล้วหล่อหลอมขึ้นมาเป็นบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัว ด้วยพื้นฐานของตัวละครมาจากมนุษย์ ตัวละครจึงมีความต้องการไม่ต่างจากมนุษย์ โดยเฉพาะสิ่งจำเป็นพื้นฐานอย่างเช่น การเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย อาหาร ความรัก

ประเภทของตัวละครสามารถแบ่งออกได้ตามความแตกต่างทางด้านลักษณะนิสัย พฤติกรรม ออกมาได้เป็น 5 ประเภท คือ

- 3.1 **ตัวละครแนวสมจริง** หมายถึง ตัวละครที่มีบุคลิกนิสัย การกระทำ ทัศนคติ สภาพแวดล้อม ความสามารถ เหมือนกับคนจริงๆ โดยผู้เขียนอาจลอกแบบมาจากคนที่มีตัวตนจริงๆ แต่ต้องมีการแต่งเติมบางอย่างเข้าไป
- 3.2 **ตัวละครแนวอุดมคติ** หมายถึง ตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะนิสัยตามที่อยู่ในความฝันหรืออุดมคติของผู้เขียนเอง ตัวละครแนวนี้จึงมักขาดความสมจริง และไม่เป็นที่นิยมนักในละคร อย่างไรก็ตามตัวละครประเภทนี้ทำให้ผู้เขียนสามารถแสดงออกถึงทรรศนะแนวทางการดำเนินชีวิตของตนผ่านทางตัวละครได้อย่างดี
- 3.3 **ตัวละครแนวแบบฉบับ** หมายถึง ตัวละครที่มีลักษณะคงที่ ทั้งอุปนิสัยและพฤติกรรม เป็นตัวละครที่มีมิติเดียวหรือตัวแบน ผู้ฟังผู้ชมสามารถคาดเดาได้ว่า ตัวละครนั้นจะแก้ปัญหาอย่างไร เพราะมักแสดงพฤติกรรมซ้ำๆ ไม่ว่าจะในสถานการณ์ใดๆ
- 3.4 **ตัวละครแนวเหนือจริง** หมายถึง ตัวละครที่มีพฤติกรรมผิดปกติกว่ามนุษย์ธรรมดา หรือเป็นผู้ที่มีความสามารถอย่างที่คนธรรมดาไม่มี เช่น มีอิทธิฤทธิ์ ล่องหนหายตัว ซึ่งมักพบได้ในละครลึกลับ ละครสยองขวัญ ละครแนวเหนือจริง
- 3.5 **ตัวละครแนวบุคลาธิษฐาน** โดยคำว่า “บุคลาธิษฐาน” มาจากคำว่า “บุคคล” กับ “อิธิษฐาน” เมื่อนำมารวมกันหมายถึง การทำสิ่งที่ไม่เป็นตัวตนให้มีตัวตนขึ้น เป็นการอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เห็นชัดเป็นรูปธรรม ในการสร้างตัวละครประเภทนี้ ผู้เขียนจะทำให้สรรพสิ่งไม่ว่าจะเป็น สัตว์ พืช อมนุษย์อย่างเทวดา นางฟ้า ภูติผีปิศาจ ยักษ์ ธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ลม ไฟ ก้อนหิน ภูเขา ผลិតภัณฑ์

ทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนนามธรรมต่างๆ เช่น กิเลส ตัณหา ความดี ความชั่ว เป็นต้น สามารถแสดงบทบาทและพฤติกรรมเหมือนมนุษย์

5. บทสนทนา (dialogue)

บทสนทนา หมายถึงคำพูดโต้ตอบของตัวละครในเรื่อง การสนทนายระหว่างกันของตัวละครเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง บทสนทนาต้องสามารถใช้แสดงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ทัศนคติ ทั้งนี้บทสนทนาต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะอาชีพ ระดับการศึกษา บุคลิกลักษณะนิสัย รวมถึงบทบาทในขณะทีแสดงของตัวละครแต่ละตัวด้วย

นอกจากนี้ยังมีส่วนของเสียงบรรยาย (narration) ซึ่งมักจะมาจากตัวละครตัวใดตัวหนึ่งที่เกี่ยวพันกับเหตุการณ์ในเรื่อง และอาจจะมาจากผู้เขียน หรือใครสักคนก็ได้ โดยเสียงบรรยายดังกล่าว นอกจากจะใช้เพื่อให้ข้อมูลแล้ว มักจะเกี่ยวข้องกับบุคลิกลักษณะของตัวแสดงด้วย โดยหน้าที่ของเสียงบรรยายอาจสรุปได้ดังนี้ (Willis, 1993)

- **เพื่อปูพื้นเรื่องราวที่จะเกิดขึ้น** โดยการปูพื้นเรื่องราวนี้ทำได้ใน 2 ลักษณะกว้างๆ คือ ลักษณะแรกอาจจะเป็นการทำความแต่หนหลัง เพื่อให้ข้อมูลสำคัญอันจะนำมาซึ่งความเข้าใจในเรื่องที่จะเกิดขึ้นต่อไปในปัจจุบัน หรือลักษณะที่สองคือเป็นการเล่าเรื่องไปข้างหน้าอย่างรวบรัดประหยัดความ และมีประสิทธิภาพ
- **เพื่อเพิ่มน้ำหนักและแรงกระทบ** ในบางครั้งเสียงบรรยายใช้ขยายความเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ถึงแม้ว่าผู้ชมจะได้เห็นเหตุการณ์ดังกล่าวไปแล้ว การขยายความหรือตีความเพิ่มเติมนี้ก็เพื่อที่จะให้น้ำหนักและผลกระทบบกกับฉากหรือเหตุการณ์นั้นให้มากยิ่งขึ้น
- **เพื่อนำเสนอความคิดเห็น** กล่าวคือเสียงบรรยายเป็นตัวขับเคลื่อน นำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนบทต่อการกระทำดังกล่าวต่อผู้ชมโดยตรง ความสำคัญหรือความพิเศษของความคิดเห็นดังกล่าวจะหายไปถ้าความคิดเห็นดังกล่าวถูกนำไปวางไว้ในส่วนของบทสนทนา (dialogue) แต่อย่างไรก็ตามการใช้เสียงบรรยายเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ ก็ควรใช้เมื่อจำเป็นจริงๆ เท่านั้น ไม่ใช่แบบพร่ำเพรื่อ มิฉะนั้นแทนที่จะทำให้อึดคิดเห็น ส่งผลกระทบบต่อผู้ชม กลับทำให้ข้อคิดเห็นนั้นดูไม่คมคาย ไม่แนบเนียน และ

ดูดีขึ้น และโดยความจริงแล้วควรจะให้ละครนั้นได้แสดงความคิดเห็นดังกล่าวผ่านตัว
ของมันเอง

- **เพื่อถ่วงน้ำหนักหรือลดความเข้มข้นของผลกระทบที่เกิดขึ้น** โดยทั่วไปจุดประสงค์หลักของผู้สร้างละครทุกคนก็คือการสร้างแรงกระตุ้นทางอารมณ์ ให้ผู้ชมคล้อยตามบทที่เขียนขึ้นอย่างถึงที่สุด แต่อย่างไรก็ตามในบางเหตุการณ์ อารมณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ชมนั้นค่อนข้างรุนแรง หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้ชมหลุดเข้าไปในห้วงมายานั้นอย่างสมบูรณ์แบบ และมีความรู้สึกร่วมกับละครมากจนเกินไป ในกรณีนี้เสียงบรรยายจะช่วยลดทอนอารมณ์ร่วมดังกล่าวลงได้ โดยการเข้าไปแทรกตรงกลางระหว่างผู้ชม กับการรับประสบการณ์ทางละคร ซึ่งจะช่วยลดระดับอารมณ์ร่วมและผลกระทบที่เกิดขึ้นให้เบาบางลงได้

เสียงบรรยาย (narration) สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ (Willis, 1993)

1. **เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 3** เป็นรูปแบบที่ใช้กันจนเป็นแบบแผน โดยผู้บรรยายในลักษณะสรรพนามบุรุษที่ 3 นี้ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับใดๆ กับการกระทำที่เกิดขึ้นตามเนื้อเรื่อง ข้อเสียของการใช้เสียงบรรยายประเภทนี้คือการก้าวล่วงล้ำเข้าไปอยู่ระหว่างผู้ชมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ซึ่งจะเป็นการลดความน่าเชื่อถือของบทละคร หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการลดผลกระทบทางอารมณ์ และทำให้ละครเสียอรรถรสไปไม่น้อย
2. **เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 1** เสียงบรรยายดังกล่าวจะเป็นของตัวละครในเรื่อง เสียงบรรยายลักษณะนี้เป็นที่นิยมมากในละครวิทยุ ข้อดีของเสียงบรรยายประเภทนี้คือ การให้ข้อมูลต่างๆ แก่ผู้ชมโดยไม่ไปรบกวนบทพูด (dialogue) หรือเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่อง อีกทั้งยังไม่ทำลายการสร้างอารมณ์ร่วมในบทละคร เนื่องจากผู้บรรยายจะพูดในฐานะของตัวละคร ทำให้ยังคงอารมณ์และเรื่องราวในบทให้ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง การใช้เสียงบรรยายประเภทนี้มักจะใช้เพื่อแสดงภาวะทางอารมณ์ ความรู้สึก และความคิดภายในของตัวละคร อันเป็นผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่อง

- เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 2 เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 2 นี้จะช่วยลดข้อเสียของเสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 3 ซึ่งไม่มีความเกี่ยวพันใดๆ กับเนื้อเรื่อง ทำให้ผู้ชมขาดความเชื่อถือ รู้สึกไม่เป็นธรรมชาติ รวมถึงช่วยลดมุมมองอันเป็นอัตวิสัยจากการใช้เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 1 ได้ นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มความรู้สึกใกล้ชิด สนุกสนม เหมือนกำลังพูดคุยกัน ทำให้ผู้ชม รู้สึกมีส่วนร่วมในเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย

5. ดนตรี

เพื่อให้บทละครที่สร้างขึ้นมีอรรถรสสมบูรณ์แบบ ดนตรีถือเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดอรรถรสดังกล่าว โดยเป็นการขับดันให้อารมณ์ต่างๆ ในแต่ละช่วงของเรื่องนั้นชัดเจนมากยิ่งขึ้น อันจะทำให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงซาบซึ้งกับอารมณ์ต่างๆ และคล้อยตามไปกับการดำเนินเรื่องอย่างเต็มที่ ดังนั้นในบทละครที่ดีนั้น ดนตรีจะต้องกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของบทละครมิใช่เพียงเป็นการมาสอดแทรกเพียงเพื่อเป็นการคั่นเวลาเท่านั้น

6. ฉาก และสถานที่ (setting)

ฉาก ในที่นี้มีได้หมายความว่าตั้งแต่เพียงสถานที่ที่เหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการจัดองค์ประกอบในทัศนภาพทั้งหมดที่เรามองเห็นผ่านจอโทรทัศน์ในแต่ละฉาก อันเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมความหมายของเรื่องให้ไปสู่อรรถรสอันเหมาะสมตามเนื้อเรื่อง ดังนั้นหน้าที่สำคัญของฉากและสถานที่คือการให้สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และทางจิตวิทยาของตัวละคร สร้างบรรยากาศและให้ตัวละครได้รับสิ่งแวดล้อมตามบทที่ได้รับ เพื่อในที่สุดแล้วองค์ประกอบทุกด้านจะมาประกอบกันเพื่อให้ผู้ชมบรรลุถึงความหมายและอรรถรสที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- จิรวรรณ กมลรัตนโยธิน (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาและความหมายของรายการสารคดีสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ปี พ.ศ.2532 ถึง 2534” พบว่างาน สารคดีสิ่งแวดล้อมในช่วงดังกล่าวมีแนวโน้มการพัฒนา 2 ลักษณะ คือ พัฒนาการทางด้านปริมาณ และด้านคุณภาพ กล่าวคือจากแต่เดิมรายการสารคดีสิ่งแวดล้อมยังไม่

นิยมผลิตเป็นรายการ แต่จะอยู่ในรูปของสโปตรอนรงค์หรือเป็นช่วงแทรกอยู่ในรายการสาระความรู้และรายการข่าว และเป็นที่น่าสนใจที่อายุของรายการสารคดีนั้นค่อนข้างสั้นประมาณ 1 ปี โดยผู้วิจัยให้ความเห็นว่าสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากรายการสารคดีทำให้เกิดความ น่าสนใจได้ยาก และผู้ผลิตยังขาดความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอรายการประเภทนี้ที่น่าสนใจ งานวิจัยชิ้นนี้ช่วยให้เห็นพัฒนาการของงานสารคดี และรูปแบบของงานสารคดีในระยะเวลาดังกล่าว

2. **นนทวรรณ ดิษฐรัมย์ (2540)** ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เทคนิคการสร้าง ความหมายในรายการความรู้ขนาดสั้นทางโทรทัศน์” พบว่ารูปแบบการนำเสนอของ รายการดังกล่าวมีอยู่ 4 ประเภทได้แก่ รูปแบบการบรรยาย รูปแบบการพูดคุยโดยตรง รูปแบบการสัมภาษณ์ และรูปแบบละคร โดยในส่วนของรูปแบบละครนั้นมีทั้งการใช้ละคร ทั้งรายการ การใช้ละครเพื่อเปิดเรื่อง และการใช้ละครเพื่อเป็นตัวเดินเรื่อง งานวิจัยชิ้นนี้ ช่วยให้เห็นถึงการใช้รูปแบบละครในงานสารคดี และใช้เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบใน การศึกษา
3. **อรัญญ์ รุจิราธร (2541)** ทำการศึกษาเรื่อง “พัฒนาการของสารคดีโทรทัศน์ไทยจาก ปี พ.ศ.2530 ถึง 2541” พบว่าพัฒนาการของรายการสารคดีโทรทัศน์ไทยเป็นไปอย่าง ค่อยเป็นค่อยไป โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี และควมามีใจรักของ ผู้ผลิต ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสำคัญคือข้อจำกัดทางด้านงบประมาณในการผลิต รายการ และช่วงเวลาออกอากาศที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ผู้ชมยึดติด ภาพสารคดีแบบเดิมๆ มิติของงานศิลปะและสุนทรียะในงานสารคดีเป็นมิติที่หยุดนิ่ง ขาดเทคนิคการนำเสนอและการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ ทำให้ไม่สามารถดึงดูดผู้ชมได้ งานวิจัยชิ้นนี้ ช่วยให้เห็นถึงพัฒนาการของสารคดีโทรทัศน์ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน มิติทางสุนทรียะ กลวิธีการนำเสนอรายการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา
4. **สุจินดา ประสงค์ตันสกุล (2540)** ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธี การเล่าเรื่องรายการโทรทัศน์แบบเดือนกษัยรายการเด็ด” พบว่ารายการโทรทัศน์เด็ด เป็นรายการเดือนกษัยในรูปแบบที่นำเสนอเรื่องราวประสบการณ์จริงผ่านมุมมองของ ผู้ประสบภัย โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องที่เน้นความตื่นเต้น น่าติดตามเช่นเดียวกับรูปแบบของ ละครแนวลึกลับตื่นเต้น งานวิจัยชิ้นนี้ ช่วยให้เห็นถึงรูปแบบการเล่าเรื่องแบบละครใน รายการประเภทอื่น ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อเปรียบเทียบในแง่ของการเล่าเรื่องได้

5. **ตระหนักจิต ยุตยรรยง (2541)** ทำการศึกษาเรื่อง “การนำเสนอภาพอาชญากรรมผ่านรายการสารคดีเชิงข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์” พบว่าเรื่องอาชญากรรมที่นำเสนอผ่านรายการสารคดีทั้ง 2 รายการ คือ รายการตามล่าหาความจริง และรายการเบาะแส ได้ถูกประกอบสร้างภาพอาชญากรรมผ่านวิธีการเล่าเรื่อง ซึ่งมีวิธีการนำเสนอเหมือนกับละคร กล่าวคือมีการวางแนวเรื่องอันแสดงถึงความมีเงื่อนงำ ปมขัดแย้ง และการคลี่คลายปัญหา โดยนำเสนอผ่านตัวละครสามกลุ่ม ได้แก่ ตำรวจ ผู้ร้าย และผู้เสียหาย โดยมีแก่นเรื่อง คือ เรื่องอาชญากรรมเป็นการกระทำที่ผิดทั้งกฎหมาย และหลักศีลธรรม อย่างไรก็ตามตำรวจซึ่งเปรียบเสมือนพระเอกของเรื่องได้ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามผู้ร้ายเพื่อมอบความสงบสุขให้แก่ประชาชน โดยงานวิจัยชิ้นนี้ทำให้เห็นถึงลักษณะของการเล่าเรื่องแบบละครในงานสารคดีประเภทอื่นๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์” เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาถึงรูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร และเพื่อศึกษาเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่อาศัยการเก็บข้อมูลจากบทโทรทัศน์และเทปโทรทัศน์รายการบันทึกปลายฟ้า เพื่อวิเคราะห์อย่างเจาะลึก นอกจากนี้ยังอาศัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ (key informant) ที่มีส่วนในการผลิตงานสารคดีอย่างเจาะลึก (in-depth interview) เพื่อให้ทราบถึงแนวความคิด ขั้นตอน การแก้ไขปัญหา อุปสรรค และวิธีการสร้างสรรค์รายการอย่างละเอียด เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลผลสำหรับการวิเคราะห์ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูล

1. บทโทรทัศน์รายการบันทึกปลายฟ้า จำนวน 15 ตอน ได้แก่

- ตูรกี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน	ออกอากาศ 8 เมษายน พ.ศ.2539
- กรีซ...ดินแดนเทพนิยาย	ออกอากาศ 16 พฤษภาคม พ.ศ.2539
- จีน...ดินแดนผูกพัน	ออกอากาศ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2539
- เบลเยียม...อบอุ่นผูกพัน	ออกอากาศ 12 สิงหาคม พ.ศ.2539
- สตีคโฮม : สวีเดน..เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ	ออกอากาศ 23 ตุลาคม พ.ศ.2539
- MEMOIR' 96	ออกอากาศ 31 ธันวาคม พ.ศ.2539
- พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 1)	ออกอากาศ 14 เมษายน พ.ศ.2540
- พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 2)	ออกอากาศ 5 พฤษภาคม พ.ศ.2540
- อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 1)	ออกอากาศ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2540
- อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 2)	ออกอากาศ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2540
- ตามตะวันที่บ้านหลี่...สุราบายา	ออกอากาศ 12 สิงหาคม พ.ศ.2540
- เยอรมัน...ความแตกต่างอันสมดุล	ออกอากาศ 23 ตุลาคม พ.ศ.2540
- ออกสเตรีย...อำนาจ...ธรรมชาติ	ออกอากาศ 5 ธันวาคม พ.ศ.2540

- ฟลอเรนซ์...แดนจินตนาการ..งานศิลปะ ออกอากาศ 10 ธันวาคม พ.ศ.2540
- เวโรน่า...อมตะ..โรมิโอจูเลียต ออกอากาศ 1 มกราคม พ.ศ.2540

นอกจากนี้ยังศึกษาจากข้อมูลเอกสารอื่นๆ ได้แก่ ตำรา วารสาร บทความ บทวิจารณ์ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เอกสารเหล่านี้ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบเฉพาะของการเล่าเรื่องในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ และเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละคร

2. เทปโทรทัศน์รายการบันทึกปลายฟ้าเพียงบางส่วน เนื่องจากทางรายการไม่สะดวกในการให้ยืมมาอัดสำเนา เนื่องจากเทปรายการที่มีอยู่เป็นเทปต้นฉบับในระบบเบต้า ทางรายการจึงเกรงว่าอาจจะมีความเสียหายต่อเทปต้นฉบับนั้นได้
3. บุคคล โดยผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากการอธิบายเพิ่มเติมประเด็นต่างๆ ด้วยการพูดคุยสัมภาษณ์ กับผู้ผลิตสารคดีบริษัทนาฏะกัมปानी ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายการบันทึกปลายฟ้า ซึ่งได้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการสร้างสรรค์ และการผลิตรายการ รวมถึงความคิดรวบยอดที่สำคัญของรายการ ได้แก่ คุณกัณฐ์ศิว์ เอื้อกุลวรวัตร ซึ่งเป็นทั้งผู้ดูแลการผลิต ผู้กำกับ และผู้เขียนบท ซึ่งสามารถให้ข้อมูลครบถ้วนในทุกขั้นตอนการผลิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเภทเอกสารบันทึก ได้แก่ บทโทรทัศน์ ซึ่งทางรายการให้ความอนุเคราะห์ในการให้ยืมมาถ่ายสำเนาไว้ บทความ นอกจากนี้ยังมีบทวิจารณ์จากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างๆ ซึ่งส่วนหนึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในประเด็นที่เกี่ยวข้อง และอีกส่วนหนึ่งเป็นแฟ้มข่าวที่ทางรายการได้รวบรวมไว้
2. ประเภทบุคคล ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้แนวคิด รูปแบบการผลิตรายการ และกระบวนการผลิตรายการ โดยเน้นไปที่ประเด็นของการนำเสนอเชิงสร้างสรรค์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือการเก็บรวบรวมเอกสารดังที่กล่าวมาแล้ว ทั้งการสัมภาษณ์บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตรายการ เพื่อนำเอกสารและข้อมูลทั้งหมดมา วิเคราะห์เพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์” ผู้วิจัย ได้อาศัยแนวทฤษฎีที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเสนอด้วยการบรรยายพรรณนา (descriptive research) โดยมีกรอบในการวิเคราะห์ดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเล่าเรื่องและแนวคิดเรื่องรูปแบบรายการมาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร เช่นบทโทรทัศน์ เทปโทรทัศน์ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่ออธิบายถึงรูปแบบ รายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร
2. ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องละครมาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากเอกสารและการสัมภาษณ์ เชิงเจาะลึก เพื่ออธิบายถึงเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยว ทางโทรทัศน์

การนำเสนอข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยว ทางโทรทัศน์” มีสาระในการนำเสนอ ดังนี้

1. รูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร พร้อมยก ตัวอย่างประกอบการอธิบาย
2. เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ในลักษณะต่างๆ

รูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร

การวิเคราะห์รูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร ในงานวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์” ได้ทำการศึกษาจากรายการบันทึกปลายฟ้า โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาการวิเคราะห์ออกเป็นหลายส่วนดังนี้

1. พัฒนาการของรายการสารคดีท่องเที่ยวในประเทศไทย
2. รูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร

1. พัฒนาการของรายการสารคดีท่องเที่ยวในประเทศไทย

หากย้อนไปถึงที่มาของสารคดีท่องเที่ยวนั้นจะเห็นได้ว่ามีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน โดยธรรมชาติแล้วการเดินทางท่องเที่ยว นั้น เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจ ความประทับใจ รวมถึงมีเสน่ห์ดึงดูดใจมนุษย์ทุกยุคทุกสมัย โดยในอดีตนั้นเมื่อผู้คนได้มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวไปตามส่วนต่างๆ ของโลกอันเป็นสถานที่ที่แตกต่างและแปลกใหม่จากที่เคยพบเห็นอยู่ทุกวัน จากธรรมชาติของมนุษย์ก็มักจะบันทึกเรื่องราวต่างๆ เหล่านั้นไว้ในรูปของบันทึกการเดินทางตามหลักฐานที่ปรากฏนั้นบันทึกปากคำของมาร์โค โปโล ซึ่งเล่าถึงการเดินทางในราชอาณาจักรกุบไลข่านตั้งแต่ ค.ศ.1271 นั้นถือว่าเป็นหนังสือบันทึกการท่องเที่ยวที่เก่าแก่ที่สุดของซีกโลกตะวันตก ส่วนในทางเอเชีย นั้น บันทึกของหลวงจีนฟาเหียน หรือพระถังซำจั๋ง ซึ่งเล่าเรื่องการเดินทางกับเหล่าศิษย์ไปยังอินเดียและศรีลังกา เพื่ออัญเชิญพระไตรปิฎกไปประดิษฐานที่ประเทศจีนนั้นถือเป็นบันทึกที่เก่าแก่ที่สุด (ม.ล.ต๋วย ชุ่มสาย และญิบพัน พรหมโยธี, 2527 อ้างถึงใน วนิตา บำรุงไทย, 2545) ลักษณะของการบันทึกเรื่องราวการเดินทางท่องเที่ยว นั้น นอกจากจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของผู้คนในทีนั้นๆ แล้ว ยังมีเนื้อหาอีกส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนของการบรรยายความรู้สึก มุมมอง และความประทับใจของผู้บันทึกสอดแทรกอยู่อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวอาจเป็นแรงบันดาลใจให้มีการเล่าเรื่องราวการท่องเที่ยวในรูปแบบตำนานซึ่งเต็มไปด้วยจินตนาการ จากนั้นจึงมีการนำเรื่องราวท่องเที่ยวมาเล่าในรูปแบบของการจำลองภาพเหตุการณ์ จนกระทั่งเป็นการเล่าในรูปแบบนิยาย จวบจนกระทั่งถึงยุคของสื่อมวลชน โดยเริ่มจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานในด้านข่าว เรื่องราวการท่องเที่ยวจึงถูกนำเสนอในรูปแบบของบทความสารคดีท่องเที่ยวซึ่งเน้นสาระข้อมูลอันเป็นจริงมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้เขียนก็มักจะสอดแทรกลักษณะทาง

อารมณ์ ความประทับใจในการเดินทางดังกล่าวไว้ด้วยเสมอ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการเล่าเรื่อง การท่องเที่ยวพัฒนาจากบันทึกการเดินทางส่วนบุคคล มาสู่การเผยแพร่ต่อสาธารณะชนผ่านทางสื่อต่างๆ โดยใช้รูปแบบการนำเสนออันหลากหลาย

ส่วนพัฒนาการของสารคดีท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น สามารถย้อนพิจารณาได้จากงานจำพวกนิราศต่างๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรำพัน การเล่าเรื่องขณะเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ ผสมผสานกับการพรรณนาอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในระหว่างการเดินทาง อารมณ์ของการพลัดพรากต้องจากสิ่งอันเป็นที่รัก อันได้แก่บ้านเกิดเมืองนอน หรือบุคคลอันเป็นที่รัก เช่น นิราศสุนทรภู่ อันเปรียบเสมือนสารคดีท่องเที่ยวในแบบฉบับคำกลอน (สุวรรณา เกรียงไกรเพชร, 2542) นอกจากนี้ตามหลักฐานที่ปรากฏพบว่างานสารคดีท่องเที่ยวในนั้นมีประวัติความเป็นเก่าแก่ย้อนหลังไปถึงสมัยอยุธยา โดยส่วนใหญ่เป็นบันทึกของเหล่ามิชชันนารีที่เดินทางมาเผยแพร่ศาสนาในประเทศไทย เช่น “จดหมายเหตุลาลูแบร์” ซึ่งบันทึกเรื่องราวในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช และ “เล่าเรื่องกรุงสยาม” ของบาทหลวง ปา เลอ กัวซ์ เป็นบันทึกเล่าเรื่องราวสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ส่วนบันทึกการท่องเที่ยวเล่มแรกของนักเขียนไทย คือจดหมายเหตุราชทูตไทยไปเมืองลอนดอน ของหม่อมราชวงศ์ทัต ซึ่งทำหน้าที่เป็นล่ามให้กับคณะทูตไทยขณะเดินทางไปเพื่อเจริญพระราชไมตรีระหว่างไทยกับอังกฤษ ในรัชสมัยของสมเด็จพระจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว (อ้างถึงใน วนิดา บำรุงไทย, 2545) จึงอาจกล่าวได้ว่าเรื่องราวการท่องเที่ยวในสังคมไทยนั้น พัฒนาจากมิติของเรื่องแต่งอันมีอารมณ์อันเหนือจริงจำพวกงานนิราศ มาสู่งานในลักษณะของบทความการบันทึกเรื่องราว จนกระทั่งถึงงานเขียนในรูปแบบของนวนิยายท่องเที่ยว ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

ในยุคของสื่อสารมวลชน โดยเริ่มจากสื่อสิ่งพิมพ์ถือได้ว่าเป็นช่วงก่อกำเนิดของรูปแบบงานสารคดีท่องเที่ยวอย่างแท้จริง งานสารคดีท่องเที่ยวในสื่อสิ่งพิมพ์นั้นอาจกล่าวได้ว่ามีพัฒนาการพร้อมมากับการเติบโตของหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร เพราะเนื่องจากงานสารคดีท่องเที่ยวถือเป็นคอลัมน์ที่เป็นตัวชูรส ทำให้ผู้อ่านรู้สึกผ่อนคลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งธรรมชาติของมนุษย์เรามักจะอยากสัมผัสประสบการณ์ที่แปลกใหม่ หรือได้พบเห็นสถานที่หรือวิถีชีวิตที่สวยงามแปลกหูแปลกตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นสิ่งพิมพ์จำพวกหนังสือพิมพ์ ซึ่งเต็มไปด้วยข่าวที่เป็นสาระ ช้อแท้จจริง ก็มักจะมีคอลัมน์สารคดีท่องเที่ยวที่มีเรื่องราวที่น่าสนใจ และมักจะมีลีลาการนำเสนอที่แปลกใหม่ ถือเป็นการเพิ่มสีสันให้กับหนังสือพิมพ์ และนิตยสารนั้น เช่น สารคดีท่องเที่ยวในนิตยสารลลนา ในราวปี พ.ศ.2522 ซึ่งเป็นเรื่องราวสารคดีท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศสหภาพโซเวียต (ในสมัยนั้นยังคงรวมเป็นประเทศเดียว) จำนวน 15 ตอน เขียนโดยคุณวาทิช จรุงกิจอนันต์ โดยภายหลังได้มีการนำมาจัดทำเป็นหนังสือรวมเล่ม “ประเดี้ยวเดียวที่จตุรัสแดง” โดยคุณวาทิชนั้นได้แสดงความเห็นไว้ว่า ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ได้

เขียนเรื่องสารคดีท่องเที่ยวในลักษณะนี้ และจากที่โดยปกติแล้วคุณวณิช จรุงกิจอนันต์ จัดได้ว่าเป็นนักเขียนงานในประเภทจินตคดี อันได้แก่ นวนิยาย หรือเรื่องสั้นต่างๆ เป็นส่วนใหญ่ ทำให้วิธีการเล่าเรื่องในสารคดีนั้นมีรูปแบบที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง โดยมีการใช้รูปแบบของการเล่าเรื่องทางจินตคดีมาใช้ ผสมผสานในงานสารคดี กล่าวคือผู้อ่านจะรู้สึกเหมือนกำลังอ่านนวนิยาย โดยมีตัวละครคือตัวคุณวณิชเอง ซึ่งในเรื่องใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “ผม” ซึ่งถือเป็นการใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งในการเล่าเรื่อง ทำให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิด เป็นกันเอง และรู้สึกเหมือนกำลังเดินทางไปสถานที่นั้นด้วยตนเอง รวมทั้งมีการอ้างอิงบุคคลที่ไปพบเจอเสมือนเป็นตัวละครที่กำลังเดินเรื่องไปด้วยกัน รวมถึงลักษณะการดำเนินเรื่องที่มีการใช้คุณลักษณะของงานทางจินตคดีในแง่ต่างๆ ซึ่งวิธีการนำเสนอสารคดีในแบบดังกล่าวสามารถสร้างอรรถรสให้กับผู้อ่านได้เป็นอย่างมาก

ตัวอย่าง : ตัดตอนมาจากหนังสือรวมบทความเรื่อง “ประเดี๋ยวเดียวที่จัดรัฐแดง”

“...หน้าโรงคนแน่นมาก หิมะตกตลอดเวลา มารีน่าเดินหาผมจนเจอ บอกผมว่าตัวที่เราจะดูกันนี้เป็นตัวยีน คือต้องยีนดูเพราะตัวนั้นมันเต็มหมด รู้สึกราคาตัวจะสองถึงสิริรูเบิลหรือราวๆ นี้ ผมไม่แน่ใจ ว่าที่จริงผมพลุคมากที่ได้ดูบัลเลต์ เพราะปกติที่บอกลชอยจะมีการแสดงบัลเลต์สลับไปกับการแสดงดนตรีคลาสสิก มารีน่าหาตัวให้ผมได้ในวันนี้โดยไม่สนใจว่าจะเป็น การแสดงอะไร ผมเองก็บอกเธอไปว่าไม่ว่าจะเป็นการแสดงอะไรผมดูทั้งนั้น ถ้าเป็นการแสดงดนตรีคลาสสิกผมคงเซ็งพิลึก เพราะไม่รู้เรื่องและไม่รู้ฟังเอาเลย เป็นบัลเลต์ยังเห็นลีลาและสีแสงบ้าง...”
(วณิช จรุงกิจอนันต์, 2523)

จากความนิยมที่ได้รับจากผู้อ่านในช่วงเวลาที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าจากอดีตที่สารคดีท่องเที่ยวเป็นเพียงคอลัมน์หนึ่งในนิตยสารประเภทต่างๆ ปัจจุบันมีนิตยสารเฉพาะกลุ่มที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวเป็นหลักเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็น นิตยสาร อ.ส.ท. ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริม และชักจูงนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาสู่ประเทศ นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของชาติ อีกด้วย ความนิยมดังกล่าวพิสูจน์ได้จากระยะเวลาจากอดีตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 จนถึงปัจจุบัน นิตยสาร อ.ส.ท. ดำเนินงานมาเป็นเวลานานกว่า 42 ปี รวมทั้งยังมีการออกนิตยสารในเครือ ซึ่งมีเนื้อหาหลักในเรื่องการท่องเที่ยวออกมาอีก 1 ฉบับ เป็นปีที่สองแล้ว นั่นคือ นิตยสาร อ.ส.ท. Young Traveller ซึ่งผลิตรายการรองรับกลุ่มเป้าหมายอันได้แก่เยาวชน และคนเดินทางรุ่นใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจที่พบว่าหัวข้อยอดนิยมของสารคดีท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน จะเน้นเรื่องราวการท่องเที่ยว

ที่เป็นกิจกรรม กลางแจ้ง (outdoor) เช่นการตั้งแคมป์ การขี่จักรยานท่องเที่ยว การล่องเรือ มีลักษณะของการผจญภัย (adventure) การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างการเดินทางทำธุรกิจ (business trip) การท่องเที่ยวแบบประหยัด และการเดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง (Garrison, 1994) นอกจากนี้นิตยสาร อ.ส.ท. แล้ว ก็ยังมีนิตยสารอีกหลายฉบับที่มีเนื้อหาเฉพาะการท่องเที่ยว ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้อ่านอย่างกว้างขวาง เช่น นิตยสารเพื่อนเดินทาง เป็นต้น

จากค่านิยมของสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์นิตยสารก็นำมาสู่หนังสือรวมเล่มสารคดีท่องเที่ยวเป็นที่น่าสังเกตว่าบุคลากรในแวดวงสารคดีโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ทำหน้าที่เขียนบทโทรทัศน์ได้หันมาผลิตงานเขียนสารคดีท่องเที่ยวกันมากขึ้น โดยเป็นการนำประสบการณ์จากการผลิตสารคดีโทรทัศน์มาปรับเปลี่ยนเป็นงานเขียนสารคดี อาทิ คุณธีรภาพ โลหิตกุล กับผลงาน เช่น “คืนสุพรรณไพรและสายน้ำ” รวมผลงานสารคดีจากนิตยสารไฮคลาส ในช่วงปี พ.ศ. 2527 – 2529 “ซอกแซก สเปน – โปรตุเกส” สารคดีท่องเที่ยวแดนยุโรปใต้ (พ.ศ.2533) และผลงานอื่นๆ อีกรวม 30 กว่าเล่ม (ธีรภาพ โลหิตกุล, 2544) นอกจากนี้ยังมีคุณสันติธร หุตาคม หรือคุณโจ้ยบางจาก กับผลงาน “อินเดียนน่า...โจ้ย บางจาก” “แบกเป้ไปสองโลก” ฯลฯ ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มบุคคลดังกล่าวมีผลงานออกมาอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของงานสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์นั้น จากงานวิจัยเรื่องพัฒนาการของรายการสารคดีทางโทรทัศน์จากปี พ.ศ. 2530 – 2541 ของอรทัย รุจิราธร (2541) จะเห็นได้ว่า งานสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์เริ่มตั้งแต่สมัยการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ ททบ. ภายใต้การบริหารงานโดยบริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด ซึ่งออกอากาศทางช่อง 4 บางขุนพรหม โดยในช่วงแรกนั้นงานสารคดีส่วนใหญ่เป็นสารคดีที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งได้รับการอนุเคราะห์จากสถานทูตต่างๆ เช่น สถานทูตอเมริกา เป็นต้น เช่น สารคดีชุด “นี่คืออเมริกา” ต่อจากนั้นประเทศไทยเริ่มมีการผลิตสารคดีเอง โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากต่างประเทศ สารคดีเรื่องแรกที่ผลิตโดยคนไทยนั้นมีที่มาจากรายการวิทยุ ททบ. นั่นคือ “รอบเมืองไทย” ในช่วงนั้นผู้บริหารของสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหมมีนโยบายให้รายการโทรทัศน์มีหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาและการพัฒนาซึ่งส่วนใหญ่รายการดังกล่าวจะเป็นรายการในรูปแบบสารคดี ซึ่งก็มีสารคดีนำเที่ยวในประเทศรวมอยู่ด้วย

ต่อมาในช่วงการเข้ามาของเทคโนโลยีการบันทึกเทป และบริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ พ.ศ.2518 – 2526 ซึ่งทำให้มีรายการสารคดีใหม่ๆ เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปเป็นร่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการสารคดีท่องเที่ยวซึ่งเป็นรูปแบบรายการที่ได้รับความนิยมเนื่องจากมีเนื้อหาที่เพลิดเพลิน ผ่อนคลาย

หลังจากนั้นในช่วงปี พ.ศ. 2526–2530 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงของการบุกเบิกของรายการสารคดีโทรทัศน์ไทย โดยเริ่มมีบริษัทผลิตรายการสารคดีโทรทัศน์เต็มรูปแบบ เช่น บริษัทแปซิฟิกอินเตอร์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด นำโดยคุณปิยะ มาลากุล ณ อยุธยา และ ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล โดยในช่วงแรกทางบริษัทแปซิฟิกฯ ได้มีการนำสารคดีชุด “แม่น้ำเหลือง” และ “เส้นทางสายไหม” ของสถานี NHK ของประเทศญี่ปุ่น เริ่มมาออกอากาศทางช่อง 5 ขณะเดียวกันก็ได้เริ่มทำการผลิตรายการสารคดีของตนเอง โดยเริ่มจากรายการสารคดีสั้นท่องเที่ยวหลังข่าว ทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท. นั่นคือสารคดีชุด “ไกลบ้าน” เนื้อหาเป็นเรื่องของระชากาลที่ 5 เสด็จประพาสสนอร์เวย์ ในพระราชนิพนธ์ไกลบ้าน ซึ่งก็ได้รับความนิยม ในขณะเดียวกันคุณโจย บางจาก จากที่เคยผลิต “รายการหลายชีวิต” ก็ได้เริ่มผลิตรายการใหม่ขึ้นมาในปี พ.ศ. 2531 นั่นคือ “รายการส่องโลก” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่เข้มข้นขึ้น

ช่วงต่อมาถือเป็นช่วงบุกเบิกของการเติบโตอย่างแท้จริงแบบของรายการสารคดีโทรทัศน์ ในช่วงปี พ.ศ. 2530 – 2532 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารคดีท่องเที่ยว เนื่องจากในปี พ.ศ. 2530 นั้นรัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีท่องเที่ยวไทย ระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2530 โดยเนื้อหาส่วนใหญ่ของสารคดีท่องเที่ยวในระยะนี้ยังไม่มีหลากหลายมากนัก รายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่ถือได้ว่ามีโดดเด่นในช่วงนี้ ได้แก่ “รายการส่องโลก” โดยลักษณะเด่นของรายการส่องโลกอาจกล่าวได้ว่า มีการเล่าเรื่องเหมือนภาพยนตร์แนวผจญภัย โดยผู้ชมจะรู้สึกเหมือนเดินทางไปด้วยตนเอง บทบรรยายจะบรรยายสภาพธรรมชาติของสถานที่นั้นอย่างละเอียดตามที่ตาเห็น ลักษณะภาพที่น่าเสนอมักจะเป็นภาพที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของกล้อง การตัดต่อจะฉับไว ทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่าง : ตัดตอนมาจากบทสารคดีรายการส่องโลก

ตอน “ตำนานเพ็ญเดือนรุ่ง” ออกอากาศ 5 ก.พ. 2532

“...ช่วงหนึ่งของชีวิต หรือสำหรับบางคนที่นี่ มันคือหลุมฝังศพของเขาให้กลับสนิทหลุดพ้นจากบ่วงโซ่ตรวนที่จองจำอิสรภาพมานานแสนนาน....แต่วันนี้เราจะเดินทางย้อนรอยเข้าสู่ดินแดนมรณะที่เคยถูกปฏิเสธจากใครหลายคน เพื่อเปิดใจหน้าทีแท้จริงให้ทุกคนได้ทราบ ว่ามันคือ “นรก” เช่นที่กล่าวขวัญถึงอยู่อีกหรือไม่ ติดตามได้ในช่วงต่อไปของรายการ อีกสักครู่ครับ...ในเส้นทางเริ่มต้น มันเรียบและสะดวกต่อการเดินทางซะจนน่าประหลาดใจ เพราะมันมีสภาพเป็นถนนที่ได้รับการปรับแต่งระดับยาวโค้งตัวไปตามคดโค้งของหน้าผา

**เส้นทางนี้คงเป็นเส้นทางที่กลุ่มนักโทษที่นี้ใช้ในการเดินทางติดต่อกัน”
(อินทิตรา วิรุฬชรชัย, 2532)**

ช่วงต่อมาเป็นช่วงเติบโตของรายการสารคดีเต็มรูปแบบ ในปี พ.ศ. 2532 – 2537 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงที่รายการสารคดีท่องเที่ยวมีการพัฒนาทั้งด้านเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอ ให้มีความหลากหลายมากขึ้นด้วยเช่นกัน ในด้านเนื้อหาจะเห็นได้ว่าเป็นช่วงของการเปลี่ยนผ่านจากสารคดีท่องเที่ยวแบบดูเพลิน สวยงาม มุ่งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการท่องเที่ยว หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ พัฒนาสู่สารคดีท่องเที่ยวเชิงเจาะลึก โดยมีการเจาะลึกในเนื้อหาด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะมากยิ่งขึ้น อาทิสารคดีท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ได้แก่ รายการโลกสลัปส์ สารคดีท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ได้แก่ รายการทุ่งแสงตะวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี พ.ศ.2532 – 2534 นั้น ทางรัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีแห่งการพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงทำให้เนื้อหาของรายการสารคดีท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น รายการโลกสลัปส์ รายการฟ้าสีคราม รายการน้ำใสใบเขียว รายการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม รายการสิ่งแวดล้อมไทย รายการสารคดีน้ำ (จิรวรรณ กมลรัตน์โยธิน, 2540)

ในส่วนของวิธีการนำเสนออาจกล่าวได้ว่าส่วนใหญ่ก็ยังคงรูปแบบการบรรยายเช่นเดิม แต่ขณะเดียวกันก็มีรายการที่มีการเล่าเรื่องที่มีลักษณะเด่น ได้แก่ “รายการโลกสลัปส์” ซึ่งมีความโดดเด่นในการใช้อารมณ์ทางละคร เพื่อดึงดูดผู้ชมให้มีความรู้สึกสนุก สามารถติดตามเรื่องได้อย่างมีอารมณ์ มีความรู้สึกเหมือนกำลังชมละคร ไม่ได้รู้สึกว่าการกำลังถูกยัดเยียดข้อมูล คุณธีรภาพ โลหิตกุล หนึ่งในผู้เขียนบทรายการโลกสลัปส์ได้เรียกลักษณะดังกล่าวว่าเป็นการหยิบข้อเท็จจริงมานำเสนอในเชิงละคร (ธีรภาพ โลหิตกุล, 2544) นอกจากนั้นรายการโลกสลัปส์นั้นยังได้มีการเรียบเรียงดนตรีประกอบขึ้นใหม่ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่แหวกแนวกว่ารายการสารคดีโดยทั่วไป เนื่องจากเป็นที่รู้กันว่างานสารคดีนั้นมีต้นทุนในการผลิตต่ำ การจะใช้ดนตรีประกอบที่เรียบเรียงขึ้นมาใหม่เป็นการเฉพาะนั้น อาจจะเป็นการเพิ่มต้นทุนในการผลิต อย่างไรก็ตามการเรียบเรียงดนตรีประกอบขึ้นมาใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางของเนื้อหา ทำให้สารคดีดังกล่าวทวีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง : ตัดตอนจากบทสารคดี ททท. ชุดคนรักช้าง

ภาพ	เสียง
- MS. แม่เฒ่าขึ้นรถ	บรรยาย แม่เฒ่าทา ศาลางาม ชาวบ้านตากกลาง ตำบลกะโพ อำเภอนาทม จังหวัดสุรินทร์

<p>- MS. ครอบครัวแม่แต่มั่งในรถเมล์</p> <p>- CU. โบหน้าแม่แต่มั่ง</p> <p>-LS. เห็นรถเมล์แล่นผ่านป้ายบอกทางไปจังหวัดสุรินทร์</p> <p>- MS. แม่แต่มั่งกับหลาน ๆ บนรถ</p>	<p>การเดินทางไกลในชีวิตประจำวันของท่าน หมายถึงการไปจับจ่ายข้าวของหรือยารักษาโรคที่ตัวอำเภอ หรือไกลที่สุดคือตลาดใหญ่ในตัวจังหวัดสุรินทร์</p> <p>แต่วันนี้แม่แต่มั่งมีจุดหมายไกลถึงจังหวัดกาญจนบุรี เพราะข่าวอันน่าตื่นตื้นที่ท่านได้รับจากลูกชาย ซึ่งนำช่างไปทำงานรับนักท่องเที่ยวอยู่ที่นั่น</p> <p>เงินเกือบทุกบาทในบ้านจึงถูกรวบรวมเป็นค่ารถโดยสารสำหรับแม่แต่มั่ง ลูกสะใภ้ และหลาน ๆ ในการเดินทางที่มีความหมายครั้งหนึ่งในชีวิต</p>
<p>- LS. แม่แต่มั่งกับหลานเดินข้ามสะพานแม่น้ำแคว</p> <p>- PAN ตามแม่แต่มั่งขณะกำลังเดิน</p>	<p>(ดนตรี)</p> <p>ชื่อนตัวอักษร จังหวัดกาญจนบุรี</p> <p>ชื่อน ท. / ปล่อยเสียง (voice over)</p> <p>“ดีใจมาก ๆ เลยได้ช่างแฝด เพราะมันไม่เคยมีบ้านตากกลางไม่มีหอรอก เกิดมาไม่เคยเห็นวันที่รู้ณะไปวัดที่โคกพระธาตุ หลานเขาบอกว่าช่างน้ำอุนออกลูกแฝด ดีใจมาก ตอนกลางคืนนอนไม่หลับจนเกือบสว่าง มีแต่คนตะโกนหายายว่าเออ...ยายไซคดีแท้ ยายว่านี่แหละบุญบารมี”</p>

ในสารคดีชุดคนรักช่างมีลักษณะการเดินทางที่แตกต่างไปจากสารคดีทั่วไป โดยใช้ลักษณะการเดินทางแบบละคร มีการตัดภาพสลับระหว่างการเดินทางของแม่แต่มั่งและหลาน ๆ ขณะออกเดินทางจากสุรินทร์ไปรับขวัญช่างแฝดที่กาญจนบุรี กับภาพในอดีต และภาพพิธีรับขวัญ ซึ่งเทคนิคดังกล่าวคุณธีรภาพได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่าเป็นการใช้เทคนิค cross cut คือการเดินทางเรื่องให้สอง

เหตุการณ์ดำเนินไปคนละที่ ตัดไปมาจนในที่สุดเหตุการณ์ก็มาบรรจบกัน และ parallel cut ซึ่งเป็น การตัดภาพให้สองเหตุการณ์เดินทางคู่ขนานกันไปโดยไม่ต้องมาเจอกันตลอดเรื่อง ซึ่งทั้งสองเทคนิค ดังกล่าวนิยมใช้ในงานภาพยนตร์ และละคร (ธีรภาพ โลหิตกุล, 2544)

ในช่วงเวลาต่อมาถือได้ว่าเป็นยุคของการตกต่ำของสารคดีเต็มรูปแบบ อย่างไรก็ตามรายการ สารคดีท่องเที่ยวก็ยังคงมีการผลิตอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี พ.ศ. 2541 – 2542 ซึ่ง ทางรัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542 หรือ Amazing Thailand 1998 – 1999 ขึ้น ซึ่งจากโครงการดังกล่าวก็ทำให้ภาครัฐได้ขอความร่วมมือ รวมถึงให้การสนับสนุนรายการประเภท สารคดีท่องเที่ยวเป็นอย่างดี โดยจากแผนงานดังกล่าวมีรายการที่ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้การสนับสนุน รวมถึงเป็นเจ้าของรายการดังต่อไปนี้

- เที่ยวเมืองไทยใน 1 นาที เป็นสารคดีสั้นความยาว 1 นาที ออกอากาศทางช่อง 7
- เลาะรอบขอบวัง เป็นสารคดีสั้นความยาว 2 นาที ออกอากาศทางช่อง 9
- เที่ยวทั่วไทยกับ ททท. เป็นรายการสารคดีสั้นความยาว 5 นาที ออกอากาศทางช่อง 5
- หนึ่งในเมืองไทย เป็นรายการสารคดีขนาดยาว 30 นาที ออกอากาศทางช่อง 7

การพัฒนาทั้งในส่วนของเนื้อหา และวิธีการนำเสนอในช่วงนี้ จะเห็นได้ว่ามีค่อนข้างน้อย ลักษณะรายการส่วนใหญ่ก็จะเป็นการบรรยายประกอบภาพ อาจจะมีพิธีกรนำเที่ยวบ้างในบาง รายการ หรืออาจจะเป็นการนำเสนอที่นำสารคดีท่องเที่ยวไปแทรกอยู่ในรายการประเภทนิตยสารทาง อากาศ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และดึงดูดกลุ่มผู้ชมได้มากขึ้น

จวบจนถึงปัจจุบันนี้อาจกล่าวได้ว่าไม่ว่าสารคดีประเภทใดจะมีการตกต่ำ หรือได้รับความนิยม น้อยลง แต่รายการสารคดีท่องเที่ยวยังคงเป็นรายการสารคดีประเภทหนึ่งที่มีผู้สนใจให้การผลิต อยู่ตลอดมา โดยจากการสำรวจพบว่าในช่วงหลังๆ นี้ รายการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะมีเนื้อหาต่างๆ ในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก อาหารการกิน รวมถึงข้อควรปฏิบัติและข้อควรระวังต่างๆ ในการ เดินทาง โดยมีได้เจาะลึกลงในมิติใดมิติหนึ่งเหมือนเช่นสารคดีในช่วงก่อน แนวโน้มของเนื้อหา ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกลางแจ้งเป็นหลัก มีอารมณ์ของการผจญภัยและการเดินทางที่ โดดเอน การสัมผัสประสบการณ์แปลกใหม่ที่ท้าทาย รวมถึงการเดินทางคนเดียว และการท่องเที่ยว แบบประหยัด ซึ่งในส่วนของเนื้อหานี้ก็จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับงานสารคดีทางสิ่งพิมพ์

ในส่วนของรูปแบบของการนำเสนอ นั้นจะเห็นได้ว่าสารคดีท่องเที่ยวมีการสร้างสรรค์วิธีการนำเสนอโดยผสมผสานเอารูปแบบของการเล่าเรื่องแบบละครมาใช้มากขึ้น เช่น รายการสารคดีท่องเที่ยวที่มีพิธีกรเป็นเสมือนตัวละครตัวหนึ่งซึ่งเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ อาทิ รายการเที่ยวละไมไทยแลนด์ รายการเอเชียนแมกซ์ รายการวี...ซ่าส์ รายการมหัศจรรย์ไทยแลนด์ เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อเรียกความสนใจจากผู้ชมให้ติดตามมากขึ้น

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าจากพัฒนาการของงานสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ ซึ่งแต่เดิมมีต้นกำเนิดมาจากงานประเภทนิราศ ที่มีมิติของอารมณ์ ความรู้สึกของผู้บันทึกผสมอยู่ด้วยค่อนข้างสูง พัฒนาไปสู่งานประเภทบันทึกการเดินทาง จนถึงงานในแนวนวนิยายการท่องเที่ยว ซึ่งมีน้ำหนักค่อนข้างสูง จนเข้ามาสู่ยุคของสื่อมวลชนในระยะแรก ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้งานสารคดีท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็นงานที่มีเนื้อหาเป็น ข้อเท็จจริงอันเป็นคุณลักษณะของงานสารคดีมากขึ้น ทั้งนี้ ที่โดยพื้นฐานแล้วงานสารคดีท่องเที่ยวเป็นงานที่มีองค์ประกอบของความรู้สึก ความประทับใจ มุมมองของผู้สร้างงานประกอบอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้ว่าในที่สุดสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ในยุคปัจจุบันก็กำลังจะย้อนกลับไปหารากฐานเดิม กล่าวคือผู้ผลิตพยายามที่จะคิดค้นและสร้างสรรค์รูปแบบวิธีการนำเสนอรายการที่ผสมผสานมิติของอารมณ์ความรู้สึกเพลิดเพลิน ความประทับใจที่ได้จากการเดินทาง เข้ากับเนื้อหาการท่องเที่ยวที่เหมือนๆ กัน เพื่อสร้างความแตกต่างให้กับตัวรายการ อันจะนำมาซึ่งความนิยมในกลุ่มผู้ชมนั่นเอง

2. รูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร "รายการบันทึกปลายฟ้า"

จากพัฒนาการของสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ารายการบันทึกปลายฟ้านั้นได้นำรูปแบบของบันทึกการเดินทางมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการสร้างสรรค์รายการ ซึ่งมีลักษณะเป็นบันทึกเรื่องราวการเดินทางของคนคนหนึ่ง ที่มีทั้งเนื้อหาข้อมูลการท่องเที่ยว และเนื้อหาในส่วนที่เป็นอารมณ์ความรู้สึก ความประทับใจที่ได้จากการเดินทาง เมื่อนำแนวคิดดังกล่าวมาพัฒนาเป็นรายการโทรทัศน์ จึงเกิดเป็นรายการสารคดีท่องเที่ยวที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร

รายการบันทึกปลายฟ้า ผลิตโดยบริษัทนาฏะกัมปानी ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในทุกวันหยุดนักขัตฤกษ์ โดยเริ่มออกอากาศเป็นครั้งแรกในวันที่ 8 เมษายน พ.ศ.2539 และออกอากาศเทปสุดท้ายในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2541 รวมระยะเวลาโดยรวมประมาณสองปีรวมเทปที่ทำการออกอากาศได้ทั้งหมดจำนวน 20 ตอน ได้แก่

1. ตูร์กี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน	8 เมษายน พ.ศ.2539
2. กรีซ...ดินแดนเทพนิยาย	16 พฤษภาคม พ.ศ.2539
3. จีน...ดินแดนผูกพัน	31 พฤษภาคม พ.ศ.2539
4. เนเธอร์แลนด์...แดนคนสร้างฝัน (ตอนที่ 1)	29 กรกฎาคม พ.ศ.2539
5. เนเธอร์แลนด์...แดนคนสร้างฝัน (ตอนที่ 2)	30 กรกฎาคม พ.ศ.2539
6. เบลเยียม...อบอุ่นผูกพัน	12 สิงหาคม พ.ศ.2539
7. สต็อกโฮล์ม : สวีเดน...เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ	23 ตุลาคม พ.ศ.2539
8. ฟินแลนด์...ขอบคุณชานด้า	5 ธันวาคม พ.ศ.2539
9. memoir' 96	31 ธันวาคม พ.ศ.2539
10. มะละกา...ช่องแคบแห่งความกลมเกลียว	21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2540
11. พม่า..เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 1)	14 เมษายน พ.ศ.2540
12. พม่า..เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 2)	5 พฤษภาคม พ.ศ.2540
13. อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 1)	1 พฤษภาคม พ.ศ.2540
14. อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 2)	20 พฤษภาคม พ.ศ.2540
15. ตามตะวันทิบาทลี...สุรบาบายา	12 สิงหาคม พ.ศ.2540
16. เยอรมัน...ความแตกต่างอันสมดุล	23 ตุลาคม พ.ศ.2540
17. ออสเตรเลีย...อำนาจ...ธรรมชาติ	5 ธันวาคม พ.ศ.2540
18. ฟลอเรนซ์...แดนจินตนาการ...งานศิลปะ	10 ธันวาคม พ.ศ.2540
19. เวโรน่า...อมตะ...โรมิโจูเลียต	1 มกราคม พ.ศ.2541
20. บ้านที่กสุดท้าย	11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2541

2.1 เนื้อหา

รายการบันทึกปลายฟ้าจัดอยู่ในประเภทรายการสารคดีท่องเที่ยว ซึ่งรายการประเภทดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลักในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ โดยในส่วนของเนื้อหารายการนั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน กล่าวคือ

- **เนื้อหาทางด้านสารคดี** : **ข้อมูลการท่องเที่ยว** เป็นการให้ข้อมูลการท่องเที่ยวในแต่ละด้านของประเทศต่างๆ ที่ถูกบอกเล่าผ่านการบรรยายของตัวละครหลักในเรื่อง โดยข้อมูลต่างๆ เหล่านี้มีที่มาจากแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ

และพิสูจน์ได้ อันเป็นอีกหนึ่งคุณลักษณะสำคัญของงานสารคดี ซึ่งข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ในการนำมาคัดเลือกเป็นเนื้อหารายการได้นำมาจากแหล่งต่างๆ อาทิ คำแนะนำจากผู้รู้ หนังสือ ข้อมูลจากสถานทูต รวมทั้งข้อมูลจากภาคีประเทศที่มีประสบการณ์จริงในการเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ ในแต่ละประเทศ และจากจุดประสงค์ของรายการสารคดีที่มุ่งให้ความรู้แก่ผู้ชมเป็นหลัก

“ถ้าพูดถึงสัดส่วนของงานสารคดีมันจะมีมากกว่า อาจะสัก 70 : 30 คือเป็นสารคดี 70% แล้วเป็นละคร 30% ... ส่วนของสารคดีมันเป็นเหมือนสาระ เป็นส่วนของการนำเสนอความรู้ ส่วนนักเดินทางมันจะเป็นด้านของการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกซึ่งถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบของละคร” (กัญฐ์ศวี เอื้อกุลวรวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

โดยเนื้อหาในส่วนของข้อมูลในแต่ละด้านของประเทศต่างๆ อาจกล่าวได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของรายการ โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้

- **ลักษณะทางกายภาพ และประวัติศาสตร์** เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของแต่ละประเทศ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ หรือเกร็ดประวัติต่างๆ ที่น่าสนใจ

ตอน : เบลเยี่ยม...อบอุ่นผูกพัน

บรรยาย : ...แต่ก่อนเนเธอร์แลนด์กับเบลเยี่ยมสนิทกันมาก แต่ต้องมาแยกจากกันด้วยเรื่องศาสนา นั่นคือเนเธอร์แลนด์จะนับถือโปรเตสแตนต์ ส่วนเบลเยี่ยมนับถือคาทอลิก ที่นี้ปกครองด้วยกษัตริย์เช่นคนไทย ซึ่งปัจจุบันคือ กษัตริย์อัลเบิร์ตที่ 2 และราชินีเปาล่า ส่วนไทยนั้นก็สนิทสนมกับเบลเยี่ยมมาตั้งแต่สมัยร.5 เมื่อท่านเสด็จประพาสยุโรปครั้งแรกที่นี้เมื่อ พ.ศ.2440 และในหลวงของเราพระองค์ยังทรงเป็นพระสหายร่วมชั้นที่สนิทกันมากกับกษัตริย์เบอดวงที่เพิ่งสวรรคตไปไม่นานมานี้ ซึ่งพระองค์และควีนซาบีโอราก็ยังเป็นพ่อทูนหัวของสมเด็จพระเทพฯ ของเราเลย

- **วิถีชีวิตของผู้คน**

เป็นการให้ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงสภาพผู้คนในแต่ละประเทศซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว อันจะนำมาซึ่งวิถีคิด และวิถีการดำรงชีวิตอันแตกต่างกัน

ตอน : สดุดีโฮม : สวีเดน...เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ

บรรยาย : คนที่นี้เค้าพูดภาษาสวีดิช คือเสียงขึ้นจมูกหน่อยๆ ลาสบอกว่าคนทั้งประเทศมีแค่ 8.5 ล้าน นี่ละมั้งสวัสดิการที่รัฐมีให้ประชาชนถึงจัดได้ว่ายอดเยี่ยมที่สุด ก็อย่างนักเรียนไปเรียนหนังสือเนี่ย เค้าก็จะมีผลตอบแทนให้ด้วย ยิ่งกับการจ้างไปเรียนนั่นแหละ คนที่นี้ส่วนใหญ่จะมีฐานะค่อนข้างดี มีบ้านในเมืองไว้ทำธุรกิจ และมีบ้านนอกเมืองไว้สัมผัสธรรมชาติ คนที่นี้จะไม่มีการโกง พุดตรงจริงใจ จะให้ว่าทำอะไรต้องมีการบอกล่วงหน้า นัดล่วงหน้า แม้จะสนิทก็เหอะ เค้าถือเป็นมารยาทที่ซีเรียสทีเดียว

- ศิลปะ และวัฒนธรรมประเพณี

เป็นการให้ข้อมูลในเรื่องศิลปะ และวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนในประเทศนั้นๆ

ตอน : ตามตะวันที่บาห์ลี...สุราบายา

บรรยาย : ...เออ และที่เห็นตลอดทางก็กระถางดอกไม้ ซึ่งจะมีอยู่ที่หน้าบ้านเกือบทุกหลัง เรียกว่า “จานัง” คือกระถางใบมะพร้าวอ่อนที่ใส่ดอกไม้หลายชนิดกับข้าวสาร มีไว้เพื่อเซ่นสรวงดวงวิญญาณที่ล่องลอยไปมา และเชื่อกันว่าจะช่วยให้อายุยืนยาว ที่นี้ดูจะเชื่อในเรื่องวิญญาณ เรื่องเทพเจ้าไม่น้อยเลย หรือไม่มีก็มีตัว “อาจูน่า” หน้าตาคล้ายๆ ยักษ์อ้วนนุ่งผ้าขาวม้าลายขาวดำยืนป้องกันสิ่งเลวร้ายอย่างกรายสู่สถานที่นั้นๆ ชาว หมายถึง ความดี ส่วนคำหมายถึงความชั่ว เขาว่า 2 อย่างนี้คู่กันเป็นสัจธรรมเลยแหละ ดูสิ กูงหูหิ้วเขายังลายขาวดำเลย

- อาหารการกิน

โดยเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารจานเด็ด หรืออาหารที่บอกถึงลักษณะเฉพาะตัวของประเทศต่างๆ อันถือเป็นอีกหนึ่งเสน่ห์ทางวัฒนธรรมของแต่ละบ้านเมือง

ตอน : อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 2)

ฟ้า – ตกลงเธอจิบชาอย่างผู้ดีอังกฤษหรือยังละนุส

นุส – ผู้ดีหรือเปล่าฉันไม่รู้ละ รู้แต่ว่าได้จิบชากับเพื่อนดี ๆ ชาวอังกฤษ...แต่ใจฉันก็แอบจำเคล็ดลับการชงชาให้ร่อยมาฝากเธอละ...เลิศเชอเลยนะฟ้า...เดี๋ยวลิ้มเริ่มจากต้องต้มน้ำให้เดือดก่อนแล้วเทลงกา เติมใบชาลงไป และที่ลับสุดยอด ก็คือนม...

ฟ้า – นม!

นุส – นมสด

ฟ้า – อ้อ

นุส – คือต้องใส่ นมสดนิดนึงลงไป ในถ้วยชาก่อน แล้วถึงรินชาลงไป เท่านั้นเราก็จะ
ได้รสชาติที่กลมกล่อมละมุนละไม 1 แก้ว ไม่ต้องกินแก้ลมกับสโคน หรือขนมปังนุ่ม
อย่างสมัยก่อนก็เด็ดแล้ว

นุสบรรยาย : คนอังกฤษชอบดื่มชามาก เฉลี่ย 5 แก้วต่อวัน ชาที่เสริมสุขภาพจะต้อง
มาจากสองใบอ่อนบนยอดของต้น ส่วนชาที่หอมกลมกล่อมเหมาะแก่การดื่มเพื่อ
ผ่อนคลายนั้น ใครๆ มักจะนึกถึง Earl Gray ส่วนวิธีการดื่ม ถ้าดื่มจากจานรองแก้ว
เค้าถือว่าไม่เสียมารยาท...แต่ถ้าชิมชอกันนั้นแหละ ถือว่าเสียมารยาทสุดๆ

- สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวอันขึ้นชื่อของประเทศนั้นๆ หรือเป็นสถานที่พิเศษ
ที่น่าประทับใจใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยได้รับการพูดถึงมาก่อนจากรายการอื่นทั่วๆ ไป รวมถึง
การแสดงให้เห็นถึงความหมายและความสำคัญของสถานที่ดังกล่าวที่มีต่อประเทศนั้น

ตอน : จีน...ดินแดนผูกพัน

บรรยาย : สิ่งหนึ่งที่ฉันตั้งใจอยากมาเห็นให้ได้ ก็คือกำแพงเมืองจีน อาม่าบอกว่า
กำแพงยักษ์นี้มันยิ่งใหญ่สำหรับคนทั่วโลกก็ตรงที่เป็น 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก
ด้วยความยาวที่สุดถึง 12,700 ลี้ เทียบเป็นกิโลก็ 6500 ก.ม. แต่สำหรับอาม่ามัน
ยิ่งใหญ่ตรงที่ มันคือความอดสาหัสของชีวิตหลายชั่วอายุคน กว่าที่จะเชื่อมหินแต่ละ
ก้อน...อาม่าบอกว่า เค้าไม่เคยท้อกับอะไรเลย ทุกครั้งที่เค้าหวนคิดถึงที่นี่...กำแพง
เมืองจีนเค้ายาวนานนับหมื่นๆ ลี้ สูง 7.8 เมตร กว้าง 5.8 เมตร ก็ประมาณม้า 5 ตัว ทหาร
10 แถว วิ่งขนานกับแนวกำแพง...กำแพงยักษ์นี้เกิดขึ้นในสมัยจีนสี่ฮ่องเต้ ซึ่ง
ต้องการรวมกำแพงให้เป็นหนึ่ง เพื่อป้องกันศัตรู จึงได้เชื่อมกำแพงแต่ละเมืองใน
สมัยต่างๆ ให้เป็นกำแพงเดียวกัน ซึ่งความยาวนี้ครอบคลุมถึง 7 มณฑล แต่ที่
จีนชั้นหลังนี้ขึ้นชื่อว่าสวยที่สุด อย่างนี้คือยัคึมค่าเหนื่อยหน่อยที่อุตสาหัสนั่งรถจาก
ปักกิ่งมาตั้ง 2 ชั่วโมง

- มุมมองนักเดินทาง

เป็นส่วนของความเห็น หรือมุมมองของนักเดินทางที่มีต่อประเทศต่างๆ ในฐานะของผู้ไปเยือน โดยอาจเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความประทับใจ หรือข้อคิด ที่ได้กลับมาหลังจากการเดินทางจบลง โดยเนื้อหาในส่วนนี้ถือเป็นส่วนสำคัญ เพราะจะเป็นส่วนที่บรรจุแก่นความคิดหลักของแต่ละตอนไว้

ตอน : จีน...ดินแดนผูกพัน

บรรยาย : ทุกก้าวที่ฉันเดินอยู่บนกำแพงนี้...ฉันรู้สึกถึงความพยายามที่ยาวนานถึง 14 ปี แรงแยกของชาวจีนที่ต้องล้มตายไปนับล้านชีวิต...กำแพงนี้ยังยืน และแข็งแกร่งถึงวันนี้ได้ คงไม่ใช่หินก้อนใด แต่ด้วยพลังวิญญูณและกระดุกของผู้คนที่ทุ่มเทค้ากำแพงนี้ไว้ต่างหาก...ฉันว่า นี่แหละคือสิ่งมหัศจรรย์

อย่างไรก็ตาม เนื้อหาแต่ละส่วนนั้นไม่ได้มีการแบ่งช่วงในการนำเสนออย่างชัดเจน แต่ถูกนำมาเล่าคู่ขนานไปกับเนื้อหาในส่วนของเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้นในแต่ละตอน

- เนื้อหาทางด้านละคร : เนื้อเรื่องของละคร คือเรื่องราวละครที่เกิดขึ้นในรายการ อันเป็นส่วนที่เป็นอารมณ์ความรู้สึก ประกอบไปด้วยชุดของเหตุการณ์ทางละครที่นำมาร้อยต่อกันเป็นเนื้อเรื่อง

โดยเนื้อหาทั้ง 2 ส่วน คือเนื้อหาทางด้านสารคดี ได้แก่ข้อมูลทางการท่องเที่ยว และเนื้อหาทางด้านละคร ได้แก่ เนื้อเรื่องของละครนั้นจะถูกนำเสนอสลับกันไป โดยมีวิธีการนำเสนอซึ่งได้แก่การเล่าเรื่องทางละคร โดยมีตัวละคร และสถานที่ซึ่งเป็นเนื้อหาทางสารคดี แต่เมื่อมาอยู่ในส่วนของเนื้อเรื่องทางด้านละคร ก็จะเปลี่ยนหน้าที่ที่ฉากของเรื่องไป ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าทั้งตัวละคร และฉากสถานที่จะเป็นตัวเชื่อมร้อยเนื้อหาทั้ง 2 ส่วนเข้าด้วยกัน

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวทำให้เห็นลักษณะการดำเนินเรื่องที่สลับไปมาระหว่างส่วนที่เป็นเนื้อหาข้อมูลการท่องเที่ยวอันเป็นลักษณะงานทางสารคดี กับส่วนเนื้อเรื่องทางละคร ซึ่งมีตัวอย่างดังนี้

ตอน : ตุรกี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน

<p>เหตุการณ์ละคร : นุสนัดกับเอมอร์ที่เมืองอิสตันบูล ประเทศตุรกี แต่นุสคลาดนัดกับเอม เนื่องจากเอมต้องเดินทางไปทำงานที่อังการ่าพร้อมทั้งจม. ไว้ให้นุสตามไป</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองอิสตันบูล</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เอมให้เพื่อนชื่อเอริกคอยดูแลพานุสไปเที่ยวตามที่ต่างๆ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : ระบายน้ำทอง</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสกับอีริคเริ่มสนิทกัน พร้อมกับที่มิตรภาพดีๆ ก่อตัวขึ้น</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : สะพานบอสฟอรัสที่เชื่อม 2 ทวีป คือ ยุโรปกับเอเชีย</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสเดินทางไปตามที่ต่างๆ ที่เอมอร์แนะนำตาม ไปสการ์ดที่เอมทิ้งไว้ให้</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : วัฒนธรรมกาแฟของตุรกี, โบสถ์เซนต์โซเฟีย, พระราชวัง Topkapi Palace, มัสยิดสุลต่านอะห์เมต, วังโดลมาบาเซ่, ตลาดแกรนด์บาซาร์</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสบินมาเจอเอมที่อังการ่าตามนัด เอมมีธุระทำให้ลวงหน้าไปที่กรีซก่อนแล้วให้นุสตามไปนุสเลยเดินทางอยู่ในอังการ่า ได้โอกาสเที่ยวตามที่ต่างๆ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองอังการ่า, พิพิธภัณฑ์อารยธรรมอนาโตเลีย</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสเขียนบันทึกถึงมิตรภาพของผู้คนที่มาต่อกันในตุรกี...ดินแดนที่มิตรภาพไม่มีพรมแดน</p>

2.2 วิธีการนำเสนอ

จากการวิเคราะห์พบว่ารายการบันเทิงที่ปลายฟ้าได้ใช้วิธีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศต่างๆ ผ่านการดำเนินเรื่องแบบละคร ซึ่งอาศัยองค์ประกอบ และรูปแบบการดำเนินเรื่องทางละคร โดยมีตัวละครหลัก ซึ่งจะต้องเป็นผู้เดินทางไปพบกับเรื่องราวต่างๆ ได้แก่ ชุดของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและเรียงร้อยต่อกันตั้งแต่ต้นจนจบอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน โดยเนื้อเรื่องที่เป็นละครจะถูกเล่าสลับไปกับเนื้อหาที่ทางรายการต้องการนำเสนอซึ่งกล่าวมาข้างต้น โดยในช่วงของการเปิดเรื่องมักจะเป็นการบอกถึงสาเหตุที่ตัวละครจำเป็นต้องเดินทางไปยังประเทศต่างๆ ด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างเช่น “ตอนตุรกี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน” นุสเดินทางไปตุรกีตามคำชวนของเอมอรเพื่อนสนิท หรือในตอน “จีน...ดินแดนผูกพัน” นุสต้องเดินทางไปเมืองจีนเนื่องจากอาม่าขอร้องให้นุสเดินทางไปเยี่ยมบ้านเกิดแทนท่านซึ่งอายุมากแล้ว และไม่รู้ว่าจะมีโอกาสได้กลับไปเยือนผืนแผ่นดินจีนบ้านเกิดอีกหรือไม่

เมื่อตัวละครเดินทางไปถึงยังประเทศต่างๆ ก็จะมีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้น หรือตัวละครหลักอาจจะเดินทางไปพบตัวละครรองอื่นทำให้ต้องเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ในประเทศนั้นๆ ซึ่งเป็นส่วนของเนื้อหาสาระที่ทางรายการต้องการนำเสนอ โดยมีการผูกเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้คู่ขนานไปกับสถานที่ที่ตัวละครต้องเดินทางไป เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับเรื่อง พร้อมได้รับข้อมูลต่างๆ ไปในคราวเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น “ตอนอิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 1)” นุสได้ไปเจอกับไอเวนที่สวนสาธารณะไฮด์ปาร์ก ไอเวนเป็นนักศึกษาออกฟอร์ดที่เคยมาฝึกงานที่เมืองไทย และกำลังทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับประเทศไทยจึงขอสัมภาษณ์นุสเกี่ยวกับเมืองไทย จากนั้นไอเวนจึงขอตอบแทนนุสด้วยการพาทัวร์มหาวิทยาลัยออกฟอร์ดเป็นการตอบแทน

หลังจากที่เหตุการณ์ในเรื่องดำเนินไปเรื่อยๆ พร้อมกับตัวละครก็เดินทางท่องเที่ยวไปยังที่ต่างๆ ก็มักจะเกิดเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา หรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันขึ้น ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวจะเป็นการดึงอารมณ์ของผู้ชมให้ตื่นเต้น และลุ้นไปกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและผลที่จะตามมา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะของการเร้าอารมณ์กระตุ้นความรู้สึกอันเป็นลักษณะของงานละคร เช่นใน “ตอนกรีซ...ดินแดนเทพนิยาย” นุสเดินทางมาหาเอมอรที่กรีซตามที่นัดกันไว้ แต่ปรากฏว่าเธอทำกระเป๋าเดินทางหายที่สนามบินและที่อยู่เอมอรก็อยู่ในนั้น เธอเลยต้องเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในกรีซตามลำพัง ขณะเดินเที่ยวนุสสังเกตเห็นร้านล็อตโต้ที่มีอยู่เกลื่อนเมือง นุสจึงลองเสี่ยงโชคดู และโดยไม่คาดฝันเธอก็ถูกรางวัล ทำให้มีเงินทุนเดินทางต่อไปได้

ในส่วนของจุดสูงสุดของเรื่อง หรือจุดไคลแมกซ์ของเรื่อง จากการสำรวจในรายการบันทึกปลายไฟ้านั้น รายการในแต่ละตอนให้นำหน้าในจุดนี้แตกต่างกันไป โดยบางตอนเหตุการณ์ที่เป็นจุดสุดยอดของเรื่องอาจถูกปูเรื่องขมวดปมมาเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง และค่อยๆ ดึงอารมณ์ผู้ชมให้สูงขึ้นตามลำดับ แล้วจึงเข้าสู่จุดสูงสุดของเรื่อง เช่น “ตอนเบลเยี่ยม...อบอุ้นผูกพัน” ซึ่งเรื่องจะปูมาตั้งแต่ต้นว่านุสนาของขวัญวันเกิดมาให้น้องอันนาแทนป้าแก่ป้าผู้เป็นแม่ ซึ่งของขวัญนั้นมีอยู่ 2 ชิ้น โดยชิ้นแรกเป็นบัตรคอนเสิร์ตดนตรีวงโปรดของน้องอันนา ส่วนอีกชิ้นเป็นสร้อยคอที่ป้าแก่ป้าบรรจงร้อยเองกับมือ และเมื่อนุสนาเดินทางมาถึงเบลเยี่ยมเธอก็เลยถือโอกาสแวะเที่ยวตามที่ต่างๆ ก่อนจะถึงเวลานัดจนในที่สุดก่อนจะถึงเวลานัดกับน้องอันนา นุสนารู้ตัวว่าเธอทำสร้อยคอของขวัญหายไปแล้ว ดังนั้นเมื่อทั้งสองไปฉลองวันเกิดกันต่อที่ร้านอาหาร นุสนาก็ตัดสินใจที่จะสารภาพกับน้องอันนาว่าทำของขวัญที่ป้าแก่ป้าฝากมาหายไปหนึ่งชิ้น ทันใดนั้นเองพนักงานในร้านก็นำของขวัญชิ้นนั้นเข้ามาคือให้นุสน พร้อมกับบอกว่านุสนได้ลืมไว้เมื่อตอนที่มาแวะนั่งที่นี่ในช่วงเย็น

ในขณะที่เดียวกันก็มีรายการหลายตอนที่ดำเนินเรื่องไปอย่างราบเรียบ ตัวละครจะเดินทางแวะชมสถานที่ต่างๆ ไปเรื่อยๆ และอาจจะมีเหตุการณ์สำคัญเหตุการณ์เดียวที่เกิดขึ้นในเรื่องที่ถือว่าเป็นจุดสูงสุดของเรื่อง อันเป็นจุดที่เรียกอารมณ์จากผู้ชมให้ขึ้นถึงจุดสูงสุดได้มากที่สุดในเรื่อง ยกตัวอย่างเช่นใน “ตอนฟลอเรนซ์...แดนจินตนาการ...งานศิลปะ” ซินดี้เดินทางไปฟลอเรนซ์ตามคำแนะนำของยูจินโดยมีความตั้งใจที่จะเดินทางไปชมผลงานศิลปะต่างๆ อันเลื่องชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตามหา “รูปปั้นเดวิด” อันโด่งดัง แต่แล้วซินดี้ก็หลงทางไปตามที่ต่างๆ จนในที่สุดเธอก็หลงมาเจอรูปปั้นของเดวิดตั้งตระหง่านอยู่กลางจัตุรัสแห่งหนึ่ง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวถือว่าเป็นจุดสูงสุดของเรื่อง

ในส่วนของการสรุปเรื่องนั้นจะพบว่า เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องก็จะคลี่คลายลง ตัวละครจะเดินทางกลับเมืองไทย พร้อมกับบันทึกเรื่องราว มุมมอง ข้อคิดต่างๆ ที่ได้จากการเดินทางในแต่ละครั้งเก็บไว้ในบันทึก

จากการวิเคราะห์ถึงรูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร “รายการบันทึกปลายฟ้า” พบว่าทางรายการได้นำเสนอเนื้อหา 2 ส่วน คือ เนื้อหาในส่วนที่เป็นข้อมูลการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นลักษณะของงานสารคดี และเนื้อหาในส่วนที่เป็นเนื้อเรื่องละคร ซึ่งเป็นลักษณะของงานละคร โดยเนื้อหาทั้ง 2 ส่วนดังกล่าวถูกนำเสนอสลับกันไปมา โดยใช้วิธีการนำเสนอคือการเล่าเรื่องแบบละครเป็นตัวร้อยเนื้อหาดังกล่าวเข้าด้วยกัน โดยอาศัยจุดเชื่อมร้อยคือตัวละครหลัก และฉากสถานที่ ซึ่งเมื่ออยู่ในส่วนของงานสารคดีถือเป็นข้อมูลการท่องเที่ยว แต่เมื่ออยู่ในส่วนของงาน

ละครถือเป็นฉากของเรื่อง นอกจากนั้นเนื้อหาส่วนที่เป็นสารคดี อันได้แก่ข้อมูลการท่องเที่ยวนั้นก็มิได้ถูกนำมาสร้างเป็นละครแต่อย่างใด ดังนั้นจากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่าทางรายการได้นำน้ำหนักและความสำคัญกับส่วนที่เป็นสาระความรู้ อันได้แก่ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับประเทศต่างๆ ซึ่งถือเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของรายการสารคดีท่องเที่ยว โดยวิธีการนำเสนอเชิงละครนั้นเป็นเพียงกลวิธีในการดึงดูดความสนใจ การสร้างอรรถรสสีสัน ความเพลิดเพลิน และความพึงพอใจให้กับผู้ชม เพื่อให้รับเอาสาระต่างๆ ไปได้อย่างง่ายขึ้นโดยไม่รู้ตัว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในงานสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์

ในการวิเคราะห์เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ อันได้แก่ รายการบันทึกลับฟ้าฟ้านั้น ผู้วิจัยได้ใช้แนวความคิดเรื่ององค์ประกอบของงานละคร และ ทฤษฎีการเล่าเรื่องในงานละครมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยแบ่งหัวข้อการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. แก่นเรื่อง
2. ตัวละคร
3. โครงเรื่อง
4. บทสนทนา
5. ดนตรี
6. ฉากและสถานที่

โดยในเบื้องต้น ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ในหัวข้อต่างๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการสรุปเรื่องย่อของรายการบันทึกลับฟ้าฟ้านั้น จำนวน 15 ตอน เพื่อให้เห็นถึงวิธีการเล่าเรื่องในงานละคร และ องค์ประกอบของงานละคร ที่ปรากฏอยู่ในรายการ โดยเรื่องย่อทั้ง 15 ตอนมีเนื้อหาดังนี้

เรื่องย่อ

ตอนที่ 1 : ตุรกี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน

เอมอรเพื่อนสาวคนสนิทของนุสเขียนจดหมายชวนนุสให้มาเที่ยวที่ตุรกี เนื่องจากเอมอรต้องแวะส่งต้นฉบับที่นั่น ก่อนเดินทางไปทัวร์ยุโรปพร้อมๆ กัน เมื่อนุสเดินทางไปถึงเมืองอิสตันบูล เมืองหลวงเก่าของประเทศตุรกี ก็ตรงไปยังโรงแรมที่นัดกันไว้แต่ไม่พบเพื่อน พบแต่จดหมายที่เอมอรทิ้งไว้ให้ว่าเธอขอโทษเนื่องจากมีงานด่วนต้องเดินทางไปเมืองอังการ่า จึงนัดให้นุสเดินทางไปเจอกันที่สถานีเมืองอังการ่า ระหว่างนี้เอมอรฝากให้เพื่อนหนุ่มชาวตุรกีชื่ออิริคคอยดูแลนุส นุสจึงออกท่องเที่ยวสำรวจเมืองอิสตันบูลพร้อมอิริค พร้อมๆ กับได้เห็นถึงความแตกต่างของ 2 วัฒนธรรมในตุรกี นั่นคือยุโรป และเอเชีย ที่สอดผสานกันจนเป็นความกลมเกลียวในดินแดนนี้ จากนั้นนุสจึงจับเครื่องบินไปยังเมืองอังการ่าซึ่งเป็นเมืองหลวงของตุรกีเพื่อไปพบเอมอรตามนัด แต่นุสก็ต้องพลาดกลับเอมอร อีกครั้ง เนื่องจากเอมอรต้องรีบไปสัมภาษณ์บุคคลสำคัญที่ประเทศกรีซ อย่างไรก็ตาม

เธอก็ได้ให้husเดินทางไปพบมิสเตอร์ออสันซึ่งเป็นผู้จัดการโรงแรมแห่งหนึ่ง และเขาจะเป็นผู้พานุสเดินทางไปพบ เอมอร์ที่ประเทศกรีซ ส่วนhusถึงแม้จะแข็งแต่ไม่ได้รู้สึกผิดหวังที่มีโอกาสมาพบน้ำใจและความศรัทธาของผู้คนในตุรกีที่มีต่อกัน และทำให้เธอรู้ว่าแม้ว่าประเทศตุรกีจะอยู่บนพรมแดนของ 2 ทวีป และประกอบไปด้วยผู้คนหลากหลายวัฒนธรรม แต่สำหรับประเทศนี้มีมิตรภาพนั้นไม่มีพรมแดน

ตอนที่ 2 : กรีซ...ดินแดนเทพนิยาย

husย่นความถึงนัดครั้งที่แล้วกับเอมอร์ที่ตุรกี ซึ่งมีเหตุให้ต้องคลาดกันตลอดเวลา จนในที่สุดเอมอร์ก็นัดให้husมาเจอที่กรีซ เมื่อมาถึงกรีซ husกำลังจะเดินทางไปหาเอมอร์ตามที่อยู่ทีนัดกันไว้ แต่โชคร้ายที่husทำกระเป๋าเดินทางหายที่สนามบิน และที่อยู่ของเอมอร์ก็อยู่ในนั้น husแก้ปัญหาด้วยการเดินทางสำรวจประเทศกรีซไปพลางๆ ระหว่างรอข่าวจากตำรวจกรีซที่เธอไปแจ้งความไว้ ขณะเดินเที่ยวhusเจอร้านล็อตโต้ที่มีอยู่ทั่วไปในเมืองนี้ husจึงใช้เงินที่มีเหลืออยู่ในกระเป๋าสะพายซื้อล็อตโต้เพื่อลองเสี่ยงโชค โชคดีเหมือนฝันที่husถูกรางวัลทำให้มีทุนทรัพย์เอาไว้ใช้เดินทางต่อ พร้อมกับhusก็ยังมีโอกาสรู้จักกับชายหนุ่มชาวกรีซชื่อลอเรล เขาอาสาพาเธอเที่ยวชมเมืองพร้อมๆ กับมิตรภาพดีๆ ที่ก่อตัวขึ้น วันต่อมาhusก็ยังไม่ได้ข่าวคราวของกระเป๋าทำให้เธอไม่สามารถตามหาเอมอร์ได้ husจึงตัดสินใจท่องเที่ยวดินแดนกรีซโดยลำพัง โดยการเดินทางครั้งนี้ทำให้husรู้สึกเหมือนท่องเที่ยวอยู่ในดินแดนแห่งเทพนิยาย ดินแดนแห่งเทพผู้ยิ่งใหญ่ ความโชคดีโดยไม่ได้คาดฝันจากการเสี่ยงโชคล็อตโต้ และที่สำคัญมิตรภาพอันยิ่งใหญ่ดงามจากชายหนุ่มกรีกคนนั้น

ตอนที่ 3 : จีน...ดินแดนผูกพัน

เพื่อทำความฝันของอามาให้เป็นจริง ในการเดินทางไปเห็นเมืองจีนอีกครั้ง husจึงตัดสินใจออกเดินทางไปประเทศจีนต่างๆ ที่ไม่ได้เต็มใจนัก โดยมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่เมืองเหอเป่ย์ซึ่งบ้านเก่าของอามา ระหว่างขึ้นรถไฟไปเมืองเหอเป่ย์ husได้มีโอกาสพบกับพี่เหมยอิง สาวจีนที่จากบ้านไปอยู่ที่เมืองไทยเป็นเวลานาน ตอนนี้อยากกลับบ้านและรับอาสาพานุสไปหมู่บ้านอามา เมื่อมาถึงhusก็พบว่าบ้านหลังเดิมของอามาหายไปแล้ว แต่ผู้คนที่นี่ก็ต้อนรับเธออย่างอบอุ่น ฝ่ายพี่เหมยอิงก็ต้องได้รับข่าวร้าย เนื่องจากพี่ชายคนโตของเธอเสียชีวิตในวันเรียกร่องเสรีภาพที่จัตุรัสเทียนอันเหมินส่งผลให้แม่ป่วยด้วยความตรอมใจและในที่สุดก็เสียชีวิต ส่วนพ่อซึ่งเป็นครูฝึกกังฟูนั้นได้ย้ายมาเป็นคนดูแลสุสาน ทั้ง 2 สาวจึงมาตามหาแต่ก็ไม่พบ หลังจากนั้นพี่เหมยอิงกับhusก็แยกกันเดินทาง โดยพี่เหมยอิงจะเดินทางไปตามหาญาติคนอื่นๆ ในขณะที่husก็จะออกสำรวจสถานที่ที่น่าสนใจต่างๆ ในเมืองจีนหลายวันต่อมาทั้งสองนัดมาเจอกันอีกครั้งที่โรงถ่ายหนังเมืองโจวโจว เนื่องจากพี่เหมยอิงมีความหวังว่าอาจจะพบพ่อที่นี่ เพราะมีคนเคยพบเห็นท่านมาสอนกังฟู แต่ในที่สุดพี่เหมยอิงก็ต้องผิดหวังก่อนจากกันพี่เหมยอิงให้จดหมายฉบับหนึ่งแก่hus ซึ่งมีข้อความอวยพรให้husโชคดีและได้พบในสิ่งที่

หวังไว้ จากการเดินทางมาเมืองจีนและได้พบกับพี่เหมยอิงทำให้รู้สึกขอบคุณอย่างมากที่ทำให้เธอมีโอกาสได้สัมผัสความยิ่งใหญ่แห่งอารยธรรม ความผูกพันอันเหนียวแน่นด้วยความกตัญญูของผองพี่น้องผู้คนบนผืนดินจีนแห่งนี้

ตอนที่ 4 : เบลเยี่ยม...อบอุ่นผูกพัน

ในช่วงที่นุสบาเดินทางมาเที่ยวที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ นุสได้พักอยู่ที่บ้านป่าแก่บัพเพื่อนสนิทของแม่ หลังจากท่องเที่ยวได้ซักพักและกำลังจะเดินทางกลับเมืองไทยในอีก 3 วันข้างหน้า แต่แล้วนุสก็มิเหตุให้ต้องเดินทางไปเบลเยี่ยมเพื่อเป็นตัวแทนป่าแก่บัพซึ่งติดธุระ โดยนุสต้องทำภารกิจอันยิ่งใหญ่ ภารกิจแห่งรักจากแม่สู่ลูก นุสต้องนำของขวัญวันเกิดไปให้น้องอันนาลูกสาวป่าแก่บัพของขวัญที่สำคัญ 2 อย่างได้แก่บัตรคอนเสิร์ตวงโปรดของน้องอันนาและสร้อยคอที่ป่าแก่บัพบรรจุร้อยด้วย ความรักความห่วงใย ดังนั้นนุสจึงออกเดินทางไปเบลเยี่ยมโดยมีจุดหมายอยู่ที่ หน้าโรงละครที่จัดคอนเสิร์ตที่ป่าแก่บัพนั้น้องอันนาไว้ แต่เนื่องจากพอมีเวลาเหลือนุสจึงแวะเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ในเบลเยี่ยม เมื่อใกล้ถึงเวลานัดนุสก็กำลังจะเดินทางไปยังโรงละคร แล้วนุสก็รู้ว่าตัวเองทำสร้อยคอของขวัญชิ้นสำคัญหาย อย่างไรก็ตามนุสก็ไปตามนัดเพื่อพบน้องอันนาที่รู้สึกเศร้าพอสมควรที่แม่มาไม่ได้ตามสัญญา ทั้งสองคนได้เข้าไปชมคอนเสิร์ตด้วยกัน หลังจากนั้นนุสชวนน้องอันนามาที่ร้านอาหารที่นุสแวะในตอนเย็นเพื่อฉลองวันเกิดด้วยกัน พร้อมกับเตรียมสารภาพเธอได้ทำของขวัญอีกชิ้นหนึ่งที่ป่าแก่บัพฝากมาให้หายไป แต่ทันใดนั้นเองพนักงานที่ร้านก็นำของขวัญชิ้นนั้นมาให้นุสพร้อมทั้งบอกว่าเธอได้ลืมไว้เมื่อตอนมาแวะมานั่งที่นี่ ในที่สุดนุสก็ได้ทำภารกิจแห่งรักสานสายใยความผูกพันจากแม่สู่ลูกให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เหมือนความผูกพันของผู้คนต่างอารยธรรมในเบลเยี่ยมที่ต่างเชื่อมร้อยผูกพันกันไว้ด้วยความศรัทธาในกษัตริย์องค์เดียวกัน พระองค์ผู้ทรงเป็นดังศูนย์รวมดวงใจของผู้คนทั่วฟ้าเบลเยี่ยม เมื่อก่อนทำให้นุสคิดถึงแม่ คิดถึงเมืองไทย และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจคนไทยทั้งชาตินั้นคือในหลวงของเรา

ตอนที่ 5 : สต็อคโฮม : สวีเดน...เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ

ขณะที่นุสกำลังนั่งเล่นในวันสบายๆ วันหนึ่งในกรุงเทพฯ นุสบังเอิญเหลือบไปเห็นขวดแก้วใบหนึ่ง ซึ่งทำให้นุสนึกย้อนไปถึงเรื่องราวในวันเก่าๆ ที่เมืองสต็อคโฮมและที่มาของขวดแก้วใบนี้ ครั้งนั้นก้าวแรกของนุสบนเมืองสต็อคโฮม นุสก็ชุ่มซำมเดินไปชนกับหนุ่มลูกครึ่งสวีดิช - ญี่ปุ่น ทั้งคู่ต่างขอโทษกันแล้วแยกย้ายจากกันไป นุสเริ่มออกเดินทางไปยังสถานที่ที่น่าสนใจต่างๆ ในเมืองสต็อคโฮม ในที่สุดวันหนึ่งขณะที่นุสกำลังแวะชมร้านขายเครื่องแก้วนุสก็ได้พบชายหนุ่มลูกครึ่งผู้นั้นอีกครั้ง ทั้งสองจำกันได้และแนะนำตัวต่อกัน ชายหนุ่มผู้นั้นชื่อลาส เขารับอาสาพานุสทัวร์เมืองสต็อคโฮม มิตรภาพดีๆ เริ่มก่อตัวขึ้นจากการพูดคุยที่ถูกรอคอย จนกระทั่งวันหนึ่งทั้งคู่เดินทางมาเที่ยวที่

ทะเลสาบ ลาสสร้างความปลอดภัยด้วยการยื่นขวดแก้วที่นุสเป็นคนเลือกให้เขาที่ร้านขายเครื่องแก้วให้นุสเป็นของขวัญ นุสได้ตักน้ำที่ทะเลสาบนั้นใส่ขวดไว้ และบอกลาสว่าเธอได้เก็บความทรงจำที่งดงามและมิตรภาพดีๆ ทั้งหมดที่สต็อคโฮล์มไว้ในขวดแก้วนี้แล้ว และในวันนี้ที่กรุงเทพฯ ความทรงจำดีๆ และมิตรภาพอันงดงามบนแผ่นดินที่เต็มไปด้วยความแตกต่าง ประเทศที่สร้างทั้งอารยธรรมและสร้างสันติภาพอย่างโนเบล สร้างแก้วบางอันขึ้นชื่อและสร้างเหล็กที่แกร่งที่สุดในโลก ดินแดนที่เหนือและใต้มีความหนาวจัดและความร้อนอันแสนจะแตกต่าง ภาพต่างๆ บนผืนแผ่นดินนั้นก็ได้อยู่กลับมาให้นุสระลึกถึงอีกครั้ง

ตอนที่ 6 : MEMOIR' 96

นุสและกลุ่มเพื่อนๆ นัดสังสรรค์เตรียมส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง นุสกับปองมาถึงก่อนจึงเริ่มสั่งอาหารรอเพื่อนไปกลางๆ พร้อมเล่าย้อนถึงความประทับใจต่างๆ ในการเดินทางที่ผ่านมาในปีนี้ ภาพความทรงจำต่างๆ ทั้งอบอุ่น สนุก ตื่นเต้น ถูกถ่ายทอดเล่าสู่กันฟังอย่างสนุกสนาน เวลาผ่านไปสักพักใหญ่เพื่อนคนอื่น ๆ ก็ยังมาไม่ถึง สักครู่หม่อมก็โทรมา ทั้งปองและนุสจึงต่อว่าๆ ทำไม่ถึงมาช้า แล้วพวกตนก็มารอนานแล้ว หม่อมจึงบอกว่าทั้งสองจำวันผัด โดยเพื่อนๆ เค้านัดกันอาทิตย์หน้า และตอนนี้หม่อมก็ไม่สามารถมาร่วมด้วยได้เพราะกำลังถ่ายแบบอยู่ที่เมืองจีน ในที่สุดนุสกับปองจึงต้องสังสรรค์กันต่อเพียง 2 คน ระหว่างนั้นพีโจ นูโว ก็เดินเข้ามาในร้าน โดยบังเอิญเพราะนัดเพื่อนไว้ที่นี้เหมือนกัน นุสจึงชวนให้พีโจมานั่งด้วยกัน เพราะนุสกับพีโจเคยท่องเที่ยวด้วยกันที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ สักครู่เพื่อนพีโจก็มาถึงซึ่งก็คือพีก้อง นูโวนั่นเอง ทั้งหมดจึงร่วมวงกันสังสรรค์พร้อมแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเดินทางต่อกัน นุสรู้สึกประทับใจประสบการณ์ดังกล่าวก็เหมือนอาหารร้านนี้ที่มีวิธีการพิเศษคือผู้สั่งต้องปรุงอาหารเอง การเดินทางก็เหมือนการปรุงรสชาติให้ชีวิต และที่สำคัญตัวเราเองเท่านั้นที่จะต้องเป็นผู้ปรุงรสชาติต่างๆ เหล่านั้นด้วยตัวเอง

ตอนที่ 7 : พม่า..เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 1)

ขณะที่นุสกำลังเดินทางอยู่ที่ประเทศอังกฤษ ยูจินและเบิร์ตก็ออกเดินทางมาที่ประเทศพม่า โดยที่ทั้ง 2 ฝ่ายก็ได้เขียนจดหมายพูดคุยแลกเปลี่ยนเรื่องราวกันผ่านแฟกซ์ เมื่อมาถึงพม่าทั้งเบิร์ตและยูจินต่างไม่รู้ว่าจะเริ่มเดินทางอย่างไรดี แต่บังเอิญมาพบกับพีมิกี้ซึ่งเคยมาอยู่ที่เมืองไทยและพูดภาษาไทยได้ พีมิกี้จึงแนะนำให้ยูจินซึ่งอยากรู้จักวัฒนธรรมพม่าแท้ๆ ให้เดินทางไปเมืองมัณฑะเลย์ ในขณะที่เบิร์ตอยากสัมผัสวิถีชีวิตของชาวบ้านจึงเดินทางไปเมืองพุกามกับพีมิกี้ที่ต้องการเดินทางไปวาดภาพที่นั่น โดยทั้ง 3 คนนัดเจอกันอีกครั้งที่ร้านกาแฟในเมืองย่างกุ้งในอีก 4 วันข้างหน้า ในขณะที่ต่างฝ่ายต่างเดินทางไปตามจุดหมายหมายของตนเอง แต่ทั้ง 2 ฝ่ายก็ต้องเจอปัญหาเดียวกันคือที่พักเต็ม ทำให้ทั้งคู่ต้องขอที่พักจากชาวพม่า และนั่นก็ทำให้ความประทับใจในน้ำใจไมตรี

ของคนที่นี่เริ่มก่อตัวในหัวใจของชายหนุ่มทั้งสองที่กำลังเดินทางสำรวจด้านอื่นๆ ของพม่า ดินแดนที่กาลเวลาไม่เคยเลื่อนไหว

ตอนที่ 8 : พม่า..เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 2)

สองหนุ่มยังคงเดินทางท่องเที่ยวพม่าต่อไป โดยยูจินยังคงเดินทางอยู่ในมัณฑลเลย์ ในขณะที่เบิร์ดก็เพลิดเพลินกับการได้เห็นวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของผู้คนชาวพม่าในเมืองพุกาม เบิร์ดมีโอกาสดำเนินทางไปที่วัดธรรมเมย์อันจีซึ่งเป็นวัดที่สร้างด้วยอิฐแดงที่ใหญ่ที่สุด ขณะที่ยูจินก็ได้เดินทางไปทะเลสาบอินเลย์เพื่อชมวิถีชีวิตของชาวอินทา ในขณะที่สองหนุ่มกำลังชื่นชมกับวิถีชีวิตที่เรียบง่ายในเมืองพม่า นุสก็ได้เล่าถึงความเพลิดเพลินในการเดินทางที่อังกฤษกลับมาเช่นกัน ในที่สุดเบิร์ดก็พบกับมิกก็ก็เดินทางมาสมทบกับยูจินที่อินเลย์ และทั้ง 3 ก็เดินทางกลับมาย่างกุ้งพร้อมกัน ก่อนที่จะเดินทางกลับเมืองไทย พร้อมกับเก็บความประทับใจในวิถีชีวิตอันเรียบง่ายเหมือนเมืองไทยในอดีต และไม่ว่าเวลาจะผ่านไปเท่าไรพม่ายังคงเป็นดินแดนที่กาลเวลาไม่เคยเลื่อนไหวไปไหนเลย

ตอนที่ 9 : อังกฤษ...บันทึกฟ้าอิงค์แลนด์แดนผู้ดี (ตอนที่ 1)

ด้วยความตั้งใจที่จะฝึกให้แนนน้องสาวรู้จักโตเป็นผู้ใหญ่ นุสจึงขออนุญาตแม่พาแนนมาเดินทางมาอังกฤษเพื่อลองมามองหาที่เรียนต่อ เมื่อมาถึงลอนดอนประเทศอังกฤษสองพี่น้องก็นั่งรถเมลล์ชมเมืองอยู่พักใหญ่ ก่อนจะลงมาหาที่นั่งพักที่สวนสาธารณะไฮด์ปาร์ก และทำให้ได้พบหนุ่มชาวอังกฤษชื่อไอเวนซึ่งเป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด เคยเดินทางมาฝึกงานที่เมืองไทย และตอนนี้เขากำลังทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับคนเอเชีย จึงมาขอสัมภาษณ์นุสเกี่ยวกับเรื่องประเทศไทย หลังจากนั้นไอเวนจึงรู้ว่าแนนกำลังหาที่เรียนต่อจึงรับอาสาจะพาไปทัวร์มหาวิทยาลัย ออกฟอร์ดเป็นการตอบแทน วันต่อมานุสและแนนจึงแวะไปหาไอเวนที่ร้านดอกไม้แถวโคเวนท์ การ์เดนที่ซึ่งไอเวนทำงานพิเศษส่งดอกไม้อยู่ เพื่อที่จะนัดเวลาที่จะไปมหาวิทยาลัยออกฟอร์ดในวันรุ่งขึ้น ในขณะที่นุสก็เกิดความคิดที่จะหัดให้แนนได้ช่วยเหลือตัวเองบ้าง จึงออกอุบายฝากแนนไว้กับไอเวนที่ร้านดอกไม้ และนุสบอกว่าจะแวะไปหาเพื่อนแถวนี้สักพักแล้วจะกลับมารับแต่จริงๆ แล้วนุสวางแผนจะแกล้งทำเป็นลืมแนนไว้ที่ร้านดอกไม้ พร้อมกับนุสก็ได้เตรียมแผนต่อไปไว้

ตอนที่ 10 : อังกฤษ...บันทึกฟ้าอิงค์แลนด์แดนผู้ดี (ตอนที่ 2)

จากที่นุสวางแผนแกล้งลืมแนนไว้ที่ร้านดอกไม้กับไอเวน นุสก็ได้วางแผนต่อให้ไอเวนต้องไปส่งดอกไม้ให้ลูกค้า 2 ราย โดยนุสเป็นหนึ่งในลูกค้านั้น แนนเห็นไอเวนงานยุ่งเลยรับอาสาช่วยไปส่งให้ 1 ราย แนนเดินทางไปที่บ้านลูกค้าดังกล่าวอย่างกล้าๆ กลัวๆ พอไปถึงแนนเคาะประตูปรากฏว่าเป็น

นุชเปิดประตูออกมา ทำให้แนนตกใจมากและโผล่เข้ามาอดนุชด้วยความดีใจ วันต่อมาแนนอ่อนนไหวเพื่อน นุชพาไปตระเวนดูมหาวิทยาลัยในลอนดอน ฝ่ายนุชไม่ยอมถนัดกับไอเว่นจึงเดินทางมาออกฟอร์ด ตามนัด ไอเว่นพานุชชมเมืองแห่งมหาวิทยาลัยจนทั่ว จากนั้นจึงนัดเจอกับแนนที่สถานีรถไฟ ออกฟอร์ดเพื่อเดินทางต่อไปยังเมืองสแตรทฟอร์ด อัฟออน เควอน อันเป็นเมืองของเช็คสเปียร์ ก่อนจะแวะเที่ยวที่เมืองกรีนิช หลังจากนั้นก็เดินทางกลับเมืองไทย โดยนุสมิชอบของขวัญจากอังกฤษไปฝากแม่ คือลูกสาวคนใหม่ นั่นก็คือแนนที่โตเป็นผู้ใหญ่รู้จักกับชีวิตของตัวเองมากขึ้นภายในเวลาเพียงไม่กี่วันที่มาอยู่ที่อังกฤษแห่งนี้

ตอนที่ 11 : ตามตะวันที่บ้านหลิ...สุรabay

ป้าจู้ก็ออกเดินทางไปบ้านหลิด้วยความมุ่งมั่นที่จะไปดูพระอาทิตย์ขึ้นและตกที่เขาวงกตที่สวยที่สุดในโลก และถึงแม้ว่าที่ศูนย์พอลลูกชายจะไม่ว่างเดินทางไปด้วยแต่ก็ได้ฝากให้เพื่อนชื่อวินเซนต์ที่ทำงานอยู่ที่บ้านหลิคอยดูแลแม่ด้วย เมื่อป้าจู้ไปถึงโรงแรมก็ไม่พบกับวินเซนต์เพื่อนที่ติดตามที่นัดกันไว้ ป้าจู้จึงตัดสินใจออกเดินทางสำรวจบ้านหลิเพียงลำพังก่อน วันต่อมาป้าจู้ยังคงถามหาวินเซนต์ที่แผนกต้อนรับของโรงแรมแต่ก็ยังไม่เจอเช่นเดิม ป้าจู้เลยตัดสินใจไปเที่ยวชมวัดต่างๆ ซึ่งถือเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของบ้านหลิ วันรุ่งขึ้นป้าจู้ก็ยังคงหาวินเซนต์ไม่เจอเช่นเดิม วันนี้ป้าจู้เลยมาลองดูตะวันตกดินที่วัดอุลลูบาตุคนเดียว วันต่อมาป้าจู้ตัดสินใจไม่รอวินเซนต์อีกต่อไป และบินมาที่เมืองสุรabay เพื่อเตรียมมาดูพระอาทิตย์ขึ้นและตกที่เขาวงกตที่สวยที่สุด และเพื่อให้เห็นพระอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้าป้าจู้ต้องตื่นตั้งแต่ตีสามเพื่อนั่งรถฝ่าทางทุรกันการไป พอมาถึงจุดหนึ่งซึ่งการเดินทางช่วงนี้ต้องเดินเท้าเท่านั้น ป้าจู้ก็แทบจะถอดใจและคิดว่าคนในวัยขนาดตัวเองคงจะเดินไปไม่ไหว ในระหว่างนั้นเองก็ได้มีหนุ่มฝรั่งใจดีชื่อสก็อตเข้ามาช่วยพยุงป้าจู้เดินขึ้นบันไดไปสองร้อยกว่าขั้น และในที่สุดป้าจู้ก็ได้มาเห็นสิ่งที่ตัวเองหวังจะได้เห็นและค้นพบ ในช่วงเวลานั้นเองป้าจู้ก็รู้สึกว่าจะดวงตะวันที่กำลังขึ้นนั้นเปรียบเสมือนความหวังของใครหลายๆ คนที่อดทนพยายามฝ่าความยากลำบากเอาชนะใจตนเองจนได้ขึ้นมาชมความงามของแสงแรกแห่งวัน และแสงอาทิตย์นี้ยังเป็นเหมือนพลังใจอันเข้มแข็งของเมืองบ้านหลิเมืองที่ยังคงรักษาวิถีชีวิตที่เรียบง่าย และยังคงเชื่อมั่นศรัทธาต่อวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมอย่างเข้มแข็งตลอดมา

ตอนที่ 12 : เยอรมัน...ความแตกต่างอันสมดุล

หลังจากที่ซินดี้ได้คุยอีเมลล์กับแอนดี้เพื่อนสนิทซึ่งเป็นนักข่าวที่ไปแต่งงานและใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศเยอรมัน แอนดี้จึงชวนให้ซินดี้เดินทางมาเที่ยวที่เยอรมัน เมื่อมาถึงปรากฏว่าแอนดี้และทีมสามีกำลังมีงานยุ่งมาก จึงได้แนะนำให้ซินดี้เดินทางล่องแม่น้ำไรน์อันแสนโรแมนติกไปคนเดียวก่อน หลังจากนั้นแอนดี้และทีมก็มีธุระด่วนต้องเดินทางไปอเมริกาจึงได้แนะนำให้ซินดี้รู้จักกับยูจีนซึ่งเป็น

เพื่อนของทิม และฝากให้ยูจินคอยดูแลซินดีขณะเดินทางไปเที่ยวงานอีโคโนมิคโบทันที่เมืองมิวนิค มิตรภาพของเพื่อนใหม่จึงเริ่มก่อตัวขึ้นระหว่างการเดินทาง แต่ดูเหมือนมิตรภาพนั้นจะไม่ค่อยราบรื่นสักเท่าไร เพราะเมื่อแวะเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ตามทางที่ผ่านซินดีมักจะชื่นชมโบสถ์และวังเก่าอันแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของเยอรมันในอดีต ในขณะที่ยูจินเพื่อนร่วมทางกลับชื่นชมความเจริญต่างๆ ในเมืองแฟรงค์เฟิร์ต อย่างไรก็ตามมิตรภาพของทั้งสองหนุ่มสาวก็เป็นไปอย่างราบรื่นบนเส้นทางรถไฟสายยุโรปาส ดั่งเช่นประเทศเยอรมันที่สามารถหลอมรวมความแตกต่างทั้ง 2 ด้านให้กลายเป็นความสมดุลอันทรงพลังจนเป็นประเทศมหาอำนาจอันยิ่งใหญ่เมืองหนึ่งของโลก

ตอนที่ 13 : ออสเตเรีย...อำนาจ...ธรรมชาติ

มิตรภาพใหม่ที่ก่อตัวขึ้นที่เยอรมันระหว่างซินดีและยูจิน ทำให้ทั้งสองตกลงใจร่วมทางบนรถไฟสายยุโรปาสมาด้วยกัน โดยยูจินมีจุดมุ่งหมายที่จะไปเยี่ยมเพื่อนสนิทที่ประเทศออสเตรีย ในขณะที่ซินดีก็มีเป้าหมายที่จะตามรอยตำนานความรักของโรมิโอกับจูเลียตที่เมืองเวโรนาประเทศอิตาลี ยูจินสนใจจะไปเวโรนาด้วย จึงได้แนะนำให้ซินดีแวะชมความงามของศิลปะที่เมืองฟลอเรนซ์ก่อน ขณะที่เขาแวะออสเตรีย แล้วทั้งคู่จึงนัดพบกันอีกครั้งที่สถานีรถไฟเมืองฟลอเรนซ์ แล้วจึงเดินทางไปยังเมืองเวโรนาพร้อมกัน เมื่อยูจินไปถึงออสเตรีย เขาได้มุ่งหน้าไปหาอิตาลีเพื่อนรักที่เมืองอินส์บรุค แต่ทั้งสองก็คลาดกัน ยูจินจึงตัดสินใจเดินทางไปสำรวจเมืองซาลบวร์กเมืองแห่งคิงส์มิสซาร์ทก่อนเป็นการฆ่าเวลา หลังจากนั้นอิตาลีได้นัดให้ยูจินไปเจอที่ร้านคริสต์ลัทธิออสโตริกที่เขาทำงานอยู่ ระหว่างซินดีก็ติดรถไฟอยู่ที่ออสเตรียจึงตัดสินใจโทรศัพท์ตามหายูจินจนพบ ยูจินจึงนัดให้ซินดีไปเล่นสกีด้วยกันที่สตูไบเออร์ในวันพรุ่งนี้ เมื่อได้มาเล่นสกีซินดีจึงได้มีโอกาสชื่นชมความงามและความสงบของธรรมชาติบนเทือกเขาแอลป์ พร้อมกับเข้าใจว่าเหตุใดประเทศ ออสเตรียที่เคยยิ่งใหญ่ด้วยอำนาจในอดีต จึงได้กลายเป็นเมืองที่สงบสวยงามก็จากความงามของธรรมชาติ และสุนทรีย์ยะจากเสียงดนตรีนั่นเอง ในที่สุดยูจินและซินดีก็แยกกันเดินทางไปตามเป้าหมาย โดยยูจินเดินทางกลับเข้าไปในเวียนนาเพื่อชมโอเปร่า ส่วนซินดีมุ่งตรงไปยังฟลอเรนซ์ตามคำแนะนำของยูจิน ก่อนที่จะนัดพบกันอีกครั้งเพื่อเดินทางไปยังเวโรนาด้วยกัน

ตอนที่ 14 : ฟลอเรนซ์...ดินแดนแห่งศิลปะ

หลังจากแยกกับยูจินที่ประเทศออสเตรีย ซินดีก็มุ่งหน้ามายังฟลอเรนซ์เมืองแห่งศิลปะของประเทศอิตาลีตามคำแนะนำของยูจิน แต่เนื่องจากซินดีเดินทางมาถึงในตอนค่ำโรงแรมที่พักจึงเต็มหมด เธอจึงมุ่งหน้าไปยังบ้านพักเยาวชนนานาชาติ และที่นี่เองทำให้เธอได้พบกับมิตรภาพจากเพื่อนต่างชาติต่างภาษามากมาย อีกหนึ่งเป้าหมายหลักของซินดีในการเดินทางฟลอเรนซ์ครั้งนี้ก็คือการมาชมรูปปั้นเดวิดอันเลื่องชื่อ แต่ซินดีก็เดินทางไปตามที่ต่างๆ จึงถือโอกาสแวะเที่ยวไปในตัว

จนในที่สุดซินดีก็เดินทางมาถึงลานเปียสซ่า ซิกนอเรีย สถานที่ตั้งของรูปปั้นจำลองของเดวิด จากความงามของประติมากรรมเดวิดทำให้เธอทิ้งกับ ความสามารถของประติมากรมีคาลันเจโล่ ผู้สร้างเดวิด เธอจึงเดินทางมาเยี่ยมชมสถานที่ที่เป็นบ้านเกิดของท่าน ก่อนจากเมืองฟลอเรนซ์ ดินแดนแห่งศิลปะ ที่เป็นเสมือนเวทีประลองความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินทั่วโลก ซินดีแอบป็นงาน ประติมากรรมเล็กๆ วางไว้ในจัตุรัสแห่งหนึ่ง โดยหวังลมๆ แล้งๆ ว่าสักวันจะมีผู้ค้นพบ

ตอนที่ 15 : เวโรน่า...อมตะ...โรมิโอจูเลียต

ยูจีนและซินดีมาพบกันตามนัดที่สถานีรถไฟเมืองฟลอเรนซ์ และมุ่งหน้าตรงไปยังเมืองเวโรน่า เพื่อตามรอยตำนานรักของโรมิโอกับจูเลียตด้วยกัน แต่แล้วทั้งคู่ก็ลงรถไฟผิดสถานี โดยมาลงที่สถานี เวเนเซียหรือเมืองเวนิสนั่นเอง ทั้งสองเลยแวะเที่ยวชมเมืองเวนิสก่อนขึ้นรถไฟต่อไปยังเมืองเวโรน่า เป้าหมายเดิม เมื่อมาถึงก็แยกกันหาที่พัก และเริ่มตามรอยตำนานโศกนาฏกรรมแห่งรักของเมืองนี้ โดยเริ่มที่บ้านของจูเลียต ก่อนจะเดินทางต่อไปยังบ้านของโรมิโอ พร้อมๆ กับได้ซึมซับเรื่องราวความ ซัดแย้งของทั้ง 2 ตระกูล และความรักอันยิ่งใหญ่ของสองหนุ่มสาวมากขึ้นทีละน้อย และในท้ายที่สุด ซินดีและยูจีนก็พบว่าเนื่องจากการตายเพื่อรักอันยิ่งใหญ่ของโรมิโอกับ จูเลียตนี้เอง ที่ทำให้ความ ซัดแย้งและการแบ่งชนชั้นในเมืองเวโรน่าค่อยๆ น้อยลง จนกลายเป็นความสามัคคีดังเช่นในทุกวันนี้

ผลของการวิเคราะห์ในส่วนขอเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละคร โดยใช้องค์ประกอบ และ รูปแบบการเล่าเรื่องทางละคร มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ มีผลดังนี้

1. แก่นเรื่อง (theme)

การสร้างแก่นเรื่องในรายการบันทึกปลายฟ้า นั้นเริ่มจากข้อมูลต่างๆ ของแต่ละประเทศที่ทาง ฝ่ายข้อมูลค้นคว้ามาได้เป็นสำคัญ โดยคัดเลือกเอาจุดเด่น สถานที่สำคัญ หรือข้อมูลที่น่าสนใจของ แต่ละประเทศ ผสมเข้ากับมุมมองของตัวละครหลักที่มีต่อประเทศนั้นๆ มาใช้เป็นแก่นหลักสำคัญของ เรื่อง เพื่อสร้างเรื่องราวต่อไปในส่วนของโครงเรื่อง

“พี่ชอยยกตัวอย่าง...อย่างตุรกีเนี่ยมันเป็นดินแดนที่เชื่อมระหว่าง 2 ทวีปคือเอเชียกับ ยุโรป คนที่นี่ก็จะมีหลายเชื้อชาติ มันเหมือนเป็นประเทศที่มีส่วนผสม มันจะมี สะพานบอสฟอรัสที่เป็นตัวเชื่อมทั้ง 2 ทวีป ตรงนี้มันเหมือนเป็นจุดรวมที่เราใช้เป็น จุดเริ่มต้นของการเดินทาง มันก็เลยมาเป็นหลักของเรื่อง เป็นชื่อตอนว่า “ตุรกี... มิตรภาพไม่มีพรมแดน” ทีนี้จะทำยังไงให้มิตรภาพมันไม่มีพรมแดน มันก็จะเข้าสู่ การวางพล็อตเรื่องว่านูสไปเจอคนที่นั่นแล้วก็เกิดเป็นเพื่อนกัน เกิดมิตรภาพดีๆ

ระหว่างกัน มีสิ่งดี ๆ แลกเปลี่ยนกัน” (กัณฐิศจี เอื้อกุลวรารัตน์, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งชื่อเรื่องในแต่ละตอนจะเป็นหัวข้อใจความสำคัญ (key word) ที่แสดงถึงแก่นเรื่องในแต่ละตอน อันได้แก่

- ตุรกี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน
- กรีซ...ดินแดนเทพนิยาย
- จีน...ดินแดนผูกพัน
- เนเธอร์แลนด์...แดนคนสร้างฝัน (ตอนที่ 1)
- เนเธอร์แลนด์...แดนคนสร้างฝัน (ตอนที่ 2)
- เบลเยียม...อบอุ่นผูกพัน
- สต็อกโฮล์ม : สวีเดน...เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ
- ฟินแลนด์...ขอบคุณชานด้า
- MEMOIR' 96
- มะละกา...ช่องแคบแห่งความกลมเกลียว
- พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 1)
- พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 2)
- อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 1)
- อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 2)
- ตามตะวันที่บ้านหลี่...สุรabay
- เยอรมัน...ความแตกต่างอันสมดุลง
- ออสเตรเลีย...อำนาจ...ธรรมชาติ
- ฟลอเรนซ์...แดนจินตนาการ...งานศิลปะ
- เวโรน่า...อมตะ...โรมิโจูเลียต
- บันทึกลับสุดท้าย

นอกจากนั้นในส่วนของบทสรุปบันทึกของนักเดินทางที่ตัวละครทำการบันทึกในตอนท้ายเรื่อง ยังถือเป็นส่วนที่บอกถึงแก่นเรื่องในแต่ละตอนได้อย่างชัดเจน โดยอาจสรุปได้ดังต่อไปนี้

ชื่อตอน	แก่นเรื่อง
1. ตุรกี... มิตรภาพไม่มีพรมแดน	<p>ตุรกีเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ มีน้ำใจให้กับสิ่งรอบตัว แม้แต่ผู้มาเยือนตัวเล็กๆ ความศรัทธาของผู้คนที่มาต่อกัน มีต่อสถานที่ ที่ดูเมื่อไหร่ก็ยิ่งใหญ่เสมอ ดินแดน 2 ทวีป 3 อารยธรรม แต่มิตรภาพที่นี่...ไม่มีพรมแดน</p>
2. กรีซ... ดินแดนเทพนิยาย	<p>กรีซ... ดินแดนแห่งความฝัน ประเทศแห่งสีฟ้าใส ทะเลสีคราม น้ำใจสีสวยๆ ที่เติมเรื่องราวในชีวิต ให้มีความฝันที่สวยงามขึ้นเป็นกอง</p>
3. จีน... ดินแดนผูกพัน	<p>กาลเวลาที่ยิ่งใหญ่บนแผ่นดินจีน กาลเวลาที่ช่วยเล่าให้ฟังว่าคนจีนนั้น เข้มแข็ง อดทน และผูกพันกันด้วยความกตัญญูเพียงใด วันเวลานั้นไม่อาจทำให้ความผูกพันนั้นลบล้างได้เลย หากอดีตนั้นยังมีความหลังอันงดงาม</p>
4. เบลเยียม... อบอุ่นผูกพัน	<p>เบลเยียม... ฟ้าที่รวบรวมอารยธรรมไว้มากมายหลายประเทศ ที่นี้ยังคงมีกษัตริย์เป็นใจกลาง ความผูกพันของคนทั่วแผ่นดินฟ้า คนที่นี่มีอัธยาศัยไมตรี ยิ้มใจดีเรีงว่า ไม่ต่างจากสยามเมืองไทย เมืองที่ความเจริญยิ่งใหญ่ ยังคงโอบอุ้มประวัติศาสตร์ไว้ในปัจจุบัน เมืองนี้จึงเป็นศูนย์กลางของโลก ใจกลางยุโรป... กลางใจผู้คน</p>
5. สต็อคโฮล์ม : สวีเดน... เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ	<p>สต็อคโฮล์ม : สวีเดน... เมืองแห่งสายน้ำ เมืองที่สร้างอาคารสงคราม และสันติภาพอย่างโนเบลได้ในที่ที่เดียวกัน เมืองที่มีแก้วบางอันขึ้นชื่อ และเหล็กที่ว่าแกร่งกล้าที่สุดในโลก เมืองที่มีหนาวจัดและร้อนที่ต่างกันที่สุดขีด</p>

	<p>แต่ทุกๆ อย่างก็กลมเกลียวกันได้ ก็ด้วยใจดีๆ ของคนในประเทศนี้เอง</p>
6. MEMOIR' 96	<p>โลกนี้ก็เหมือนอาหารจานใหญ่ที่มีอะไรมากมายให้ลิ้มลอง การเดินทางไปตามเส้นขอบโลกไปนี้ จึงเหมือนการเติมรสชาติให้ชีวิต และรสชาติชีวิตนี้ก็อยู่ที่เราที่ต้องเป็นผู้ปรุงเอง</p>
7. พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ 1	<p>พม่า...ดินแดนที่กาลเวลาไม่เคยเคลื่อนไหวไปไหน เวลาทุกนาทียังเดินไปด้วยความสมถะแห่งจิตใจ เดินไปด้วยความเรียบง่ายของวิถีชีวิต ศรัทธาต่อสิ่งที่ยึดเหนี่ยว ที่นี่จึงเป็นดินแดนเจดีย์สีล้านองค์ เป็นปริศนาของแม่น้ำอิรวดี เป็นวิถีที่มีมนต์ขลังแห่งลุ่มน้ำสาละวิน...ไม่เสื่อมคลาย</p>
8. พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ 2	(ใช้แก่นเรื่องเดียวกับตอนที่ 1)
9. อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี 1	<p>อังกฤษ...เขายังในสิ่งที่คิดว่าถูกต้องเสมอ เขาคบคนไม่ง่ายนักแต่คบด้วยความรู้สึกเสมอ เขามีระเบียบตั้งแต่สิ่งที่เขาคิดจนถึงสิ่งที่เขาทำ เขานุรักษ์สิ่งดีๆ ไว้โดยไม่เคยหวาดหวั่นกับคำว่าหิวโหย เขาสุภาพต่อใครๆ แม้กระทั่งความป่าเถื่อน และความเป็นผู้ดีของเขาก็เป็นมาจากภายในใจ</p>
10. อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี 1	(ใช้แก่นเรื่องเดียวกับตอนที่ 1)
11. ตามตะวันที่บาห์ลี...สุราบายา	<p>บาห์ลี..ดินแดนที่มีสองด้านเสมอ มีสัญญาที่หมายถึงดีและชั่วได้ เพียงแค่ว่าทำหรือไม่ทำตามสัญญา มีตะวันขึ้นที่ขอบฟ้า และตะวันลับฟ้าที่งามที่สุดในโลก มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายสำหรับความสงบสุขของชีวิต มีวิถีที่เคร่งครัดศรัทธาต่อประเพณีอย่างเอาเป็นเอาตาย ดินแดนนี้รักษาสิ่งที่เขาต้องการ ด้วยจิตใจที่เข้มแข็งของเขานั่นเอง</p>
12. เยอรมัน...ความแตกต่างอันสมดุล	<p>เยอรมัน...เคยมากไปด้วยการสร้างอำนาจ และความยิ่งใหญ่อย่างแฟรงค์เฟิร์ต</p>

	เยอรมันเคยมากไปด้วยการสร้างความฝันที่พุ่งเพือ อย่างมิวนิค ปราสาทริมแม่น้ำไรน์ สองด้านที่แตกต่าง...สองด้านที่สร้างสมดุล
13. ออสเตเรีย..อำนาจ..ธรรมชาติ	ออสเตเรียเคยยิ่งใหญ่ระดับโลก แต่อำนาจไม่มีวันจีรัง ตราบเท่าที่เราแสวงหามันอยู่ ออสเตเรียในวันนี้นิ่งแล้วด้วยอำนาจที่สวยาม ด้วยความสุนทรีย์จากเสียงดนตรี ด้วยความงดงามของธรรมชาติ
14. ฟลอเรนซ์...แดนจินตนาการ..งาน ศิลปะ	ความรู้สึก...ที่อิสระไม่มีขีดจำกัด จินตนาการ...ทำตามสิ่งที่ฝันได้ ความคิด..ไม่ผูกติดกับอิทธิพลใดๆ ฟลอเรนซ์ แดนแห่งศิลปะ...ที่เหมือนเวทีประลอง ความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินทั่วโลก
15. เวโรน่า...อมตะ..โรมิโอจูเลียต	เวโรน่า...ดินแดนแห่งกาลเวลานับ 2000 ปี ดินแดนที่สอนบทเรียนเรื่องความขัดแย้ง..ด้วยความรัก ดินแดนที่ทำให้ความรักของโรมิโอและจูเลียตเป็นอมตะ

2. ตัวละคร (character)

2.1 บทบาทของตัวละคร

ตัวละครหลักในรายการบันเทิงที่ปลายฟ้าประกอบด้วย นุส (นุสบา วานิชอังกูร) ชินดี้ (สิรินยา วินศิริ) ยูจิน (ยูจิน เดชโยธิน) เบิร์ต (พิทยา ณ ระนอง และป้าจู้ (จรี ใสศิริ) ลักษณะตัวละคร (characteristics) ในรายการบันเทิงที่ปลายฟ้า เป็นตัวละครจริง แต่ละบุคคลแสดงเป็นตัวเอง ดังนั้นบุคลิกลักษณะนิสัย การกระทำ มุมมองที่มีต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องจึงมีลักษณะเหมือนคนจริงๆ เนื่องจากทางผู้ผลิตรายการอยากให้ผู้ชมรู้สึกถึงความเป็นสารคดี ซึ่งในงานรูปแบบดังกล่าวบุคคลที่ปรากฏในเรื่องก็เปรียบเสมือนตัวละครที่แสดงเป็นตัวเอง แต่ในขณะที่เดียวกันในส่วนเนื้อเรื่องที่เป็นละคร ตัวละคร เหล่านั้นก็จะรับบทบาท (role) เป็นผู้บันทึกการเดินทางในเรื่อง

“...ตัวละครในเรื่องเช่นนุส จริง ๆ แล้วมันก็คือบท แต่ถามว่ามันมีส่วนที่เป็นนุสใหม่ ก็แน่นอนว่าต้องมี เพราะบทก็เขียนขึ้นมาจากนุส เรารู้ว่านุสเขาเป็นคนประมาณนี้ คิดประมาณนี้ คืออาจจะไม่ใช่คนช่างฝัน หรือโรแมนติกสุดๆ แต่เขาก็โรแมนติกได้ ฟูได้ คือเรารู้จักเขา เราก็เลยรู้ว่าบทที่เราเขียนไปเนี่ยมันจะไม่ขัดกับตัวเขา คือคนดูแล้วจะรู้สึกที่ว่า...เฮ้ย! ...ไม่เชื่อวะ..เพราะว่ามันมีมุมที่มันเป็นเขา คือเราต้องรู้จักตัวละครของเราด้วยว่าเขาเป็นคนอย่างไร...ผู้หญิงที่ดูช่างฝันนิดๆ ตอนนั้นนุสก็เพิ่งเรียนจบ เขาก็ดูเหมาะกับการที่เขาคิดจะอยากเดินทาง แล้วถ้าเกิดเขาเป็นดารานี้อย่างแน่นอนว่าเขาก็ต้องมีเงินพอที่จะเดินทางท่องเที่ยวได้ เหมือนในความเป็นจริงที่เขาอาจจะมีโอกาสเดินทางไปถ่ายทำรายการ...เหมือนรู้จักว่าป้าจู้เป็นคนแบบนี้ละ คือถ้าเอาแกไปลองแกง..เอ๊ะ..มันก็ไม่ใช่แก” (กัณฐ์ศรั อธิษฐานวราวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

นอกจากนั้นลักษณะของตัวละครทั้งหมดที่ทางรายการเลือกมาแสดงในรายการ ล้วนแล้วแต่เป็นดาราน่า เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก (celebrity) ซึ่งดาราดังกล่าวย่อมเป็นบุคคลที่ผู้คนนิยมชมชอบในผลงานการแสดง ซึ่งอาจเป็นงานละครที่เคยผ่านตามาก่อนหน้านี้มาแล้ว ซึ่งลักษณะของความมีชื่อเสียงดังกล่าว ส่งผลอย่างยิ่งต่อการดึงดูดผู้ชมให้สนใจในรายการ เนื่องจากผู้ชมอาจจะรู้สึกเหมือนกำลังชมละครที่ดาราน่าเหล่านั้นแสดงอยู่ ซึ่งในทางกลับกันถ้าทางรายการคัดเลือกตัวแสดงหลักโดยใช้บุคคลธรรมดา ซึ่งไม่เป็นที่รู้จักของผู้ชม แรงดึงดูดใจในการติดตามก็จะลดน้อยลงไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น นุสบา ซึ่งผู้ชมจะติดตามภาพของเธอในความเด็กวัยรุ่นสมัยใหม่ มีการศึกษาดี มาจากครอบครัวที่ดี เป็นคนรุ่นใหม่ที่เปิดรับมุมมองต่างๆ ด้วยการมองโลกในแง่ดี เพิ่งจะจบการศึกษาและพร้อมที่จะแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ในโลกกว้าง ซึ่งภาพเหล่านี้ก็จะติดอยู่ในความรู้สึกของผู้ชมด้วย

2.2 หน้าทีของตัวละคร

ตัวละครในรายการบันเทิงปลายฟ้า มีหน้าที่สำคัญในการเป็นตัวเดินเรื่อง ทำหน้าที่ร้อยเนื้อหาในส่วนที่เป็นสารคดี อันได้แก่ข้อมูลการท่องเที่ยว เข้ากับเนื้อหาในส่วนที่เป็นละคร ก็คือชุดของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องเข้าไว้ด้วยกัน

จากการที่ตัวละครมีหน้าที่เป็นตัวเดินเรื่อง ทำให้ส่งผลต่อเนื่องมาถึงการกำหนดโครงเรื่องอีกด้วย เพราะชุดของสถานการณ์ต่างๆ ที่ตัวละครต้องไปพบเจอนั้น จะมีโครงเรื่องที่สอดคล้องกับตัวละคร ยกตัวอย่างเช่น ในช่วงปีแรกของรายการที่มีนุสบาเป็นพิธีกร โครงเรื่องที่ปรากฏที่ปรากฏมักจะเป็นเรื่องราวที่โรแมนติก เช่น การเดินทางไปยังต่างประเทศแล้วเกิดหลงทาง จนได้พบชายหนุ่ม

ใจดีเจ้าของประเทศรับอาสาพาเที่ยวแนะนำสถานที่ต่างๆ ในเมืองนั้น และจบลงด้วยการที่มีมิตรภาพดีๆ เกิดขึ้น หลังจากที่โครงเรื่องในปีแรกนั้นเริ่มมีความจำเจ ดังนั้นทางรายการจึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนตัวละคร โดยมีการนำตัวละครผู้ชาย คือ เบิร์ต และ ยูจีน เข้ามาแทนที่ เพื่อให้โทนของเรื่อง และลักษณะของเรื่องเปลี่ยนไปในแนวที่ลักษณะลึกลับ ผจญภัย แบบผู้ชายบ้าง หรือในช่วงเทปหลังๆ ของรายการที่มี ป้าจู้ เป็นตัวละคร ก็ทำให้มุมมองในเรื่องมีความหลากหลาย เป็นมุมมองของผู้ใหญ่ที่เข้าใจชีวิตมากขึ้น ซึ่งก็ทำให้โครงเรื่องมีความแตกต่างออกไป ไม่ซ้ำซากจำเจ

นอกจากนั้นจากการวิเคราะห์ยังสามารถแบ่งตัวละครในเรื่องตามความสำคัญของบทบาท ออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

2.1 ตัวละครหลัก (main character) คือตัวละครหลัก แสดงเป็นตัวเอง ทำหน้าที่ในการเล่าเรื่องในรายการ เป็นตัวเดินเรื่อง เป็นผู้เดินทางไปพบเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องในแต่ละตอน เช่น นุส ชินดี ยูจีน เบิร์ต และป้าจู้

2.2 ตัวละครรอง (minor character) คือตัวละครที่แต่งขึ้นตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง อาจจะได้มีบทบาทในเรื่องมากเท่าใดนัก แต่มีขึ้นมาเพื่อรองรับสถานการณ์ตามโครงเรื่องที่ดำเนินไป ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้เรื่องมีความเป็นละครและมีอรรถรสมากยิ่งขึ้น โดยตัวละครรองนี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ กล่าวคือ

- **ตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง** หมายถึง ตัวละครรองที่สามารถพบเห็นได้ในเรื่อง และมีบทบาทเข้ามาพร้อมกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ป้าแก้ว ในตอนเนเธอร์แลนด์...แดนคนสร้างฝัน หรือ ลาส ในตอนสต็อคโฮม : สวีเดน...เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ

“อย่างตัวละครป้าแก้วเนี่ย จริงๆ เราก็ไม่ได้คิดว่าจะต้องมี บังเอิญ เขาเป็นคนที่คอยดูแลเราที่เนเธอร์แลนด์ แล้วเขาก็มีลูกสาวที่เกิดที่นั่นโตที่นั่น เราก็เลยหยิบสิ่งที่เรามีอยู่มาใช้ ให้มันเป็นเรื่องความสัมพันธ์ของแม่กับลูก แล้วเขาก็เป็นแม่ลูกกันจริงๆ จริงๆ แล้วตัวละครเราก็จะน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นการเดินทางคนเดียว” (กัญจวีร์ เอื้อกุลวราวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

- **ตัวละครที่ไม่ปรากฏในเรื่อง** หมายถึง ตัวละครที่อาจถูกกล่าวถึงในเรื่อง และมีส่วนในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง แต่ไม่ได้ปรากฏเป็นบุคคลที่ผู้ชมจะเห็นในเรื่อง ตัวละครดังกล่าวอาจจะถูกกล่าวถึงโดยตัวละครหลัก เช่น วินเซนต์ ในตอนตามตะวันที่บ้านหลี่...สุรabayaya ซึ่งตามโครงเรื่องเป็นบุคคลที่ป้าจู้ตามหาตั้งแต่เปิดเรื่องจนกระทั่งจบเรื่องก็ไม่ได้พบกัน หรือในบางกรณี อาจจะอยู่ในรูปแบบของตัวละครที่เป็นเสียง คือมีบทพูดอยู่ในบทสนทนา ซึ่งอาจจะสนทนากับตัวละครหลักในเรื่อง รวมถึงมีส่วนผลักดันให้เรื่องราวต่างๆ ในเรื่องนั้นพัฒนาไปข้างหน้าอีกด้วย เช่น ฟ้า ในตอนพม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ และเอมอร ในตอนตุรกี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน ซึ่งตามเนื้อเรื่องเป็นเพื่อนที่ นุสนัดไปเจอที่ตุรกี แต่ก็มีเหตุให้ต้องคลาดกันตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม ตัวละครที่ปรากฏในรูปของเสียงนี้ บางครั้งถูกใส่เพิ่มเติมขึ้นภายหลังในช่วงของการ ตัดต่อ เพื่อแก้ปัญหบางประการในกระบวนการผลิต

“อย่างตัวละคร “ฟ้า” เนี่ย จริงๆ แล้วมีขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหบางอย่าง คือ ในตอนที่ยูจินกับเบิร์ดเดินทางไปประเทศพม่าเนี่ย ปรากฏว่า 2 คนนี้มีปัญหาในเรื่องการเล่า เพราะตอนที่เรากลับมาตัดต่อแล้วมันไม่เวิร์ค เราก็เลยแก้ปัญหาด้วยการหาใครสักคนมาลงเสียงเพื่อเป็นตัวละครอีกตัวให้บทมันเชื่อมกัน หรืออย่างตอนป้าจู้ที่บ้านหลี่ก็จะมีตัวละครอีกคนหนึ่ง ซึ่งจริงๆ แล้วมันก็ไม่เชิงเป็นตัวละคร เป็นตัวสถานการณ์ซะมากกว่า ที่เป็นคนที่ป้าจู้ไปตามหาเขาแต่ก็ไม่เจออะไรทำนองเนี่ย” (กัณฐ์ศรัศ ธีรกุลวรวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

3. โครงเรื่อง (plot)

เนื่องจากรายการบันทึกปลายฟ้ามีรูปแบบรายการเป็นสารคดีท่องเที่ยว ซึ่งมีจุดประสงค์ในการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับประเทศต่างๆ เป็นหลัก อันถือเป็นข้อจำกัดในการสร้างโครงเรื่อง ดังนั้นขั้นตอนในการสร้างองค์ประกอบต่างๆ จะอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลเป็นหลัก โดยเมื่อทำการเลือกข้อมูลสำคัญที่รายการจะนำเสนอในแต่ละตอนได้แล้ว จึงนำข้อมูลต่างๆ นั้นมาสร้างเป็นแก่นเรื่อง จากนั้นจึงนำแก่นเรื่องดังกล่าวมาขยายเป็นโครงเรื่อง ซึ่งมีชุดของสถานการณ์ต่างๆ เพื่อร้อยข้อมูลสำคัญๆ เหล่านั้นไว้ด้วยกัน ให้เกิดเป็นเรื่องราวขึ้นในแต่ละตอน

“จริงๆ มันก็ต่อมาจากแก่นเรื่อง อย่างเช่นตอนกรีซ...ดินแดนเทพนิยาย กรีซเนี่ย มันเป็นเหมือนเกาะในฝัน พล็อตเรื่องมันน่าจะเป็นอะไรที่ดูโรแมนติก แต่ก่อนที่จะไปเจอโรแมนติก มันก็มีการที่นุสเขาทำกระเป๋ายาทำให้เขาต้องอยู่ที่เมืองนี้ แต่เผอิญว่าไอ้เกาะๆ นี้มันเป็นเกาะแห่งโชคนั้นก็คือการเล่นล็อตโต้ นุสก็เล่นล็อตโต้ถูกรางวัลมาซื้อเสื้อผ้า และใช้เป็นทุนเดินทางต่อ และขณะที่เที่ยวอยู่บนเกาะก็จะเจอผู้ชายคนหนึ่งที่เขาพาขึ้นลานบนเกาะ มันก็เลยเป็นเหมือนความฝันนะ ดูเป็นเรื่องราวฝันๆ เพราะจริงๆ แล้วมันไม่น่าจะมีอะไรลงตัวขนาดนี้หรอก แต่เพราะกรีซมันเป็นเหมือนเกาะในฝัน ดูโรแมนติก” (กัณฐ์ศรั อี๋อกุลวราวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

การวางโครงเรื่องในรายการบันทึกปลายฟ้าจะเป็นการวางโครงเรื่องไว้หลวมๆ ไม่ได้มีการสร้างโครงเรื่องให้ซับซ้อนเหมือนละครเต็มรูปแบบ ทั้งนี้เพราะข้อจำกัดในแง่อื่นๆ ของความเป็นสารคดี เช่นตัวละคร หรือสถานที่ซึ่งเป็นสถานที่จริงไม่ได้มีการเตรียมให้เป็นฉากใดฉากหนึ่งโดยเฉพาะ รวมถึงการให้น้ำหนักกับตัวเนื้อหาข้อมูลการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยทางผู้ผลิตรายการได้ให้คำอธิบายกับลักษณะการวางโครงเรื่องดังกล่าวว่าเป็นการสร้างสถานการณ์ (situation) ต่างๆ ขึ้นมาเพื่อนำเสนอข้อมูลสำคัญต่างๆ ที่ทางรายการต้องการนำเสนอ

“ไม่อยากจะเรียกว่ามันเป็นละคร คืออยากจะเรียกว่ามันเหมือนเป็นสารคดี...มันเป็นสถานการณ์นะ...เพราะถ้าละครเนี่ยมันจะต้องเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ไซ้ใหม่ แต่ว่ามันก็เหมือนกับว่านุสเขาก็มาจากเมืองไทย เพียงแต่มันมีสถานการณ์ให้เขาเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่ถ้าเกิดมันยากแก่การจำกัดความ ก็โอเคเรียกว่า สารคดีดราม่าก็ได้” (กัณฐ์ศรั อี๋อกุลวราวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

โดยลักษณะการเดินเรื่องที่สลับไปมาระหว่างเนื้อเรื่องที่เป็นละคร กับ ข้อมูลการท่องเที่ยวในแต่ละตอนสามารถแสดงเป็นตัวอย่างได้ดังนี้

ตอน : ตุรกี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน

<p>เหตุการณ์ละคร : นุสนัดกับเอมอร์ที่เมืองอิสตันบูล ประเทศตุรกี แต่นุสคลาดนัดกับเอม เนื่องจากเอมต้องเดินทางไปทำงานที่อังการ่าพร้อมทั้งจม. ไว้ให้นุสตามไป</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองอิสตันบูล</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เอมให้เพื่อนชื่อเอริกคอยดูแลพานุสไปเที่ยวตามที่ต่างๆ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : ระบายน้ำทอง</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสกับอีริคเริ่มสนิทกัน พร้อมกับที่มิตรภาพดีๆ ก่อตัวขึ้น</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : สะพานบอสฟอรัสที่เชื่อม 2 ทวีป คือ ยุโรปกับเอเชีย</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสเดินทางไปตามที่ต่างๆ ที่เอมอร์แนะนำตาม ไปสการ์ดที่เอมทิ้งไว้ให้</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : วัฒนธรรมกาแฟของตุรกี, โบสถ์เซนต์โซเฟีย, พระราชวัง Topkapi Palace, มัสยิดสุลต่านอะห์เมต, วังโดลมาบาเซ่, ตลาดแกรนด์บาซาร์</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสบินมาเจอเอมที่อังการ่าตามนัด เอมมีธุระทำให้ลวงหน้าไปที่กรีซก่อนแล้วให้นุสตามไปนุสเลยเดินทางอยู่ในอังการ่า ได้โอกาสเที่ยวตามที่ต่างๆ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองอังการ่า, พิพิธภัณฑ์อารยธรรมอนาโตเลีย</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสเขียนบันทึกถึงมิตรภาพของผู้คนที่มาต่อกันในตุรกี...ดินแดนที่มิตรภาพไม่มีพรมแดน</p>

ตอน : กรีซ...ดินแดนเทพนิยาย

เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องเป็นการย้อนเหตุการณ์จากตอนที่แล้ว ที่นุสพลาดนัดกับเอมที่ตุรกี จนต้องบินตามเอมมาที่กรีซ
ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองเอเธนส์ ประเทศกรีซ
เหตุการณ์ละคร : เมื่อมาถึงนุสทำกระเป๋าเดินทางหายที่สนามบิน และที่อยู่เอมก็อยู่ในนั้น ทำให้ไม่สามารถไปหาเอมได้ นุสจึงแจ้งตำรวจไว้ และตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเองโดยลำพัง
ข้อมูลการท่องเที่ยว : วิหารพาร์เธนอน, การนั่งเรือชมเกาะกรีซ
เหตุการณ์ละคร : นุสตัดสินใจลองเสี่ยงโชค โดยหวังว่าจะถูกรางวัล หลังจากโชคร้ายที่กระเป๋าหาย
ข้อมูลการท่องเที่ยว : การเล่นล็อตโต้
เหตุการณ์ละคร : โชคดีถูกรางวัล ทำให้มีเงินเดินทางท่องเที่ยวต่อ จนกระทั่งไปพบกับชายหนุ่มชาวกรีกใจดีคือ ลอเร็ล และเขารับอาสาพาเที่ยวชมเมือง
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ร้านเสื้อผ้าเครื่องประดับที่ขึ้นชื่อ, การขี่ลาชมรอบเกาะ
เหตุการณ์ละคร : มิตรภาพดีๆ ระหว่างนุส และลอเร็ล ค่อยๆ ก่อตัวขึ้น
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ร้านอาหารหรูชื่อดัง บรรยากาศโรแมนติกบริเวณระเบียงร้าน
เหตุการณ์ละคร : ตำรวจยังไม่มีควมคืบหน้าเกี่ยวกับกระเป๋า นุสจึงตัดสินใจท่องเที่ยวต่อก่อนบินกลับประเทศไทย
ข้อมูลการท่องเที่ยว : สถานที่รอบๆ เมือง, สนามกีฬาโอลิมปิก
เหตุการณ์ละคร : เมื่อถึงเมืองไทย นุสเขียนบันทึกถึงกรีซ พร้อมแนบใบลอเร็ล ไว้บนบันทึก เพื่อระลึกถึงลอเร็ล และ เรื่องราวมากมายที่เหมือนนิยายที่เกิดขึ้นกับเธอ ที่กรีซ...ดินแดนแห่งความฝัน

ตอน : จีน...ดินแดนผูกพัน

<p>เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องที่นุสกำลังเขียนบันทึกถึงความหลัง ที่เธอต้องเดินทางไปเมืองจีนตามคำขอร้องของอาม่าที่อยากให้เธอไปเยี่ยมเมืองจีนแทนท่าน</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองปักกิ่ง ประเทศจีน</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เมื่อมาถึงนุสจึงเดินทางโดยรถไฟไปเมืองเหอเป่ย์ บ้านเกิดของอาม่า</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : สถานีรถไฟจีน, บรรยากาศบนรถไฟ, การแบ่งระดับชั้นบนรถไฟ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสบังเอิญเจอกับพี่เหมยฉิง คนจีนที่ไปอยู่เมืองไทยเป็นเวลานาน และเดินทางกลับมาเยี่ยมบ้าน ซึ่งอยู่ที่หมู่บ้านเดียวกับอาม่า พี่เหมยฉิงรับอาสาพานุสไป</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองเหอเป่ย์, สภาพชนบทเมืองจีน</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสพบว่าบ้านอาม่าหายไปแล้ว ส่วนพี่เหมยพบว่าญาติพี่น้องเสียชีวิตหมดแล้ว เหลือแต่พ่อ ซึ่งได้ยื่นคนบอกว่าอาจทำงานเฝ้าสุสานอยู่ ทั้งคู่เลยมาตามหา แต่ก็ไม่พบ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : สุสานจักรพรรดิทงกวางสู</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : พี่เหมยชวนนุสมาที่จัตุรัสเทียนอันเหมิน เพื่อระลึกถึงพี่ชายที่ตายในระหว่างปฏิวัติ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : จัตุรัสเทียนอันเหมิน</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสแยกกับพี่เหมย พร้อมนัดเจอกันอีกครั้งในอีก 2 วัน ข้างหน้า ระหว่างนี้นุสจึงเดินทางไปเที่ยวตามที่ต่างๆ ตามลำพัง</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : กำแพงเมืองจีน, เมืองเก่าปักกิ่ง</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสมาพบพี่เหมยอีกครั้งตามนัดที่โรงถ่ายหนังเมืองโจวโจว เพราะมีคนเคยเห็นพ่อพี่เหมยทำงานเป็นคนสอนกังฟูที่นี่ แต่ก็ไม่พบ</p>

ข้อมูลการท่องเที่ยว : กำแพงเมืองจีน, เมืองเก่าปักกิ่ง
เหตุการณ์ละคร : ทั้งสองคนมานั่งทานอาหารกัน ก่อนแยกย้ายเดินทางไปตามจุดหมายของตน โดยพี่เหมยจะเดินทางตามหาญาติที่ยังเหลืออยู่ ส่วนนุสก็เดินทางกลับเมืองไทย
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ร้านอาหารฮ่องเต้ชื่อดัง
เหตุการณ์ละคร : ก่อนจากกันพี่เหมยให้จดหมายอวยพรนุสให้พบในสิ่งที่หวัง ทำให้นุสเก็บมาเขียนบ้านที่ถึงความผูกพันอันเข้มแข็งของผู้คนชาวจีน ทั้งพี่เหมย และอาม่า ที่มีต่อผืนแผ่นดินจีนถิ่นกำเนิด

ตอน : เบลเยี่ยม...อบอุ่นผูกพัน

เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องเป็นการย้อนเหตุการณ์จากตอนที่แล้ว ที่นุสไปเที่ยวเนเธอร์แลนด์ และพักอยู่กับป้าแก๊ปเพื่อนแม่ แล้วบังเอิญได้ยินว่าป้าแก๊ปสัญญากับน้องอันนาว่าจะไปหาที่เบลเยี่ยมเพื่อฉลองวันเกิดน้องอันนา แต่ป้าแก๊ปเกิดติดธุระด่วน นุสเลยรับอาสาหน้าของขวัญมาให้น้องอันนาแทนป้าแก๊ป ซึ่งได้แก่บัตรชมคอนเสิร์ตวงโปรดของน้องอันนา กับสร้อยที่ป้าแก๊ปร้อยเองกับมือ จากนั้นเธอก็ออกเดินทางมาเบลเยี่ยม พร้อมแวะเที่ยวตามเมืองต่างๆ ตามทาง
ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองอันเวิร์ปเป็น (เมืองท่าของเบลเยี่ยม), โบสถ์โกธิคแปดเหลี่ยม, พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเฮกสเดน, การนั่งรถม้าชมเมือง, โรงละครโอเปร่าสมัยใหม่สทาร์ดเคราเบิร์ก
เหตุการณ์ละคร : วันต่อมาเป็นวันเกิดน้องอันนา นุสจึงมุ่งหน้าเข้าเมืองบรัสเซลส์ เพื่อมาพบอันนาตามนัด แต่มาถึงก่อนเวลา จึงแวะเที่ยวสถานที่ต่างๆ ภายในเมืองบรัสเซลส์ มารู้ตัวอีกทีก็ใกล้เวลานัดแล้ว ปรากฏว่านุสทำของขวัญหายไปหนึ่งชิ้นคือสร้อย
ข้อมูลการท่องเที่ยว : บรรยากาศเมืองบรัสเซลส์, ถนนแฟชั่น, จตุรัสกรองปลาต, ศาลาว่าการเมืองซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมเก่าแบบโกธิคอายุกว่า 100 ปี, พิพิธภัณฑสถานเด็กชื่อ “มันนาเคอ ปีส”, ร้านขายเบียร์เซอริที่ขึ้นชื่อ, ร้านช็อคโกแลต
เหตุการณ์ละคร : นุสมาพบอันนาตามนัด เพื่อเข้าชมคอนเสิร์ตพร้อมกัน

ข้อมูลการท่องเที่ยว : คอนเสิร์ตวงออร์เคสตรา ที่โรงละครมอญเน่
เหตุการณ์ละคร : นุสพาอันนามาฉลองวันเกิดต่อ พร้อมเตรียมสารภาพว่าทำของขวัญหายไปหนึ่งชิ้น แต่ทันใดนั้นเองบริกรก็นำของขวัญชิ้นนั้นเข้ามาให้ แล้วบอกว่านุสลืมเอาไว้เมื่อตอนแวะมาที่นี้ในช่วงเย็น ในที่สุดนุสจึงได้มอบของขวัญให้น้องอันนา
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ร้านเบียร์เซอร์รี่
เหตุการณ์ละคร : นุสกลับมาเขียนบันทึกถึงเบลเยียม ถึงความรักความผูกพันของป่าแก่กับอันนา พร้อมกับความผูกพันของคนเบลเยียมที่มีต่อกษัตริย์ ทำให้นุสนึกถึงแม่ นึกถึงเมืองไทย และความจงรักภักดีของคนไทยที่มีต่อในหลวงของเราเช่นกัน

ตอน : สต็อคโฮม : สวีเดน...เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ

เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องนุสกำลังนั่งเล่น พลาจเหลือบไปเห็นขวดแก้วใส่น้ำใบหนึ่ง ทำให้เธอนึกถึงความหลังเมื่อครั้งเดินทางไปสวีเดน
ข้อมูลการท่องเที่ยว : สนามบินเมืองสต็อคโฮม ประเทศสวีเดน
เหตุการณ์ละคร : เมื่อมาถึงนุสเดินชนกับชายหนุ่มชาวสวีเดนคนหนึ่ง ต่างขอโทษกัน และนุสออกท่องเที่ยวสำรวจเมืองสต็อคโฮม
ข้อมูลการท่องเที่ยว : บรรยากาศภายในเมืองสต็อคโฮม, การเดินทางชมเมืองโดยเรือ, เกร็ดประวัติศาสตร์ของประเทศเกี่ยวกับไวกกิง, ศาลาว่าการเมือง, ความเป็นมาของรางวัลโนเบล, ร้านอาหาร สตัดส์เซท,
เหตุการณ์ละคร : ขณะเที่ยวตามที่ต่างๆ นุสบังเอิญเจอชายหนุ่มที่เดินชนกันที่สนามบิน ทั้งสองคนต่างกันจำได้ เขาแนะนำตัวว่าชื่อลาส พร้อมอาสาพานุสเที่ยวชมเมือง
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ร้านเครื่องแก้วขึ้นชื่อของสวีเดน, กรรมวิธีการทำแก้ว, ห้องแสดงงานศิลปะใต้อุโมงค์รถไฟใต้ดิน, วัง Drottning Holm,

<p>เหตุการณ์ละคร : ลาสสร้างความปลอดภัยให้นุส ด้วยการมอบขวดแก้วใบที่นุสเลือกให้เมื่อครั้งเจอกันที่ร้านเครื่องแก้ว ให้นุสเป็นของขวัญ นุสต้มน้ำใส่ขวดแก้วใบนั้นไว้ พร้อมบอกว่าเธอได้เก็บความทรงจำดีๆ ที่นี้ไว้ในขวดแก้วนี้แล้ว</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : ทะเลสาปมาลาเรน</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสเขียนบันทึกถึงสวีเดน เมืองแห่งสายน้ำ เมืองที่มีความแตกต่างกันในตัวเอง แต่ทุกอย่างก็หลอมรวมกันได้ด้วยจิตใจดีๆ ของผู้คนในเมืองนี้</p>

ตอน : MEMOIR' 96

<p>เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องนุสนั่งนึกถึงการเดินทางไปยังที่ต่างๆ ที่ผ่านมาในปีนี้ จึงนัดฉลองส่งท้ายปีเก่ามานั่งเล่าเรื่องราวที่ผ่านมาในปีนี้สู่อันปังที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ที่มีลักษณะพิเศษคือให้ลูกค้าลงมือปรุงอาหารที่สั่งด้วยตนเอง</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เมื่อถึงเวลานัด ปรากฏว่ามีนุสกับปองมาถึงก่อนแค่สองคน ทั้งสองเริ่มสั่งอาหารพร้อมเล่าถึงอาหารจานเด็ดที่เคยไปกินตามประเทศต่างๆ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : วัดนทรรมกาแพที่ตุรกี, ระเบิดน้ำทอง, เมืองอังการา, เซนวิซปลาที่ตุรกี, การเล่นลือตโต้ที่กรีซ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : หม่อมโทรเข้ามาหานุส และบอกว่าทั้งสองจำวันผัดเพื่อนๆ นัดกันอาทิตย์หน้า นุสกับปองก็เลยต้องนั่งทานกันแค่ 2 คน แต่ปรากฏว่าพีใจเข้ามาในร้านพอดี เพราะนัดเพื่อนไว้ที่นี้เหมือนกัน นุสจึงชวนพีใจให้นั่งด้วยกัน พร้อมเล่าเรื่องราวที่ทั้งคู่เคยเดินทางด้วยกันที่เนเธอร์แลนด์</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : สถานที่ต่างๆ ในประเทศเนเธอร์แลนด์</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ทั้งหมดนั่งรออาหารที่สั่งอยู่นาน อาหารก็ไม่มาสักที พนักงานจึงบอกว่าอาหารที่ร้านนี้ลูกค้าต้องลุกไปปรุงเอง นุสเลยเกิดความคิดนำมาเขียนบันทึกว่า การปรุงอาหารที่ร้านนี้ก็</p>

เหมือนกับการเดินทางที่เราต้องเลือกเองเพื่อปรุงรสชาติให้กับชีวิตของเรา

ตอน : พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 1)

เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องเมื่อยูจินกับเบิร์ตกำลังนึกภาพเมืองไทยในอดีตว่าจะมีบรรยากาศเป็นอย่างไร ฟ้ายิ่งแนะนำว่าถ้าอยากเห็นภาพเมืองไทยในอดีต ให้ลองเดินทางไปประเทศพม่าในตอนนี้นี้ ทั้งสองหนุ่มจึงออกเดินทางมาที่ประเทศพม่ากัน

ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองพุกาม ประเทศพม่า

เหตุการณ์ละคร : เมื่อมาถึงทั้งสองคนบังเอิญมาเจอพี่มิกกี้ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เคยอยู่ในเมืองไทยมาระยะหนึ่งจนพูดภาษาไทยได้ ทั้งคู่ไม่รู้จะเริ่มเดินทางไปไหนก่อนจึงปรึกษากับพี่มิกกี้ ซึ่งบอกว่าถ้าเบิร์ตอยากเห็นวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของพม่าก็ต้องเดินทางไปเมืองพุกาม ซึ่งพี่มิกกี้กำลังจะเดินทางไปวาดรูปที่เมืองนั้นพอดี ส่วนยูจินที่อยากเห็นวิถีชีวิตชาวบ้านก็ต้องเดินทางไปมัณฑะเลย์ ทั้งคู่เลยแยกกันเดินทาง ก่อนจะนัดเจอกันอีกครั้งที่เมืองย่างกุ้ง

ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองพุกาม, ริมฝั่งแม่น้ำอิรวดี, เมืองมัณฑะเลย์, พระราชวังมัณฑะเลย์, เจดีย์พม่าอายุนับพันปี, วัดอนันทวิหาร

เหตุการณ์ละคร : เบิร์ตแยกกันเดินทางกับพี่มิกกี้ที่จะเดินทางไปพบกับยูจินที่ทะเลสาปอินเลย์

ข้อมูลการท่องเที่ยว : เจดีย์ชเวดากอง

เหตุการณ์ละคร : ฝ่ายยูจินก็เดินทางสำรวจวิถีชีวิตพื้นบ้านในเองมัณฑะเลย์

ข้อมูลการท่องเที่ยว : ร้านอาหารพื้นเมือง, หัตถกรรมไสร่งพม่า

เหตุการณ์ละคร : เมื่อถึงช่วงเย็น ทั้งเบิร์ตและยูจินซึ่งเดินทางกันอยู่คนละเมืองต่างก็ไม่มีที่พักเหมือนกัน เพราะโรงแรมเต็มหมด ทั้งคู่จึงต้องไปขอพักกับชาวบ้านพม่า

ตอน : พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 2)

เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องฟ้าเล่าให้ฟังถึงเหตุการณ์เมื่อตอนที่แล้วที่ทั้งสองหนุ่มไม่มีที่พักจนต้องไปขอพักกับชาวบ้านพม่า
ข้อมูลการท่องเที่ยว : วิถีชีวิตชาวบ้านพม่า
เหตุการณ์ละคร : เช้าวันใหม่ ยูจีนเริ่มออกสำรวจวิถีชีวิตของชาวพม่าต่อ ด้วยการไปกินอาหารเช้าที่ตลาด
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ตลาดเช้าของพม่า, อาหารพื้นเมือง : โรตีสอด, กาแฟร้อนแบบพม่า, ปลาสด
เหตุการณ์ละคร : ขณะเดียวกัน เบิร์ตก็เดินทางมาชม หนึ่งในวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของพม่า
ข้อมูลการท่องเที่ยว : วัดธรรมเมย์นจี
เหตุการณ์ละคร : ฝ่ายยูจีนก็เดินทางสำรวจวิถีชีวิตที่บ้านที่ทะเลสาบอินเลย์
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ทะเลสาบอินเลย์ และวิถีชีวิตผู้คนแถบนั้น
เหตุการณ์ละคร : ทั้งสามหนุ่มคือ ยูจีน เบิร์ต และพีมิกก็ เดินทางมาสมทบกันอีกครั้งก่อนจะกลับไปอย่างกุ่มพร้อมๆ กัน
ข้อมูลการท่องเที่ยว : วัดพองดออุ
เหตุการณ์ละคร : ทั้งสามหนุ่มส่งรูปถ่าย พร้อมเขียนเรื่องราวความประทับใจกับวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ศรัทธาอันแรงกล้าของผู้คนต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่ทำให้กาลเวลาในประเทศพม่านั้นดูเหมือนจะหยุดนิ่งไม่เปลี่ยนแปลง มาเล่าให้ฟ้าฟัง

ตอน : อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 1)

<p>เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องทีนุสอยากฝึกให้น้องสาวคือแนนรู้จักโตเป็นผู้ใหญ่ และหัดรู้จักรับผิดชอบชีวิตตนเอง จึงตัดสินใจขอแม่พำนองเดินทางมาอังกฤษ เมื่อมาถึงสองพี่น้องก็เริ่มสำรวจรอบๆ เมืองลอนดอน</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองลอนดอน ประเทศอังกฤษ, การนั่งรถเมย์ชมเมือง, รถไฟใต้ดิน, ร้านอาหารฟิชแอนด์ชิพ, ร้านชาสไตล์อังกฤษ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เมื่อเที่ยวได้สักพัก ทั้งคู่ก็มาแวะนั่งพักที่สวนสาธารณะไฮด์ปาร์ก บังเอิญเจอนักศึกษาออกฟอร์ดชื่อไอเว่น ซึ่งเคยเดินทางมาฝึกงานที่เมืองไทย และตอนนี้กำลังวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับเมืองไทย ไอเว่นมาขอสัมภาษณ์นูสเกี่ยวกับเมืองไทย พร้อมกับบอกว่าจะพาทั้งคู่ไปเที่ยวออกฟอร์ดเป็นการตอบแทน</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : สวนสาธารณะไฮด์ปาร์ก</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : หลังจากแยกกับไอเว่น สองสาวเดินเที่ยวต่อ พร้อมกับแวะไปหาเพื่อนนัดเวลาไปออกฟอร์ดกับไอเว่นที่ร้านดอกไม้ที่เขาทำงานพิเศษอยู่แถวโคเวนท์ การ์เดนท์</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : พิพิธภัณฑ์โลกบันเทิง (MOMI), ย่านนักศึกษาโคเวนท์การ์เดนท์</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : สองสาวมาพบไอเว่นที่ร้าน นูสเกิดความคิดกระตั้นหันขึ้นมาถึงวิธีที่จะหัดให้แนนเป็นผู้ใหญ่ จึงนัดแนะกับไอเว่นว่าจะฝากแนนไว้ที่นั่นสักพัก แล้วจะกลับมารับ แต่แล้วนูสก็จะแกล้งทำเป็นลืมแนนไว้</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : ย่านโคเวนท์ การ์เดนท์, การแสดงของนักศึกษาบงกน</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ให้ติดตามตอนต่อไป ว่านูสจะทิ้งแนนไว้จริงๆ หรือไม่ แล้วแนนจะแก้ปัญหาอย่างไร</p>

ตอน : อิงค์แลนด์...แดนผู้ดี (ตอนที่ 2)

<p>เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องเป็นการย้อนเหตุการณ์จากตอนที่แล้ว ที่นุสแกดั่งลืมนั่นไว้ที่ร้านไอเว่น พร้อมกับให้ไอเว่นทำเป็นว่ายุ่งมากต้องไปส่งดอกไม้อีกสองที่ แนนเลยรับอาสาเอาไปส่งให้ที่หนึ่งที่ใกล้ๆ แต่ปรากฏว่าพอไปถึง ลูกค้าคนนั้นก็คือนุสนั่นเอง แนนตกใจมาก นุสเลยสารภาพว่าอยากฝึกให้แนนเป็นผู้ใหญ่</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : บ้านเรือนของชาวอังกฤษ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : แนนเปลี่ยนใจให้เพื่อนนุส พาไปดูมหาวิทยาลัยในลอนดอนแทน นุสไม่อยากผัดนัดกับไอเว่นเลยเดินทางมาที่ออกฟอร์ดตามนัด</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองออกฟอร์ด, วิหารประจำเมือง, ห้องสมุดราดคลิฟ คาเมร่า, สะพานควีนส์เลน, ห้องสมุดโบดเลียน, ฝับบบดั้งเดิม, วัฒนธรรมการดื่มชาแบบอังกฤษ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสแยกกับไอเว่น พร้อมกับมาเจอกับแนนที่สถานีรถไฟออกฟอร์ด ก่อนออกเดินทางต่อไปยังเมืองแห่งเชคสเปียร์ นักประพันธ์ที่นุสหลงใหล ตั้งแต่ได้เล่นเป็นนางเอกละครเชคสเปียร์สมัยเรียนที่อักษรฯ จุฬาฯ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองสแตรทฟอร์ด อัฟออน เอวอน, บ้านเชคสเปียร์, โรงเรียนเชคสเปียร์, บ้าน Anne Hathaway คู่รักของเชคสเปียร์, โรงละครสวอน เธียเตอร์, โรงละคร Royal Shakespeare's Theatre, อนุสาวรีย์เชคสเปียร์</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ทั้งคู่แวะเที่ยวที่กรีนนิช ก่อนที่จะเดินทางกลับเมืองไทย</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองกรีนนิช</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : นุสบันทึกว่าในการไปอังกฤษครั้งนี้ เธอได้ของขวัญชิ้นสำคัญมาฝากแม่ก็คือลูกสาวคนใหม่ ซึ่งนั่นก็คือแนน ที่รู้จักกับผัดชอบตัวเองมากขึ้น เหมือนๆ กับที่คนอังกฤษที่มีระเบียบวินัย อนุรักษ์นิยม หยิ่งในสิ่งที่ตนเองคิดว่าถูกต้อง และหยิ่งในความเป็นผู้ดีอังกฤษเสมอ</p>

ตอน : ตามตะวันที่บ้านหลิ...สุรabay

<p>เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องด้วยการที่ป่าจู้กำลังอัดวิดีโอตัวเอง ที่กำลังพูดถึงปรัชญาการใช้ชีวิตให้มีความสุข นั่นคือการค้นหาในสิ่งที่ตัวเองอยากค้นพบ ทำตามความฝันของตนเอง และป่าจู้ก็มีฝันหนึ่งที่จะอยากจะทำให้สำเร็จ นั่นคือการเดินทางไปชมพระอาทิตย์ขึ้นและลง ที่เขาวงกตว่าสวยที่สุดในโลกที่บ้านหลิ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองบาหลิ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ป่าจู้มาถึงบาหลิ พร้อมกับถามหาคนชื่อวินเซนต์ที่โรงแรมที่ตนพัก เนื่องจากวินเซนต์เป็นเพื่อนกับลูกชายคือพี่ตุ้ที่ฝากให้ช่วยดูแลป่าจู้ เนื่องจากพี่ตุ้ติดธุระเดินทางมาด้วยไม่ได้ แต่พนักงานที่ที่พักก็ไม่มีใครรู้จักวินเซนต์ ป่าจู้จึงตัดสินใจออกเที่ยวชมเมืองคนเดียวไปพลางๆ ก่อน</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : สถาปัตยกรรมเมือง และผู้คนในบาหลิ, กระทบเจ้านั่ง, หุ่นอาจูน่า, ร้านอาหารพื้นเมืองมีไซร์ระบำพื้นเมืองบาหลิ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เข้าวันต่อมาป่าจู้ก็ยังคงถามหาวินเซนต์ แต่ก็ไม่มีใครพบอีกตามเดิม ป่าจู้เลยออกไปเที่ยวสำรวจตามที่คนพื้นเมืองที่แนะนำ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : วิถีชีวิตชาวบ้าน, การทำนาขั้นบันได, การทอผ้า, หมู่บ้านอาก้า, วัดเบซากิ, ประตูดั้ง "ซานดิบันด์", ภูเขาไฟบาตู, วัดเทมปังสิริง</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เข้าวันต่อมาป่าจู้ก็ยังคงถามหาวินเซนต์กับพนักงานอยู่ แต่ก็ไม่พบตามเคย จนพนักงานบางคนแกล้งบอกป่าจู้ว่าตนเองชื่อวินเซนต์ ป่าจู้ทดลองซ่อมไปดูพระอาทิตย์ตกดินที่ใกล้ๆ แถวนี้อีก</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : กำแพง, เมืองอูบุด, พระอาทิตย์ตกดินที่วัดอูบุด</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ป่าจู้ตัดสินใจไม่รอวินเซนต์อีกต่อไป แล้วบินไปดูพระอาทิตย์ขึ้นและลงที่สวยงามที่สุดในโลกที่เมืองสุรabay</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองสุรabay, เมืองโบโรโม</p>

<p>เหตุการณ์ละคร : ป้าจู้ต้องตื่นตั้งแต่ตีสามเพื่อเตรียมนั่งรถขึ้นเขาไปชมพระอาทิตย์ขึ้น แต่ปรากฏว่าเมื่อผ่านทางทิวกันดารไปได้ระยะหนึ่งจนเกือบถึงแล้ว ทางช่วงสุดท้ายต้องเดินเท้าขึ้นไป ป้าจู้กำลังจะถอดใจไม่ขึ้นไปชมเพราะเดินไม่ไหว ทันใดนั้นเองก็มีหนุ่มชาวต่างชาติชื่อสก็อตต์เข้ามาช่วยพยุงพาป้าจู้ไปจนถึงยอดเขา และได้ชมแสงแรกแห่งวันในที่สุด</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : โรงแรมรายาโบโรมิ, ทางขึ้นเขาไปชมพระอาทิตย์, พระอาทิตย์ขึ้น</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ป้าจู้บันทึกถึงเมืองบาดาลว่าเป็นเมืองที่รักษาวิถีชีวิต และความศรัทธาต่อวัฒนธรรมประเพณีไว้ได้อย่างเข้มแข็ง เหมือนดวงตะวันที่ส่องแสงร้อนแรงเข้มแข็ง และเหมือนหัวใจของป้าจู้ที่ไม่ย่อท้อที่จะทำตามความฝัน</p>

ตอน : เยอรมัน...ความแตกต่างอันสมดุลง

<p>เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องที่ซินดี้กำลังอิมเมจคุยกับแอนดี้ ซึ่งแต่งงานและทำงานอยู่ที่เยอรมัน แอนดี้ชวนให้ซินดี้มาเที่ยวที่นี้ ซินดี้จึงตกลงใจเดินทางมาเยี่ยมเพื่อน แต่เธอมีตัวพรีมาลงแค่อัมสเตอร์ดัม เธอจึงต่อรถไฟยุโรปาสมาที่เยอรมัน</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองอัมสเตอร์ดัม, สถานีรถไฟบานฮอฟ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เมื่อมาถึงปรากฏว่าแอนดี้กับทิมสามีติดธุระไม่ว่าง จึงแนะนำให้ซินดี้นั่งเรือล่องแม่น้ำไรน์เที่ยวคนเดียวไปพลางๆ ก่อน</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : แม่น้ำไรน์, ปราสาทเก่าแห่งลุ่มน้ำไรน์, เมืองบัลคาร์ค : เมืองแห่งไวน์</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ซินดี้วางแผนจะไปเที่ยวงานออกโทเบอร์เฟส แต่แอนดี้กับทิมมีธุระด่วนต้องบินไปอเมริกา ทิมจึงแนะนำให้เพื่อนคือยูจิน ให้ช่วยดูแลพาซินดี้เที่ยว ทั้งสองจึงเดินทางไปเมืองมิวนิค และแวะเที่ยวไประหว่างทางด้วย</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : บรรยากาศบนรถไฟระหว่างเดินทางไปมิวนิค, โบสถ์เฟราเฮิน, งานออกโทเบอร์เฟส</p>

<p>เหตุการณ์ละคร : ทั้งคู่เดินทางกลับมาพบกับแอนดากับทิมอีกครั้งที่แฟรงค์เฟิร์ต ก่อนที่ทั้งคู่จะเดินทางไปเที่ยวที่เมืองบาดัมบวร์ก ซึ่งเป็นเมืองที่รัชกาลที่ 5 เคยเสด็จประพาส</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองบาดัมบวร์ก</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ซินดีบันทึกว่าเธอรู้สึกถึงความแตกต่างอันสมดุของเยอรมัน ที่มีเมืองที่เคยมากไปด้วยอำนาจอย่างแฟรงค์เฟิร์ต ในขณะที่เดียวกันก็มีด้านที่สวยงามอย่างเหล่าปราสาทในเมืองมิวนิค ซึ่งเปรียบไปแล้วก็คล้ายเธอกับยูจินที่ช่างแตกต่างกันเหลือเกิน แต่ก็เดินทางร่วมกันได้ตลอดเวลาที่ประเทศเยอรมัน</p>

ตอน : ออสเตเรีย...อำนาจ...ธรรมชาติ

<p>เหตุการณ์ละคร : เปิดเรื่องบนรถไฟสายยุโรปาส ซินดีกับยูจินคุยกันถึงจุดหมายปลายทางต่อไป โดยซินดีจะเดินทางไปตามรอยโรมิโจูเลียตที่เมืองเวโรน่า ประเทศอิตาลี ส่วนยูจินจะแวะไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศออสเตรีย ยูจินจึงแนะนำให้ซินดีแวะเที่ยวที่เมืองฟลอเรนซ์ก่อน แล้วค่อยไปเวโรน่าพร้อมๆ กัน จากนั้นยูจินก็แยกก่อนที่ประเทศออสเตรีย ก่อนเดินทางตรงไปหาเพื่อน</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองอินส์บรุค แคว้นทิโรล</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ยูจินโทรหาอิดี้เพื่อนสนิท แต่ปรากฏว่าอิดี้ออกไปทำงาน ยูจินจึงเดินทางไปเที่ยวที่เมืองแห่งค็อคกีโมสาร์ทไปพลางๆ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองซาลบวร์ก, ประวัตค็อคกีโมสาร์ท, นักดนตรีอิสระเล่นดนตรีตามข้างทาง, วิหารประจำเมือง, ป้อมปราการสัญลักษณ์ของเมืองซาลบวร์ก, ร้านช็อคโกแลตชื่อดัง</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ยูจินโทรหาอิดี้อีกครั้ง อิดี้จึงนัดให้มาเจอที่ทำงาน ที่ร้านคริสตัล</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : ร้านคริสตัลซวาร์อฟสกี, กรรมวิธีการทำคริสตัล</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ขณะเดียวกันซินดีโทรเข้ามาบอกยูจินว่า เธอตกรถไฟอยู่ที่ออสเตรีย ยูจินเลยนัดให้ซินดีไปเล่นสกีด้วยกันพรุ่งนี้</p>

ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองสตูไปเออร์ เทือกเขาแอลป์, วิธีการเล่นสกี
เหตุการณ์ละคร : หลังจากเล่นสกีเสร็จก่อนจะแยกไปเมืองฟลอเรนซ์ ชินดีบันทึกถึงความงดงามของธรรมชาติของออสเตรีย พร้อมกับคิดว่าครั้งหนึ่งประเทศออสเตรียเคยเรื่องรองไปด้วยอำนาจ แต่ในที่สุดอำนาจก็ไม่จริง แต่สิ่งที่จริงและยังเหลืออยู่คู่ออสเตรียในวันนี้ก็คือธรรมชาติ และความงดงามของเสียงดนตรี

ตอน : ฟลอเรนซ์...แดนจินตนาการ...งานศิลปะ

เหตุการณ์ละคร : บนรถไฟยูโรปาสถณะมุ่งหน้าไปเมืองเวโรนาที่บียูจีน ชินดีนั่งเขียนบันทึก พร้อมสเก็ตซ์ภาพรูปปั้นเดวิด พร้อมกับนึกถึงเรื่องราวที่ได้พบเจอที่เมืองฟลอเรนซ์ ซึ่งวันแรกที่มาถึงเธอไม่มีที่พัก และต้องไปพักที่บ้านเยาชน ที่ทำให้เธอได้พบกับมิตรภาพจากเพื่อนหลายมุมโลก
ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองฟลอเรนซ์, บ้านพักเยาชน
เหตุการณ์ละคร : เพื่อนที่บ้านพักเยาชนเดินทางไปตามพิพิธภัณฑ์ศิลปะต่างๆ พร้อมกับที่ตัวเธอก็ต้องใจอยากมาชมความงามของรูปปั้นเดวิดของจริง
ข้อมูลการท่องเที่ยว : โคมดูโอโมแห่งฟลอเรนซ์, ศิลปินที่กำลังวาดภาพตามถนน
เหตุการณ์ละคร : ระหว่างเดินตามหารูปปั้นเดวิด เธอก็เดินทางไปริมฝั่งแม่น้ำอาร์โนล เธอจึงถือโอกาสเดินเที่ยวสำรวจ
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ริมฝั่งแม่น้ำอาร์โนล, สะพานแควคิไว, บ้านเมืองริมสองฝั่งแม่น้ำซึ่งประกอบอาชีพค้าเพชรค้าทอง
เหตุการณ์ละคร : ในที่สุดชินดีก็พบรูปปั้นจำลองของเดวิด ซึ่งทำให้เธออยากเห็นของจริง ซึ่งตั้งอยู่ที่พิพิธภัณฑ์รวมผลงานของมีคัลลันเจอโร เธอจึงตัดสินใจเดินทางไปชม
ข้อมูลการท่องเที่ยว : ลานเปียสซ่า ซิกนอเรีย, รูปปั้นจำลองเดวิด, พิพิธภัณฑ์มีคัลลันเจอโร, รูปปั้นเดวิดของจริง, ประวัติมิคัลลันเจอโร

<p>เหตุการณ์ละคร : หลังจากชมผลงานของท่านมีคัลลันเจอโรเสรีจ ชินดีก็รู้สึกประทับใจมาก และอยากเดินทางไปชมบ้านของท่าน แต่ปรากฏว่าไปไม่ทันเวลาปิด เธอจึงเปลี่ยนเป้าหมายไปที่อื่นต่อ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : จัตุรัสซานโคเซ, โบสถ์ใหญ่แบบนีโอโกธิค ซึ่งเป็นที่เก็บรวบรวมงานศิลป์ และเก็บศพของนักคิด ศิลปิน และนักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ของอิตาลี</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ชินดีนั่งปั้นรูปปั้นรูปปั้นเล็กๆ ของเธอเอง พร้อมบันทึกว่าสำหรับเธอเมื่องพลอเรนซ์เป็นเหมือนดินแดนแห่งศิลปะ เป็นเวทีประลองความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินทั่วโลก</p>

ตอน : เวโรน่า...อมตะ...โรมิโอจูเลียต

<p>เหตุการณ์ละคร : ชินดีกับยูจินนั่งคุยกันถึงเรื่องราวของโรมิโอกับจูเลียตบนรถไฟยูโรปาสขณะมุ่งหน้าไปเมืองเวโรน่า ก่อนที่ทั้งสองคนจะลงรถไฟผิด มาลงที่เมืองเวเนเซีย หรือเวนิส ทั้งคู่เลยตัดสินใจแวะเที่ยวที่เวนิสสักพักก่อนขึ้นรถไฟต่อไปยังเวโรน่า</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองเวนิส, จัตุรัสมาร์โก, วังเจ้าเมือง Doge Palace, ร้านกาแฟที่เก่าแก่ที่สุดในโลก</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : เมื่อมาถึงเมืองเวโรน่า ทั้งคู่เริ่มเดินทางตามรอยโรมิโอกับจูเลียต โดยเริ่มจากจุดศูนย์กลางเมือง ก่อนต่อไปยังบ้านจูเลียต</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : เมืองเวโรน่า, ประวัติความเป็นมาของเมือง, จัตุรัส Erbe ศูนย์กลางการค้าขาย และการหาเสียง, จัตุรัส Piazzza del Signori ของตระกูลสกาล่า อันเป็นของจูเลียต, บ้านจูเลียต, ประวัติเรื่องโรมิโอจูเลียต</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ต่อจากนั้นทั้งคู่ก็ออกเดินทางไปยังบ้านของโรมิโอ</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : บ้านโรมิโอ, ประวัติโรมิโอจูเลียต</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : ก่อนจะไปตามรอยโรมิโอจูเลียตต่อในวันรุ่งขึ้น ทั้งสองคนจึงแวะเที่ยวสถานที่สำคัญอื่นๆ ในเมืองเวโรน่า</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : สนามกีฬาอารีน่า, โรงละครกลางแจ้งโรมัน, ลานการค้าขายสมัยก่อน, Barbieri ที่ทำการรัฐบาลทรงวิหารพาเนอน</p>

<p>เหตุการณ์ละคร : วันรุ่งขึ้นทั้งคู่เดินทางไปยังโบสถ์ที่โรมิโอจูเลียตแต่งงานกัน และเป็นวันที่ทั้งคู่เสียชีวิตด้วย และในท้ายที่สุดก็เดินทางไปชมสุสานของทั้งคู่</p>
<p>ข้อมูลการท่องเที่ยว : โบสถ์ San Francesco Al Corso, สุสานของโรมิโอและจูเลียต, ประวัตินิโอมิโอจูเลียตในตอนจบ</p>
<p>เหตุการณ์ละคร : จากการตามรอยนิโอมิโอจูเลียต ทำให้ฉันคิดว่าเพราะการตายของนิโอมิโอจูเลียตนี่เองที่ทำให้เมืองที่มีการแบ่งชนชั้นอย่างเวโรน่า ในที่สุดก็กลับมาสามัคคีกันอีกครั้งด้วยพลังแห่งรัก</p>

ในการวิเคราะห์การวางโครงเรื่องสามารถใช้โครงสร้างของละครเป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การเริ่มเรื่อง (exposure)

การเริ่มเรื่องในรายการบันทึกปลายฟ้ามักจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงสาเหตุ หรือเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครหลักต้องออกเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ หรืออาจจะเป็นการบอกเป็นนัยถึงแก่นเรื่องอันจะนำไปสู่การขยายเป็นโครงเรื่องต่อไป ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวจะถูกบอกเล่าผ่านรูปแบบดังต่อไปนี้

- **การเริ่มเรื่องโดยการบันทึกในรูปแบบต่างๆ** เนื่องจากรูปแบบการบันทึกในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนไดอารี่ การอัดเทปคาสเส็ต การเขียนจดหมาย หรือการเขียนโปสการ์ดถึงกัน แม้กระทั่งการส่งอีเมลถึงกัน โดยการบันทึกดังกล่าวถือเป็นลักษณะสำคัญหรือภาพจำของรายการ ดังนั้นในส่วนของการเริ่มเรื่องในรายการบันทึกปลายฟ้า ส่วนใหญ่จึงมักจะใช้ภาพจำนี้เป็นการเปิด รายการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอน : ตุรกี...มิตรภาพไม่มีพรมแดน

ภาพ	เสียง
<p>- มุมหนึ่งในห้อง...นุสกำลังอ่านจดหมายเพื่อนที่เขียนมานัดแนะการไปและที่ตุรกีก่อนไปยุโรป</p> <p>- จ.ม. ถูกเลื่อนออกจากหน้านุส...นุสเกาคางพลาบสงสัยในความคิดเพื่อน</p> <p>- นุสหมุนลูกโลกเพื่อหมายตามองหาตุรกี</p> <p>- มีมือลูบหาประเทศตุรกีเจอ</p>	<p>นุส - ฉันไม่เข้าใจเลยแม่เอมอร ทำไมเธอต้องนัดไปตุรกี..ทั้งที่เราแพลนจะไปทั่วยุโรปกัน</p> <p>นุส - ตุร..ตุรกี..เธออยู่ตรงไหนของโลกใบนี้ หือ? OSA. - น่า..นะ..นุส..ฉันต้องส่งต้นฉบับสุดท้ายที่ตุรกีพอดี..เราซ่าส์กันที่นั่นซักแฉับแล้วทั่วยุโรปกัน..ฉันรับรองเลยว่า มันเป็นแผนที่พิเศษที่สุดที่ฉันเคยเห็นมา..โอเคนะ นุส</p> <p>นุส - อยู่นี่เอง..(ทำมือวัดระยะจากประเทศไทย) คีบกว่าๆ ..ก้อโอเค (หมุนโลก)</p>

ตอน : เยอรมัน...ความแตกต่างอันสมดุค

ภาพ	เสียง
<p>- ที่หน้าจอคอมฯ</p> <p>- การส่งอีเมลคุยกันระหว่างผู้หญิง 2 คน</p>	<p>ซินดี้ - ฉันไม่เชื่อว่า นักเขียนที่แสนจะโรแมนติกอย่างเธอ จะไปหลงรักเยอรมันที่ดูจะแข็ง...แข็ง...แอนด์ แข็ง</p> <p>แอนดี้ - ฉันยังไม่เชื่อตัวเองเลย แต่ฉันว่าถ้าเธอยังไม่รู้จักเยอรมันดี เธอรู้ได้ยังไงว่าเยอรมันเป็นอย่างที่เธอคิด</p> <p>ซินดี้ - นั่นนะสิ..เยอรมันคงต้องมีดีแน่ เธอถึงเลือกใช้ชีวิตที่นั่นแทนอเมริกา</p>

- การเริ่มเรื่องโดยการย้อนภาพเหตุการณ์ในอดีต เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพความทรงจำดีๆ ของตัวละคร หรือมุมมองที่เกิดขึ้นจากการเดินทางไปยังประเทศต่างๆ

ตอน : สต็อคโฮม : สวีเดน...เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ

ภาพ	เสียง
<p>- ห้องนั่งเล่น นุสมองขวดแก้ว แล้วนึกถึงความหลัง</p> <p>- super : “บ้านเรา” BANGKOK Oct. 23, 1996</p> <p>- ย้อนขึ้นตอน ลาร์สยื่นขวดให้นุส</p>	<p>OSN – ความทรงจำของคนเราเนี่ย ฉันว่ามันเป็นเรื่องน่ามหัศจรรย์ซะจริงๆ ..ยังเป็นเรื่องที่เราได้ประทับใจด้วยแล้ว มันช่างแฉะเวียนมาหาเราได้ทุกที และครั้งนั้น..ต่อให้นานแสนนานแค่ไหนก็ตาม ทุกความรู้สึกที่ได้เกิดขึ้น มันช่างเป็นความทรงจำที่ยังสดใส...ใสเหมือนขวดใบนี้..ขวดที่ยังเก็บน้ำใสใส ยังกับน้ำใจคนที่นี่ คนที่ให้นุสได้บันทึกความรู้สึกที่ดี เมื่อครั้งที่ฉันได้ก้าวเข้าสู่เมืองหลวงสต็อคโฮม...แห่งสวีเดน</p>

ตอน : กรีซ...ดินแดนเทพนิยาย

ภาพ	เสียง
<p>- ย้อนเรื่องราวไปเมื่อคราวที่แล้ว...ที่ตุรกี (ประมาณ 3 นาที)</p>	<p>NVO. – จำได้แม่นเลย ก็คราวที่แล้วที่นัดกับยายเอมจะทัวร์ยุโรปกัน แต่เธอต้องเคลียร์งานเขียนที่ตุรกีก่อน ฉันเลยต้องไปตุรกีอย่างไม่ได้ตั้งใจ... (บนเครื่อง)..แล้วไงนะเธอ ..(รับชม.จากโรงแรม..”ฉันต้องไปเก็บงานต่อที่อังการ่า”) ระหว่างรอบินไปอังการ่า ก็มีไปสการ์ดย์เอมนี้แหละเป็นไกด์นำเที่ยว (ไปสการ์ด.เซนต์) จากนั้นก็ไปอังการ่า...พระเจ้า เอมหนีไปสัมภาษณ์คนสำคัญที่ประเทศกรีซ...ฉันเลย (shot. หลง)..หลง..หลง..หลงอยู่ในดินแดนตุรกี 4 วัน แต่ไม่น่าเชื่อมันสร้างความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่ชนิดถ้าหลงกับใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ ก็ไม่กลัวแล้ว แต่ถ้าไม่มีก็ดี...แล้วฉันก็ตามเพื่อนไปกรีซ</p> <p>AVO. – นุส..ไปเจอกันที่กรีซนะ คราวนี้ซัวร์</p>

- การเริ่มเรื่องโดยการสนทนาถึงแรงบันดาลใจในการเดินทางไปยังประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่การเริ่มเรื่องในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นเมื่อรายการนั้นมีตัวละครหลัก 2 คน ออกเดินทางไปด้วยกัน เช่นในลักษณะของการเปิดเรื่องในตอนที่มีซินดี้ และ ยูจินเป็นพิธีกร ร่วมกัน โดยเดินทางไปยังประเทศต่างๆ ในยุโรปโดยรถไฟยูโรพาส บทเปิดเรื่องจึงมักเป็นภาพทั้ง 2 คนนั่งคุยกันอยู่บนรถไฟนั่งเล่าย้อนถึงเหตุการณ์ที่ประเทศต่างๆ

ตอน : เวโรน่า...อมตะ...โรมิโอ...จูเลียต

ภาพ	เสียง
<ul style="list-style-type: none"> - ภาพตัวอย่างหนังโรมิโอจูเลียต ฉบับเก่า - ภาพทั้งคู่นั่งคุยกันบนรถไฟ 	<p>...เสียงตามหนัง</p> <p>ซินดี้ : สมัยก่อนคนที่รักกันไม่ค่อยมีข้อแม้ะ สามารถตายแทนกันได้เสมอ</p> <p>ยูจิน : นี่คุณเป็นอะไรไปอีกละนี่ อยู่ดีดีก็พูดเรื่องความรักขึ้นมา</p> <p>ซินดี้ : ถ้าเป็นคุณ คุณจะทำอย่างไรโรมิโอทำไหม</p> <p>ยูจิน : กินยาพิษตายตามผู้หญิงที่ตัวเองรักนะ เหรอ อืม...แล้วถ้าผมทำตามอย่างโรมิโอ คุณจะทำตามจูเลียตมั้ยะละ</p> <p>ซินดี้ : ฉันอยากรู้จริงๆ เขาคิดยังไง</p> <p>ยูจิน : โรมิโอและจูเลียตนะเหรอ</p> <p>ซินดี้ : เปล่า ฉันหมายถึง เซ็คสเปียร์ ผู้ที่ประพันธ์เรื่องนี้จากเรื่องจริง</p> <p>ยูจิน : ผมรู้จักท่านดี ท่านเป็นคนบ้านเดียวกับผม</p> <p>ซินดี้ : คุณเกิดที่เมือง Stratford upon Avon เหมือนท่านเหรอ</p> <p>ยูจิน : ผมเกิดลอนดอน ที่อังกฤษเหมือนท่าน ชอบท่านเหรอ</p> <p>ซินดี้ : ก็พินุสเล่าให้ฟังครั้งที่มาอังกฤษครั้งก่อน</p> <p>ยูจิน : เธอรู้จักนุสบาด้วยเหรอ</p> <p>ซินดี้ : ไม่รู้แล้วจะพูดถึงทำไม จริงๆ ครั้งนี้พี่แกก็</p>
<ul style="list-style-type: none"> - รถจอดที่สถานี - ทั้งคู่วิวเบ้เดินลงจากรถไฟ 	
<ul style="list-style-type: none"> - ยืนที่หน้าสถานี 	<p>ซินดี้ : ไม่รู้แล้วจะพูดถึงทำไม จริงๆ ครั้งนี้พี่แกก็</p>

- เห็นบรรยากาศแถวนั้น	อยากมาด้วย แต่ติดงานทั้งปี ค่าเสียตายนะ เพราะว่าเป็นแฟนเชคสเปียร์เหมือนฉัน ยูจีน : ผมก็แฟนจูเลียต ซินดี้ : ถ้าคุณแฟนจูเลียต ฉันก็แฟนโรมิโอนะสิ สองคน : พอกัน
-----------------------	--

2. การดำเนินเรื่องไปสู่ปมปัญหา (development & rising action)

จากการวิเคราะห์พบว่า การดำเนินเรื่องไปสู่ปมปัญหานั้นจะเริ่มเกิดขึ้นหลังจากที่ตัวละครหลักในรายการบันทึกปลายฟ้าเดินทางมาถึงต่างประเทศแล้ว และมักจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ หรือวิกฤตการณ์ (crisis) อย่างไม่อย่างหนึ่งได้เกิดขึ้น หรือกำลังก่อตัวขึ้น ซึ่งเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมักจะเป็นปัญหาธรรมดาๆ มิใช่เรื่องร้ายแรงใหญ่โต ทั้งนี้เป็นข้อจำกัดของโครงเรื่องที่มาจากตัวละครดังที่กล่าวไว้ข้างต้นในส่วนของกาวิเคราะห์ตัวละคร โดยปัญหาส่วนใหญ่ที่ตัวละครพบเจอได้แก่

- **การพลัดพราก** ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของการพลัดนัดหรือผลัดหลงกับเพื่อน การพลัดรถไฟเป็นต้น เช่นในตอนตุรกี เมื่อนุสนัดพบกับเพื่อนสนิทชื่อเอมอร์ แต่ปรากฏว่าเอมอร์ ติดธุระด่วนต้องบินไปอีกเมืองหนึ่งก่อนและฝากให้เพื่อนชื่อเอริคดูแลพานุสท่องเที่ยวเมืองอิสตันบลูแทน หรือในตอนกรีซ เมื่อนุสซึ่งคลาดกับเพื่อนคือเอมอร์ตลอดเวลาที่อยู่ในตุรกี และได้นัดกันอีกครั้งที่กรีซ แต่ปรากฏว่านุสทำกระเป๋าหายที่สนามบิน และที่อยู่ของเอมอร์ก็อยู่ในนั้น เป็นต้น
- **การพบเจอ** ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการพบกับคนต่างชาติของประเทศนั้นๆ โดยบังเอิญ และตัวละครนี้จะเป็นผู้พาตัวละครหลักเดินทางต่อไปยังที่ต่างๆ หรือไปพบกับเหตุการณ์ต่างๆ ต่อไป เช่น ในตอนจีน นุสซึ่งเดินทางมาตามหาบ้านเก่าของอามาที่เมืองจีน เมื่อมาถึงก็มีโอกาสได้พบกับพี่เหม่ยอิง ซึ่งเป็นผู้พานุสไปยังหมู่บ้านของอามา หรือในตอนอิงค์แลนด์ เมื่อนุสกับแนนเดินทางมาถึงอังกฤษเพื่อมาหาที่เรียนต่อให้แนน และเพื่อเป็นการฝึกให้แนนเป็นผู้ใหญ่ ระหว่างที่เพิ่งมาถึงและชมเมืองอยู่ ก็มีโอกาสพบกับไอเว่นซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยออกฟอร์ด และกำลังทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับประเทศไทย เมื่อรู้จักกันไอเว่นจึงรับอาสาพานุสและแนนไปเยี่ยมชมมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด เป็นต้น

3. จุดสูงสุดของเรื่อง (climax)

จุดสูงสุดของเรื่อง คือช่วงที่สถานการณ์ หรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดได้ก่อตัวขึ้นในช่วงก่อนหน้านี้ได้ขมวดปมรุนแรงถึงที่สุด และตัวละครจะต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์นั้นๆ และตัดสินใจที่จะทำอะไรบางอย่าง โดยในรายการบันทึกปลายฟ้า นั้นตัวละครมักจะต้องเจอกับสถานการณ์ที่สำคัญที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงที่มีอารมณ์ทางละครสูงสุดในเรื่อง ซึ่งจุดสูงสุดในเรื่องมักจะเป็นจุดที่ทำให้ตัวละครสรุปได้ถึงสาระสำคัญที่ได้จากการเดินทางในแต่ละครั้ง ในช่วงท้ายเรื่อง ซึ่งนั่นก็คือแก่นของเรื่องนั่นเอง

ยกตัวอย่างเช่นในตอนเบลเยียมฯ จุดสูงสุดของเรื่องคือเหตุการณ์ที่นุสกำลังจะสารภาพกับน้องแอนนาว่าได้ทำของขวัญที่แม่แก่ไปฝากมาให้หายไป แต่ทันใดนั้นเองปรากฏว่าบริกรในร้านอาหารนั้นก็นำของขวัญนั้นมาให้กับนุส พร้อมกับบอกว่าเธอได้ลิ้มไว้ที่ร้านเมื่อตอนที่เธอเข้ามาทานอาหารในช่วงเย็น

หรือในตอนบาทหลิฯ ในขณะที่ป่าจู้เดินทางขึ้นเขาไปชมพระอาทิตย์ขึ้นที่เขาว่ากันว่าสวยที่สุดในโลก หนทางโดยรถยนต์ที่ต้องเดินทางไปนั้นยากลำบากเป็นอย่างยิ่ง จนมาในระยะทางที่เกือบจะถึงอยู่แล้ว ปรากฏว่าต้องลงมาเดินทางต่อด้วยการเดินเท้า ป่าจู้กำลังจะถอดใจขึ้นไม่ไหว แต่ปรากฏว่า มีมือของสก็อตเข้ามาช่วยพยุง ทำให้ป่าจู้ตัดสินใจเดินขึ้นเขาไป จนกระทั่งได้เห็นพระอาทิตย์ในที่สุด

4. การยุติของเรื่อง (Ending)

การยุติของเรื่องจะเป็นช่วงของการคลี่คลายปัญหา เนื่องจากเมื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นได้ขมวดเกลียวจนถึงจุดสูงสุดแล้ว และได้มีการแก้ปมนั้นแล้ว ภาวะของเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องก็จะคลี่คลายลงสู่ภาวะปกติ ในช่วงของการยุติเรื่องของรายการบันทึกที่ปลายฟ้าจะเป็นการสรุปถึงสิ่งที่ตัวละครได้จากการเดินทางในแต่ละครั้ง เหมือนการจบเรื่องของนิทานอีสปที่ว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...” โดยการสรุปเรื่องดังกล่าวนี้มักจะอยู่ในรูปของการบันทึกในรูปแบบต่างๆ เช่นการเขียนบันทึก หรือการอัดเป็นเทปคาสเส็ต หรือการเขียนโปสการ์ดถึงเพื่อน ซึ่งจะมีส่วนคล้ายกับในช่วงของการเปิดเรื่อง เพื่อเป็นการสร้างภาพจำในเรื่องของการบันทึก อันเป็นลักษณะเฉพาะตัวของรายการ และจากการพิจารณาจะเห็นได้ว่าในช่วงของการยุติของเรื่องนี้ก็เป็นเสมือนการสรุปถึงความคิดหลักของรายการในแต่ละตอน ซึ่งก็คือแก่นเรื่องนั่นเอง

ตอน : พม่า...เมืองแห่งศรัทธาและน้ำใจ (ตอนที่ 2)

ภาพ : ภาพถ่ายทั้ง 3 คน ที่ย่างกุ้ง เขียนเล่าบทสรุปที่พม่าอย่างน่าประทับใจ

เสียง : พม่า...ดินแดนที่กาลเวลาไม่เคยเคลื่อนไหวไปไหนเลย 30 40 50 หรือ 60 ปี เวลาทุกนาทียังคงเดินไปด้วยความสมถะของคน ความเรียบง่ายของชีวิต ความศรัทธาที่แรงกล้าต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เขายึดเหนี่ยว...ไม่ว่าโลกที่หนึ่ง ที่สอง จะก้าวไปไกลลึกลับตา โลกที่สามของพม่ากลับไม่แยแสกระแสนี้ใดๆ ของโลกเลย ดินแดนนี้จึงยังคงเป็นความศรัทธาของดินแดนเจดีย์สีล้านองค์ เป็นปรีศนาแห่งแม่น้ำอิรวดี และเป็นวิถีชีวิตที่มีมนต์ขลังแห่งลุ่มน้ำสาละวินไม่เปลี่ยนแปลง

ตอน : เบลเยี่ยม...อบอุ่นผูกพัน

ภาพ : นุสเขียนบันทึก แล้วศิษย์ด้วยภาพต่างๆ ในเบลเยี่ยม

เสียง : และครั้งนี้ที่เบลเยี่ยม...ชีวิตฉันได้ทำตัวเป็นดั่ง “คำสัญญา” สัญญาที่เชื่อมรอยยิ้มของคนๆ หนึ่ง..เชื่อมความรักจากดวงใจดวงหนึ่ง...เชื่อมความผูกพันจากแม่คนหนึ่งถึงลูกคนหนึ่ง..แม้ว่าเค้าจะไกลกันคนละปลายฟ้า...สองคืนวันที่เบลเยี่ยม เมืองที่ฟ้าไม่เคยเหงา จนฉันอยากจะเล่าว่า..แม้ฟ้าที่นี่จะรวมอารยธรรมไว้มากมาย หลายประเทศ ที่นี่ยังคงมีกษัตริย์ เป็นใจกลางความผูกพันของคนทั่วแผ่นดินฟ้า คนที่นี่ยังมีอัธยาศัยไมตรี...ยิ้มใจดีเรไร...ไม่ต่างจากสยามเมืองไทย เมืองที่ความเจริญยิ่งใหญ่ ยังคงโอบอุ้มประวัติศาสตร์ไว้ในปัจจุบัน เมืองนี้จึงเป็นศูนย์กลางของโลก ใจกลาง ยุโรป...กึ่งกลางใจผู้คน...เบลเยี่ยม...เยี่ยมดังชื่อ ดังคำรำลือ ชะจริง ๆ

“ในส่วนตัวเป็นการสรุปเรื่องนี้เป็นคอนเสิร์ตของรายการว่าในช่วงเปิดรายการเนี่ย เรามักจะเปิดด้วยคำถามว่าทำไมเราถึงอยากจะไปประเทศนี้ ประเทศนั้น พอตอนจบเราก็จะสรุปว่าประเทศนี้ให้อะไร ไม่อย่างนั้นเราเองก็จะไม่รู้ว่าเราได้อะไร คนดูก็จะกระเจิดกระเจิงไม่สามารถมาชมวดได้เองหรือกว่ามันเป็นอย่างไร เราก็เลยสรุปให้ โดยบอกว่าประเทศนี้เป็นอย่างไร ฉันไปเที่ยวมาฉันรู้สึกเป็นอย่างไร มันเลยเป็นส่วนที่ต้องมี” (กัณฐ์ศรั อี๋อูลวรวาวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

4. บทสนทนา (dialogue)

บทสนทนาในรายการบันทึกปลายฟ้า นั้นค่อนข้างจะมีน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วตามเนื้อเรื่องนั้น ตัวละครหลักในเรื่องมักจะเดินทางเพียงคนเดียว บทสนทนาที่ปรากฏมักจะเป็นบทสนทนาสั้นๆ เป็นการโปรยเรื่องเมื่อตัวละครเอกได้พบผู้คนของประเทศต่างๆ หรือเมื่อตัวละครเอกได้พบกับตัวละครรองที่จะเริ่มเข้ามามีบทบาทต่อเรื่องในช่วงต่อไป ซึ่งมักจะเป็นการทักทาย หรือการแนะนำตัวต่อกัน หรือบทสนทนาจะใช้ในฉากเหตุการณ์สำคัญๆ เช่นตอนที่เห็นจุดสูงสุดของเรื่อง

(climax) ซึ่งเมื่อใช้บทสนทนาในช่วงดังกล่าว จะทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงความมีเรื่องราว รู้สึกถึงความเป็นละคร เป็นส่วนที่แสดงถึงด้านที่เป็นอารมณ์ความรู้สึกของรายการ อันนำมาซึ่งอรรถรสของเรื่อง

- บทสนทนาเมื่อตัวละครหลักได้พบผู้คนของประเทศต่างๆ

ตอน : เยอรมัน...ความแตกต่างอันสมดุลง

ภาพ : บนเครื่องบิน ชินดี้กำลังคุยกับฝรั่ง

ชินดี้ – คุณพอจะมีอะไรแนะนำ ที่ที่น่าสนใจในแฟรงค์เฟิร์ตบ้างไหมคะ

ฝรั่ง – ไม่รู้เหมือนกัน เพราะฉันอยู่ที่อัมสเตอร์ดัม...และเครื่องนี้ก็ไม่ได้ไปลงที่แฟรงค์เฟิร์ตนะ...คุณนั่งผิดลำหรือเปล่า?

บรรยาย – (ยิ้มเพื่อนๆ) ใครจะรู้ว่าเราได้ตัวฟรี KLM แค่เมืองไทยกับอัมสเตอร์ดัม นอกนั้นจ่ายเอง

- บทสนทนาของตัวละครหลักกับตัวละครรอง

ตอน : สต็อคโฮม : สวีเดน...เมื่อสายน้ำไหลย้อนกลับ

บรรยาย : ไม่คิดว่าคำพูดคำแรกในดินแดนนี้ จะเป็นคำขอโทษ กะอยู่เหมือนกันว่า มาถึงเมืองแห่งสายน้ำอย่างสต็อคโฮม จะต้องเจอน้ำ แต่นึกไม่ถึงว่าจะเป็นการน้ำจากความชุ่มชื้นของตัวเอง

ลาส – เอ้อ...คุณคงมาเที่ยวใช่ไหมครับ?

นุส – ค่ะ...ก็ได้โอกาสพักร้อน แล้วคุณล่ะ? คงมาทำงานสินะ?

ลาส – จริงๆ ผมเป็นคนที่นี้ แต่ต้องเดินทางไปติดต่องานที่อื่นเสมอ..และที่นี่ก็เป็นที่นี่ที่ผมต้องมาติดต่อบ่อยๆ

นุส – ดินะคะ...นี่คุณคงรอแท็กซี่สินะ

ลาส – เปล่าครับ ผมรอรถของบริษัทอยู่

นุส – แท็กซี่มาพอดี ฉันต้องไปก่อนล่ะค่ะ

ลาส – ยินดีที่ได้รู้จัก แล้วพบกันใหม่นะครับ

- บทสนทนาในช่วงเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวต้องการแรงขับเคลื่อนทางอารมณ์สูง การใช้บทสนทนาจะทำให้เรื่องราวดูสมจริง และมีน้ำหนัก ให้คนดูรู้สึกร่วมไปกับฉากนั้นได้อย่างที่ต้องการ

ตอน : เบลเยียม...อบอุ่นผูกพัน

ภาพ : ร้านเบียร์ / ภาพขึ้นจากความมืด / แสงสว่างจากเทียนค่อยๆ สว่างขึ้น

นุส – happy birthday...อันนา

ภาพ : อันน่ายิ้มๆ เป่าเทียน แล้วหน้าเศร้าอีกตามเคย

อันนา – อันนาได้ดูละครตามที่แม่สัญญา แต่แม่ไม่มาตามสัญญา...

นุส – จริงๆ แม่แก้ปมานะ..มากับของขวัญชิ้นหนึ่งที่แม่ตั้งใจทำมันด้วยหัวใจ
รอวันที่จะเอามาให้อันนา แต่ปรากฏว่า...พี...

ภาพ : บ่อยเดินเข้าพร้อมของขวัญที่นุสลืมไว้

บ่อย – นี่ของที่คุณ มาลืมไว้ใช่ไหมครับ...มีคนเก็บไว้ให้

นุส – ว้าว...วิเศษ (ขอบคุณบ่อย) อันนา นี่ละสัญญาของแม่แก้ป...ลองเปิดดู
สิ

“...ได้อะลือกที่เขากจะไปเจอมันก็จะไม่ค่อยมี มันจะมีที่ฟักซ์ๆ ประเภท “เอ๊ะ!...
คุณเป็นใครเนี่ย” หรือ “ผมมาจาก...” อะไรอย่างเนี่ยนิดหน่อย ส่วนใหญ่จะเป็น
แค่อปยศเรื่อง...เพราะถ้าเป็นได้อะลือคมากๆ มันจะเป็นละครมากไป และเราก็
ไม่สามารถกำหนดได้อะลือคเป๊ะๆ ได้เพราะมันก็จะไม่เวิร์คกับการทำงานด้วย”
(กัญฉวีร์ เอื้อกุลวรวิตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

- บทบรรยาย (narration)

จากการวิเคราะห์พบว่าในรายการบันทึกปลายฟ้ามีการใช้บทบรรยายของตัวละคร
หลักเป็นองค์ประกอบสำคัญ เพื่อรองรับส่วนของการให้ข้อมูลความรู้เรื่องการท่องเที่ยวอัน
เป็นจุดประสงค์หลักของรายการ คือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศที่ตัวละครเดินทางไปใน
ด้านต่างๆ ซึ่งบทบรรยายดังกล่าว จะระบุให้เห็นในบทโทรทัศน์โดยการใช้คำว่า VO. (voive
over) หรือบางตอนอาจใช้คำว่า OS. (off scene) โดยในการสำรวจพบว่าบทบรรยาย
ดังกล่าวจัดอยู่ในลักษณะการบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 1 ซึ่งในรายการบันทึกปลาย
ฟ้า เสียงบรรยายดังกล่าวจะเป็นของตัวละครต่างๆ ในเรื่อง โดยส่วนใหญ่จะเป็นตัวละครหลัก
การใช้เสียงบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 1 นี้เป็นการให้ข้อมูลต่างๆ ผู้บรรยายจะพูดใน
ฐานะของตัวละคร ทำให้ยังคงอารมณ์และเรื่องราวในบทให้ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง

ตอน : จีน...ดินแดนผูกพัน

นุส VO. : นี่เธอเค้าเรียกหัวลำโพงจีน ผู้คนวุ่นวายไม่ต่างจากหัวลำโพงบ้านเรา
แต่นุสว่าที่นี่วุ่นวายกว่า เคยเห็นคนจีนตามที่ต่างๆ มาแล้วเกือบทั่วโลก นี่เป็น
ครั้งแรกในชีวิตที่นุสได้เห็นคนจีนในประเทศของตัวเอง ความรู้สึกที่ได้เห็นนั้น
ยากที่จะอธิบายจริงๆ ...รถไฟที่นี่มี 3 ระดับ เห็นมัย ใครว่าจีนไม่มีชนชั้น ที่นุส

นั่งเนี่ยเป็นชั้นหนึ่ง จะมีกาน้ำร้อนวางไว้ข้างๆ สำหรับคนที่ต้องการจะชงชา เพราะคนที่นี้ชอบดื่มชากันเป็นชีวิตจิตใจเลยทีเดียวนะ

ตอน : ออสเตเรีย...อำนาจ...ธรรมชาติ

ยูจิน VO. : ผมไม่เคยรู้จักออสเตเรียมาก่อน...แต่เพราะอดีตเพื่อนผม เค้าจะคุยถึงออสเตเรียอย่างน่าหลงใหล เค้าบอกว่า แต่ก่อนออสเตเรียคืออาณาจักรออสเตเรีย อังการีที่เฒ่าไปด้วยอำนาจนานับศตวรรษ แต่วันนี้เค้าเลือกที่จะบอกใครๆ ว่า เค้าเป็นประเทศที่สวยที่สุดด้วยธรรมชาติ...คิดดูแม้แต่เพลงชาติก็ยิ่งบรรยายความงดงามของธรรมชาติ และความรุ่งเรืองของวัฒนธรรม โดยให้ทำนองเพลงของโมสาร์ท

5. ดนตรี (music)

ในรายการบันทึกปลายฟ้า นั้นดนตรีจะถูกใช้ทั้งเพื่อเสริมอารมณ์ในส่วนของการละคร เช่นอารมณ์ของตัวละคร และเพื่อสร้างความหมายหรืออารมณ์ให้แก่เนื้อหาในส่วนของสารคดีอย่างที่เราจะพบเห็นในงานสารคดีทั่วไป โดยดนตรีที่ใช้ในการเสริมอารมณ์ทางละครส่วนใหญ่จะเป็นเพลงบรรเลงที่มีท่วงทำนองเดียวกับความรู้สึกของตัวละครในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ตื่นเต้น ดีใจ เสียใจ มีความสุข เป็นต้น โดยจะเป็นเพลงที่มีผู้ประพันธ์ไว้อยู่แล้ว มิใช่เป็นการแต่งขึ้นมาใหม่ นอกจากนั้นยังมีเสียงที่เป็นเทคนิคพิเศษต่างๆ ที่มีจุดประสงค์ในการที่จะสร้างผลลัพธ์พิเศษทางอารมณ์บางประการมาใช้ประกอบเรื่องอีกด้วย เช่น ในตอนเบลเยียมฯ ในช่วงที่นุสสุตัวว่าได้ทำของขวัญชิ้นหนึ่งของน้องอันนาหาย ภาพที่ปรากฏก็คือจะเห็นตัวละครหันรีหันขวางอยู่ตามถนนที่เป็นภาพกว้างให้เห็นคนวิ่งว้าย ตัดสลับแบบรวดเร็วกับภาพระยะใกล้ใบหน้าของตัวละครที่ตื่นตระหนกตกใจ ซึ่งดนตรีประกอบในช่วงนี้ก็จะมีท่วงทำนองที่เด่นเร้าใจ เหมือนที่มักจะได้ยินในฉากตื่นเต้นของละคร เป็นต้น ส่วนการใช้ดนตรีเพื่อสร้างความหมายหรืออารมณ์ให้แก่เนื้อหาในส่วนของสารคดีอย่างที่เราจะพบเห็นในงานสารคดีทั่วไป ในรายการบันทึกที่ปลายฟ้ามีการใช้เพลงประกอบอันเป็นเพลงของประเทศนั้นๆ เพื่อให้ผู้ชมได้รู้สึกถึงลักษณะเฉพาะตัวของประเทศดังกล่าว

“ส่วนใหญ่พี่ก็จะใส่เพลงเองนะ เพราะว่าเราจะนั่งดูเป็นพาร์ทๆ ว่าอารมณ์ช่วงนี้เป็นอย่างไร เราก็หาเพลงให้มันได้อารมณ์ประมาณนี้ แล้วก็ส่วนใหญ่เวลาเราไปประเทศไหน เราก็จะซื้อเพลงที่เป็นของชาตินั้นๆ มาใช้ด้วย แต่ก็ไม่ถึงทั้งหมด เพื่อให้เห็นถึงคาแร็คเตอร์ของประเทศนั้นๆ ให้ในตอนนั้นๆ มันมีกลิ่นอายของประเทศนั้นๆ อยู่” (กัญจักษ์ ธีระกุลวรวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

นอกจากนั้นยังมีส่วนของเพลง ได้แก่ เพลงเปิด และ เพลงปิดรายการ ซึ่งบางครั้งก็มีการนำเอาท่วงทำนองของเพลงทั้งสองมาใช้เสริมอารมณ์ของตัวละครในช่วงเปิดเรื่องและช่วงสรุปเรื่องอีกด้วย

- **เพลงเปิดรายการ** ได้แก่ เพลงนิยายจากปลายฟ้า เป็นเพลงที่ถูกแต่งขึ้นมาใหม่เพื่อใช้สำหรับรายการนี้โดยเฉพาะ เนื้อหาของเพลงจะพูดถึงถึงภาพรวม และแก่นความคิดหลักของรายการได้อย่างครบถ้วน รวมถึงท่วงทำนองของเพลงที่อ่อนหวานนุ่มนวลช่างฝัน อันถือเป็นลักษณะเด่นของรายการ อีกทั้งเพลงยังกล่าวถึงทำหน้าที่เป็นภาพจำที่ดีของรายการที่มีต่อผู้ชมอีกด้วย โดยเนื้อหาของเพลงนิยายจากปลายฟ้าคือ การถ่ายทอดการมองโลก กล่าวคือถ้าชีวิตเราเปรียบดังนิยาย เราก็จะสามารถกำหนดบทบาทความคิด การกระทำได้เสมือนเราเป็นผู้เขียนบท หรือเราอาจเป็นดั่งตัวละครในเรื่อง ซึ่งเป็นนักเดินทาง ซึ่งใช้ชีวิตอย่างที่ฝัน โดยการเดินทางเก็บบันทึกเรื่องราวต่างๆ จากทุกๆ ที่

เพลงนิยายจากปลายฟ้า

เนื้อร้อง / ทำนอง / เรียบเรียง : สนิทภา สารสาส

ขับร้องโดย : พัชรา ดีล้ำ

เมฆหมอกจากปลายฟ้า สุดสายตาสุดแสนไกล
 เอือนบอกจากชายฟ้า จะนำพาแก่หัวใจ
 เมฆเปิดที่ปลายฟ้า สู่สายตาสู่หัวใจ
 เอือนเอ่ยว่าเคยไหม จะเผลอใจ จะรักเธอ
 ขอเพียงเธอยังอยู่ ขอเพียงได้รู้
 หัวใจจะบินสู่ ฟ้าไกลสุดโผน
 เก็บตะวันที่อ่อนไหว เก็บดวงใจที่อ่อนโยน
 เก็บความฝันที่สดใส เก็บลงในนิยายจากปลายฟ้า
 (พูด) “ฉันจะเก็บฟ้าทุกๆ ที่ เก็บฝันของคุณ
 เก็บตะวันที่ยังคงมีเรื่องราว แล้วบันทึกบอกเธอไว้ที่ปลายฟ้า”
 ที่ปลายฟ้า จบปลายรุ่ง
 ที่ปลายรุ่ง จบปลายรุ่ง
 ที่ปลายฟ้า

- **เพลงปิดรายการ** เป็นเสมือนการสรุปเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงมุมมองของนักเดินทางที่ได้จากการเดินทางในแต่ละครั้ง จะมีท่วงทำนองที่สดใส เต็มไปด้วยความสุขสมหวัง เนื้อหาหลักของเพลงก็คือ โลกมักจะมีมุมใหม่ๆ ให้เราได้รักและหลงอยู่เสมอ หากเรารู้จักมองโลกในมุมที่ดี เช่นเดียวกับนักเดินทางซึ่งมักรักทุกอย่างที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง และบันทึกไว้ในความทรงจำเสมอ ซึ่งเพลงปิดรายการนี้ก็จะทำหน้าที่เหมือนกับเพลงเปิดรายการ คือทำหน้าที่เป็นภาพจำที่ดีของรายการที่มีต่อผู้ชมอีกด้วย

เพลงรักที่ปลายฟ้า

ทำนอง / เรียบเรียง : นิमित จิตรานนท์

ภายใต้แผ่นฟ้าสีคราม ความงดงามไม่เคยอยู่ไกลหัวใจ
 คุยกับดอกไม้ และทักทายกับลมพัดมา
 โลกคงไม่ดูกว้างไกล เพียงเพราะใจโอบยิบยื่นให้ไกลยิ่งกว่า
 ด้านหนึ่งแห่งฟ้า ความรักยังส่งเสียงเรียกเรา
 ตะวันที่เจอทุกวัน ที่จริงแล้วมันใช่มีแต่เพียงด้านเก่า
 เช่นเดียวกับรอยยิ้มเรา มีไว้ทำให้เราได้เจอเพื่อนใหม่
 ได้สูดกลิ่นไอ บันทึกไว้ให้นานเท่านาน
 * ขอขอบคุณขอบฟ้าใดๆ ที่มอบอะไรดีๆ
 ขอขอบคุณความฝันทุกสี ที่ทำให้ใจบินไป
 ปลายฟ้าที่แสนไกล เอรู้บ้างไหมคิดถึงเธอ
 ฟ้า *

ห่างไกลไม่เห็นกัน ให้อรู้ว่าฉันรักเธอ

6. ฉากสถานที่ (spectacle)

จากการวิเคราะห์รายการบันทึกปลายฟ้าพบว่า ฉากและสถานที่ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในรายการ ในแง่ของงานสารคดีนั้น เนื่องจากรายการบันทึกปลายฟ้าซึ่งจัดได้ว่าเป็นรายการสารคดีท่องเที่ยว ดังนั้นฉากสถานที่ต่างๆ นั้นจึงเป็นสถานที่จริง อันข้อมูลสำคัญที่ทางรายการต้องการจะนำเสนอ แต่ในส่วนของงานละครนั้น สถานที่ต่างๆ เหล่านี้ก็เป็นฉากที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ด้วย เพื่อให้อารมณ์ทางละครนั้นสมบูรณ์ขึ้น โดยสถานที่ที่ถูกเลือกเป็นฉากในละครนั้นก็ต้องมีความเหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องด้วย เช่น ในตอนสต็อคโฮมฯ ในช่วงที่ลาสให้

ขวดแก้วนุสเป็นของขวัญ ซึ่งช่วงนี้เป็นช่วงที่มีเนื้อหาโรแมนติค และพูดถึงมิตรภาพดีๆ ที่ก่อตัวขึ้นระหว่างตัวละครทั้งสอง ฉากของละครช่วงนี้จึงเป็นทะเลสาปมาลาเรนที่มีบรรยากาศสงบ โรแมนติค เหมาะกับเนื้อหาของเรื่อง ซึ่งต่อจากนั้นนุสได้ตกน้ำในทะเลสาปแห่งนี้ไว้ พร้อมบอกกล่าวว่าได้เก็บความทรงจำดีๆ ทั้งหมดที่สต็อคโฮมไว้ในขวดแก้วใบนี้แล้ว ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าฉากและสถานที่ทำหน้าที่เป็นตัวร้อยเนื้อหาทั้งสองส่วน คือ ส่วนของละคร กับ ส่วนของสารคดี เข้าด้วยกัน

นอกจากนั้นผู้ผลิตรายการยังได้ให้ความเห็นว่าฉากสถานที่ในรายการบันทึกปลายฟ้านี้ มิใช่เป็นเพียงสถานที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ เท่านั้น แต่มันจะเป็นตัวกำหนดโครงเรื่องด้วยในบางกรณี ยก ตัวอย่างเช่นทางรายการต้องการจะนำเสนอสถานที่ที่น่าสนใจ 3-4 ที่ในแต่ละตอน ก็จะนำสถานที่ดังกล่าวมาผูกเป็นโครงเรื่อง ให้มีความต่อเนื่องกันจนเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมา เป็นต้น

“คือฉากในรายการมันเป็นส่วนที่สัมพันธ์กับเนื้อหา นะ คือจากข้อมูลที่ค้นมาทั้งหมด เราจะเลือก สถานที่ที่น่าสนใจ แล้วก็มันจะมีเรื่องของบริษัทท่องเที่ยว เช่นการที่เราจะไปประเทศนี้เนี่ย มีทัวร์ไหนจะดีกับเรา แล้วก็ศึกษาว่าเส้นทางเนี่ยเป็นไปได้ไหม เราจะไปอยู่กี่วัน เพราะเราต้องวาง schedule ของการถ่ายทำ ไปแต่ละทีเวลาปิดเปิด มันก็เป็นตัวบังคับ เพราะฉะนั้น จริงๆ แล้ว ฉากในรายการเนี่ย มันก็เป็นสถานที่จริงๆ ของมันอยู่แล้ว เราก็เพียงแต่คิดว่า...เอ๊ะ! ถ้าจะไปที่นี่เลยจะมีตัวละครใหม่ จะมีการเล่าเรื่องใหม่ แล้วจากที่นี่จะโยงไปที่อื่นอย่างไร” (กัญจวิศว์ เอื้อกุลวรวัตร, สัมภาษณ์ 6 เมษายน 2545)

นอกจากนั้นในส่วนของฉากและสถานที่ในความหมายของงานทางโทรทัศน์ ยังรวมถึงส่วนขององค์ประกอบภาพที่ปรากฏในจอโทรทัศน์อีกด้วย โดยรายการบันทึกปลายฟ้าเน้นการถ่ายภาพที่สวยงาม โดยมีการใช้มุมภาพที่สื่อถึงอารมณ์ของตัวละคร ดังจะเห็นถึงการใช่มุมกล้องในขนาดต่างๆ เพื่อสร้างให้เกิดผลลัพธ์ทางด้านอารมณ์ต่อผู้ชม มิใช่การถ่ายภาพสถานที่เพื่อประกอบกรบรรยายดังสารคดีทั่วไป นอกจากนี้ในส่วนของการตัดต่อภาพก็จะมีลักษณะเฉพาะตัว เช่น ลักษณะของการคีย์ภาพเพื่อสร้างอารมณ์ของการบันทึกเรื่องราว เช่นในช่วงปิดเรื่องของแต่ละตอนนั้น ตัวละครหลักมักจะเขียนบันทึกเพื่อบรรยายมุมมองหรือข้อคิดที่ได้จากการเดินทางในแต่ละครั้ง ลักษณะของภาพจะเป็นตัวละครนั่งเขียนบันทึก จากนั้นก็จะเป็นภาพมุมแคบให้เห็นในหน้ากระดาษของสมุดบันทึกที่ตัวละครเขียน พร้อมกับคีย์ภาพสถานที่ต่างๆ หรือเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในเรื่องซ้อนทับลงไปโดยเพื่อให้เสมือนตัวละครกำลังบันทึกความทรงจำต่างๆ ลงในบันทึก เป็นต้น

นอกจากนั้นในบางตอนยังมีการสร้างลูกเล่น (gimmick) บางอย่างเพื่อเป็นภาพจำในการเล่าเรื่อง เช่นในตอนอิงค์แลนด์...แดนผู้ดีนั้น นุสกันแนออกเดินทางไปอังกฤษก็ด้วยการเล่นต่อคำ (scrabble) ในภาษาอังกฤษ พร้อมมีการตกลงกันว่าถ้าต่อได้ชื่อประเทศใดก็จะเดินทางไปประเทศนั้น ทั้งคู่ต่อได้คำว่าอังกฤษ ดังนั้นภาพในช่วงของการดำเนินเรื่องบางส่วนจะมีการนำตัวต่อคำว่า "ENGLAND" ไปวางไว้เป็นโฟร์กราวด์ (foreground) หน้าภาพดังกล่าว เพื่อให้การเล่าเรื่องมีสีสันมากขึ้น แต่การใช้ลูกเล่นดังกล่าวจะใช้เพียงเล็กน้อยไม่พรั้งเพื่อเป็นสีสันเท่านั้น โดยอาจปรากฏอยู่ในบางฉาก หรือในช่วงปิดตอนแต่ละตอนก่อนส่งเข้าช่วงโฆษณาเป็นต้น

จากการวิเคราะห์เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ รายการบันทึกปลายฟ้า จะเห็นได้ว่าการนำองค์ประกอบด้านละคร พร้อมรูปแบบการเล่าเรื่องแบบละครเข้ามาใช้เพียงบางส่วนและไม่สม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของโครงเรื่องซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของงานละครนั้น รายการในบางตอนมีการวางโครงเรื่องที่ซับซ้อนน่าติดตาม เช่น ในตอนกรีซ...ดินแดนเทพนิยาย ซึ่งมีการสร้างปมปัญหาให้ตัวละครโดยการที่กระเป๋าสตางค์หาย ทำให้ตัวละครต้องประสบปัญหา และต้องลองเสี่ยงโชคโดยการซื้อล็อตโต้ได้ จนกระทั่งถึงจุดไคลแมกซ์ของเรื่องที่ตัวละครถูกรางวัลจากล็อตโต้ พร้อมทั้งได้พบมิตรภาพใหม่กับชายหนุ่มกรีก และเรื่องก็ลงเอยด้วยความสุขของตัวละคร หรือในตอนจีน...ดินแดนผูกพัน ก็มีความเป็นละครสูง เนื่องจากการผลิตรายการในตอนนั้นมีคุณสุพล วิเชียรฉาย ซึ่งเป็นผู้กำกับละครมาช่วยในขั้นตอนการผลิต ในทางตรงกันข้ามในตอนพม่า...ศรัทธาและน้ำใจ โครงเรื่องในตอนดังกล่าวแทบจะไม่มีเหมือนตัวละครพาเดินทางชมสถานที่ท่องเที่ยวไปเรื่อยๆ อาจมีการพบเจอตัวละครรองบางตัวจนเกิดเป็นมิตรภาพขึ้นมาบ้าง แต่ก็ไม่ได้ความโดดเด่นแต่อย่างใด ดังนั้นจากการวิเคราะห์ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าลักษณะโครงเรื่องในรายการบันทึกปลายฟ้ามีการวางไว้เพียงหลวมๆ โดยอาจแบ่งได้เป็น ช่วงเปิดเรื่อง ช่วงดำเนินเรื่องซึ่งอาจมีเหตุการณ์สำคัญบางอย่างเกิดขึ้น และช่วงปิดเรื่องซึ่งเป็นการให้ข้อคิดจากการเดินทาง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าในรายการบันทึกปลายฟ้ามีการใช้เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครเพียงบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้ชมในการรับรู้ในส่วนของเนื้อหาสาระข้อมูลการท่องเที่ยวต่างๆ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่ทางรายการต้องการนำเสนอได้อย่างมีอรรถรส เพลิดเพลิน และสนุกสนาน

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร และเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากรายการบันทึกปลายฟ้า โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากบทโทรทัศน์รายการบันทึกปลายฟ้าจำนวน 15 ตอน ประกอบกับเทปโทรทัศน์รายการบันทึกปลายฟ้าจำนวนหนึ่ง ประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงเจาะลึกกับบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) คือ ผู้ควบคุมการผลิตรายการ ซึ่งเป็นทั้งผู้เขียนบท ผู้กำกับ รวมถึงเป็นผู้ตัดต่อรายการในบุคคลเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์

รูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร

1. เนื้อหา

จากการวิเคราะห์ถึงรูปแบบรายการสารคดีท่องเที่ยวที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร “รายการบันทึกปลายฟ้า” พบว่าทางรายการได้นำเสนอเนื้อหา 2 ส่วน คือ

1.1 เนื้อหาในส่วนที่เป็นลักษณะของงานสารคดี ได้แก่ ข้อมูลการท่องเที่ยว สรุปได้เป็น 6 ประเภทดังนี้

1.1.1 **ลักษณะทางกายภาพ และประวัติศาสตร์** เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของแต่ละประเทศ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ หรือเกร็ดประวัติต่างๆ ที่น่าสนใจ

1.1.2 **วิถีชีวิตของผู้คน** เป็นการให้ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงสภาพผู้คนในแต่ละประเทศซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว อันจะนำมาซึ่งวิถีคิด และวิถีการดำรงชีวิตอันแตกต่างกัน

- 1.1.3 **ศิลปะ และวัฒนธรรมประเพณี** เป็นการให้ข้อมูลในเรื่องศิลปะ และวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนในประเทศนั้นๆ
- 1.1.4 **อาหารการกิน** โดยเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารจานเด็ด หรืออาหารที่บอกถึงลักษณะเฉพาะตัวของประเทศต่างๆ อันถือเป็นอีกหนึ่งเส้นทางวัฒนธรรมของแต่ละบ้านเมือง
- 1.1.5 **สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ** เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวอันขึ้นชื่อของประเทศนั้นๆ หรือเป็นสถานที่พิเศษที่น่าประทับใจใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยได้รับการพูดถึง มาก่อนจากรายการอื่นทั่วๆ ไป รวมถึงการแสดงให้เห็นถึงความหมายความสำคัญของสถานที่ดังกล่าวที่มีต่อประเทศนั้น
- 1.1.6 **มุมมองนักเดินทาง** เป็นส่วนของการเห็น หรือมุมมองของนักเดินทางที่มีต่อประเทศต่างๆ ในฐานะของผู้ไปเยือน โดยอาจเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความประทับใจ หรือข้อคิด ที่ได้กลับมาหลังจากการเดินทางจบลง โดยเนื้อหาในส่วนนี้ถือเป็นส่วนสำคัญ เพราะจะเป็นส่วนที่บรรจุแก่นความคิดหลักของแต่ละตอนไว้

1.2 เนื้อหาในส่วนที่เป็นลักษณะของงานละคร ได้แก่ ส่วนของเนื้อเรื่องละคร

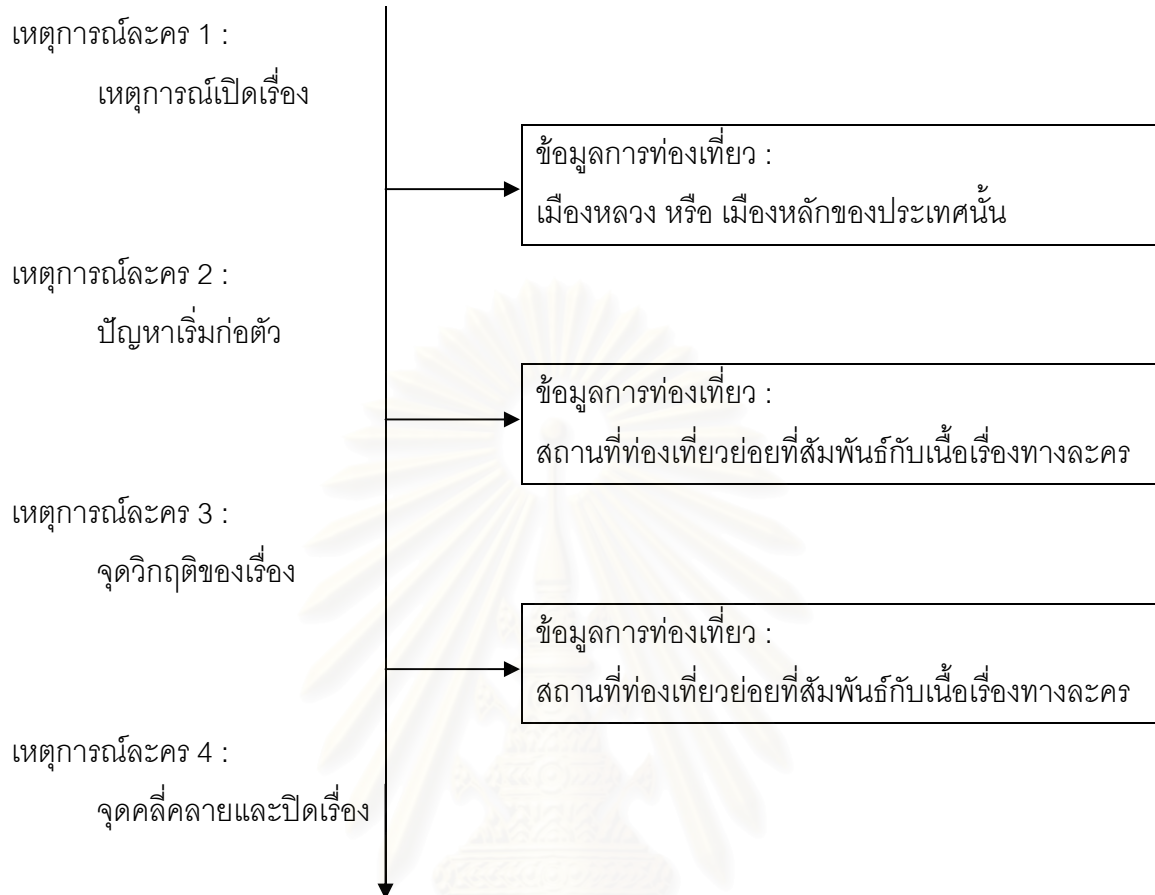
2. วิธีการนำเสนอ

โดยเนื้อหาทั้ง 2 ส่วนดังกล่าวถูกนำเสนอสลับกันไปมา โดยใช้วิธีการนำเสนอคือการเล่าเรื่องแบบละครเป็นตัวร้อยเนื้อหาดังกล่าวเข้าด้วยกัน โดยอาศัยจุดเชื่อมร้อยคือตัวละครหลัก นั่นคือ นุสบา และฉาก ซึ่งในส่วนของงานสารคดีถือเป็นข้อมูลการท่องเที่ยว แต่ในส่วนของงานละครถือเป็นฉากของเรื่อง ซึ่งวิธีการดำเนินเรื่องในลักษณะดังกล่าวสามารถอธิบายได้ดังนี้

การดำเนินเรื่องของละคร

เนื้อหาข้อมูลการท่องเที่ยว

แต่อย่างไรก็ตามจากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่าทางรายการได้ให้น้ำหนักและความสำคัญกับส่วนที่เป็นสาระความรู้ อันได้แก่ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับประเทศต่างๆ ซึ่งถือเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของรายการสารคดีท่องเที่ยว นอกจากนั้นเนื้อหาทางด้านสารคดี คือ ข้อมูลการท่องเที่ยวนั้นมิได้ถูกนำมาสร้างเป็นละครแต่อย่างใด โดยวิธีการนำเสนอเชิงละคร นั้นเป็นเพียงกลวิธีในการดึงดูดความสนใจ การสร้างอรรถรสสีสัน ความเพลิดเพลิน และความพึงพอใจให้กับผู้ชม เพื่อให้รับเอาสาระต่างๆ ไปได้อย่างง่ายดายโดยไม่รู้ตัว

เทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละครในงานสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์

ผลของการวิเคราะห์ในส่วนขอเทคนิควิธีการนำเสนอเชิงละคร โดยใช้องค์ประกอบ และรูปแบบการเล่าเรื่องทางละคร มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ มีผลดังนี้

7. แก่นเรื่อง (theme)

การสร้างแก่นเรื่องในรายการบันทึกปลายฟ้า นั้นเริ่มจากข้อมูลต่างๆ ของแต่ละประเทศที่ทางฝ่ายข้อมูลค้นคว้ามาได้เป็นสำคัญ โดยคัดเลือกเอาจุดเด่น สถานที่สำคัญ หรือข้อมูลที่น่าสนใจของแต่ละประเทศ ผสมเข้ากับมุมมองของตัวละครหลักที่มีต่อประเทศนั้นๆ มาใช้เป็นแก่นหลักสำคัญของเรื่อง เพื่อสร้างเรื่องราวต่อไปในส่วนของโครงเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชื่อเรื่องในแต่ละตอนจะเป็นหัวข้อใจความสำคัญ (key word) ที่แสดงถึงแก่นเรื่องในแต่ละตอน

2. ตัวละคร (character)

2.1 บทบาทของตัวละคร

ตัวละครหลักในรายการบันทึกปลายฟ้า มีลักษณะเป็นตัวละครจริง แต่ละบุคคลแสดงเป็นตัวเอง แต่มาทำหน้าที่เป็นผู้บันทึกเรื่องราวในเนื้อเรื่องส่วนที่เป็นละคร

นอกจากนั้นลักษณะของตัวละครทั้งหมดที่ทางรายการเลือกมาแสดงในรายการ จะมีลักษณะของความเป็นดารา เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก (celebrity) ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมลักษณะของความมีชื่อเสียงดังกล่าว ส่งผลอย่างยิ่งต่อการดึงดูดผู้ชมให้สนใจในรายการ เนื่องจากผู้ชมอาจจะรู้สึกเหมือนกำลังชมละครที่ดาราเหล่านั้นแสดงอยู่

2.2 หน้าที่ของตัวละคร

ตัวละครในรายการบันทึกปลายฟ้า มีหน้าที่สำคัญในการเป็นตัวเดินเรื่อง ทำหน้าที่ร้อยเนื้อหาในส่วนที่เป็นสารคดี อันได้แก่ข้อมูลการท่องเที่ยว เข้ากับเนื้อหาในส่วนที่เป็นละคร ก็คือชุดของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องเข้าไว้ด้วยกัน

นอกจากนั้นจากการวิเคราะห์ยังสามารถแบ่งตัวละครในเรื่องตามความสำคัญของบทบาท ออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

2.1 **ตัวละครหลัก (main character)** คือตัวละครหลัก ซึ่งเป็นตัวละครจริงทำหน้าที่ในการเล่าเรื่องในรายการ เป็นตัวเดินเรื่อง เป็นผู้เดินทางไปพบเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องในแต่ละตอน เช่น นุส ชินดี้ ยูจิโน เบิร์ต และป่าจู้

2.2 **ตัวละครรอง (minor character)** คือตัวละครที่แต่งขึ้น เกิดขึ้นมาเพื่อรองรับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้เรื่องมีความเป็นละครและมีอารมณ์มากยิ่งขึ้น โดยตัวละครรองนี้อาจปรากฏตัวอยู่ในเรื่อง หรือเป็นลักษณะของตัวละครเสียงก็ได้

8. โครงเรื่อง (plot)

เนื่องจากรายการบันทึกปลายฟ้ามีรูปแบบรายการเป็นสารคดีท่องเที่ยว ซึ่งมีจุดประสงค์ในการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับประเทศต่างๆ เป็นหลัก อันถือเป็นข้อจำกัดในการสร้างโครงเรื่อง ดังนั้นขั้นตอนในการสร้างองค์ประกอบต่างๆ จะอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลเป็นหลัก โดยเมื่อทำการเลือกข้อมูลสำคัญที่รายการจะนำเสนอในแต่ละตอนได้แล้ว จึงนำข้อมูลต่างๆ นั้นมาสร้างเป็นแก่นเรื่อง จากนั้นจึงนำแก่นเรื่องดังกล่าวมาขยายเป็นโครงเรื่อง ซึ่งมีชุดของสถานการณ์ต่างๆ เพื่อร้อยข้อมูลสำคัญๆ เหล่านั้นไว้ด้วยกัน ให้เกิดเป็นเรื่องราวขึ้นในแต่ละตอน

5. การเริ่มเรื่อง (exposure)

การเริ่มเรื่องในรายการบันทึกปลายฟ้ามักจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงสาเหตุ หรือเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครหลักต้องออกเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ หรืออาจจะเป็นการบอกเป็นนัยถึงแก่นเรื่องอันจะนำไปสู่การขยายเป็นโครงเรื่องต่อไป ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวจะถูกบอกเล่าผ่านรูปแบบดังต่อไปนี้การเริ่มเรื่องโดยการบันทึกในรูปแบบต่างๆ

- การเริ่มเรื่องโดยการย้อนภาพเหตุการณ์ในอดีต
- การเริ่มเรื่องโดยการสนทนาถึงแรงบันดาลใจในการเดินทางไปยังประเทศต่างๆ

6. การดำเนินเรื่องไปสู่ปมปัญหา (development & rising action)

จากการวิเคราะห์พบว่า การดำเนินเรื่องไปสู่ปมปัญหานั้นจะเริ่มเกิดขึ้นหลังจากที่ตัวละครหลักในรายการบันทึกปลายฟ้าเดินทางมาถึงต่างประเทศแล้ว และมักจะต้องเผชิญกับ

สถานการณ์ หรือวิกฤตการณ์ (crisis) อย่างใดอย่างหนึ่งได้เกิดขึ้น หรือกำลังก่อตัวขึ้น ซึ่งเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมักจะเป็นปัญหาธรรมดาๆ มิใช่เรื่องร้ายแรงใหญ่โต ทั้งนี้เป็นข้อจำกัดของ โครงเรื่อง ที่มาจากตัวละครดั่งที่กล่าวไว้ข้างต้นในส่วนของภาวะวิกฤตหรือภาวะหวั่นไหว โดยปัญหาส่วนใหญ่ที่ตัวละครพบเจอได้แก่ เช่น การพลัดหลงกับเพื่อนที่นัดไว้ การหลงทาง การพบเจอกับมิตรภาพใหม่ๆ

7. จุดสูงสุดของเรื่อง (climax)

จุดสูงสุดของเรื่อง คือช่วงที่สถานการณ์ หรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดได้ก่อตัวขึ้นในช่วงก่อนหน้านี้ได้ขมวดปมรุนแรงถึงที่สุด และตัวละครจะต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์นั้นๆ และตัดสินใจที่จะทำอะไรบางอย่าง โดยในรายการบันทึกที่ปลายฟ้านั้นตัวละครมักจะต้องเจอกับสถานการณ์ที่สำคัญที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงที่มีอารมณ์ทางละครสูงสุดในเรื่อง ซึ่งมักจะเป็นจุดที่ทำให้ตัวละครสรุปได้ถึงสาระสำคัญที่ได้จากการเดินทางในแต่ละครั้งในช่วงท้ายเรื่อง ซึ่งนั่นก็คือแก่นของเรื่องนั่นเอง

8. การยุติของเรื่อง (Ending)

การยุติของเรื่องจะเป็นช่วงของการคลี่คลายปัญหา เนื่องจากเมื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นได้ขมวดเกลียวจนถึงจุดสูงสุดแล้ว และได้มีการแก้ปมนั้นแล้ว ภาวะของเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องก็จะคลี่คลายลงสู่ภาวะปกติ ในช่วงของการยุติเรื่องของรายการบันทึกที่ปลายฟ้าจะเป็นการสรุปถึงสิ่งที่ตัวละครได้จากการเดินทางในแต่ละครั้ง เหมือนการจบเรื่องของนิทานอีสปที่ว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...” โดยการสรุปเรื่องดังกล่าวนี้มักจะอยู่ในรูปของการบันทึกในรูปแบบต่างๆ

9. บทสนทนา (dialogue)

บทสนทนาในรายการบันทึกที่ปลายฟ้านั้นค่อนข้างจะมีน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วตามเนื้อเรื่องนั้น ตัวละครหลักในเรื่องมักจะเดินทางเพียงคนเดียว บทสนทนาที่ปรากฏมักจะเป็นบทสนทนาสั้นๆ เป็นการโปรยเรื่องเมื่อตัวละครเอกได้พบผู้คนของประเทศต่างๆ หรือเมื่อตัวละครเอกได้พบกับตัวละครรองที่จะเริ่มเข้ามามีบทบาทต่อเรื่องในช่วงต่อไป ซึ่งมักจะเป็นการทักทาย หรือการแนะนำตัวต่อกัน หรือบทสนทนาจะใช้ในฉากเหตุการณ์สำคัญๆ เช่น ตอนที่จุดสูงสุดของเรื่อง (climax) ซึ่งเมื่อใช้บทสนทนาในช่วงดังกล่าว จะทำให้ผู้ชมรู้สึก

ถึงความมีเรื่องราว รู้สึกถึงความเป็นละคร เป็นส่วนที่แสดงถึงด้านที่เป็นอารมณ์ความรู้สึกของรายการ อันนำมาซึ่งอรรถรสของเรื่อง

จากการวิเคราะห์พบว่าในรายการบันทึกปลายฟ้ามีการใช้บทบรรยายเป็นหลัก เพื่อรองรับส่วนของการให้ข้อมูลความรู้เรื่องการท่องเที่ยวอันเป็นจุดประสงค์หลักของรายการ คือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศที่ตัวละครเดินทางไปในด้านต่างๆ โดยในการสำรวจพบว่าบทบรรยายดังกล่าวจัดอยู่ในลักษณะการบรรยายในรูปของสรรพนามบุรุษที่ 1 ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลต่างๆ ผู้บรรยายจะพูดในฐานะของตัวละคร ทำให้ยังคงอารมณ์และเรื่องราวในบทให้ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง

10. ดนตรี (music)

ในรายการบันทึกปลายฟ้า นั้นดนตรีมีหน้าที่ทั้งเพื่อสร้างอารมณ์ให้แก่เนื้อเรื่องซึ่งเป็นละคร คือการเสริมอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร และเพื่อสร้างความหมายหรืออารมณ์ให้แก่เนื้อหาในส่วนของสารคดีอย่างที่มีมักจะพบเห็นในงานสารคดีทั่วไป โดยดนตรีที่ใช้ในรายการนั้นเป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างหรือส่งเสริมอารมณ์ทางละครให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้น ยังมีส่วนของเพลง ได้แก่ เพลงเปิด และ ปิดรายการ ซึ่งบางครั้งก็มีการนำเอาท่วงทำนองของเพลงทั้งสองมาใช้ในรายการด้วย

11. ฉากและสถานที่ (spectacle)

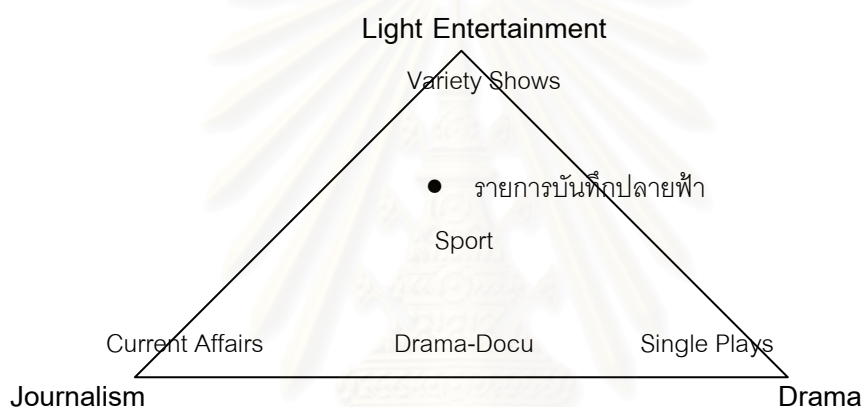
จากการวิเคราะห์รายการบันทึกปลายฟ้าพบว่า ฉากและสถานที่ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในรายการ ในแง่ของงานสารคดีนั้น เนื่องจากรายการบันทึกปลายฟ้าซึ่งจัดได้ว่าเป็นรายการสารคดีท่องเที่ยว ดังนั้นฉากสถานที่ต่างๆ นั้นจึงเป็นสถานที่จริง อันข้อมูลสำคัญที่ทางรายการต้องการจะนำเสนอ แต่ในส่วนของงานละครนั้น สถานที่ต่างๆ เหล่านั้นก็ทำหน้าที่เป็นฉากที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ด้วย เพื่อให้อารมณ์ทางละครนั้นสมบูรณยิ่งขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าฉากและสถานที่ทำหน้าที่เป็นตัวร้อยเนื้อหาทั้งสองส่วน คือ ส่วนของละคร กับ ส่วนของสารคดี เข้าด้วยกัน

ในส่วนของฉากและสถานที่ในความหมายของงานทางโทรทัศน์ ยังรวมถึงส่วนขององค์ประกอบภาพที่ปรากฏในจอโทรทัศน์อีกด้วย โดยรายการบันทึกปลายฟ้า นั้นเน้นการถ่ายภาพที่สวยงาม โดยมีการใช้มุมภาพที่สื่อถึงอารมณ์ของตัวละคร มิใช่การถ่ายภาพสถานที่เพื่อประกอบการบรรยายดังสารคดีทั่วไป นอกจากนั้นในส่วนของการตัดต่อภาพก็จะมีลักษณะเฉพาะตัว

นอกจากนั้นในบางตอนยังมีการสร้างลูกเล่น (gimmick) บางอย่างเพื่อเป็นภาพจำในการเล่าเรื่องในแต่ละตอน

ดังนั้นในศึกษาวิจัยวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์” จากรายการบันทึกปลายฟ้า ทำให้ทราบถึงรูปแบบของการผสมผสานระหว่างส่วนที่มีคุณลักษณะของงานสารคดี และส่วนที่มีคุณลักษณะของงานละครในงานสารคดีท่องเที่ยว ที่มีวิธีการนำเสนอเชิงละคร โดยอาศัยแผนภูมิสามเหลี่ยมการแบ่งประเภทรายการ เพื่อใช้ในการอธิบายดังนี้

จากแผนภูมิดังกล่าว สรุปได้ว่ารายการบันทึกปลายฟ้า นั้นเป็นรายการสารคดีท่องเที่ยวที่นำวิธีการนำเสนอเชิงละครมาใช้เพียงบางส่วน โดยนำลักษณะการเดินเรื่องแบบละครมาใช้เพื่อสร้างให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ในการชมเท่านั้น เนื้อเรื่องของละครนั้นถูกนำเสนอสลับไปกับการนำเสนอข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอันเป็นส่วนของงานสารคดี โดยมีตัวละคร และฉากสถานที่เป็นตัว เชื่อมร้อยเนื้อหาทั้งสองส่วนเข้าด้วยกัน โดยเนื้อหาของสารคดีคือข้อมูลการท่องเที่ยวที่นั้นนั้นไม่ได้ถูกนำมาสร้างเป็นละครแต่อย่างใด

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยวิจัยเรื่อง “วิธีการนำเสนอเชิงละครในรายการสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์” โดยทำการศึกษาจากรายการบันทึกปลายฟ้า นั้น เป็นเสมือนการหาสูตรของการเล่าเรื่องอันเป็นทางเลือกใหม่ให้แก่งานทางด้านสารคดีท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ โดยจากผลการวิเคราะห์พบว่ารายการบันทึกปลายฟ้า นั้นมิได้เป็นรายการสารคดีเชิงละครเต็มรูปแบบ โดยอาจกล่าวได้ว่าเป็นรายการสารคดีท่องเที่ยวที่หยิบยืมลักษณะการเล่าเรื่องทางละครมาใช้ในส่วนของการนำเสนอเพียงเล็กน้อย โดยมีการสร้างเนื้อเรื่องที่เป็นละครขึ้นมา นำเสนอกลับไปกับการให้ข้อมูลทางการท่องเที่ยวผ่านการบอกเล่าของตัวละคร โดยเนื้อหาเรื่องของการท่องเที่ยวมิได้ถูกนำมาสร้างเป็นเนื้อเรื่องของละคร แต่อย่างไรก็ตาม โดยจุดประสงค์หลักของรายการอาจกล่าวได้ว่าเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ อย่างมีอรรถรส ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เท่านั้น

จากการสำรวจถึงพัฒนาการของสารคดีท่องเที่ยวที่ผ่านมา ก็เห็นได้ว่างานสารคดีเชิงละครเต็มรูปแบบในประเทศไทยนั้นโดยแท้จริงแล้วมีอยู่น้อยมาก เช่น สารคดีแผ่นดินสยามของกันตนา หรือสารคดีชุดเสรีไทย ส่วนใหญ่จะเป็นการนำรูปแบบการเล่าเรื่องของละครไปใช้ผสมผสานเป็นบางส่วนเท่านั้น ทำให้เนื้อหาและเนื้อเรื่องมีลักษณะของการแยกส่วนกัน ไม่ได้มีผสมกลมกลืนกัน อย่างสารคดีเชิงละครของต่างประเทศ ส่วนใหญ่สารคดีในเมืองไทยนำเพียง “อารมณ์ทางละคร” มาใช้เป็นส่วนประกอบในการเล่าเรื่องในงานสารคดีเท่านั้น เหตุผลหนึ่งที่ทำให้งานสารคดีเชิงละครเต็มรูปแบบในประเทศไทยมีอยู่น้อยนั้น ปัจจัยหลักอาจจะอยู่ที่ผู้ดำเนินการผลิตเอง ซึ่งในกรณีของผู้ผลิตรายการบันทึกปลายฟ้า นั้นก็ได้ต้องการให้รายการของตนนั้นมีรูปแบบที่เป็นละครมากจนเกินไป เพราะเกรงว่าคุณค่าของความเป็นสารคดี อันมีหน้าที่สำคัญในการมุ่งให้ความรู้แก่ ผู้ชมนั้นจะหายไป แต่ขณะเดียวกันถ้าจะนำเสนอสารคดีในรูปแบบปกติก็เกรงว่าจะทำให้ผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย และไม่เป็นที่นิยมเหมือนดังเช่นรายการสารคดีส่วนใหญ่ในอดีต นอกจากนี้ในฐานะของสื่อมวลชนก็อยากจะทำสารคดีรายการดีๆ ที่มีคุณภาพ มีความแปลกใหม่ น่าสนใจ ออกสู่สายตาผู้ชมด้วยเช่นกัน

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือเรื่องของต้นทุนการผลิต ในการผลิตรายการสารคดีเชิงละครเต็มรูปแบบ ต้องใช้ทุนไม่ต่างจากการผลิตละครเรื่องหนึ่ง ซึ่งดูเหมือนจะเป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้ผลิตรายการสารคดี ซึ่งเป็นลักษณะรายการที่ได้รับการสนับสนุนน้อย จึงทำให้มีทุนในการผลิตต่อตอนค่อนข้างต่ำ

นอกจากนั้นอาจกล่าวได้ว่าลักษณะของเนื้อหาที่นำมาทำเป็นสารคดีเชิงละครก็มีผลต่อความน่าสนใจ เช่น รายการสารคดีท่องเที่ยวโดยตัวของมันเองถ้ามีเนื้อหาเพียงการให้ข้อมูลทางการ

ท่องเที่ยวทั่วๆ ไป ก็ไม่ได้มีลักษณะของแรงดึงดูด (appeal) ที่เพียงพอต่อการนำเสนอในรูปแบบสารคดีเชิงละคร นอกจากว่าจะเป็นสารคดีท่องเที่ยวที่เฉพาะเจาะจงลงไปในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง เช่น สารคดีท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งอาจมีแง่มุมของตำนาน ความลึกลับ ซึ่งเป็นจุดดึงดูดที่น่าสนใจ หรืออาจกล่าวได้ว่ามีลักษณะอารมณ์ทางละครแฝงอยู่ในเรื่องนั้น ซึ่งก็อาจจะได้รับความสนใจจากผู้ชมมากกว่าเมื่อนำมาสร้างเป็นสารคดีเชิงละครเต็มรูปแบบ

โดยส่วนใหญ่งานสารคดีในเมืองไทยนั้น อาจกล่าวได้ว่ามีการใช้เพียง “อารมณ์ทางละคร” มาเป็นส่วนประกอบในการเล่าเรื่องในงานสารคดี เพื่อต้องการสร้างอรรถรสให้แก่สารคดี และดึง ผู้ชมให้ติดตามรายการไปได้โดยตลอด ดังที่ ธีรภาพ โลหิตกุล หนึ่งในนักเขียนบทสารคดีชั้นนำของเมืองไทย ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า สิ่งดึงดูดให้ผู้ชมเฝ้าติดตามละครโทรทัศน์อย่างต่อเนื่อง ก็เนื่องจากงานละครนั้นสามารถให้ได้ทั้งความสุข ความทุกข์ ความรัก ความเหงา ความเศร้า ความตื่นเต้น ความพิศวง ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องราวของ “อารมณ์” ดังนั้นในงานสารคดีซึ่งเป็นการนำเสนอความจริงอย่างสร้างสรรค์นั้น จึงต้องหาความส่วนผสมที่ลงตัวระหว่างข้อเท็จจริง กับการสร้างสรรค์วิธีการนำเสนอ ซึ่งก็คือการนำเอกลักษณ์การเล่าเรื่องในงานละครมาใช้งานสารคดีนั่นเอง (ธีรภาพ โลหิตกุล, 2544)

ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจถึงทั้งพัฒนาการของงานสารคดีท่องเที่ยวที่ยังคงได้รับความนิยมอยู่ทุกยุคทุกสมัย และพัฒนาการของงานสารคดีเชิงละครในบ้านเราว่าจะมีการพัฒนาไปในทิศทางใด หรือมีสูตรการผสมผสานที่ลงตัวต่อไปอย่างไรในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากรายการบันทึกปลายฟ้า อันเป็นรายการสารคดีเชิงละครที่ทำการออกอากาศตั้งแต่ในช่วงปี พ.ศ. 2539 –2540 ซึ่งย้อนหลังจากช่วงที่ทำการวิจัยไปเป็นเวลานานพอสมควร ทำให้ข้อมูลบางส่วนอาจสูญหายไปบ้าง ประกอบกับทางผู้ผลิตรายการไม่สะดวกในการที่จะให้สัมภาษณ์โทรทัศน์ทั้งหมดมาเพื่อใช้ประกอบการศึกษา จึงอาจทำให้งานวิจัยครั้งนี้อาจไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะมีการใช้ข้อมูลในการวิจัยที่เพิ่มขึ้น โดยอาจเพิ่มจำนวนรายการสารคดีที่ทำการศึกษา เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบถึงสูตรหรือรูปแบบการเล่าเรื่องแบบผสมผสานที่หลากหลายขึ้น รวมถึงควรมีการวิจัยในด้านของผู้รับสารว่ามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำเสนอดังกล่าวมากน้อยอย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัณฐ์ศรัศ ธีรกุลวรวัตร. สัมภาษณ์. 11 พฤศจิกายน 2544, 6 เมษายน 2545.

คมเพชร. หมายเหตุบันเทิง. สยามรัฐ (สิงหาคม 2540).

แจ้วริมจ่อ. TV บันเทิง. ไทยรัฐ (15 มิถุนายน 2539).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะนิเทศศาสตร์. โครงการสื่อสันติภาพ. จินตทัศน์ทางสังคมในภาษาสื่อมวลชน : ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ มีสิดิวิดีโอ ข่าว และโฆษณา. กรุงเทพมหานคร : โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ชาลิสา มากแผ่นทอง. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการผลิตสารคดีทางโทรทัศน์ชุด ทุ่งแสงตะวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

เด่นดวง พุ่มศิริ. ศิลปะการละครทางปฏิบัติ ตอน “ทางสู่ละคร”. นครปฐม : แผนกบริการกลาง สำนักงานอธิการบดี พระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2525.

ธิติมา รุญเจริญ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในอาชีพนักเขียนสารคดีอิสระทางสื่อโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ธีรภาพ โลหิตกุล. จุดประกายวรรณกรรม. กรุงเทพธุรกิจ (22 เมษายน 2543).

ธีรภาพ โลหิตกุล. กว่าจะเป็นสารคดี. กรุงเทพฯ : แพรวล้านกพิมพ์, 2544.

นนทวรรณ ดิษฐ์แย้ม. การวิเคราะห์เทคนิคการสร้างความหมายในรายการความรู้ขนาดสั้นทาง โทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

นพมาศ ศิริกายะ. ดูหนังดูละคร. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาศิลปะการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

นันทน์ภัส วัฒนาคตรพร. วิเคราะห์กระบวนการผลิต รูปแบบ และเนื้อหารายการเก็บตก สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ปราณี สุรสิทธิ์. การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว, 2541.

เพ็ญลักษณ์ รักดีเจริญ. ศิลปวัฒนธรรม – บันเทิง. จุดประกาย. กรุงเทพธุรกิจ (ธันวาคม 2539).

- มาลี บุญศิริพันธ์. การเขียนสารคดีสำหรับสิ่งพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- ลัดดาวัลย์ กำแพงแก้ว. ปัจจัยการผลิตรายการสารคดีโทรทัศน์ชุดโลกสลัปสี่. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- วนิดา บำรุงไทย. สารคดี : กลวิธีการเขียนและแนววิจารณ์. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- วาณิช จรุงกิจอนันต์. ประเด็นเดียวที่จั่วรัสแดง. กรุงเทพฯ : บุรพาสาส์น, 2523.
- วิโรจน์ ประกอบพิบูล. แนวคิดและการทำงานของสรรพสิริ วิรยศิริ ในงานข่าวโทรทัศน์ไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สุจินดา ประสงค์ตันสกุล. การวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการเล่าเรื่องรายการโทรทัศน์แบบต่อเนื่อง
รายการเฉียด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อรัญญา มิ่งเมือง. การเล่าข่าวทางวิทยุ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสาร
มวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- อรรถัย รุจิราธร. พัฒนาการของรายการสารคดีโทรทัศน์ไทยจากปี พ.ศ.2530 ถึง 2541. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2541.
- อรนุช เลิศจรยารักษ์. หลักการเขียนบทโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- อินทรา วิรุฬจรรย์. ขั้นตอนการผลิตรายการสารคดี "ส่องโลก". สารนิพนธ์ สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียง
และวิทยุโทรทัศน์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- ไอศกานู. ผ่าจอทีวี. เดลินิวส์ (21 สิงหาคม 2540).

ภาษาอังกฤษ

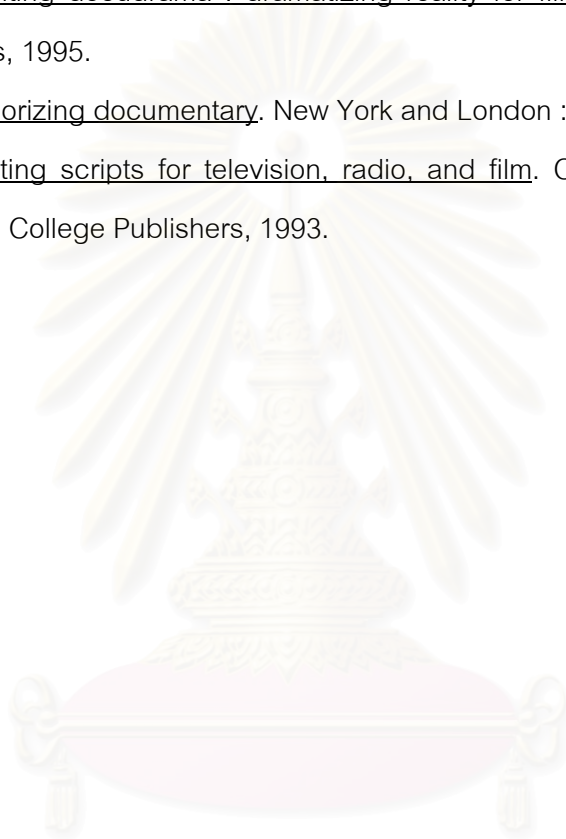
Ellis, Jack C. The documentary idea : a critical history of english – language documentary film and video. New Jersey : Prentice Hall, 1989.

Garrison, Bruce . Professional feature writing. UK. : Lawrence Erlbaum Associates Publishers, 1994.

Rosenthal, Alan. Writing docudrama : dramatizing reality for film and TV. Newton, MA : Focal Press, 1995.

Renov, Michael. Theorizing documentary. New York and London : Routledge, 1993.

Willis, Edgar E. Writing scripts for television, radio, and film. Orlando : Harcourt Brace Jovanovich College Publishers, 1993.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างบทโทรทัศน์รายการบันทึกปลายฟ้าจำนวน 6 ตอน ได้แก่

1. ดุริย...มิตรภาพไม่มีพรมแดน	ออกอากาศวันที่ 8 เมษายน พ.ศ.2539
2. กริช...ดินแดนเทพนิยาย	ออกอากาศวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2539
3. จีน...ดินแดนผูกพัน	ออกอากาศวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2539
4. เบลเยี่ยม...อบอุ่นผูกพัน	ออกอากาศวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ.2539
5. ตามตะวันที่บาหลี่...สุราบายา	ออกอากาศวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ.2540
6. เยอรมัน....ความแตกต่างอันสมดุล	ออกอากาศวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ.2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EDIT.

SCRIPT : บันทึก.ปลายฟ้า

Country : TURKEY

EC. 6-14 MAR 1996 ON AIR APR 8 ,1996

115
B1. 4:49 8.
B2. 10:50
B3. P.1 9:09.

B4: 8:04 (21)

SCENE	Video / Audio	Costume
<p>I. มุมหนึ่งในห้อง</p> <p>CU <i>Quitar</i></p> <p>2 เครื่องบินบนท้องฟ้า</p> <p><i>บทที่ 7.</i></p>	<p>นุสกำลังอ่านจดหมายที่เขียนมานัดแนะการไปแควที่ตุรกีก่อนบินไปทวีปยุโรป</p> <p>ภาพ - จม.ถูกเตือนออกจากหน้านุส..นุสเกาคางพลางสงสัยในความคิดเพื่อน</p> <p>นุส - อันไม่เข้าใจเลยแม่เอมอร์ ทำไมเธอต้องนัดไปตุรกี..ทั้งที่เราพลนจะไปทวีปยุโรปกัน</p> <p>ภาพ - นุสหมุนลูกโลก เพื่อหมายตามองหา..ตุรกี</p> <p>นุส - ตุร...ตุรกี..เธออยู่ตรงไหนของโลกใบนี้ ที่อ?</p> <p>OS เอม - " น้า..นะ..นุส..อันต้องส่งต้นฉบับสุดท้ายที่ตุรกีพอดี..เราซ้่ากันที่นั่นซักฉบับแล้วทวีปยุโรปกัน... อันรับรองเลยว่า มันเป็นแผนที่พิเศษสุดที่อันเคยเห็นมา..OK นะ นุส "</p> <p>ภาพ - มือนุสหาประเทศตุรกีเจอ</p> <p>นุส - <i>อยู่ที่นี่เอง...</i> (ทำมือวัดระยะจากประเทศไทย) คีบกว่า..ๆ..ก็โอเค (หมุนโลก)</p> <p>ภาพ - เครื่องบิน D/S ขึ้นมาบนลูกโลกที่นุสกำลังหมุน (ดนตรีเริ่ม)</p> <p>SUPER : ตุรกี ตอน " มิตรภาพ..ไม่มีพรมแดน "</p> <p>- D/S บันทึกค่อยๆเปิดออก มือนุสเริ่มเขียนบันทึก</p> <p>OSN - ตุรกี..เมืองที่ใครๆบอกว่า ดินแดนนี้คาบเกี่ยวเอาแผ่นดินของยุโรป มารวมกับเอเชีย ได้ด้วยสะพานเล็กสะพานหนึ่ง..เป็นยังไงนะ ..แต่ถ้าหลับตานึกตอนนี้..ก็มีแต่แขก...โดยเฉพาะ (ภาพแทรกเข้าไปมีรูปจากตระกร้า ก็เว็บเข้ามา... อมยิ้มแบบขำๆ)</p> <p>ภาพ - นุสนั่งเหม่อมองออกไปนอกหน้าต่างเครื่องบิน ..แล้วก็เริ่มมองไปข้างล่างเหมือนจะหาอะไร</p> <p>OSN - ใครก็ไม่รู้ บอกมาอีกว่า..ถ้าไม่เห็นหลังคาแดงๆสักก้อน อย่าเพิ่งลง (เสียงกระซิบ..) อันว่า ถ้ากับต้นไม้อะไรจะลง ว่าแต่ทำไมต้องเป็นหลังคาแดงๆ นะ?</p>	<p>บทที่ 7. 1พ.ค. 89</p> <p>บทที่ 7. 10 พ.ค. 89</p> <p>บทที่ 7. 10 พ.ค. 89</p>
<p>หน้าสนามบิน</p>	<p>ภาพ- นุสเดินออกมาจากสนามบิน แล้วโบกแท็กซี่...เมื่อขึ้นไปนั่งก็รีบบอกไปโรงแรมที่เอมอร์นัดไว้ทันที..แต่พอถามราคาเท่านั้น นุสอ้าปากค้าง แทบช็อค</p> <p>นุส - หกแสน (แท็กซี่ตกใจยิ่งกว่าเมื่อเห็นอาการนุส)</p> <p>ภาพ - หน้านุสจากตกใจ (กดเครื่องคิดเลขทันที)</p> <p>- SUPER ซ้อนขึ้นเต็มหน้านุส 2600 ลีรา = 1 บาท + 600,000 ลีรา = 600,000 : 2600 = 230บาท</p> <p>นุส - อ้อ..โอเค (แท็กซี่ทำหน้าองสงสัยในพฤติกรรมสาวต่างชาติคนนี้นิ่งนัก)</p>	<p>บทที่ 7. 10 พ.ค. 89</p> <p>บทที่ 7. 10 พ.ค. 89</p>
<p>รถแท็กซี่ขับชมเมือง</p> <p>ภาพสะพาน</p>	<p>ภาพ - จากในรถเห็นนุสกำลังชื่นชมเมือง</p> <p>OSN - นี่เธออิสตันบูล หรือ กรุงคอนสแตนติโนเปิล .เมือง หลวงเก่าของตุรกี.. ทันสมัยน่าดู</p>	
<p>SS. หน้าโรงแรม</p>	<p>ภาพ - ล้อแท็กซี่เบรคสนั่น...ประตูเปิดออก..แล้วนุสก็ค่อยๆก้าวอย่างสง่างาม่าเหย..</p> <p>กล้องขึ้นขึ้นจน เห็นหน้า นุสที่บ่งบอกถึงความภาคภูมิใจยิ่งนักที่มากถูกที่ (CUT)</p> <p>ภาพ - จากยอดตึกของโรงแรม Till down เห็นชื่อ เห็นประตูกระจก นุสจะก้าวเท้าเข้าโรงแรม</p> <p>แท็กซี่ - (ตะโกนเรียกนุส ..ไม่ทราบคุณจ่ายเงินรึยังครี๊บบ ... (English Version)</p> <p>ภาพ - นุสหลับตา " สิมอิกแล้วซึ้น " นุสรีบ จ่ายค่าแท็กซี่ แล้วเดินเข้าไปในโรงแรม</p>	<p>บทที่ 7. 10 พ.ค. 89</p> <p>บทที่ 7. 10 พ.ค. 89</p>

SCRIPT : บันทึก.ปลายฟ้า

ตุ๊กกี้ P.2

SCENE	Video / Audio	Costume
6. เคาน์เตอร์โรงแรม	ภาพ- นุสเข้าไปถามหาชื่อเอมอร ...RECEPTION ก็มอบจม.ให้บอกว่ามีคนฝากไว้ให้ ..นุสรับมาอย่างงงๆ	
7. หน้าโรงแรม	<p>ภาพ : นุสเดินอ่านจม.เพื่อนชื่อออกมาจากโรงแรม อย่างเหม่อๆ * แล้วเธอก็เดินอ่านไปเรื่อยๆ จนจากสถานที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆ</p> <p>*OSA : บ.ก. ให้ขึ้นไปเก็บเรื่องต่ออีกนิดที่อังกา... (นุสหน้าเคื่องๆ)อย่าทำหน้าอย่างนั้นสิ</p> <p>นุส - ู้ได้ใจวะ (แล้วก็อ่านจม.ต่อ)</p> <p>OSA : โทษทีนะ..แต่ฉันว่า ยังไงเธอก็ไม่เชิงหรอก เพราะที่นี้ นะนะ นุมนุญ.อ้อ ฮือ.อย่างเงีเลย..(เท่ มีาก)</p> <p>นุส : " คุยนี้หว่า ..ก็ตั้งแตมาเนี่ยยังไม่เห็นโผล่หัวมาให้เห็น ..เห็น .....เห็นแล้ว (นุสหลุดตุ๊กกี้ผลึก ประตูดจาก OFFICE; TURKISH AIRLINES ออกมาพอดี เขามองๆนุสเพราะเห็นนุสมองมา..)</p> <p>ภาพ .นุสเดินชนกับหนุ่มตุ๊กกี้</p> <p>OSA - เนี่ยถ้าเธอรู้ว่า คีนนี้ฉันจัดโปรแกรมสุดพิเศษให้นะ...เธอจะให้ถือกับฉันทันที..อยากรู้ใช่ไหม? งั้นคีนนี้...ทำตัวเป็นชินเดอเรลล่าได้เลย</p>	<p>out.</p> <p>หน้า 3.3.</p>
8. ที่โชว์ระบำหน้าห้อง	<p>ภาพ - DS ท้องฟ้าเย็น เป็นยามราตรีที่อิสตันบูล</p> <p>ภาพ - CU หน้าห้องของสาวนักรบ้ำที่กำลังกระเพื่อมไปตามจังหวะเพลง.(ZIO)</p> <p>บรรยากาศคึกคักไปด้วยเสียงดนตรี และผู้คนของผับแห่งหนึ่งที่กำลังมีโชว์ระบำหน้าห้อง</p> <p>ภาพ - นุสกำลังตั้งกับลีลาสายสะโพก ภาพเริ่มไปจับกับหนุ่มตุ๊กกี้</p> <p>OSN - ระบำเบสตีตั้นซ์ หรือระบำหน้าห้อง นีมันระทึกใจดีจริงๆ..แต่ตอนนี้ใจฉันก็ตุ้มๆตอมๆ ก็อยู่ดีดีหนุ่มตุ๊กกี้ ก็อาสาพามาเที่ยว..เค้าบอกว่าเป็นเพื่อนเธอ ซึ่งฉันจะไว้ใจเค้าได้แค่ไหนเนี่ย</p> <p>เอมนะ .เอมอร (อารมณ์ดีขี้กับเพื่อนอยู่)</p> <p>OSA - นุส..เธอไม่ต้องกลัวนะ..เพื่อนฉันคนนี้เค้าเป็นคนดี. คนดี มีนามว่า " อีริค " ฉันสั่ง ..กำกับ..สมทบ..ย้าแล้วย้าอีก ให้เค้าดูแลเธอแทนฉันหน่อย ..เห็นมียันรอบคอบขนาดนี้..ยกโทษ ให้ริยัง</p> <p>OSN - เอาเหอะ...ยกก็ยก...(นุสหันไปมองอีริค อย่างสงสัย แล้วเธอก็ถามว่า ...)</p> <p>นุส - ฉันคุ้นหน้าคุณจัง..แต่ฉันยังไม่ออกว่าเคยเห็นที่ไหน ? " E</p> <p>อีริค - สงสัยคุณจะมีหน้าอยู่..เลยจำผมไม่ได้</p> <p>นุส - มินหัว....อ้อ..คุณ...คุณเมื่อตอนเย็นที่ทำให้ฉัน (คลำหัว) E</p> <p>อีริค - ผมจะเข้าไปช่วยคุณ แต่คุณก็รีบเดินหนีไปก่อน .</p> <p>OSN - (ยิ้มแห้งๆ) ใส..โลกก็ยังคงกลมเหมือนเคย บังเอิญยังกะตั้งใจ.</p> <p>ภาพ - อีริค เล่าถึงเรื่องราวความเป็นมาของระบำหน้าห้อง และการชื่นชม ด้วย ธิป เงินได้ตามเนื้อตัว</p> <p>OSN- อีริคบอกว่า นางระบำพวกนี้จะฝึกกันมาตั้งแต่เด็กๆ จนเดี๋ยวนี้แก่ง ถึงขั้น ที่เราเค้าสามารถวางเหรียญหรือธนบัตรไว้ที่หน้าห้องขณะเต้นแล้วไม่หล่น.(นุสทิปธนบัตรให้นักระบำ)</p> <p>รู้สึกอย่างนี้เอง ..มีนำละหนุ่มๆถึงชอบทิป . นี ถ้าฉันเป็นสาวตุ๊กกี้บ้างล่ะก็อ...คงน่าทิ้งไม่เบา</p> <p>ภาพ - นุสถูกเชิญขึ้นไประบำหน้าห้อง</p> <p>OSN - ตาย..ตาย...ตาย คีนนั้นสาวไทยก็เกือบตายกลางเวที...แต่โชคดี..โชคดี ที่สาวไทยคีนนั้นเป็นฉันพอดี (น้ำเสียงตุ๊กม็อก ภูมิใจ)</p>	<p>* RP:</p> <p>ภาพระบำ นักรบ้ำ</p>

จบ 2.1
๗ ก็จบ.

SCRIPT : บันทึก.ปลายฟ้า

ตุ๊กกี้ P.3

SCENE	Video / Audio	Costume
<p>S7. คำคืนที่สะพาน บอสฟอร์ด</p> <p>บรยากาศยามเช้า รอบๆเมืองอิสซา</p>	<p>(ดนตรี แห่งเมืองอิสตันบลู บรรเลงคลอบรรยากาศอย่างลึกซึ้ง)</p> <p>อิริคพยายามเป็นไกด์ที่ดี ซีนีน ขวนนื้ออย่างเอาอกเอาใจที่วิวข้างสะพานบอสฟอร์ด</p> <p>OSN - ครั้งแรกในชีวิต ที่ได้รู้สึกว่าตัวเองยิ่งใหญ่ซัก อิริคบอกว่า สะพาน บอสฟอร์ดเนี่ย ยาวเพียง 1074 เมตร แต่เชื่อมแผ่นดิน 2 ทวีปให้ เป็นหนึ่ง.. เชื่อมคนยุโรปและเอเชียให้กลมเกลียว มันเป็นสะพานที่มีมิตรภาพซะจริงจก.. ...แต่จะมีใครรู้มัยว่า คืนนี้มีมิตรภาพดีดีเกิดขึ้นในใจฉันต้นกัน</p> <p>ภาพ - DS ตัวหนังสือที่กำลังถูกบันทึก ซ้อนกับสะพาน และเมืองยามราตรี</p> <p>OSN - คืนนี้ที่อิสตันบลู ฉันได้รู้จักเพื่อนใหม่ ที่ทักทายฉันด้วยมิตรภาพและ รอยยิ้ม เมือง นี้อันไม่ ได้ตั้งใจมา..แต่เริ่มมีอะไรที่ตั้งใจอยากรู้จัก ชะแล้ว</p> <p>SUPER : 22 : 45 น. ดินแดนนี้ ผืนดีไม่เบา..อิสตันบลู</p> <p>ภาพ - บ้านเมือง และ ผู้คนกำลังเริ่มชีวิตในวันใหม่อย่างไม่เร่งรีบ กล้องแพนมาจับนุสซึ่ง นั่ง ที่ร้านกาแฟยามเช้า</p> <p>OSN - (มองนาฬิกา) นี่ถ้าเมืองไทย ก็คงเตรียมหม่า ข้าวเที่ยง แล้ว SUPER "เวลาช้ากว่าบ้านเรา 5 ชม. " ปานนี่แม่จะรู้ มัยเนี่ย ว่าลูกสาวมาหลงกับเพื่อนอย่างที่แม่ กลัวนัก กลัวหนา</p> <p>ภาพ- แล้วสักครู่เจ้าของร้านก๊วยกกาแฟ+ขนมของชาวตุรกีมาเสิร์ฟ..</p> <p>นุส - (ซดแกงจืดกกาแฟ)..โอโห..ซมเขียว โชคดีนะที่คนตุรกีเค้ากินกันแก้วเล็กๆ ไม่งั้น...คงนอนกันไม่เป็นแน่</p> <p>ภาพ - นุสอ่านนม.เพื่อนต่อ ซึ่ง DS กับตัวหนังสือใน นม</p> <p>OSA - " ร้านนี้ร้านประจำชั้น ก็มานั่งเขียนงานประจำจนซีดงเฮน ..เข้านี่อันขอแนะนำ กาแฟแท้ๆของตุรกี ซึ่งเค้ามีศาสตร์และ ศิลปะในการปรุงที่นำทั้งมาก ...ที่ตลาดไม่ได้ต้องกินกะนี้...เดอริกช ดีไลซ์ มันเป็นขนมที่เอากัวชนิดต่างๆมาสับแล้วผสมแป้งสุกสีต่างๆ...คนชอบถ้วยอย่างเธอต้องกรีด (นุสหยิบเข้าปาก)</p> <p>นุส - (หยิบกิน)...เฮมเธอแมนจริงๆ แต่เสียใจไม่กรีด..เพราะกลืนไว้ด้วย</p> <p>ภาพบรรยากาศ การสูบ WATER PIPE ซึ่งนั่งสูบกันเป็นแถวเรียงราย</p> <p>OSA - เออ...อย่าเพิ่งแปลกใจว่าร้านนี้เป็นสิ่งหอมควันนะ..แต่ที่นี้เป็นที่ที่เค้าสูบมอระกู่ หรือหม้อสูบยาเส้น แบบอาหรับ ทีนี้ 1 ใน 2 ร้านสุดท้ายที่เหลืออยู่ของตุรกีเลยละ</p> <p>OSN - เหมือนสภาพกาแฟบ้านเราสินะ ...ฟังเค้าคุยกัน...คนที่ส่วนใหญ่ยังคงใช้ภาษาเติร์กสื่อสารกัน ..ดูมันเข้าบรรยากาศดีเหมือนกัน</p> <p>นุส - (ดึงโปสการ์ดออกมา) แล้วนี่มันอะไรกันเนี่ย</p> <p>OSN - ส่วนโปสการ์ดที่เห็นนี่ก็ออย่างแปลกใจ เพราะฉันห่วงใย.ห่วงใย กลัวเธอจะเจอตัว ฉันจะเป็นไกด์มิให้</p>	<p>Handwritten notes and signatures:</p> <ul style="list-style-type: none"> Handwritten signature: <i>Handwritten signature</i> Handwritten note: <i>จบช่วง 22. 10 Min</i> Handwritten note: <i>จบ 3</i> Handwritten note: <i>เขียนให้ อธิษฐานเทพีแท้ๆ</i> Handwritten note: <i>หา ครก. "</i>

SCRIPT : บันทึก..ปลายฟ้า

ตุรกี P.4

SCENE	Video / Audio	Costume
สถานที่เที่ยว (เซ็นโซเซเปีย)	ภาพ - ไปสการ์ตทั้ง 5 ใบถูกคลีออก (อย่างกับรำพัด) นุสหลับตาตั้งมา ใบ - ตัวหนังสือบรรยายของเอมหลังไปสการ์ต แล้วภาพเซ็นโซเซเปียก็ ค่อยๆDSขึ้นมาแทนตัวหนังสือ ภาพ - นุสเดินเข้าไปข้างในวัง ด้วยความรู้สึกที่แสนจะอลังการ OSA - ถ้าเธอเห็นข้างในเธอจะรู้ว่าทำไม...ที่นี้ถึงเป็น OSN - หนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคปัจจุบัน. OSA - แต่ก่อนที่นี้เป็นโบสถ์ชาวคริสต์ พอกรุงคอนสแตนติโนเปิลแตก มุสลิมก็เข้าแปลงโฉมเป็น มัสยิด.. ด้วยความที่นี้เป็นโบสถ์ในศาสนาคริสต์เดิม มา916 ปี และเป็นมัสยิดในศาสนาอิสลาม อีก 447 ปี ทำให้บางมุมก็จะเป็นคริสต์ ร่องอีกมุมเป็นอิสลาม.. OSN - ซึ่งฉันว่า ..คงไม่มีที่ไหนในโลกนี้ ให้เรารู้สึกถึง2 ศาสนา 2 อารยธรรมได้ในที่เดียวกันอย่างนี้หรอก และสิ่งที่เด่นก็ศิลปะภาพโมเสก เกี่ยวกับศาสนา และจักรพรรดิในยุคไบแซนไทน์ นุส - (ยืนหันหน้าให้เซ็นโซเซเปีย) ..ไม่รู้ท่านจักรพรรดิที่สร้าง จะรู้มัยว่าวันนี้วังของท่านเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ ดึงดูดคนทั่วโลก...ภูมิใจแทนพระองค์จริง ๆ (หันหลังเสียงหายที่เที่ยวที่ใหม่)	XENO TB
S11. วังทอปกะปิ	ภาพ- นุสเสียงหาย ไปสการ์ต(P.C. ใบต่อมา คือ " พระราชวังทอปกะปิ " / CU P.C.DS เป็นของจริง - นุสเดินเข้าไปข้างในวัง ชมสิ่งต่างๆ Topkapi Palace OSN : นี่นะเธอ พระราชวังทอปกะปิ ของสุลต่านเมห์เหม็ดที่ 2 อันไม่ยากเชื่อเลยว่า..จะมีอะไรยิ่งใหญ่ และร่ำรวยมหาศาล..มหาศาล และมหาศาลขนาดนี้ ที่นี้ใช้เวลาสร้างตั้ง 6 ปี และนี่..กรีซที่แสนจะสวยงาม อ้อมล้อมด้วยเพชรหิมา ซึ่งกรีซนี่กลายเป็นสัญลักษณ์ที่นี้ไปแล้ว นุส - (ยืนที่จุดชมวิว) แต่สำหรับนุส ตรงนี้ละ ....ที่ที่ได่มองเห็นทั้งทะเลมาร์มาร่า ของแคบบอสฟอรัส และสะพานโกลเดนฮอร์น กลับดูยิ่งใหญ่ที่สุดแล้ว	
ภาพมุมมอง	OSN - ส่วนที่นี้ มีชื่อจริงว่า " มัสยิดสุลต่านอะห์เมด " สร้างใน สมัย SULTAN AHMET MOSQUE สุลต่านอะห์เมดที่ 1 ซึ่งท่านต้องการให้สวยและยิ่งใหญ่กว่า เซ็นโซเซเปียของของอาณาจักรไบแซนไทน์ คงอารมณ์รุ่มๆกันนะ (ภาพถ่ายมุมมองต่างๆที่นุสรัวขีดเตอร์อย่างมามั่น) ที่นี้มีชื่อเล่นๆว่า " มัสยิดสีฟ้า " ก็คงเพราะเค้าใช้กระเบื้องสีฟ้า กว่า21,000 แผ่นจากเมืองอิซนิค มาประดับมั้ง..(ไต่ยืนไต่คนอื่นอีกนั่นแหละ ..เค้าเล่า)	IZNIK 8:50
หมายเหตุ. BELLY DANCE S12.Lifestyle ผู้คน และแฟชั่นเล็กๆกับ สถานที่สวยงามๆ	คนตรีกระฉับกระเฉง (กลิ่นอาย..สไตล์ ตุรกี) ภาพ - นุสยืนนิ่งท่ามกลางผู้คนที่เดินควักไชวไปมา (OSN - บางจังหวะชีวิต..ต้องตั้งหลักกันบ้าง) ภาพ - นุสแอ็ค ถ่ายรูปกับดอกไม้ที่บ้านสะพานที่ร้านริมทาง (OSN -แม้หัวใจว่างบางเวลา..มันก็หวานได้) - นุสชอบคุณหนุ่มตุรกีที่เดินผ่านไปมาที่ช่วยถ่ายรูปให้ (OSN -น้ำใจของคนที่นี่..มีทุกซอกทุกซอยเลย) ภาพ- นุสไปชม วังโดลมาบาเฮ (OSN วังนี้คงงามสุดๆริมฝั่งบอสฟอรัส ใช้เวลาสร้าง13 ปีนะ วังโดลมาบาเฮ..นี่สินะที่ใครบอกกว่า สวยสุดๆ ..ตะลึงเมื่อเค้าบอกว่า วังนี้มีถึง 285 ห้อง (มีทำนบมากมายขนาดนั้น) นี้..นี่เนเชอเรียที่ใหญ่ที่สุดในโลก หน้าตั้ง 4.5 ตัน..ขออย่าว่าเป็นดิน .. เค้าว่าวังนี้สร้างเพื่อใช้เป็นที่ประทับ และว่าราชการแผ่นดิน แทนพระราชวังทอปกะปิ แต่กว่าจะได้แทนกันนานน่าดู เพราะสร้างตั้ง 13 ปี OSA - นี่..นุส ที่ต่อไปที่เธอจะพลาดไม่ได้เลย..เตรียมเงินไว้สัก 13 ล้าน.....	8:50 3 4 ACUSTIC T2 MOP T1

100acustic
latihas
MOP T1

Dehmatohi

<p>S 13 ตลาดเก่า Grand Bazaarหรือ คาปาลี ชารีฟี</p>	<p>นุส - " 13 ล้าน " (หน้านุสอารามตคใจ) CUT Grand Bazaar ภาพ - นุสเผยหน้ามองทางเข้าตลาด แกรนด์ บาซาร์ แล้วเดินลุยเข้าเที่ยวตลาด XENO T 1 OSA - ข้อมูลเบื้องต้นนะนุส...ระวังหลง อันนี้ขอเน้นเลยสำหรับเธอ ..นุสบา เพราะประตูเข้ามีถึง 18 ประตู มีทาง เดิน 60 สาย ร้านค้ามากมายกว่า 4000 ร้าน OSN - นี่เอม..เธอจะให้หลงกับใครกัน ..ก็ขึ้นมากคนเดียว แต่ถ้าจะหลงก็คงหลงผิดที่คิด จะมาเที่ยวกับนักเขียนที่อยู่มิใช่เป็นเที่ยวอย่างเธอจะมากกว่า OSA - ที่นี้มีธนาคาร 5 แห่งไว้แลกเงิน มีอะไรอีกมากมายที่คิดไม่ถึง...สิ่งเหล่านี้แหละ อยู่ในตลาดที่ได้ชื่อว่า " เก้าแก่ที่สุดของโลก " แกรนด์ บาซาร์หรือ..คาปาลี ชารีฟี ภาพ- นุสหยุดที่ร้านขายจาน (OSN - ถ้าซื้อเข้าบ้านอีก..แม้จะบ้านมีเนีย..อ้อ..แต่ของอย่างนี้ต้องลอง)</p>
<p>14. บึงที่ตลาด</p>	<p>นุส - 2 ล้าน (ตคใจอีก เพราะลืมนิดเป็นเงินไทยทุกที่), SUPER : 2,000,000 - 2600 = 770 บาท OSA - ที่นี้สามารถต่อราคาได้กว่าครึ่ง...อย่าใจดีต่ออะไร ภาพ - ต่อราคาอย่างสนุกสนาน จนในที่สุดก็สนใจในราคา ภาพ - ชื้อขนมบึงกิน นุส " เจ็ดหมื่น " ..อ้อ 27 บาท " ภาพ - นุสขีดรองเท้า OSA - " นุส..ขึ้นจะรอเธอที่สนามบินเมืองหลวงอังกฤษน่าจะ " จะได้เจอกันซะที ภาพ - นุสชะงักในขณะที่ยืนมองทะเลสาบบึง...เหลือบมองนาฬิกา แล้วตกใจ นุส - ภัยคุณพระ...เหลือเวลาอีกครึ่งเดียว...AIRPORT อยู่ไหน ?</p>
<p><u>หน้า 5</u> S15. สนามบิน อังกฤษ</p>	<p>ภาพ - เครื่องบินบินสู่อังกฤษท่าเมืองหลวง SUPER : " หาเพื่อนต่อที่อังกฤษท่า..เมืองหลวง " ภาพ - นุสมองหาเพื่อนที่จะมารับ แต่ก็เหลือบไปเห็น ป้ายชื่อ " NUSBA " โดยใครก็ไม่รู้หน้าไปคุ้น ชะเลย นุสเข้าไปเจอจ่า ก็ได้จ่มที่เพื่อนฝากขายคนนี้ไว้ให้ ที่หน้าของเขียนว่า " Nusba " OSA - " นุส..มีเหตุฉุกเฉิน..ละหุกเล็กน้อย..จริงๆคงไม่น้อยสำหรับเธอ..แต่ยังไม่ตอนนี้อะไปที่รร. DEDEMAN เลยนะ รถแดงๆจะไปส่งเธอ นุส " รถแดง..รถแดง..เออนั้นไง (วิ่งตรงไปยังรถแดง) นุส - หัวงว่าเธอคงไม่ทำอะไรๆซุกๆนะ แม่เอมอร (รถะรอขึ้นรถแดง) ภาพ - นุสขึ้นนั่งแล้วก็เปิดอ่านจ่มของเพื่อนต่อ (รถแล่นไปยังอนุสาวรีย์) OSA - ถ้าไปถึงโรงแรม ก็พบมิสเตอร์ออสัน ผจก.ที่นั่นได้เลยแล้วเค้าจะพาเธอไปกรีซ นุส - " แล้วทำไมฉันต้องไปกรีซล่ะ " OSA - ส่วน สาเหตุที่เธอต้องไปกรีซนะเธอ ก็เพราะ..ตอนนี้ฉันอยู่กรีซ..แะ..แะ..คือเรื่องเป็นจี้ ภาพ - นุสเดินอ่านจ่ม..ไปเรื่อยๆ ... OSA - ...เมื่อจุ่มได้รับมอบให้ทำหน้าที่แทนเจ้ากิ๊กซึ่งต้องบินกลับเมืองไทยกระทันหัน ซึ่งงานนี้ ฉันต้องไปสัมภาษณ์ผู้ใหญ่ที่เอเธนส์ ประเทศกรีซในันนั้นแหละ แล้วผู้ใหญ่ทางในันก็มีคิวให้ฉัน แค่วันนี้วันเดียว ...แล้วไป...ขึ้น..ขึ้น..พูดไม่ออกวะนุส... OSN - ซึ่งจริงๆเอม..ฉันน่าจะเอ๊ะใจเธอก่อนนะ เพราะตอนเรียนเธอก็กินดนักประจำ ..ได้ไม่นานลิม เอาเหอะไหนๆก็ไหนๆ (นุสมองออกไปนอกหน้าต่าง แล้วก็ต้องตกใจ)</p>

7:44.
หน้า 5
หน้า 5
CIVE 6

:NE	Video / Audio	COSTUME
18 ที่อนุสาวรีย์	<p>นุส - เอ้า...แล้วนี่มันที่ไหนกันนี่...ตายล่ะหว่า...นุสบานะนุสบ่า...อีกแล้ว</p> <p>ภาพ - นุสกลางเมือง ที่อนุสาวรีย์ อะตา เทียวตามทางผู้คนที่ผ่านไปมา</p> <p>นุส " เอมไหนๆเธอก็เบียดฉันแล้ว ฉันเบียดเธอบ้างก็คงไม่แปลกอะไร (แผลที่กางเด็มหน้า)</p> <p>OSN - ถึงจะหลงเข้า...แต่ไม่ยกกะมิดหัวง (..นุสเดินชมอย่างสนอกสนใจ)</p>	<p>→ <u>อนุสาวรีย์...</u> <u>อนุสาวรีย์</u></p>
19 อนุสาวรีย์ที่มาแห่งฮอดโตมัน	<p>ภาพ-นุส กินขนม ก่อนเข้าสู่พิพิธภัณฑ์อารยธรรมอะนาโตเลีย</p> <p>OSN- ใครจะนึกว่าดินแดนอะนาโตเลียแห่งนี้...มีความหลังกว่า 100,000-10,000ปีก่อนคริสกาล (ภาพวัตถุสำริด) ของเหล่านี้มีอายุประมาณ 3000-2000 ปีเชื่อว่าเป็นของ ฮันติ (ภาพทิวเขาขนาบวิว) นี่เป็นสัญลักษณ์ของกรุงอังการ่า ..ที่ฉันหลงอยู่เนี่ย...แต่ละสิ่งดูล้วนมีความยิ่งใหญ่ที่กาลเวลาแต่เวลานี้...</p>	<p>Museum of Anatolian Civilization</p> <p>8.13</p>
20 มุมสวยๆ ที่หนึ่งที่โต	<p>ภาพ- นุสนั่งเขียนบันทึก...ที่มุมหนึ่งในตุรกี</p> <p>- ตัวหนังสือบนบันทึก , DS หน้าผู้คนที่ผ่านเข้ามาในช่วงเวลาที่ใช้ชีวิตในตุรกี</p> <p>OSN- 4 วันก่อนฉันยังไม่รู้จักเลยว่า ตุรกีเค้า...เป็นคนอย่างไรเป็นคนที่เป็นคนโตบนโลกใบนี้ ?</p> <p>แต่วินาทีนี้ ฉันได้มองเห็นเค้ารอบด้าน รู้ว่าเขาเป็นคนยิ่งใหญ่ แต่มีน้ำใจให้กับสิ่งรอบตัว</p> <p>แม้แต่ผู้มา เยือนตัวเล็กๆอย่างฉัน ฉันเห็นความศรัทธาของผู้คนที่ มีต่อผู้คนที่ด้วยกัน มีสถานที่ที่ดูเมื่อไหร่ ล้วนแต่ยิ่งใหญ่ในใจจะจริงใจ (DS ภาพเครื่องบินขึ้นลัดฟ้า...เพลงนิยาย ปลายฟ้า)</p> <p>OSN- แม้ดินแดนนี้จะมี 2 ทวีป 3 อารยธรรม แต่สิ่งที่ฉันสัมผัสได้</p> <p>มิตรภาพที่นี้...ไม่มีพรมแดน...</p> <p>ภาพ - DS หน้าหนึ่งของบันทึก กับตัวอักษร " เพื่อนคนใหม่ในบันทึกฉัน...ตุรกี..." 9 มีนาคม 39</p>	<p>ไครสต์... ฉบับแรกๆ</p>
	<p>OSA - นุส...ชั้นจะรอเธอที่เมืองกริซนะ คราวนี้ชีวิต</p> <p>SUPER : บันทึก...ปลายฟ้า</p> <p>นุส...เราจะเจอเพื่อนคนดีที่กรีซหรือไม่ ? → <u>ภาพหน้า 8</u></p> <p>จะตกหลุมรักหนุ่มกรีซ...ที่ว่าหล่อที่สุดในโลกหรือเปล่า ?</p> <p>แม้พระเจ้าก็ไม่รู้ ? →</p> <p>โปรดติดตามตอนต่อไปในวันหยุด ~~ที่ตุรกี~~ <u>6 พ.ค. 39</u> <u>ที่พวด</u></p>	<p>8.13</p>
	<p>งอดอกมา 100... <u>ที่กรีซ</u></p>	

SCENE	Video / Audio
นุสกำลังขึ้นเรือ	<p>OSN - จันพระองค์ก็ต้องเป็นเทพแห่งสติปัญญาอะ...จี้...ข้ายังเคยบอกจารย์หม่อมเลยว่า ท่านเป็นเทพที่ข้าเลื่อมใสมาก คิดอะไรก็ได้ดี ..จริงๆ ถ้าท่านว่าง น่าจะช่วยข้าคิดบ้างนะ</p> <p>(เดินเล่น และเล่า เกร็ดเรื่องเทพองค์ต่างๆ)</p> <p><u>PARTELL</u></p>
S 5 บนเรือต่องเกาะ	<p>เล่า - โทษเข็ดตำราจ าก็บอกว่ากระเป๋ายังไม่ส่งข่าวมา. เอ้อ.เพิ่งมารู้ว่าการรอคอยอะไรสักอย่างเนี่ยมันทรมาณเหมือนกันนะ / แต่มากรีซทั้งที ฉัน คิดว่าน่าจะเห็นความเป็น เกาะของ กรีซ..มากกว่านี้ ฉันเลยเดินขึ้นเรือ ...ต่องเรือเที่ยวเกาะ (ภาพ เดินเล่นตามระเบียบเรือ)</p> <p>เล่า - เรือเนี่ยเป็นเรือที่มีความสะดวกสบายครบครัน ซึ่งเราสามารถใช้เวลาเพียง 1 วันที่จะเพลินกับเกาะเจ๋งๆของกรีซได้...</p> <p>นุส - " นี้น้ำจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียน หรือทะเลครีตันเชียวนะ "</p> <p>OSN - กรีซดินแดนที่โอบด้วยทะเล 1200 กว่ากิโลเมตร รายล้อมด้วยเกาะแก่ง 400 กว่าเกาะ เห็นอย่างนี้ก็รู้ว่า...การนั่งเรือชมเกาะ ชมชีวิต ผู้คน และรู้จักความเป็นกรีซ..จะเป็นวิธีที่ดีที่สุดและที่สำคัญ มันช่างลงเอยกับเงินฉันเหลือเพียงหยิบมือนี้ซะจริง (แล้วนุสก็เดินไปตามระเบียบเรือ)</p>
B3	<p>ดนตรีสดได้ บรรยากาศคนบนเกาะ (ภาพบรรยากาศรอบเกาะ). SP EGINA Aegina</p> <p>OSN - เวลาใครถูกปล่อยเกาะคงรู้สึกว้าว...แต่เกาะที่นี่ ดูมีชีวิตชีวาไม่น่าเหงา แต่ถ้าจะมีบ้างก็คงเหงาเรื่องเงินจริงๆโทบอกให้แม่ส่งมาก็จะได้ แต่ดู เสียฟอร์มยังไปไม่รู้ กะว่าจนตรอกค่อยขอละกัน ฉันเดินๆสักพัก ก็เห็นร้าน LOTTO มีอยู่เกลื่อนเกาะ ..อะไรไม่รู้จิตใจนี่ก็อยากเสี่ยงโชคขึ้นมา</p>
S 7 ขึ้นเกาะ	<p>นุส " ลืตได้ ..ก็คงเหมือน ลืตเตอร์บ้านเรา ซะหน่อยอะ (เดินเข้าร้าน)</p> <p>(นุสเข้าไปเล่น..แล้วได้รางวัล 500,000 ครีกมาร์ เท่ากับ 50,000 บาท / 1บ./10 ครีกมาร์)</p>
S 10 ชมเมือง..เกาะ	<p>นุส - " ขอขอบคุณ เทพีอะธีน่า มากค่ะ ไม่คิดว่าพระองค์จะตามมาให้โชคถึงบนเกาะ</p> <p>OSN - " ที่นี้ต่างจากเอเธนส์มากมาย ผู้คนล้วนไม่หวงแหนรอยยิ้ม (นุสสวัสดิด้วยภาษากรีซ)</p>
DS	<p>ภาพ - นุสเข้าร้านขายเสื้อผ้า....(..SP : 5 นาทีผ่านไป)นุสเดินออกมาด้วยมาดใหม่สไตล์สาวกรีก</p>
B3 S ร้านเสื้อผ้าเครื่องประดับ	<p>OSN - อย่างนี้อาจจะเป็นสาวกรีกกับเค้าได้ (เดินไปบ้านที่มีลาอยู่) และที่ที่สังเกตได้คือที่นี่ไม่มีรถซักคัน...เค้าใช้ลาเป็นพาหนะ..ดีเหมือนกันนะ (เดินเข้าไปทักทาย ลา..เหมือนว่ารู้จักกัน) แล้วถ้าเค้าต้องชนของกันมากมาย เจ้าไม่แยแหรอ..เจ้าลา</p>

2:46

จบ 6

SCENE	Video / Audio
S บ้านชาวบ้าน	<p>ภาพ - ชาวบ้านเชิญชวนให้นุสส์เล่า นุสก็ไม่วอช้าเพราะคิดว่าน่าจะไมต่างจากม้าที่เอจซีเท่าใดนัก</p> <p>- แต่เล่าไม่ยอมเดินทำเดี่ยว ขณะที่นุสพยายามอยู่นั้น...ก็มีมือชายหนุ่มคนหนึ่งเข้ามาลูบๆลาแล้วก็จูงลาเดินได้ง่ายดาย (ชายหนุ่มก็แนะนำตัว และอาสาจะพานุสส์ลาชมเกาะ...ชายหนุ่มเล่าเรื่องราวบนเกาะ และชวนประเพณีมากมาย ที่แปลกๆแต่น่าประทับใจให้นุสฟัง)</p>
S ทศนิยมภาพทั่วไป	<p>OSN - คนกรีกเนี่ยใจดีไม่แพ้คนไทย (สมัยก่อน) หนุ่มใจดีคนนี้เค้าชื่อ " ลอเรล " ขึ้นตามเค้าว่ามันหมายถึงอะไร...เค้าก็บอกว่า มันเป็นต้นไม้ชนิดหนึ่ง ที่เทพเจ้าอพอลโลโปรดปรานมาก จนยกให้เป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะต่างๆ โดยเค้ามักจะมอบเป็นมงกุฎไปลอเรล. ให้ผู้ชนะ...จนมาเดี๋ยวนี้ชาวกรีกมักจะแขวนใบไม้ไว้หน้าบ้าน เพราะเชื่อว่าปัดรังควาญ และคุ้มครองได้..</p> <p>ฟังตงนี่ เลยรู้สึกอุ่นใจ...ก็ได้"ต้นลอเรลทั้งตัวมา" ลอเรล อารักขาให้ เอ้อตจจริงๆ..</p> <p style="text-align: center;">พี</p> <p>นุส - " ทำไมบ้านที่นี่ ...จึงมักจะมีสาวกับสีฟ้า...? " E</p> <p>ลอเรล - (เสียงอธิบายไปเรื่อยๆ ....แล้วเสียงนุสก็ค่อยแทรกขึ้นมา)</p> <p>OSN - อ้อ ...อย่างนี้เอง. (รูปถ่ายบ้านกรีก .DS ตัวหนังสือขึ้นทับภาพ) เธอเองนี่รู้สิ...ก็...หนุ่มกรีกเค้าเล่าว่า บ้านที่เค้าจะหาสาวกับฟ้า เพราะเค้ามีความเชื่อที่ว่า. (ภาพวิวฟ้าทะเล). สิ่งที่ยิ่งใหญ่ของกรีก คือฟ้า และ ทะเล...2 สิ่งนี้จึงเป็นสิ่งที่พวกเค้าบูชา ซึ่งเค้าจะแทนท้องฟ้าด้วยสีฟ้า ส่วนท้องทะเล จะแทนด้วยสีฟ้า ..ดูเค้าให้ความสำคัญกับสิ่งที่ศรัทธา ...ฟังดูเข้าทีนะ "</p> <p>นุส - แต่ที่นุสแปลกใจ.ทำไมสีส้มของบ้านมันจึงดูใหม่ ตลอดเวลาอย่างนี้ล่ะคะ? หรือว่า สีเค้า ดี E</p> <p>ลอเรล - (หัวเราะๆ แล้ว... อธิบายต่อ)</p> <p>OSN - อ้อ ที่ว่าบ้านเค้าดูใหม่อยู่เสมอ นี่ก็เพราะ เค้าทำกันทุกเดือน เธอฟังแล้วจะฟัง...การทาสีบ้านเนี่ยเป็นกฎของรัฐบาลเขียวนะ ถ้าเป็นคนไทย ว่างมากก็เฮฮา ปาร์ตี้แล้ว แต่คนที่นี่พอว่างเค้าจะออกมานั่งทาสีบ้านกัน น่ารักดีมีเยล</p> <p>ภาพ - หนุ่มกรีกพานุสส์ขึ้นไปวิหารบนเกาะด้วยการเดินเท้า</p> <p>OSN - ไม่ว่าจะมุมไหน เกาะไหนของกรีซ ล้วนแต่มีความยิ่งใหญ่ทั้งไว้ให้คนรุ่นนี้ภาคภูมิใจ..เนี่ยขนาดขึ้นเป็นคนไทย ยังรู้สึกไปกับเค้าเลย ..อ่อนไหวจริงๆ เา (เสียงแผ่วๆลง ..กลองรับหน้าลอเรล)</p> <p>เล้า - พอลกลับจากเกาะ ก็มาที่กรุงเอเธนส์ ลอเรลเค้าสุดส่าก็มีน้ำใจ มือเย็นฉ่ำเลยขอเป็นเจ้ามือตอบแทนเค้าบ้าง</p> <p>ภาพ - ทั้งคู่ Dinner กันในบรรยากาศที่แสนจะโรแมนติก (ดนตรีรับกล่อม)</p> <p>OSN - " คำคืน บนดินแดนที่ห่างจากเมืองไทย หลายพันไมล์ คำคืน บนดินแดนที่ไม่มีใครต้องรู้จักตัวฉัน แต่ดินแดนนี้กลับทำให้ ใจฉันอยู่ไม่ไกลจากความอบอุ่น "</p> <p>ลอเรล - ฟังนี่เข้าคุณต้องกลับแล้วหรือ? [E]</p> <p>นุส - (พยักหน้า) คุณรู้จักเมืองไทย แคะไหน ? [E]</p>
S 12 ที่เทอเธอรูของ ร้านอาหาร ยามราตรี	

B4

S สถาปัตยกรรม
"Woo"

E4

SCENE	Video / Audio
	<p>ลอสเวิล - แต่ที่ผมรู้จักคุณ...แต่ตั้งแต่คืนนี้เมืองไทยในใจผม คงเป็นเมืองยิ้มแก้มอย่างคุณ มีมิตรภาพที่ดี อย่างคุณ ผมว่าต้องเป็นเมืองที่น่ารักทีเดียว</p> <p>OSN - ถ้าคนไทยได้ยินที่ลอสเวิลเค้าจินตนาการเมืองไทย..คงจะยิ้มไม่หุบเหมือนชั้น เช่นกัน</p> <p>ภาพ - ยามค่ำคืนที่เกาะ ท้องฟ้า ดวงดาว ฯลฯ</p>
S 13 ที่ห้องพัก	<p>ภาพ - มีอนุสาวรีย์วงล้อไบลอสเวิล ลงบนบันทึก...แล้วเขียนข้อความลงไปว่า</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px auto; width: fit-content;"> <p>“ ยินดีที่ได้รู้จัก..ไบแห่งชัยชนะ...ไบลอสเวิล มิตรภาพของคุณ ดูมีพลังและยิ่งใหญ่ จนชนะใจผู้มาเยือน อย่างฉับจริง ๆ “.....ชาติวีรชนดี..กรีซ 7 เมษายน 39</p> </div> <p style="text-align: center;">“ วันที่ สอง ”</p> <p>เล่า - ไหนๆก็ยังไม่เจอกระเปาะ..ทำให้ไม่เจอที่อยู่แอม..ทำให้ฉันรู้จักกรีซขึ้นอีกเยอะ วันที่สองที่ยังหาอะไรไม่เจอ ...ฉันขอหาความประทับใจใส่ตัวสักกัน</p>
S 14 ที่เอเธนส์	<p>ภาพ - เดินวนๆเข้าร้านโถงออกร้านนี้ + ภาพเมืองที่เห็น</p> <p>OSN - (อาจพูดชีวิต สังคม การดำรงอยู่ ที่น่าสนใจในช่วงนี้)</p> <p>ภาพ - นุสไปแวะตลาดซื้อแป้งของเอเธนส์ พังดเบตรีข้างทาง กินขนม อาหารพื้นเมือง</p>
B5 S15 ทหารเดินแถวกัน	<p>ภาพ - ทหารประจำชาติกรีซ แต่งกายน่าสนใจ เดินเปลี่ยนแถว (เปลี่ยนกะ) อย่างน่าดูชม</p> <p>ภาพ - นุสกับ สนามกีฬาโอลิมปิก +</p> <p>เล่า - ไปกรีซทั้งทีก็อยากเห็นให้เต็มตา สนามกีฬาโอลิมปิกที่แข่งขันกันครั้งแรกของโลก เค้าน่าแข่งกันที่นี่ ประมาณมี .....ใหญ่มากถึง.....แล้วทำด้วยหินอ่อนทั้งหมด ยิ่งใหญ่จริงๆแห่ง</p> <p>OSN - ฉัน เคยรู้จัก“กรีซ”ก็แต่ในหนังสือ...รู้ว่าที่นี่มีอัจฉริยะบุคคลมากมาย ทั้ง ไโฮเมอร์, โสเครตีส, พลาโต . ยูคลิด ,หรือ อริสโตเติล และที่นี่ ยังเป็นเมืองแห่งเทพผู้ยิ่งใหญ่ ...แล้วอย่างนี้จะไม่ให้เกิดเรื่องราว ยิ่งกับเทพนิยาย ในชีวิตเสี้ยวนี้ของฉันได้ยังไง (เพลงบันทึก..ปลายฟ้า)</p>
S 16 เครื่องบินบินสู่ฟ้า	<p>OSN - คงเพราะ ฉันหลงทางกับเพื่อน ฉันจึงต้องหลงเข้าไปในดินแดนแห่งความฝัน กรีซ..ประเทศแห่งฟ้าสีใส ทะเลสีคราม น้ำใจสีสวยๆ ช่างเติมเรื่องราว ดีดี ในชีวิต ฉัน ให้มีความ ฝันที่แสนสวยงาม ขึ้นเป็นกอง</p>
S 17 มุมสบายๆในบ้าน	<p>ภาพ - แสงจากหน้าต่างส่องผ่านไปกระทบของที่ระลึกชิ้นหนึ่ง ซึ่งวางอยู่บนสมุดบันทึก..ปลายฟ้า</p> <p>ภาพ - นุสหยิบ ไบลอสเวิล ขึ้นมาดู</p> <p>นุส - “ ...ถ้าวันนั้นไม่ได้หลงกับเพื่อนที่กรีซ ก็ คงไม่รู้จักเธอ “</p> <p>- นุสจับ ไบลอสเวิลขึ้นมา แล้วล้อง Z / I จนเต็มใบ แล้วเรื่องราวที่ผ่านมาจากนุส กับตุรกี ก็ DS ผ่านเข้ามา กลางไบลอสเวิล (ทั้งทะเล ฟ้า ผู้คน .....จบท้ายด้วยหน่มลอสเวิล)</p>

SCRIPT : CHINA

FINAL / 21/4/96

SHOOT 9-13/5/96 ON AIR 31/5/96

P1

<p>N</p> <p>Scene 1</p>	<p>" วันเวลา ไม่อาจลบเลือนความผูกพันในอดีตลงได้ หากอดีตนั้นยังคงมีความหลังอันงดงาม "</p>	<p>มุมหนึ่งในห้อง / กล้องบนโต๊ะ .. นุสเขียน / ตัดหน้า นุสใกล้ / ตัดภาพกว้าง นุสเขียน / ซ้อนเมืองจีน</p>
<p>Scene 2</p> <p>ถ่ายใหม่</p>	<p>บรรยาย - อาม่าไม่มีโอกาสได้กลับไปเห็นเมืองจีนอีกครั้ง ทั้งที่ความ ผูกพันยังคงเต็มเปี่ยม.. อาม่าอยากให้ นุส เป็น - ดวงตาแทนอาม่า แล้วมองเมืองจีนครั้งสุดท้ายแทนท่าน</p>	<p>/ อาม่าคุยกับ นุส ในห้องๆหนึ่ง</p>
<p>S : 3-4</p> <p>ม้วน 7</p>	<p>บรรยาย - ~~นี่~~ ไม่เข้าใจว่าคนเราจะท่องเที่ยวแทนกัน ดูอะไรแทนกันได้ยังไง ทำไมอาม่าไม่ซื้อวิดีโอสารคดีท่องเที่ยวประเทศจีนมาดู ทำไมต้องให้ นุส มาดูแทน ซึ่ง ~~นุส~~ ของก็ไม่ได้มีความรู้สึกผูกพันกับแผ่นดินนี้เหมือนอาม่าซะหน่อย "</p>	<p>/ แหมที่จีน / นอกเครื่องบิน / นุสริมหน้าต่าง</p>
<p>Scene 5</p> <p>ม้วน 2</p> <p>ม้วน 3</p>	<p>บรรยาย - ~~นุส~~ ไม่เคยรู้สึกอยากมาประเทศจีนเลย คนที่เคยมามักจะพูดกันว่า <u>ลำบาก</u> โดยเฉพาะเรื่องห้องน้ำที่ขึ้นชื่อลือชาว่าสุดยอดเยี่ยมแห่งความลำบาก</p> <p>นุส - " นี่นะเธอแผ่นดินจีน นุสมาถึงแล้วนะอาม่า นี่ถ้าไม่รักอาม่าจริงไม่มาหรอกให้ตายสิ "</p> <p>บรรยาย - ไม่เคยคิดว่า การเปิดประเทศไมก็ปี เค้าเปิดรับ วัฒนธรรมตะวันตกได้อย่างรวดเร็ว เร็วขนาดนี้ ดูผู้คนเขามีความสุขกับการเปลี่ยนแปลงชีวิต แบบนี้ไม่น้อย</p>	<p>/ นุสกับความเงี้ยว / ที่ประตูหลังเทียนอันเหมิน / นุสเดินเข้ามาที่กล้อง / เดินออกไป / นุสเดินตามทางเท้า / สลับผู้คน / สลับหน้า นุส / ภาพร้านค้า / คนยืนกอดกัน / แต่งกายแปลกๆ / จบด้วยยืนพิงป้ายแสลงสีทอง</p>
<p>Scene 6</p> <p>ม้วน 1-</p> <p>ม้วน 3-</p>	<p>บรรยาย - นุสพักที่โรงแรมมินจู ..ใหญ่โตทันสมัย ห้องน้ำก็สะดวกไม่ใช่ อย่างที่คิด กะว่าจะออกไปเดินเล่นตอนกลางวัน แต่ก็ผลอลับไป</p> <p>บรรยาย - ออกมาร้านปิดหมดแล้ว ก็เลยเดินดูป้ายไฟ ซึ่งก็ดูนะเหมือนกับได้ รู้จักประเทศจีนเกือบทั้งหมดเลย</p> <p>บรรยาย - พงษ์นี่จะได้นั่งรถไฟไปเพื่อเยี่ยมบ้านอาม่า</p>	<p>/ ภาพโรงแรม / เดินตามป้ายไฟข้างถนน</p>

SCRIPT : CHINA

P2

<p>Scene 7</p> <p>ม้วน 5 -</p> <p>ม้วน 6 ล้อ -</p> <p>ม้วน 5 -</p> <p>เทคสุดท้าย เสียง OK</p>	<p>บรรยาย - นินะเหรอเค้าเรียก หัวลำโพงจีน ผู้คนรุ่นวายไม่ต่างจาก หัวลำโพงบ้านเรา แต่รุ่นว่าที่นี้รุ่นวายกว่า</p> <p>บรรยาย - นุสเคยเห็นคนจีนตามที่ต่างๆมาแล้วเกือบทั่วโลก นี่เป็นครั้งแรกในชีวิตที่นุสได้เห็นคนจีนในประเทศของตัวเอง ความรู้สึกที่ได้เห็น นั้นยากจะอธิบายจริงๆ</p> <p>บรรยาย - รถไฟที่มี 3 ระดับ เห็นมัย ใครว่าจีนไม่มีชั้นชั้น ที่นุสนั่งนี่เป็นชั้นหนึ่ง จะมีกาน้ำร้อนวางไว้ข้างๆสำหรับคนที่ต้องการจะชงชา</p> <p><i>พี/</i>คนที่ชอบกินชากันเป็นชีวิตจิตใจเลยทีเดียว</p> <p>- ผู้คนบนรถเนี่ยก็จะเป็นคนชั้นสูง สังเกตได้จากการแต่งกาย และกริยาท่า ท่าง</p> <p>บทสนทนาของทั้งคู่</p> <p>เหมยอิง " คุยปู้จี้ (แปลว่าขอโทษ)</p> <p>นุส - โอะ โอะ ...[...]-เข้า-เก้อ-ซี " (มีตามที่ได้ถ่ายมา)</p> <p>บรรยาย - วันแรก บนเส้นทาง...รางรถไฟที่มุ่งหน้าไปเมืองเหอไปบ้านอามา ฉิมก็ได้เพื่อนร่วม ที่เป็นคนไทยเพียง 10 ปี ที่เหลือกว่า 20 ปี เป็นสาวจีนอย่างสมบูรณ์ ....</p> <p>บรรยาย - พี่เหมยอิงเป็นคนคุยสนุก และมีน้ำใจพอกับรูปร่างของแก คุยกันไม่นานเราก็สนิทกันเหมือนรู้จักกับแกมาเป็นปี แล้วแกก็รับปากว่าจะพานุสไปบ้านเก่า ของอามา</p>	<p>/ ภาพแทนสายตาจากในรถเห็นบ้านเม</p> <p>/ เดินข้างหน้าหัวลำโพง</p> <p>/ ซ้อมพูดขณะจะซื้อตั๋ว</p> <p>/ รถไฟเริ่มออก</p> <p>/ นุสนั่งในรถไฟ</p> <p>/ ภาพผ่านหน้าต่าง / กาน้ำ</p> <p>/ หน้านุส / แทนสายตานุสเห็นคน</p> <p>/ อิริยาบทต่างๆ / หน้าต่าง</p> <p>/ เหมยเข้ามาชน</p> <p>/ ผ่านหน้าต่าง</p> <p>/ เหมยอิงนั่งคุยกับนุส</p> <p>/ เหมยซื้อน้ำให้นุส</p> <p>/ รถไฟแล่นไกลออกไป</p>
<p>Scene 8</p> <p>ม้วน 6</p>	<p>บรรยาย - พี่เหมยพานุสมาหมู่บ้านอามา ที่เคยอยู่ ซึ่งเวลานี้ไม่รู้ว่าเป็นหมู่บ้านหายไปในไหนแล้ว แล้วนุส ก็ไม่รู้ว่าใครเป็นญาติบ้าง แต่ดูแล้วน่าจะเป็นญาตินุสทั้งหมู่บ้าน <i>พวกเก๋ๆแถมแจ่มใส ก็กตข. ราชลือฉ.</i></p> <p>บรรยาย - ชนบทของจีนดูไปก็ไม่ต่างอะไรกับบ้านเรา ผิดกันที่ บ้านเรือนของที่นี่จะก่ออิฐเสียบเป็นส่วนใหญ่ เพราะอากาศหนาว</p>	<p>/ เดินลุยเบ็ด</p> <p>/ ชาวบ้านทัก ยิ้มแยม</p> <p>/ เหมยพานุสเดินเข้าบ้านตัวเอง</p> <p>/ เหมยวิ่งเข้าบ้าน นุสยืนรอ</p> <p>/ ซ้อมภาพบรรยายภาค</p> <p>/ ซ้อมนุสรอ..เดินเข้า</p> <p>/ เหมยนั่งร้องไห้ นุสนั่งลงร้องไห้</p>

SCRIPT : CHINA

P3

ม้วน 6	<p>บรรยาย - ตอนนั้นนุสลงสารที่เหมยมาก 20 กว่าปีที่แก่เฝ้ารอเพื่อจะหอบเอาความตั้งใจข้ามน้ำข้ามทะเลมาจากเมืองไทย แต่ความหวังกลับพังทลายในพริบตา</p>	/ นั่งเศร้าหน้าบ้าน
<p>Scene 9 ม้วน 6</p>	<p>บรรยาย - ชาวบ้านบอกว่าพี่ชายคนโตของแกตายที่จัตุรัสเทียนอันเหมิน</p> <p>ในวันเรียกธงเสรีภาพ แม่แกก็เลยล้มป่วยตายตามไป ส่วนพ่อที่เป็นครูฝึกกังฟู นั้นได้ย้ายมาเป็นคนดูแลสุสาน..เขาก็เลยตามมาที่นี่ <i>คงมีสองหรือสามคนมาที่นี่</i> <i>อีกคนจะจู่ไป</i> <i>ตัวจากที่ทรงสังหารจะโดนโดน</i></p> <p>แต่ก็ไม่มียี่หวฟ้อของพี่เหมยเลย</p> <p>บรรยาย - ที่นี่เป็นสุสานของจักรพรรดิกวางสู หลานซุสึไทเฮา <i>ผู้ศพของพระองค์วางคู่กับมเหสี</i> <i>ก็จนसानสาวของตนอีกคน</i></p> <p>ที่ไม่ได้รัก ซึ่งถูกซุสึไทเฮาบังคับให้แต่งงานกับ ~~คนนอกตระกูลซุสึอีกคน~~ เอ้อ..เศร้าจัง</p> <p>เค้าบอกว่าได้นี้เป็นหินอ่อน เป็นบ่อทองคำ มีทรัพย์สินมรดกมหาศาลทีเดียว</p> <p>บรรยาย - โอ้ยตายแล้ว..ล้มไป พี่เหมยกำลังเศร้า แม่ตาย พี่ตาย แล้วนุสตัน</p> <p>ชวนแกมาดูโลงศพ พี่เหมยเลยเศร้าไปกันใหญ่ แกบอกว่าอยากไปนอนตายข้างๆศพแม่และพี่ชาย แต่เสียดายไม่รู้เค้าฝังไว้ที่ไหน ไร้..พี่เหมย</p> <p>บรรยาย - หลายชั่วโมงที่รู้จักพี่เหมย แกไม่ได้ทำให้นุสรู้จักประเทศจีนมากไปกว่าที่เคยรู้จัก แกไม่ได้ทำให้นุสเข้าใจถึงความแตกต่างที่มีอยู่</p> <p>มากมายบนแผ่นดินที่กว้างใหญ่แห่งนี้ แต่พี่เหมยกลับทำให้นุสรู้จักอามามากขึ้นกว่าเมื่อก่อน ซึ่งนุสไม่อยากจะบอกใครว่ามีายเป็นคนจีน เป็นอาม่า</p> <p>นุสเริ่มเข้าใจถึงความผูกพันของอาม่าที่มีต่อแผ่นดินเกิดเหมือนกับคนจีนอีกหลายคนตามที่ต่างๆที่ยังยึดมั่นอยู่กับแผ่นดินนี้แล้วละ</p>	<p>/ ซ้อนภาพประตูสุสาน</p> <p>/ ทั้งคู่เดินขึ้นสุสาน</p> <p>/ มองโงศพมูมบน/ล่าง</p> <p>/ เดินออกจากสุสานใต้ดิน</p> <p>/ ภาพ ทั้งคู่เดินไกลจากสะพาน</p> <p>/ นุสเดินกับเหมย</p>
<p>Scene 10 ม้วน 3</p>	<p>บรรยาย - แล้วเราก็กลับมาปักกิ่งอีกครั้ง...เทียนอันเหมินเวลาค่าคืนช่วงดูเจียบเหงา</p> <p>ไร้ผู้คน..ถ้าจะมีก็คงมีแต่วิญญาณของผู้แสวงหาเสรีภาพที่ยังคงร่องรอยอยู่ในสถานที่แห่งนี้ ที่ใครๆมักมาถ่ายรูปเป็นที่ระลึกเมื่อมาเยือนปักกิ่ง</p> <p>ที่นี่คงเป็นประตูสวรรค์ที่สวยงามของนักท่องเที่ยว แต่สำหรับพี่เหมยและคนจีนที่สูญเสีย...ที่นี่อาจเป็นประตูรก...เสียงปืนในภาพข่าวยังคงก้องในใจนุส</p> <p>รกกิ่งและทหารที่เคลื่อนสู่ฝูงชน เพื่อนโยบบาย"ตัดไฟแต่ต้นลม" และการเสียดสละคนส่วนน้อยเพื่อคนส่วนมาก นักท่องเที่ยวที่เหยียบแผ่นดินจีนอย่างนุสคงไม่บังอาจ</p> <p>ออกความเห็นใดๆ ได้นอกจากคนจีน...อย่างพี่เหมย.... อย่างอาม่า</p>	<p>/ ทั้งคู่นั่งใต้เสาไฟ</p> <p>/ นุสลุกขึ้นไปยืน</p> <p>/ จบที่หน้านุส</p>

SCRIPT : CHINA

P.4

Scene 11 ม้วน 6 ๒๓	บรรยาย - ที่เหมยดูจะหายเข็มเส้าลงบ้าง ดูแปลงได้ค่อนข้างเร็ว ตามนิสัยคนจีนที่ต้อง ต่อสู้กันรบ ไม่สามารถมานั่งพุ่มพ่ายเหมือนอย่างคนไทยอย่างนุส ความเข้มแข็ง อุดทน หนักเอาชู้อย่างคนจีนนี่เอง ที่ทำให้เราเห็นคนจีนอยู่ทั่วโลก ...พลงนี้ นุสว่าจะชวนแกไปซื้อปิ้งปลอบใจแกระหน่อย 7.09	รร. นุสเขียนบันทึก เหมยนั่งบน / มองเหมยแล้วยิ้ม
Scene 12 ม้วน 4 ม้วน 7 -	บรรยาย - แกอยู่กับนุสแค่นั้นเดียว แล้วแกก็บอกว่าเจอญาติ อยากจะตามไปหาพ่อ แกนั้นจะไปก็ไป ปลอ่ยให้นุสอยู่คนเดียว เอาแกกับแกสิ ยิงดีที่แกนัดไปเจอที่โรงถ่ายใจใจอีก 2 วันต่อมา	/ เดินดูผลไม้ / ยืนมองที่ร้านทำถ้วยเตี / ร้านตัดผม / ทั้งคู่เดินจะเข้าห้าง / เหมยแยกตัวไปกับเพื่อ
Scene 13 ม้วน 6	บรรยาย - ที่เหมยไปแล้ว อยู่คนเดียวอีกแล้ว แล้วไอ้ใจใจใจ เจอเจอนี้ย ฉันจะเจอมียเนี่ย 2 วันที่เหลือ นุสคงจะชมเมืองจีนตามคำขอของอาม่าคนเดียว	/ ที่รร. นุสเดินเข้าห้อง / นั่งเงี่ยๆแล้วเดินไปที่หน้า
Scene 14 ม้วน 1	บรรยาย - สิ่งหนึ่งที่ฉันตั้งใจอยากมาเห็นให้ได้.. ก็คือ กำแพงเมืองจีน อาม่าบอกว่า กำแพงยักษ์นี้ มันยิ่งใหญ่สำหรับคนทั่วโลกก็จริงที่เป็น 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ด้วยความยาวที่สุด ถึง 12,700 ลี เทียบเป็นกิโล ก็ 6500 กิโลเมตร แต่สำหรับอาม่ามันยิ่งใหญ่ตรงที่ มันคือความ อุดสาหกรรมของชีวิตหลายชั่วอายุคน กว่าจะเชื่อมหินแต่ละก้อน ...อาม่าบอกว่า เค้าไม่เคยท้อ กับอะไรเลย ทุกครั้งที่เค้าหวนคิดถึงที่นี่ ที่นั่นมันยิ่งใหญ่จริงๆ จนมีคนเปรียบ เปรยไว้ว่า ...เมื่อมนุษย์ขึ้นไปสำรวจ นอก อวกาศ ซึ่งไกลจนไม่อาจเห็นสิ่งใดบนโลกนี้ แต่สิ่งเดียวที่มนุษย์อวกาศยังคงมองเห็น นั่นก็คือ กำแพงเมืองจีน "เค้ายาวนับหมื่นๆลี้ สูง 7.8 เมตร กว้าง 5.8 เมตร ก็ประมาณ ม้า 5 ตัว ทหาร 10 แถววิ่งขนานกับแนวกำแพง ....กำแพงยักษ์นี้เกิดขึ้นในราว ปี 221 - 207 ก่อนคริสตกาล ในสมัยจีนซื่อเฉงเตี ซึ่งต้องการรวมกำแพงให้เป็นหนึ่ง เพื่อป้องกันศัตรู จึงได้เชื่อมกำแพงแต่ละเมือง ในสมัยต่างๆให้เป็นกำแพงเดียวกัน ซึ่งความยาวนี้ครอบคลุม ถึง 7 มณฑล แต่ที่จีนชั้นหลังนี้ ขึ้นชื่อว่าสวยที่สุด อย่างนี้คือยัคึมเหน้อยหน้อยที่อุตสาห์รกรจากปักกิ่งมาตั้ง 2 ชั่วโมง ทุกก้าวที่ฉันเดินอยู่บนกำแพงนี้...ฉันรู้สึกถึงความพยายามที่ยาวนาน ถึง 14 ปีร่างกายของ ชาวจีนที่ต้องล้มตายไปนับล้านชีวิต..กำแพงนี้ยังยืน และแข็งแกร่งถึงวันนี้ได้ คงไม่ใช่หินก้อนใด แต่ด้วยพลังวิญญาณและกระดูกของผู้คนที่ทุ่มเทค้ากำแพงนี้ไว้ต่างหาก ..ฉันว่า นี่แหละคือ สิ่งมหัศจรรย์ (ภาพฉายเส้นการสร้างกำแพง สลับเข้ากับภาพจริง + การบันทึก) " ยิ่งสิ่งนั้น...ดูยิ่งใหญ่ เท่าใด ยิ่ง หมายถึงการล้มตาย มากมายของผู้คน"	

icene 11 B44	บรรยาย - จากกำแพงเมืองจีนบุลก็นั่งรถมาที่พระราชวังโบราณ ที่ยิ่งใหญ่ไม่แพ้กำแพงเมืองจีน แต่ถ้าเป็นเรื่องของอำนาจนะ ที่นี้ ที่สุดแล้ว... พระราชวังหลวง เค้าวเปรียบเปรยกันว่า โลกฝั่งตะวันตก ไม่อาจมีพระราชวังใด ยิ่งใหญ่และหรูหรา เท่าพระราชวังแวร์ซายส์ ของฝรั่งเศส แต่สำหรับพระราชวังหลวงนี้ ที่นี้มีความยิ่งใหญ่ทั้งขนาด อำนาจและหรูหราที่สุดในโลก ฟังอามาแล้วต้องชงลก เพราะวังนี้มีพื้นที่ถึง 625 ไร่ มีห้องมากกว่า 27 ปี ถึงจะบรรทมครบห้องทั้งหมด ก็ตั้ง 9,999 ห้องแน่ะ สองนิกเล่นๆ ถึงตอนสร้างสิ... นิกยังงักกักไม่ถึงว่าจะใช้ระดับหัวหน้าช่างถึง 1 แสนคน ใช้คนงานถึง 1 ล้านคน คนเยอะขนาดนั้นะ เค้ายังใช้เวลาสร้างนานถึง 14 ปี คือตั้งแต่ ปี พ.ศ. 1946 ในสมัยพระเจ้าหย่งเลอะ แห่งราชวงศ์หมิง นี่ก็ 590 ปีเข้าไปแล้ว มีกษัตริย์ประทับอยู่ทั้งสิ้น 26 พระองค์และองค์สุดท้าย ก็จักรพรรดิบูยี ในหนังเรื่อง THE LAST EMPEROR	/ บางชิ้นในหนัง
cene 12 ม้วน 4	บรรยาย - สมัยก่อนชีวิตคนจีนเรียบง่ายมาก ซึ่งเห็นแล้วต่างจากวังเมื่อก็มาก แม้แต่การทำอาหาร แต่ละก่อนที่วังโบราณนั้น ยังยากเย็นกว่าการใช้ชีวิตทั้งชีวิตของชาวบ้านที่นี้อีก เอ้อ..ถึงตรงนี้นุสก็เข้าใจแล้ว ว่า ทำไมคนจีน 1200 ล้านคน จึงพร้อมใจกันเป็นคอมมิวนิสต์	/ ภาพ นุสเดินในเมืองเก่าปักกิ่ง / ภาพเดินสวนกับ / คนขายของเก่า / นุสนั่งสามล้อชมเมืองเก่า / เห็นช้างทาง / ภาพกว้าง สามล้อแล่นไป / หน้านุส มองเห็นคนคล้ายเหมย
ม้วน 5 -	(บทสนทนาบนสามล้อ)	/ หน้านุส มองเห็นคนคล้ายเหมย
Scene 15 ม้วน 6	บรรยาย - วันรุ่งขึ้นนุสก็พากันไปโรงถ่ายหนังเมืองโจ้วโจ้วจนได้ เมืองนี้มีประวัติยาวถึง 3000ปี และโรงถ่ายที่นี้ ก็ใหญ่โตราวกับวังจริงๆ ไม่ได้ใช้ไม้อัดและโคมเหมือนฉากบ้านเรากันหมด ทุนสร้างตั้ง 300 ล้านบาทหนะ ที่นี้ใช้ถ่ายทำเรื่องสามก๊ก และนี่เองประตูเมืองฉางอันซึ่งอยู่ในเรื่องสามก๊กไง และที่นี้ยังเป็นทีถ่ายทำหนังกำลังภายในแทบทุกเรื่องด้วยละ บรรยาย - อิจฉาคนทำหนังท่าละครที่นี้จัง มีโรงถ่ายเป็นเรื่องเป็นราว นี่ถ้ามีโอกาสนุสก็อยากขอเค้าเล่นเป็นซุสไทเฮาจริงๆ แต่ผู้กำกับบางคนบอกว่านุสไม่เหมือนซุสไทเฮาเหมือน "ซุสรี" มากกว่า ฮืม..สักวัน นุสจะเป็นของเฮาให้ดู บรรยาย - นุสพอจะนิกออกแล้วว่าทำไมที่เหมยถึงนัดเจอที่นี้ บรรยาย - ที่เหมยบอกว่า มีคนเห็นป้ามาสอนกังฟูที่นี้/พอมาถึงก็ไม่เจอไฮ่ ชีวิตที่เหมยยังกับละครน้ำเน่าที่นุสเคยเล่นเลย	/ ที่ โรงถ่ายภาพยนตร์โจ้วโจ้ว ที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย / นุสเปิดประตูฉางอัน 3.45 / การแสดงกังฟู / นุสวิ่งลงบันไดเจอเหมย / ทั้งคู่นั่งคุยกัน

SCRIPT : CHINA

P6

cene 16 ฉั่วน 3	บรรยาย - อาหารค่ำวันนั้นเลยเป็นมื้อที่อร่อยที่สุดในความรู้สึกของนุสทั้งๆที่เราพากันกินอาหาร ^{๕๐๗} ที่เคำบรรงปรุงแบบดั้งเดิมตามอย่างทีซุสึไทเฮาโปรดปราน ซำยังมีดนตรีซำบกล่อม ให้อู เจริญอาหาร	/ ภาพคนคิดพิณ / อาหารอ่องเต้
ฉั่วน 6	บรรยาย - ทีเหมยบอกว่ำยังเห็นอาหาร ยังคิดทำให้อิดถึงแม่ ^{1๗9๖} แต่ทีเคยคนคววทีเหอเปย ทีเหมยแกคยว่ำ แม่แกมีผี มีอชขนาดทำอาหารเป็นเรื่องราวของสามก๊กเลยทีเดียว	/ เหมยเคร้า นุสมอง / ภาพอาหารสามก๊ก
Scene 17 ฉั่วน 7	บรรยาย - แล้วทีเหมยก็จากไป ทิ้งไว้แต่จม ทีบรรยายถึงความรู้สึกทีได้เจอนุสเพียงฉบับเดียว เหมยบรรยาย - นุสจำ ทีลคก่อน ทีลคโคมกทีได้เจอนุส แม่เลียเวลาสั้นๆแต่ก็มีความสุขนะ ทีคิดว่ำนุสคงได้จะไปป๋อง จวกทีได้พบได้พบได้เห็นในเมื่อเจิน คนเราต่างมสิ่งทีตัวเองหวัง สำหรับซำซำไปตามหาปีปะป้า ทีไม่เคยเจอกันเลยยี่สิบกว่าปี ลักวันเราคงได้เจอกันนะ แก ๆ	/ เข้าๆคนซำจักรยาน / ซ้อนนุสอำนจม.
ฉั่วน 7	นุสบรรยาย - วันนี้อันได้เห็น ความผูกพันของคนจีนบนรอยยิ้มของอาม่า อันได้รู้ว่ำ เป็นยิ้มทีเห็นรอยยิ้มของคนจีนทั้งประเทศ ทีเฝ้าเก็บความทรงจำในความยิ่งใหญ่ ในความเป็นคนจีนนี้ไว้กับใจเสมอ ไม่ว่าเค้าจะอยู่ที่ใด...บนโลกใบนี้	- นุสบนเครื่องบินกลับ - ซ้อนภาพนุสมุมต่างๆในจี
	บรรยาย - ขอขอบคุณอาม่า ทีทำให้ใจอันได้สัมผัส กาลเวลาที่ยิ่งใหญ่บนแผ่นดินจีน กาลเวลาที่ช่วยเล่าให้ฉันฟังว่ำ..คนจีน เข้มแข็ง อดทน และผูกพันกันด้วย ความกตัญญูเพียงใด	- เมฆยามเย็น
ถ่ายใหม่	¹¹ ~~ขอขอบคุณ~~ ¹¹ ~~ทำให้ฉันรู้ว่า~~ ...วันเวลาไม่อาจทำให้ความผูกพัน ของคนจีน ลบเลือนได้เลย หากอดีตนั้น..ยังมี ความหลัง อันงดงาม “ อันดีใจ...ทีได้มีความหลังอันงดงามครั้งใหม่ ในแผ่นดินนี้...แผ่นดินจีน “ อันจะจดจำฟ้าที่แสนกว้างใหญ่ ..ในแผ่นดินนี้ อันจะจดจำมิตรไมตรี ...ด้วยความมีน้ำใจ อันจะจดจำ รอยอารยธรรมของผู้คน อันยิ่งใหญ่ จะจดจำไว้ ในบันทึก...แผ่นดินจีน “	- ซ้อนนุสกับอาม่า

FINAL 7 AUG

SCENE

Video /Audio

Costume

เวลาที่เรารักใคร ..... ช่วงเป็นการให้ที่ยิ่งใหญ่ กว่าอะไรทั้งสิ้น
พ่อแม่ทุกคน..คงรู้สึกเช่นนี้
เวลาที่เร าได้เป็นห่วงใคร .... ช่วงเป็นความอบอุ่น ที่อุ่นใจไม่น้อย
พ่อแม่ทุกคน..คงรู้สึกไม่ต่างกัน
เวลาที่เร าได้ผูกพันใคร ..... ช่วงเป็นความห่วงใยที่มีพลัง .....มากเหลือเกิน
พ่อแม่ทุกคน..คงรู้สึกเช่นกัน
แล้วฉันก็รู้ว่า ลูกมองเห็นความรักของแม่ ได้เสมอ แม่จะห่างไกล คนจะปลายนฟ้า
ขอแค่ว่า.....ลูก..เข้าใจ ในรักอย่าง ที่ แม่ รัก

S 1 แม่กับ- “ จะๆ แม่สัญญา ...แม่รักลูกจะ “

บรรยาย - ฉันเพิ่งเข้าใจคำๆนี้ดี เมื่อตอนที่ฉันได้รับรู้ความรู้สึกของแม่คนหนึ่ง ที่ต้องอยู่ไกลลูก ..ห่างกัน คนละประเทศ..แม่ฉันน่าจะ
อยู่ที่เบลเยียม แต่ระยะทางไม่ใช่สิ่งสำคัญเท่ากับ การที่ป้ากับป้ากลัวว่าลูกจะไม่เข้าใจในความรัก ของแม่นี่สิ เพราะป้าแก่
ไม่สามารถไปตามสัญญา .....สัญญาที่ว่า ..” วันเกิดอันนา..จะเป็นวันที่ อันนาได้ดูคอนเสิร์ตที่เค้าใฝ่ฝันและเฝ้ารอ ที่สำคัญเค้า
จะได้ดูกับแม่ที่เค้ารัก.....ดูป้ากับป้าเสียใจมาก พอๆกับกลัวว่าลูกจะผิดหวัง ..แก่แล้วจวนไม่กล้าที่จะพูดกับลูกว่า “ แม่ไปไม่ได้นะ “

S 2 ตัดภาพมาที่นุสกำลังจะขับรถแล่นออกไปบนซูเปอร์ไฮเวย์ สูเบลเยียม

บรรยาย - อีก 3 วันฉันจะต้องกลับเมืองไทย ....แต่ฉันคงรู้สึกเสียใจ ถ้า หากไม่ได้ทำให้ สัญญาของแม่ลูกคู่นี้สมบูรณ์ได้ ฉันจึง อาสา
ที่จะนำความรักจากแม่คนหนึ่ง ที่เฝ้าถัก ทอ ของขวัญ ที่แก่เฝ้าทำทั้งวันทั้งคืน เพื่อนำไปให้อันนาในวันเกิดให้ได้
ดูป้ากับป้าเสียใจมาก ที่สัญญาสองชิ้น คือของขวัญชิ้นนี้ กับตัวคุณดรีมระดับโลก ที่ แอนนาฝันอยากดู จะถึงมืออันนา
อย่างที่แม่คนหนึ่ง ได้สัญญาไว้กับลูก .....โดยสัญญานี้ มีฉันเป็นพยานสำคัญ

แม้วันนี้ “ ฉันจะยังไม่เข้าใจ รอยยิ้มที่เป็นน้ำตาของแม่ ..ก็เท่าไรหรอก ..แต่ฉันก็สัมผัส ได้ถึง
“ ความรู้สึกที่ผูกพันกับคำสัญญานี้อย่างจริงจัง “

นี่เป็นครั้งแรก ที่ฉันได้ขับรถ บนแผ่นดินที่ไม่ใช่เมืองไทย .จากเนเธอร์แลนด์ ไปเบลเยียมก็ 275..กม.ก็ไม่ไกลนัก แต่
การขับรถพวงมาลัยซ้าย ไม่คุ้น ..น่ากลัวเหมือนกัน แต่พอนึกถึงคำสัญญาของป้ากับ ป้าแล้ว ความกล้าของฉันก็หัก
เหิมขึ้นมาทันที .....การขับรถข้ามประเทศนี้ เราต้องมีใบขับขี่สากลก่อนนะ ซึ่งก็ทำง่ายในวันเดียวที่กองทะเบียนแถวหมอ
ชิต...โดยใช้ใบขับขี่+กับ พาสปอร์ต กับเงินอีก 500 บาท ก็ได้ใบขับขี่สากลที่มีอายุ 1 ปี. ..(นุส วะเดม น้ำมัน)

S 3 (จอตรงที่บีม แล้วเติมน้ำมันเอง)

นุส - ใต้ตอนอยู่เมืองไทย ก็ไม่เคยต้องเติมน้ำมันเองหรอก แต่ที่นี้ทุกคนต้องเป็นเด็กบีมไปในตัว..
บรรยาย - ตอนนี้เพิ่งมาเข้าใจอารมณ์เด็กบีม. ที่จริงมันก็สนุกดีออก แต่ดูชนิดของน้ำมัน ที่จะเติม อยากรเติมเท่าไรก็กด ปุ่มเงิน
เสร็จแล้วก็ไปจ่ายเงินพนักงานที่นั่ง คอยสบายๆในบ้าน ...โดยบอกหมายเลขตู้น้ำมันที่เติม เค้าก็จะรู้ว่าเราเติมเท่าไรโดย
อัตโนมัติ แต่ อย่าวังว่า จะเบี้ยวแล้วรับหนี้ได้นะ เพราะบีมก็จะมีโทรศัพท์วงจรมือถือเหมือนร้านทองบ้านเราแหละ...หนี้ได้ไม่ไ้
ตำรวจทางหลวงตามถึงแน่ ...อ้อ...ค่าเงิน 1 ฟรังก์เบลเยียม ก็ประมาณ 1 บาทไทย คิดง่าย ดีประเทศนี้

SCRIPT: Belgium / 2

SCENE	Video /Audio	Costume
4	<p>ภาพ- นุสขึ้นเข้าเขตประเทศเบลเยียม</p> <p>บรรยาย - ข้อมูลเบื้องต้นเวลาเข้าไปในดินแดนที่ไม่เคยรู้จัก .....เบลเยียมนี้ห้อมล้อมด้วย เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน ลักเซมเบิร์ก ฝรั่งเศส ซึ่งถนนของเค้าก็ขบถึงกันได้หมด</p> <p>บรรยาย - และการขับรถผ่านประเทศเนี่ย จริงๆก็ไม่ต่างจากบินเข้าประเทศ ที่สนามบินเท่าไร...ยังเบลเยียมกับเนเธอร์แลนด์ด้วยแล้ว เคยเป็นประเทศที่น้องมาก่อน เลยง่าย วิซ่าก็ขอแค่เนเธอร์แลนด์ ก็สามารถเข้า เบลเยียม และ ลักเซมเบิร์ก.....ได้ แต่ที่ฉันจะไปก็คือ กรุงบรัสเซลส์ เมืองหลวงของเบลเยียม ซึ่งมีพื้นที่กว่า 1 ใน 3 ของประเทศ คือ 1100 km2 พื้นที่นี้เดียว มีน้ำเบลเยียมจึงเป็นประเทศที่คนหนาแน่นที่สุดในโลก</p>	
5	<p>ภาพ- นุสเข้าสู่เมือง อันเวิร์ปเป็น เมืองท่าของเบล</p> <p>บรรยาย - จากเนเธอร์แลนด์ ขับมาตามทางหลวงยุโรป E 19 ก็ผ่านเมืองท่าสำคัญ คือเมือง .....อันเวิร์ปเป็น หรือภาษา อังกฤษ เรียกกันว่า " แอนเวิร์ป "</p> <p>.....ป้าแก๊ปแนะนำให้ฉันแวะเมืองท่าสำคัญนี้ ก่อนเข้าสู่บรัสเซลส์..... เมืองนี้ดูเจริญมาก ก็เป็นศูนย์กลาง เศรษฐกิจของเบลเยียม เป็นศูนย์กลางการค้าเพชรของโลกไม่แพ้เนเธอร์แลนด์ด้วย และถ้าสังเกตให้ดีเมืองนี้ก็มีศิลปะหลากหลายจากที่ศึกษามากก็คงเพราะการ ที่เบลเยียม ถูกประเทศต่างๆเข้ามาปกครอง เช่นเยอรมัน ปกครองถึง 300ปี/ สเปน 100ปี / ออสเตรีย 80 ปี / ฝรั่งเศส 21 ปี นี่มีงที่ทำให้คนเบลเยียมแท้ๆ ชวนชวย และ รักในอิสระภาพ.ยิ่งนัก</p> <p>เมืองนี้เคยเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดของยุโรป ซึ่งตอนนั้นเค้านิยมออกสำเภาเมืองขึ้น ซึ่งหลังจากได้อาฟริ กาใต้ มาเป็นเมืองขึ้นแล้ว " อันเวิร์ปเป็น "อันเวิร์ปเป็น จึงกลายเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจไปเลย และร่ำรวยด้วยสินค้าที่ยุโรปไม่ค่อยมีกัน ก็พวกเพชรนิลจินดา เครื่องเทศ โกโก้</p>	
S 6	<p>ภาพนุสเดินดูโบสถ์โกธิค ทรง 8 เหลี่ยม</p> <p>บรรยาย - ป้าแก๊ปบอกว่าเวลามาส่งฉันที่บรัสเซลส์ มักแวะมาดูโบสถ์ที่นี่ แต่ก่อนเนเธอร์แลนด์ กับเบลเยียมสนิทกันมาก แต่ต้องมาแยกด้วย เรื่องศาสนา นั่นคือ เนเธอร์แลนด์จะนับถือ โปรเตสแตนท์ ส่วนเบลเยียม นับถือ คาทอลิก ...ที่นี้ปกครองด้วยกษัตริย์เช่นคนไทย ซึ่งปัจจุบันคือ กษัตริย์อัลเบิร์ตที่ 2 และราชินี เปาล่า ส่วน ไทย นั้น ก็สนิทสนมกัน กับเบลเยียมมาตั้งแต่สมัย 5 เมื่อท่านเสด็จประพาสยุโรปครั้งแรกที่นี้ เมื่อ พศ.2440 และในหลวงของเรา พระองค์ยังทรงเป็นพระสหาย ร่วมชั้นที่สนิทกันมากกับกษัตริย์เบอคองที่เพิ่งสวรรคตไปไม่นานมานี้... ซึ่งพระองค์และควีนซาบีโอราก็ยังเป็นพ่อทูนหัวของสมเด็จพระเทพของเราเลย...เฮ้อ ดูเรากับเบลเยียมผูกพันกัน.....มานานดีจึงมีความผูกพัน เนี่ยมันยิ่งใหญ่จริงๆจริง...ซึ่งมันช่างทะเล โกลแคไหนก็ดูใกล้ชิดได้อย่างใจ คงไม่ต่างกับความรู้สึก ของ แม่แก๊ป และฉันเหมือนกัน</p>	
S7	<p>ภาพ ปราสาท</p> <p>บรรยาย - เห็นที่แรกนึกว่าปราสาทเมืองเทพนิยาย แต่ที่ไหนได้ นี่คือป้อมปราการ ที่เค้าใช้ป้องกันประเทศมา ตั้งแต่ ศ 12 ที่นี้คือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เรียกกันว่า " เฮกสเดน " ที่นี้เค้าจะเก็บเครื่องใช้ ทุกอย่าง</p> <p>แม้กระทั่งความรู้สึกของคนเดินทะเล ตอนล่าอาณานิคม ....ที่นี้จัดได้ว่าเป็น ท่าเรือที่เก่าแก่ที่สุดในโลกนับ 800 ปี ที่เดียว และนี่คือแม่น้ำ สคิเตอร์ สายน้ำสำคัญแห่งการล่าอาณานิคมยุคนี้ แต่พอสเปนยกทัพมาปิดัน ระหว่างเมือง อันเวิร์ปเป็นของเบลเยียม และ เมืองอัมสเตอร์ดัมของเนเธอร์แลนด์ ....เมือง อันเวิร์ปเป็น เลยแทบจะหมดความสำคัญลงทันที...โดยที่อัมสเตอร์ดัมก็โดดเด่นขึ้นมาแทน ...สิ่งต่างๆ กับกาลเวลา ช่างหาสิ่งยั่งยืน...ยากจะจริงๆ .....แต่ฉัน ก็เชื่อว่า บางสิ่งบางอย่างนิรันดรเสมอ</p>	

SCRIPT : Belgium / 3

SCENE	Video /Audio	Costume
S8	<p>ภาพสิงโต</p> <p>ที่นี่ก็ดูมีพลังยิ่งนัก ไม่ใช่เพราะ คนเบลเยียมเค้าพยายามรวมศรัทธา ที่เค้าต้องสูญเสียเสรีภาพมานับหลายร้อย ปี รีเปล่านะ นอกจากนี้เค้ายังมีความเชื่อในตัว SEMINI เซมิไนน์ ว่ากันว่าผู้หญิงที่ต้องการมีลูก มักมาขอท่านเสมอ คนที่นี้จึงเชื่อว่าเค้า คือ ลูกของเซมิไนน์ " อันเป็นเทพแห่งความอุดมสมบูรณ์ "</p>	
S9	<p>ภาพ RUBENS</p> <p>เมืองนี้ขึ้นชื่อในเรื่องศิลปะไม่เบา และนี่คือศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ของโลกผู้หนึ่ง " PETER PAUL RUBENS " จิตรกรเบลเยียม ผู้มีบทบาทต่อการเมืองและศาสนา มาก ผลงานที่โดดเด่นก็คือ ภาพวาดในปี 1630 ซึ่งเป็นภาพของการเจรจายุติสงครามระหว่างคริสตนิิกายโปแตสแตนท์ และคาทอลิกได้สำเร็จ...ท่านสง่างามจริงๆ</p>	
S10	<p>ภาพขึ้นรถม้า</p> <p>ไม่คิดว่าที่นี่จะมีรถม้ามาเกยได้เหมือนกัน ม้าตัวใหญ่ยังกะช้าง นั่งรถม้าไปไม่กี่ไกลนัก ก็เจอโรงละคร ซึ่งที่นี่มีมากพอๆศิลปิน เลยละ และที่นี่ ก็คือ Stads-schouw-burg " สทาร์ค สเตราเบร์ก เป็นโรงละครโอเปร่าสมัยใหม่ ที่สำคัญระดับประเทศเลยละ</p> <p>วันนั้นก็มีการเปิดตัวคือ ละครเพลง CATS อันลือชื่อของโลก ..ฉันก็ได้ดูนะแต่ผ่านเวที จอสีเหลี่ยม น่าเสียดายจริงๆ ที่ไม่มีตัว เพราะคนที่นี่เค้าตั้งใจเสกงานศิลปะกันจริงๆจัง ตัวก็ต้อง จองลวงหน้าเป็นเดือน ไม่ได้ชื่อปู เบ้าบับเหมือนบ้านเรา ...วันนั้นแม้ไม่ได้ดู แต่ก็ได้เสียดแคทส์มาyardไปหลายๆ .....แต่ยังไง พรุ่งนี้ฉันก็มีโปรแกรมระดับโลกไว้คอย</p> <p>ก็...ดนตรีที่มีฉันจะพา น้องอันนาไปดูใจ.....แต่.....แต่ ไม่รู้อันนาจะผิดหวังที่เจอฉันแทนที่ จะเจอ แม่กับรีเปล่านะ</p>	
S 11	<p>ภาพศาลาว่าการ</p> <p>บรรยาย- บ้านเมืองที่นี่เหมือนวังวน หน้าตาคล้ายๆกัน จนเค้าไม่ออกเลย อย่างที่นี้ถ้าไม่บอกก็ไม่รู้หรอกว่า เป็นศาลาว่าการของเมือง ...ดูไม่ค่อยเหมือนศาลากลางเลย ผู้คนไม่พลุกพล่าน ฉันรู้สึกว่ที่นี่ดู จะเหมือนพิพิธภัณฑ์กลางแจ้ง หรือ สวนสาธารณะมากกว่า</p>	
S 12	<p>รุ่งเช้ามุ่งหน้าสู่บรัสเซลส์ / กางแผนที่ / บนไฮเวย์</p> <p>บรรยาย - เช้าวันที่ 4 สิงหาคม เป็นวัน เกิดของอันนา ท้องฟ้าดูแจ่มใส เส้นทางสองข้างทางดูว่างเป็นใจ ะจจริง อีก 47 กม. จากเมืองท่า อันเวปเป็น ฉันก็จะถึง กรุงบรัสเซลส์ เมืองหลวง ของเบลเยียม</p> <p>....สังเกตได้อย่างว่บนซูเปอร์ไฮเวย์ ที่เบลเยียมจะเห็นเสาไฟเรียงรายตลอดสาย เพราะเค้าว่ากันว่า ถ้าเห็น ซูเปอร์ไฮเวย์ที่ไหน สว่างไสวตลอดสาย สันนิฐานได้เลยว่ที่นี่ละเบลเยียม เมืองฟ้าไม่เคยหลับ</p> <p>แปลกนะขับรถที่นี่ ต้องขับเร็ว ที่นี้ขับพวงมาลัยซ้าย</p> <p>แต่กฎหมายมีไว้ว่า ไม่ว่าจะรถอะไรก็ตาม รถที่อยู่ทางขวาจะไปก่อน และถูกเสมอ ..กฎแปลกแต่จริงแฮะ</p>	
S13	<p>เข้าสู่ตัวเมืองบรัสเซลส์</p> <p>บรรยาย - ครึ่งชั่วโมงก็มา ถึงกรุงบรัสเซลส์ เมืองหลวงของเบลเยียม ..เวลาที่นี้ช้ากว่าเมืองไทย 5 ชั่วโมง เค้าบอกว่พระอาทิตย์ตกดิน สัก 4.5 ทุ่ม ใช้ชีวิตได้คุ้มอีกแล้ว</p> <p>นุส นี่นะเธอ บรัสเซลส์ ...เอ.....น้องอันนาจะอยู่มุมไหนของที่นี่นะ..ป่ากับปิกี้ให้แต่สถาน ที่นี้ตมา กับรูปวัยเด็ก แต่ก็นัดไว้ตอนเย็นนี้ ตอนนี้บรัสเซลส์คงอยากรู้จักฉันแล้วละ</p>	
S 14	<p>ถนนแฟชั่น</p> <p>บรรยาย - ใครๆมักเรียกที่นี่ว่ " บรัสเซลส์ " เหมือนคนอังกฤษ แต่คนที่นี่เค้าใช้ภาษา เฟลมมิช ซึ่งออกเสียงเมืองเค้า ว่ " บรูคเซลส์ " คำที่ทักทายอย่างสบายดีเธอ เค้าออกสำเนียงยากกว่า " ฮู คีท เอ็จ " ที่นี้ฉันรู้สึกได้ ว่เค้าทักตัวเป็นประเทศแฟชั่นเหมือนกัน...และที่นี้คือ ถนนสายที่ 9 " รูนิฟ " เป็นย่านช้อปปิ้ง..มี..ศิลปินเพลง ศิลปินภาพ มีโชว์ลวดลายอยู่ทุกมุมถนน...คนที่นี้อ้ออาศัยไม่ตรีติพอกกับคนไทย..ยิ้มหัวเราะง่าย ไม่ซีเรียส ...แต่ให้ความสำคัญกับชีวิตยามราตรี</p>	

SCRIPT: Belgium / 4

SCENE	Video /Audio	Costume
S 14/2	<p>ภาพ - นุสเดินเข้าร้านต่างๆ ตามชอกรชอย</p> <p>บรรยาย - แพ้ชั้นของคนที่นี่ น้องๆฝรั่งเศสเลยที่เดียว คงเป็นเพราะการวางตัวเป็นกลางแล้วชิมชั้บสิ่งต่างๆรอบตัว ที่ทะเลักเข้ามารีเปล่านะ ..ซึ่งทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นสีสนั้ที่ อยู่ควบคู่ กับความเก่าแก่ของเบลเยียมได้อย่างพอดีพอดี</p> <p>ชื่อผลไม้.....มาช่วงนี้หน้าเซอริฟพอดี ..ลูกแพร์ก็เพียบ</p>	
S 15	<p>ภาพ - นุสเดินไปจัตุรัสกรองปลาต</p> <p>บรรยาย - นินะเธอ จัตุรัสที่ว่าสวยสุดในยุโรป ความสวยนั้นนะะ อันว่ามันเกิดจากสิ่งก่อสร้างรอบๆ ที่สวยงามคนละนิดละหน่อยที่มาประกอบกันจนเด็ด หน้าร้านคนจะนิยมมานั่งทานเบียร์ฟังดนตรีดูริยงค์ อาหารตรงนี้ก็หลากหลาย มีหอยทาก อาหารทะเลสดๆ น้ำอัดลมแพงๆ แนนอนมาไม่ผิดหรอก ที่นี่คือ จัตุรัสกรองปลาต ที่ที่เค้ามักจะสร้างกิจกรรมระดับประเทศที่นี่เสมอ และทุกเดือนสิงหา เค้าตกแต่งจัตุรัสนี้ด้วยดอกไม้หลายล้านดอกจนเป็นพรมหมึ่มา เจ๋งจริงๆ</p>	
S 16	<p>สาลว่าถาวรเมือง อายุหลายร้อยปี</p> <p>สิ่งนี้ถือ เป็นสถาปัตยกรรมสโตลโกธิคที่โดดเด่นมาก แต่มีความแปลกตรงที่ว่า ทางปีกซ้ายสร้างในปี คศ 1402 ปีกขวา สร้างปี 1444 ความต่างตั้ง 42 ปี ไม่รู้ว่ามันเป็นเหตุผลที่ทำให้ที่นี้สวยดูดีอย่างนี้รีเปล่านะ</p> <p>ส่วนที่เป็นงานชิ้นโบว์แดง และน่าทึ่งมากเลยก็ตรงนี้ละ.....หอรบซึ่ง ที่จะเป็นเข็มทิศของเมืองก็ว่าได้เพราะสูงตระหง่านกว่า 90 เมตร และสูงขึ้นไปอีก 5 เมตร ก็จะเป็นรูปปั้นของ St. ไมเคิล</p> <p>- ที่นี้ทุกจุดที่เค้าสร้างล้วนมีความหมายทั้งสิ้น อย่าง ตัวรองรับโด่งนี้ก็ จะบอก ถึง ความ ยุติธรรม รอบคอบ สงบ สมถ และ เข้มแข็ง...คนที่นี้ช่างมีปรัชญา ผสมกับสถาปัตยกรรมซะจริงๆ</p> <p>ส่วนตรงข้ามที่เห็น เดิมเป็นวังเดิม THE HOUSE OF THE KING เดียวนี้กษัตริย์ก็ละให้เป็นพิพิธภัณฑ์สำคัญของประเทศไปซะแล้ว</p>	
S 17	<p>เข้าโบสถ์</p> <p>นี่ละศิลปะโกธิค...ที่ได้อิทธิพลมาจากฝรั่งเศส ซึ่งจัดเป็นศิลปะเพื่อศาสนาโดยแท้จริง....แพรหลายมากในยุโรปสมัยกลาง ....อันก็ไม่เคยเข้าโบสถ์ที่ไหนมาก่อน...</p> <p>แต่ที่นี้ฉันรู้สึกว่ามันเป็นโบสถ์ ที่ช่างดูอ่อนช้อย สูงสง่า สงบ และช่างรวมศรัทธาของคนได้จริงๆ</p>	
S 18	<p>ภาพ - นุสเดินไปอุโมงหลบหลือง</p> <p>บรรยาย - ฉันเห็นใครเดินมาตรงนี้ก็ต้องมาลูป ไม่รู้ว่าเค้าเชื่ออะไรกัน...แต่ของอย่างนี้เชื่อไม่เชื่อก็ลูปดูได้ ไม่เสียหลาย</p> <p>(ลูป) คนข้างๆเค้าบอกว่า นี่คือ รูปปั้นของวีรบุรุษแห่งความพยายาม เค้าว่ารูปแล้ว คำอธิฐานของเรา จะจริงเสมอ</p> <p>เสี่ยวนาที่นั่น ฉันอยากไห้ - น้องอันนาเห็นความพยายามของแม่ก็ป และไม่รู้สึกผิดหวัง ที่แม่มาไม่ได้ - 5.5</p>	
S 19	<p>ภาพ - นุสเดินไปถึงหน้าพิพิธภัณฑ์เด็กดี</p> <p>บรรยาย - แล้วฉันก็มาถึง " ที่นี่ " มึ่นนาเคอ ปีต " ท่านยืนตัวเล็กๆอยู่มุดถนน ซึ่งถ้ารีบๆอาจเดินผ่านไม่รู้ตัว แม้ท่านจะตัวนิดเดียว ก็จริง แต่เป็นถึงสัญลักษณ์ของเบลเยียม เป็นราษฎรผู้อาวุโสสุดของเบลเยียม ซึ่งก็เป็นเพราะ ท่านนี้ ท่านยืนยิ้ม ยืนจัดทรงม้าหลายร้อยปีแล้ว โดยมีตำนาน เล่ากัน</p> <p>อย่างสนุกสนานกันว่าเด็กคนนี้ชื่อ รูเลียนนาเคอ ผู้ที่ฉิ่งของท่าน ช่วยดับเพลิงที่เข้าศึกษามาแควเมืองเบลเยียม บางตำนานก็บอกว่า เด็กคนนี้ เป็นลูกของคหบดีที่พลัดหลง ระหว่างงานรื่นเริงในเมือง</p> <p>พ่อจึงปั้นรูปลูกไว้เป็นอนุสรณ์ ซึ่ง 5 วัน ต่อมา ก็เจอลูกชายยืนฉิ่ง ตรงรูปปั้นนั้น...แต่ไม่ว่าตำนานไหนจริง ไม่จริง แต่สิ่งที่แน่ๆ คือทั้งสองเรื่อง ล้วนเป็นเรื่องของความรัก และความผูกพันที่พี่ อเมมีให้ในสิ่ง ที่เค้ารัก</p>	

SCRIPT: Belgium / 5

SCENE	Video /Audio	Costume
S 20	<p>บรรยาย - มัณนาเคอ ปิส หรือเด็กจี เค้าถือเป็นสัญลักษณ์แห่งจิตวิญญาณ ณ ช องความรักอิสรภาพของชาวบริเตนมาทุกยุคสมัย ประเทศใดมาเยือน ก็มักจะมีชุดประจำชาติมาฝากท่านเสมอ จนพูดได้ว่า ท่านมัณนาเคอ ปิสผู้นี้จัดใช้ทรงเป็นหนูน้อยที่มีชุดมา มายที่สุดในโลก และชุดหนึ่งที่ฉันว่าสวยที่สุดก็คือ ชุดราชปะแตนของไทย....โดยรัฐบาลไทย สถานทูตไทย และสายการบิน ไทย ได้จัดไปแต่งให้ในวันขึ้นปีใหม่ของไทย ก็ 13 เมษายน 2538 ซึ่งนับเป็นชุดที่ 576 ที่เค้าได้ใส่ จากนั้นทุกวันที่ 13 เมษายน ชาว โลกก็จะเห็นเด็กจีท่านนี้ ยืนถืออย่างสง่างามด้วยชุด ราชปะแตน ที่สง่างามของไทยเรา ..ฉันว่าคนไทยหลายคนคงอิจฉาท่าน แน่เพราะคนไทยหลายๆล้านคน ไม่เคยมีโอกาสดูได้ บางคนยังไม่รู้เลยว่า ราชปะแตนนั่นเป็นยังไง</p>	
S 21	<p>บรรยาย -เดินมาก็น้อย เลยแฉะพักขา ...ร้านนี้เค้าบอกว่ามีอายุเก่าแก่มาก และพูดถึงเบลเยียม เค้าขึ้นชื่อเรื่องเบียร์เซอร์รี่ มาก ถ้าไม่ชิมก็ ดูจะมาไม่ถึง ร้านนี้ดูอบอุ่นยังกะบ้าน ซึ่งทำให้แวบคิดถึงแม่ขึ้นมาเหมือนกัน....</p> <p>แต่ที่แน่ๆ ตอนนี้น้องอันนา คงคิดถึงแม่ไม่น้อยไปกว่าเรา</p> <p>.....อีกไม่กี่ชั่วโมง สันะ ที่ ฉันก็จะได้เจอ น้องอันนา .....ถ้าฉันเป็นเค้า...ฉันจะผิดหวังมั้ยที่ไม่ได้เจอแม่...(ไม่น่า....)</p>	
S22	<p>ภาพแว้วบ้านชื่ออช</p> <p>- เดินไปทางไหนก็จะเห็นแต่ร้านช็อคโกแลตทุกมุมถนน ...บ้านกับเล่าให้ฟังว่า เบลเยียมจัดเป็น เมืองของช็อคโกแลตอย่างแท้จริง ก็ต่อ ที่ได้ประเทศ ซูริน ามของแอฟริกาได้มา เป็นเมืองขึ้นใน เมืองที่นี้ จัดเป็นต้นตำหรับ ของการปลูก โกโก้พันธุ์ดีของโลกเลยทีเดียว ทำใ เวลาช็อคต้องบอกเค้าว่า " เบลเยียม..บองๆ " แล้วเราก็จะได้ช็อคโกแลตที่หน้าตาน่ากิน ๆ แกมนำหลงไหลและ ^{ที่} <u>ขึ้นชื่อว่าอร่อยที่สุดในโลก</u></p> <p>ที่นี่ร้านหนังสือ หนังสือก็มีมาก ...โดยเฉพาะแนวการ์ตูนแต่ง ก่อสร้าง เพราะที่นี้ขึ้นชื่อเรื่องการ์ตูนก่อสร้าง ก็อย่างสะพานไทยเน เยี่ยมไง เค้าละที่สร้าง</p>	
S 23	<p>ภาพ - แทนสายตาทาหาของหาย</p> <p>บรรยาย - (ภาพสปีด) แล้วตอนนั้นฉันก็รู้สึก ว่า " ของขวัญ ที่ป้ากับฝากมา ไม่ได้อยู่ในมือฉันแล้ว....." ตอนนั้น คิดว่าถูกล้วงกระเป๋า ซ้ แต่ก็ไม่น่า เพราะฉันถือไว้กับมือตลอด หรือว่า ฉันไปลืมไว้ ที่ไหน ไม่น่านะ.....ที่นี่ ..ที่นี่ ก็ไม่ใช่ ...</p> <p>ที่นี่ ก็ไม่มี.....ร้านเอสปริกโกไม่ใช่ ..</p> <p>(ภาพสโลว์)</p> <p>บรรยาย เวลาที่คนขอเค้าใจ อะไรทำไม่ถึงเค้าใจไปหมด แต่ฉันว่าคนที่เค้าใจที่สุด คงเป็นป้ากับ เพราะนอกจากแกจะไม่เจอลูก แล้ว สื่อที่จะแทนคำสัญญาของป้า ฉันก็มาทำหาย ตอนนั้นฉันไม่รู้ว่าจะเหมือนกันว่าฉันจะไปหาได้ที่ไหน.....</p> <p>ไร้แค่ สัญญาของแม่คนหนึ่ง กับลูกคนหนึ่ง..ฉันยังทำให้เค้าผิดหวัง ฉันคงให้อภัยตัวเองไม่ได้แน่ๆ งานนี้</p> <p>SUPER : 18.35 ...โง่งละครมอเน่</p>	
S 24	<p>ที่หน้าโรงละคร Theatre Royal de la Monnair</p> <p>บรรยาย - ตอนนั้น ฉันรู้สึก ว่า " ความผิดหวังนี่มันร้ายกาจจริงๆ " มันอาจทำให้ เรา หมดกำลังใจได้ง่ายๆเลย</p> <p>นี่ฉันจะบอกน้องอันนายังไงว่าของขวัญที่แม่ฝากมา ไม่อยู่แล้ว เหลือแต่ตัวคุณตรีอยู่คนเดียว</p> <p>ภาพ - นุสมองหาว่าใครน่าจะเป็น อันนา เทียบรูปแล้วมองดู ดูยังไม่ออก ..</p> <p>บรรยาย - แล้วอันนา หน้าตาเป็นยังไงนะ เห็นตอนเด็กๆอยู่ครั้งสองครั้ง .....แล้วอันนาก็บินมาอยู่ที่เนเธอร์แลนด์และเบลเยียม</p> <p>.....ฉันน่าจะ ^{ไม่} <u>ให้ของขวัญใช้ก็ว่า</u> .....เชื่อ ว่าแต่ฉันจะหาเธอเจอไม่เนี่ย .....ดูสิตอนเช้าจบนมคนแล้ว</p>	

SCRIPT: Belgium / 6

SCENE	Video /Audio	Costume
	<p>ภาพ-นุสรจนคนเข้าหมด...แล้วก็เห็นเด็กคนหนึ่งนั่งรออย่างหมดหวัง / นุสเข้าพูดคุยแล้วเข้าไปโรงละคร บรรยาย -แล้วที่หน้าโรงละคร ฉันก็ได้เห็น แวดตาของคนๆหนึ่ง ฉันเพิ่งรู้ว่า สายตาของการรอคอยเนี่ย ไม่ต้องอธิบายใดได้เลย ...มันช่างเป็นแววดตาของการรอคอย ที่มีทั้งความหวัง และความผิดหวังอยู่ในแววดตาเดียวกันเสมอ</p> <p>ภาพนุสทักอันนา</p> <p>บรรยาย - แม้ฉันจะได้เห็นรอยยิ้ม ของอันนา แต่ฉันก็ไม่แน่ใจ ว่ารอยยิ้มนั้น ปนความผิดหวังอยู่เท่าใด ฉันรู้สึก ว่า ความรัก..ความผูกพัน...มันสำคัญตรงที่ “ ทดแทนกันไม่ได้นี่เอง “</p>	
S25	<p>เข้าดูละคร</p> <p>... ดนตรีใน วันนี้อาจเป็นความสุขเพียงเสี้ยวเดียวของอันนา แต่ถ้า แม่มาด้วยคืนนี้คงเป็นของขวัญชิ้นสำคัญที่สุด.. การดูดนตรีที่นี้แม่ แก๊ป ตั้งใจให้เป็นของขวัญที่มีค่ากับอันนา เพราะอันนาชอบดูละคร และ ดนตรีมาก และการเข้ามาดูดนตรีที่นี้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะ โรงละคร แห่ง มอนเน่ นี้ จัดเป็น โรงละครที่มีชื่อเสียงยิ่ง ใหญ่ระดับโลกทีเดียว ความงดงามของที่นี่กล้าที่จะเทียบได้กับทุกๆที่ในโลกนี้ ที่นี้สร้างด้วยศิลปะแบบ Neo-Classic เล่ากันว่า ชื่อ มอนเน่ นี้ก็มาจากชื่อเดิมของที่นี่ คือ Mint แปลว่า โรงชาซาปน์ ที่ผลิต เหริยญ นั่นเอง วันนั้นอันนาก็ ได้เข้ามานั่งท่ามกลางบรรยากาศ การขึ้นชมดนตรีของคนเบลเยียม ที่ดูเค้าช่างมองดูดนตรี ด้วยความ รักชะจริง</p> <p>- คืนนี้อาจเป็นคืนที่ฉันประทับใจ..และยิ่งดีใจเมื่อได้มาอยู่ที่โรงละครอันเป็นความภาคภูมิใจของคนที่นี่ แต่ความรู้สึกของอันนาก็ดี เค้าจะผิดหวังที่แม่ไม่ได้มาตามสัญญาไว้ ปล่อยให้ แต่ฉันยิ่งเศร้า เมื่อนึกถึงคำที่บ๊ากับฝากมาว่า <i>Love never</i> “ ของขวัญชิ้นนั้น...จะแทนทุกอย่างในคำสัญญาของแม่ “ ฉันจะบอกอันนายังไงนะ</p>	
S26	<p>บ้านเบียร์ / ภาพขึ้นความมืด / แสงสว่างจากเทียนค่อยๆสว่างขึ้น (ร้านที่นุสลิมของขวัญไว้)</p> <p>นุส - HAPPY BIRTHDAY .... อันนา</p> <p>ภาพ อันนา ยิ้มๆ เป่าเทียน.....แล้วหน้าเศร้าๆ อึกตามเคย</p> <p>อันนา - อันนาได้ดูละคร ตามที่แม่สัญญา แต่แม่ไม่มาตามสัญญา ?....</p> <p>นุส - จริงๆแม่ แก๊ปมานะ.. มากับของขวัญชิ้นหนึ่ง ที่แม่ตั้งใจทำมัน ด้วยหัวใจ รอวันเพื่อจะเอามาให้อันนา แต่ปรากฏว่า..... ที่..</p> <p>(ภาพ- บ้อย เดินเข้ามาพร้อมของขวัญที่นุสลิมไว้)</p> <p>บ้อย - นี่ของที่คุณ มาเมื่อตอนเย็นใช่ไหมครับ...มีคนเก็บไว้ให้</p> <p>นุส - จ้าว...วิเศษ (ชอบคุณบ้อย) อันนา นี่ละสัญญาของแม่แก๊ป ..ลองเปิดดูสิ</p>	

scene	Video	Audio
1	SP: " คำเตือน " อย่าให้ "อายุ" เป็นอาวุธร้าย ที่จำกัด ความฝัน ของคนบางคน	- เสียงป้าจ๊อัมเพลง (จูรีอินคอนเสิร์ต) อย่างอารมณ์ดี 7
2	- MS / CU หน้าป้าพูดกับกล้อง ลำแสงส่องเป็นลำ ด้านหลัง	ป้า- ไม่มีหรือก ปรัชญาชีวิต ...มีแต่ปรัชญาความสุข...แล้วก็ไม่ต้องคิดมากนะ ...เพราะชีวิตเรามีแค่ร่างกาย กับ จิตใจ... ภายเนี่ย แก่ลงทุกวัน ....แต่จิตใจของป้านี้สิ แก่ ไม่นะ
3	กิจกรรมประจำชีวิตของป้า - นานหนังสือที่ชั้น - อ่านหนังสือ ที่มุมโปรด - เขียนหนังสือ ที่ได้ทำงาน - ดูรูปครอบครัว - พลิกภาพตอนไปเที่ยวสมัยสาว ๆ - - หน้าป้าพูดกับกล้อง จากLS ป้าเดินเข้าหากกล้องจนเป็น CU - ป้าค่อยๆเอื้อมมือมาปิดสวิทท์กล้องวิดีโอ (ภาพเฟดเป็น พื้นดำ)	ป้า- ปรัชญาความสุขของ ป้า..นะเธอ ก็..แค่ - ได้ฟังในสิ่งที่อยากฟัง (ร้องเพลง) - ได้อ่านในสิ่งที่อยากอ่าน - ได้เขียนในสิ่งที่อยากเขียน - ได้รักในสิ่งที่ตัวเองรัก - ได้ "ค้นหา " ในสิ่งที่ตัวเองอยาก " ค้นหา " ป้า- ชีวิตป้า เอาใจนำทางมาตลอด แล้วหัวใจดวงนี้นะ ไม่รู้เอากำลังวังซามาจากไหน ไม่รู้จักเหนื่อย อยากไปโน้น ดูนี ! ม่ว่าจะไกลแค่ไหน ป้า - ป้าชอบ ดวงตะวัน เพราะ เค้าไม่เคยหยุดนิ่งเลย ขึ้นใหม่ทุกวัน สดทุกวัน แล้วตอนนี้ก็มีคนมากระซิบบอกป้าว่า มีตะวันที่ดินแดนหนึ่ง ขึ้นลงได้สวยที่สุดในโลก .แล้วคิดว่าป้าจะอยู่เฉยได้ยังไง
4	SP: บันทึกปลายฟ้า ....ตอนตามตะวัน ที่...บาทลี สุราบายา	- เพลง นิยายจากปลายฟ้า (ใต้เตลทรายการ)
5		(ลุง) - ป้าเค้าถามลุงว่า ประทับใจตะวันขึ้นที่ไหนมากที่สุด ..ลุงว่า ...อยู่ที่ว่าเรานั่งดูตะวันดวงนั้นกับใคร
6	CU : หน้าป้าจ๊ กับแสงของตะวันที่กำลังค่อยๆขึ้นที่หน้าป้า พร้อมกับ สก็อต	ป้า- นี่ถ้าลุงได้มานั่งดูตะวันดวงนี้ กับป้านะ ลุงจะรู้ว่า ดวงตะวัน ดวงนี้ช่างเหมือนดวงตา ที่เค้ากำลังสะท้อนความรู้สึกของดินแดนที่ป้ายืนอยู่นี้ได้ดีทีเดียว ..แต่บอกป้าไปก็บอกป้าไปเอง ..ถ้าลุงไม่รู้ถึงดวงดินแดนนี้ ..ลุงเป็นอะไร ป้าจ๊อยากเล่าแล้วหละ
7	■ ภาพ Wide กว้างขึ้น รับป้ายืนอยู่ที่ ดอนเมือง ด้วยใจพร้อมเดินทาง มีลุง ปุ้ยยืนอยู่ไม่ห่างกาย - รั้วลาลุง - ขนกระเป๋้า ■ ภาพ โลกหมุนซ้อนแผนที่ ■ ภาพ นั่งอยู่บนเครื่อง ■ SP: เวลาเร็วที่บ้านเรา 1 ชม. ■ สวัสดิ์ ของบาทลี - ชาวส์เดี่ยว	ป้า- ป้าเคยไปบาทลี ครั้งหนึ่งเมื่อสาว ๆ โ้น ..ก็บินกับการบินไทย ที่รักเราเท่าฟ้ามันละ ~~ตอน~~ ญาติศรี ทำการบินตีว่าตรงเวลาที่สุดในโลก... ป้า - ใครก็งงว่าป้า 68 ขวบไปเที่ยวคนเดียวไหวหรือ ป้าก็งงเหมือนกันนะ แต่ งงที่รอใครๆ ไม้ไหวต่างหาก เพราะอีกตั้ง 2 เดือนนะ หลงคนนี้จะว่าง แต่ใจป้าก็ตี...อยากไปแล้ว ลุง เค้าก็เป็นห่วงนะเพราะป้ามี โรคเก๊าต์ติดตัวอย่างโรคไม่มีน้ำลาย คนเดียวในประเทศเลย หละ ซึ่งต้องกินน้ำบ่อย...ปัสสาวะบ่อย จนลุงให้สมญานามที่น่ารักอย่างญี่ปุ่นว่า " บ่อยจัง (หมุ่มสก็อตเข้ามาช่วย ...บทสนทนาติดหน้อย) (บทสนทนากับนักสวการบินไทย) ...ใครๆก็บอกว่าต้อง <u>สวมหัวใจสิงห์</u> แต่งงานนี้ " <u>สวมหัวใจสาว</u> " แทน แหมเราก็ต้องเดินทางไปใน ประเทศที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่มีหมู่เกาะนับหมื่น อย่างอินโดนีเซีย มีหมู่เกาะใหญ่ถึง 4 ส่วนคือ <u>ซุนดาใหญ่ ซุนดาหน้อย โมลุกะ และแคว้นอริเรียล</u> และเมืองที่ป้า กำลังจะถึงนี้ ก็คือเมืองเดนปาซาร์ บน เกาะบาหลี ซึ่อยู่ ในหมู่ เกาะซูลู ัน อี ที นั่นละ

90

บันทึกฉบับนี้จัดทำขึ้นโดย... (B1)

scene	Video	Audio
12	<p>ส่องแก๊ง -</p> <p>ภาพป่าได้ สัมผัสวิถีชาวบ้าน</p> <p>นาขั้นบันได</p> <p>เดินสวนชาวบ้าน</p> <p>■ ดูแผนที่ไปอาก้า</p> <p>■ บ้านอาก้า / ชื่อคน</p> <p>■ ชาวบ้าน</p> <p>■ การแกะใบลานเป็นเรื่อง</p> <p>■ การทอผ้า</p> <p>■ ชีวิตคน</p> <p>■ ศาลในบ้าน กระทั่ง</p> <p>- วัดคนหลากหลายชนิดข้างทาง</p>	<p>ป้า - วัดนะได้เข้าอยู่แล้ว ไม่ช้าก็เร็ว... แต่ตอนนี้ป่าขอบอะไรมาดโผน... ที่นี้เค้าเป็นลำธารน้ำที่ เหมาะกับการ ราชที่ตั้ง ก็ส่องแก๊งนั้นแหละ แต่ป่ามาช้า ไปซึ่งส่องแก๊ง 9 โมง โด 9 โมงป่ายังหาหมื่นต้นอยู่เลย... วันเข็นต้นทำให้ป่าลาดอีกแล้ว...</p> <p>การส่องแก๊งที่ต้นก็คือการทำตัว ให้เป็นไปตามธรรมชาติของสายน้ำ ซึ่งคล้ายกับการ ดำเนินชีวิตไปตามธรรมชาติ ที่เขาเป็นภูเขาปลูกข้าว ฟังดูเหมือนเกมส์กีฬาอะไร ซึ่งถ้าเป็นอยู่ นั้นป่าว่าเขาเอาชนะเกมส์นี้ด้วยการเอาชนะธรรมชาติ ~~แต่ไม่ยากก็ยาก~~ แต่ไม่ยากก็ยากคิดให้มันสะดวก เจ็บแห่งหนึ่ง... ป้ารู้สึกว่าการ ความศรัทธาในสิ่งที่มองไม่เห็นนี่... คงจะมีอยู่ทุกสิ่งของชีวิตของคนที่นี่ เลยเลย ~~คุณไม่มีเห็นชัดเลย~~</p> <p>ป้า - ชาวบ้านที่นี่ คนหนึ่งเค้าแนะนำว่า ถ้าอยากรู้จัก ชีวิตของชนพื้นเมืองดั้งเดิมของบาหลี ที่แท้จริงละก็ ต้องไปที่ หมู่บ้านอาก้า ชนเผ่าที่ๆจะเหลือน้อยลง เพราะเขาไม่สามารถแต่งงาน คนนอกหมู่บ้านได้ - บางทีต้องคงกับสวดยืดคนเดียวกัน อันนี้ก็น่าจะมีลูกเพราะลูกอาจจะไปได้ อาชีพที่นี้เป็นงานที่เกิดจากฝีมือล้วนๆ อย่าง ลายผ้าที่เป็นลายเฉพาะตัวไม่เหมือนใครในโลกนี้ ...ไหนก็แล้วเรื่องคนแล้ว คนบาหลีนั้นเรื่องการตั้งชื่อที่ไม่เล่าไม่ได้เลย ซึ่งเรื่องราวของการตั้งชื่อ ลูกคนแรกว่าชายวัน/คนที่ 2 มาเด/คนที่ 3 เนียวมัน/คนที่ 4 คทุต/ถ้ามีคนที่ 5 ชื่อต้องมาซ้ำที่ คนที่สองอีก สืบสืบจริงๆ แต่ยังไม่เค้าจะมีชื่อแทนไว้ต่อกท้ายไว้ก็ลงจะ... แล้วเค้าตั้งชื่อให้เรียก กันเค้าไม่นะ แต่ที่มองเห็นได้ชัดคือไม่ว่าจะเป็นคนดั้งเดิม หรือปัจจุบัน ก็เรียกชื่อสิ่งที่มีมอง เห็น หรือการตั้งศาลที่เทพเจ้า และการตั้งศาลบรรพบุรุษอยู่ในบ้าน เราจะเห็นกันตามทางเต็ม นหมด</p>
13	<p>■ วัดเบซากิ</p> <p>■ - พิธีกรรมงานศพ</p> <p>- ตัววัด</p> <p>■ ภูเขาไฟ</p> <p>ประตูดั้ง</p> <p>-</p> <p>ภูเขาไฟโยงไปบาดู</p> <p>- เด็ก</p> <p>- ดูของเข้าหน้ากากบารอง</p>	<p>ป้า- คุณเนียวมัน ~~บอก~~ ^{บอก} ว่าวัดที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของบาหลี ที่นี้จะมีคนมาทำพิธีกันเสมอ ออ เบซากิ น์ ที่อายุนับพันปี (จัดเป็นวัดที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของบาหลี ที่นี้จะมีคนมาทำพิธีกันเสมอ ออ วันนี้ ป้าก็มาเห็นการทำมูงานศพ ... คนที่เป็นพระจะโปกหวัดสีขาว ... ^{รู้ว่าเป็นภูเขาไฟ} วัดเบซากินี่สร้างขึ้นมาด้วย หินลาวาจากภูเขาไฟที่อยู่ด้านหลังวัดนี้ ชื่อ ~~ภูเขาไฟ~~ ^{ภูเขาไฟ} ที่ สุดของบาหลี ชื่อภูเขา อากุง สูงถึง 3142 เมตร เค้าถือว่าเป็นสะดือ หรือจุดศูนย์กลางของโลก เลยละ แล้วหินจากภูเขาไฟนี้แข็งเอามาก แต่ป่าก็งั้นนะ ว่าเขาสลักเสาที่เห็นนี้เป็นลวดลายชื่อ มาได้ยังไง นี่เขาแก๊ง และอดทนจริงๆ...</p> <p>แล้วป่าก็มาสังเกตเห็นประตูแยก อย่างนี้อีกแล้ว ... และก็นึกไม่ถึงว่าที่วัดนี้จะเป็นที่ม ของประตูแบบนี้ ที่เรียกว่า "ซานติ บันถิล" ^{อันนี้} โดยเค้าเชื่อกันว่า ภูเขาหมาเมรุซึ่งเป็นที่ประทับ พระเจ้าสูงสุดของศาสนาฮินดูที่คนบาหลีนับถืออยู่นั้น ได้แยกออกเป็นภูเขาไฟ 2 ลูก คือ ภูเขาไฟ กุหลาบ อากุง และ ภูเขาไฟบาดู ... และความหมายอีกอย่าง คือเสาทั้ง 2 ก็หมายถึงความดี ความ ชั่ว ... เอ้อ... ดีกับชั่ว เขาอยู่ห่างกันแค่ช่วงประตูเท่านั้น ... /มนุษย์เราคงต้องระวังให้มากๆแล้ว ละ... ^{รู้จ} โดย ~~ที่~~ ^{ที่} ต้องเริ่มตั้งแต่เด็ก... วันนั้นป่าไม่ได้หวังหรอกนะว่า ชนเผ่าที่ป่าให้เค้า จะทำให้เค้า รู้จักดี รู้จักชั่ว ... แต่อย่างน้อยเขาคงรู้ว่า " การให้ " เป็นอย่างไร ซึ่งป่าว่าการให้นี่เป็น สิ่งที่ทำให้ ความดี กับ ความชั่ว อยู่ห่างกันทุกที่ ทุกที่... ...ตอนนี้ ป้าเริ่มอยากรู้จักที่มาของประตูอีกข้างแล้วละ.....ภูเขาไฟบาดูไป...</p>

จตุ (E)

☆

scene	Video	Audio
14	<ul style="list-style-type: none"> ■ ภาพลุมมองป่าที่สนามบิน ■ ภาพก็แว็บไปการเดินทาง ■ หาวินเซ็นต์หาภูเขาไฟบาตู ■ บาดูให้น้ำพุเย็น (ไม่ใช่แต่ทำลาย) 	<p>ลุงเล่า- วัยป่าจูนีจะเข้า 70 อยู่ไม่กี่วัน,แต่หัวใจของป่านี่สิ เข้าสู่โครงการหาร 2 เป็นคนแรก ก็ป่าแกเดินทางยังกะ สาวใหญ่วัย 35 ปียังไยงั้นล่ะ...เป็นห่วงก็เป็นห่วงนะ อิจจาทอิจจาทอ</p> <p>ป่า - ป่าเคยบอกว่า " ต้องเห็นในสิ่งที่ตัวเองอยากเห็น " ...ป่าว่าจะมาเห็น ภูเขาไฟบาตูซะหน่อย...แต่มีวายุแว็บเรื่องพววินเซ็นต์ขึ้นมา..เพราะตั้งแต่วันแรกป่าก็เที่ยวถามใครต่อใครจนสิ้นคำพูดติดปากป่าเสมอ... เด๋ว ๖.10 ชม.๓๐</p> <p>(บทสนทนากับคุณยังค์)</p> <p>ป่า - วินเซ็นต์เขายังเป็นสิ่งที่ หายากยิ่งกว่าเงินทองอื่นภูเขาซะอีก....แต่เขาลูกนี้สายน่าเงิน วินเซ็นต์ขึ้นซะจริงๆ....</p> <p>(ตามคนที่นั่นว่า ไซบาตูมัย)</p> <p>ป่า - ภูเขาไฟบาตู นี่สายน่าเงินแท้ๆเลย...ยังมีทะเลสาบบาตูเคียงคู่อย่างนี้ ...ภูเขาไฟนี้สูงถึง 3 หมื่นฟุต และเคยระเบิดขึ้นมาครั้งหนึ่ง,ผู้คนตายราบ...ซึ่งวันนี้เขายังครุกรุ่นอยู่...แต่จะว่าไปแล้วภูเขาไฟก็ไม่ใช่จะเป็นตัวทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะในขณะที่เดียวกัน ผลพวงจากภูเขาไฟก็ช่วยสร้างบางสิ่งบางอย่างที่คนบาตูลึกซึ้งว่าสร้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์</p> <p>.....ที่อยู่ใน วัด เตมปักสิริง</p>
15	<ul style="list-style-type: none"> ■ วัดเทมปักสิริง ■ เกริ่นน้ำพุ, ■ เข้าวัดผูกผ้า ■ ทำบุญ ทำทาน ■ ดูปลาไหล ■ นั่งต้นไม้, น้ำไหลช่องต่างๆ ■ ดูเด็กอาบน้ำ ■ ป่าพรมน้ำ, 	<p>ลุง - ทำไมที่นั่นมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เยอะจัง ป่า</p> <p>ป่า - ก็บอกแล้วว่าบาตูลึกซึ้งความเชื่อไว้เหนียวแน่น...แม้จะเข้าวัดก็ต้องผูกผ้า นัยว่าเป็น การบูชาพระเจ้า และเหมือนกับที่เราจะเข้าสู่อีกโลกหนึ่ง....วัด เตมปักสิริง นี้อายุกว่าพันปี มีสิ่งที่ชาวบ้านเชื่อว่าศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้นที่นั่นตลอดเวลา.....น้ำพุธรรมชาติ..ที่ต่างจากที่อื่นๆ ตรงที่ที่เป็นน้ำพุเย็น...ซึ่งเกิดจากแรงดันจากภูเขาไฟ/ ~~และดูเหมือนเป็นน้ำพุร้อน~~ หรือว่าน้ำนี้จะเหมือนกับความดีที่คอยดับร้อนของความเลวร้าย....เอ๊ะนี่ป่าซักจะเริ่มมองอะไรอย่างคนบาตูลแล้วหรือเนี่ย ....(ป่าเจอปลาไหล..ชวนสาวชุดแดงคุย)</p> <p>ป่า - น้ำจากบ่อเมื่อกี้ จะไหลลงมาที่นี่ ..ซึ่งถือว่าเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่ใครๆต่างก็มาอาบ ~~ซึ่งความหมาย~~ เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์...แต่ก็ต้องแก้หัวนอนค้อนอย่างนี้ตั้งเยอะ...ส่วนน้ำช่องต่างๆนี้ก็จะให้ความศักดิ์สิทธิ์เฉพาะด้านอย่างช่องนี้เพื่อ การเพาะปลูก เพื่อปลอดจากอุบัติเหตุ</p> <p>ช่องนี้สำหรับเด็กเกิดใหม่ ส่วนช่องนี้คนอื่นต้องนำไปให้เพราะสำหรับอาบนำ้คนตาย / แต่สำหรับป่าไม่ถึงกับให้จนเสียดในบ่อหรอก แค่หายป่วยจากโรคน้ำลายแห้งก็พอแล้ว...ซึ่งเค้าว่าต้องนำ้ที่จุดนี้...และทุก 6 เดือน จะมีนักแสดงบารอง จากทุกที่ที่ในอินโดจะมานำน้ำศักดิ์สิทธิ์นี้ไปชำระล้างบาป ~~และเพื่อเป็นสิริมงคล~~ เอ๊ะ..บารอง เป็นยังงั้น???</p> <p>ฉันจะลองถามวินเซ็นต์เขาแล้วล่ะ</p>
16	<ul style="list-style-type: none"> - รุ่งเช้า ป่ายังคงตามหาวินเซ็นต์เช่นเคย..ไปตามจนบ้อยสายหน้าไว้รอ ■ ตัดสลับหาฝรั่งคนนั้น คนนี้ที่คิดว่าจะ 	<p>ลุง- อ้าว ป่าเจอ วินเซ็นต์ แล้วหรือ ?</p> <p>ป่า - ไม่ได้เจอหรอก แต่คนที่ ร. เห็นป่าตามหา เคนนี่บ้อยยังกะเป็นคำทักทาย...(สนทนา) เค้าเลยเปลี่ยนชื่อเป็นวินเซ็นต์ ..คนที่นั่นเข้าใจนลอกให้ป่าสบายใจ น</p> <p style="text-align: right;">อนันต์</p>

scene	Video	Audio
	<p>เป็นวินเซ็นต์ของป่า</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ ป่าจิตบารอง ■ แวบไปอุบุด เด็กซ่อมมะบ้า ■ กลับมาที่ภาพบาติคตะวันตก 	<p>ลุง ฮี...ฮี ในที่สุด ก็ยอมรับว่าเป็นคนแก่ ป่า-แหมก็ แก่บ้างเป็นบางครั้ง ....ยิ่งครั้งนี้ได้มาดูระบำบารอง ถึงได้รู้ว่าตัวเอง ซราได้ บารองคือเป็นระบำที่ทว่าสอนคนให้รู้จักตัว ได้ระทึกใจไม่เบา... ฮี...ฮีเป็นเรื่องเกี่ยว กัน... ระบำนี้เค้าต้องสอนกันมาตั้งแต่เด็กเลยละ...เพราะป่าไปเห็นตอนป่าแวะไปเมืองอุบุด คูลีแม้กระทั่งความบันเทิง เขาก็ยังแทรกเรื่องราวของความคิด - ฮี...ฮีว่าพอออกจกคอกจนได้ ฮี...ฮีจะเป็น ของคูลีแต่...ป่าว่าความคิดนี้ ยังอยู่คู่บานถืออย่างแยกจากกันไม่ออกเลยละ .... (ดูภาพตะวัน) อืม... ตะวันลับฟ้า...และนี่คือสิ่งหนึ่งที่อยู่คู่ความคิดป่ามาตลอด</p>
17	<ul style="list-style-type: none"> ■ ตะวันตกดินที่อุลูวาตุ -ป่าโล่นิวที่ ■ แหม่นที่ จากที่ที่ป่าอยู่ ลงมาได้สุด DS ■ เข้าสู่ที่จริง <p style="text-align: center;">จาก ๖๗๖</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ ป่านั่งมองดูตะวันจะลับฟ้า <p>แผนที่ซ้อนเครื่องบินไปสุราบายา</p>	<p>ป่า-วันนี้ป่าเตรียมตัวมาดี จึงมารอตะวันตก ...วัด อุลูวาตุ นี้แปลว่า Head Of Stone ซึ่งจะอยู่ บนระง้อนมา ทางใต้สุดของเกาะบานลี...คนมักจะมาสวดมนต์ต่อพระเจ้าที่นี่ เพราะเชื่อว่า นี่เป็นทางไปสู่ดวงสวรรค์ได้...แต่สำหรับนักเดินทางอย่างป่าภาพของ หน้าผาที่แข็งแกร่ง คลื่น ทะเลที่ แสนละเอียดอ่อน ก็กับการรอตะวันลับฟ้าที่นี่ ช่างดูเหมือนสวรรค์จริงๆ ....</p> <p>ป่า-บางคน อาจคิดว่า ตะวันลับฟ้าที่ไหนก็ ต้องพบกับความมืดเหมือนกัน แต่สำหรับป่าอยู่ที่ว่าเรา มองตะวันด้วยความรู้สึกดี และตอนนี้ ตะวันดวงนี้สวยต่างจากที่ไหนๆ เพราะเค้าได้สะท้อนให้ เห็นการมองโลก 2 ด้านของบานลี ทั้งด้านมืด ด้านสว่าง ด้านดี ด้านชั่ว ที่เค้าปลูกฝังจนดูเป็น ความศรัทธาที่เหนียวแน่น ...ป่าได้เห็นตะวันลับฟ้าที่บานลีแล้ว...ป่าจะไปรอตะวันดวงนี้ขึ้นขอบ ฟ้าอีกด้านที่เขาว่างงามที่สุดในโลก ที่ภูเขาไฟเมืองสุราบายา บนเกาะชาวตะวันออก และตอน นี้ป่าก็ได้ ตัดใจทิ้งคุณวินเซ็นต์แล้วละ</p> <p style="text-align: right;">๓๖ (๒๓) B4</p>
18	<ul style="list-style-type: none"> ■ บินไปสุราบายา 45 นาที ■ บรรยากาศเมือง ■ สัตว์สัญลักษณ์ จนถึงโคโมโดะ 	<p>ป่า- สุราบายา นี้ห่างจากบานลี แต่ 45 นาทีของเครื่องบิน เป็นเมืองใหญ่อันดับสองรองจากเมือง หลวงจากการค้าที่เดียว แต่ที่ป่าแปลกใจ คือที่นี่มีการผสมผสานระหว่าง มุสลิม ฮินดู ชีระ และ คริสต์...ฮี...ฮีจะบอกกันว่า จะหลงไปทำผิดกฎหมายของเค้าแล้ว ฮี...ฮีจะต้องระวังตัว พอลงคอก ระวังครชน้ำเงิน เพราะออกเจอนช่วยใช้เงินได้...ผ่านไปหน้าสวนสัตว์เห็นตัวจระเข้ต่ออยู่กับฉลาม เลยคิดว่าช่างไม่มีไซ้แบบนี้ แท้จริงเลยบอกว่าเป็นสัญลักษณ์เมือง ซึ่ง สุรา ไม่ได้แปลว่า เหล้า เหมือนเมืองไทย แต่แปลว่า ฉลาม / ส่วนบายาแปลว่า จระเข้...ที่นี่มีสัตว์แปลกอีกชนิดซึ่งจะมี เฉพาะที่ประเทศนี้นั่นก็คือ ตัวโคโมโดะ...ชื่อน่ารักนะ แต่ตัวน่าเกลียดมาก แกรมเป็นสัตว์กินเนื้อ อายุนับร้อยปี ไม้รู้เป็นส่วนผสมของ จะเข้าหรือฉลามหรือปลานะ...ป่าล้อเล่นละลุง</p>
19	<p>- อาหารเที่ยง เจอวินเซ็นต์ จันดรา เพื่อตาม ทางไปดูตะวันขึ้น</p>	<p>ลุง / นี่ป่าไปดูสวนสัตว์ แทนดูตะวันแล้วหรือ ? ป่า- ตะวันขึ้นเขาต้องดูตอนเช้าไม่ใช่หรือ...แต่นี่ตอนเที่ยงแล้วป่าเลยขอแวะไปดูอาหารที่เมือง เค้าชะหนอย (เรื่องอาหารนะ ป่ากินไม่เก่ง แต่กินบ่อย ก็อะไรอร่อยก็ยกมาละกัน) - ฮี...ฮี (นั่งดูแผนที่ ถามเบนนี่เรื่องที่อยู่ตะวันขึ้น) ป่า - ไร่นึกว่าวินเซ็นต์จะมาตามหาป่าที่นี่ ....แต่ที่น่าตกใจไม่แพ้กันเมื่อรู้ว่า ภูเขาไฟที่จะดูตะวัน</p>

มรชชี่ระแวงปัสกาลอิริกับดาอ. ฮี. ธี. อี. อว. สมเวริส ๒๖
 ลีนะ ๖๗ ในที่นี้คือ ๖๗๖ ๖๗๖ ๖๗๖

scene	Video	Audio
		<p>ขึ้น ไม่ได้อยู่ในเมืองสุรabaya แต่อยู่ที่ โบรโม ซึ่งต้องนั่งรถไปอีก 3-4 ชั่วโมง ~~ซึ่งต้องนั่งรถไปอีก~~ แล้ว... แต่พอออกหมอก ป้าว่า ป้าคาดคิดยิ่งกว่า เพราะ..... (ตัดสลับอาหาร) ..อานวยระมณคนแกมเน้นไปทางเครื่องเทศ อาหารหลักก็คือ ตะเคียนใบเตย ตะเคียนใบชะมด... วิทยุที่ อยู่อย่างเรียก กูบูกี้... แสง มืด คดงัด... แต่ถึงไปงัดตัวเองกินมันไม่ได้... ใช้คิดถึงอยู่...</p>
20	ระหว่างทาง	บรรเลงเพลง
21	-เดินทาง 3 ชม. ถึง เข้า รร. ซึ่งเป็นเนินสูง แทบแย้	<p>ป้า - ใต้ภูเขาขึ้นมาถึงที่ รร. รាយา โบรโม ..บรรกาศดีคล้ายรีสอร์ทททวัด ..~~อันนี้ฟังคำพูดอีกที~~ ~~คือ~~ ..โรงแรมนี้เป็นที่เดียวกับที่พระพี่นางเสด็จมาประทับละ ..บอຍเขาบอกว่า รร. นี้เหมือนการ ซ่อมปืนภูเขา เพราะมีกลิ่นอายความหนาวเย็น เหมือนภูทิว ...และทางขึ้นไปห้องก็เป็นเนินสูง ทำให้รู้สึกเหมือนจะเดินขึ้นเขา แทนที่จะเข้าห้องนอน...</p>
22	-เขียนบันทึกก่อนตื่นเช้าดูตะวัน -ความตั้งใจอย่างแรงกล้า	<p>ป้า - เช้าวันนั้นป้าต้องแข่งกับสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั่นคือ การตื่นให้ทันตะวันที่กำลังจะขึ้นตอนตี 4 แต่ ป้าเตรียมตัวมาตั้งแต่เมืองไทย ทำให้ตี 1 ป้าก็ตื่นขึ้นมาคอยชะแล้ว</p>
23	- เข้ามืด นั่งจิบ - ซีม่า เห็นหลังคนที่เดินสูงสุดเดียวกัน	<p>ป้า- ตี 3 ป้าก็สตีทด้วยรถจิบ ..ระหว่างทางช่างทुरกันดารชะจริงเมื่อเทียบกับวัยของป้า พอไปถึงทางชัน ซึ่งมีม้า และซาเท้านั้นที่จะขึ้นไปเนินเขาไปได้... ป้าก็ตัดสินใจไม่ยากเลย กระโดด ขึ้นมาทันที... มาเดี่ยวๆ... โดยมีเด็กธนูชื่อ เมียงมีมเรดี นวดสายยังไม่รู้เพราะมีหมา... ถ้าจะให้ค่าจ้างเที่ยวละประมาณ 200 กว่าบาท... ที่นี้ป้าเริ่มเห็นคนนับพันๆ คน ต่างที่ แต่มีจุดมุ่ง หมายเดียวกัน พอพาเรา</p>
24	<ul style="list-style-type: none"> ■ ป้าคิดว่าถึงที่สุดแล้ว ■ ภาพที่กำลังจะเห็นคือภาพของตะวัน ใหม่ย? 	<p>ป้า - ถ้าเป็นคนหนุ่มสาว การเดินทางมาถึงที่นี่ คงเป็นเรื่องธรรมดา แต่สำหรับคนวัย 68 อย่างป้า ป้าบอกได้เลยว่า ช่างเป็นเรื่องที่ทรหดไม่เบา ~~ในขณะนั้นมรดก บุคคลที่คนได้คิดแผนจะกลับไปไม่อยู่~~ ..แต่ตอนนี้ถ้ามันจะโหดก็เพราะ ตีใจลึนกับสิ่งที่ค้นค้นหา... ที่ป้ากำลังจะได้เห็นตะวันขึ้นที่ สวยที่สุดแล้วลึน... (ปิดเบรค)</p>
25	<ul style="list-style-type: none"> ■ ป้าเข้าใจผิดคิดว่าถึงแล้ว ■ กล้องหนังมองบันไดแสนยาว ■ ตัดสลับกับแววดาของป้า ที่กล้าๆ กลัวๆ ■ ■ เริ่มท้อที่จะต้องเดินขึ้นอีก 254 ขั้น ■ เริ่มยอมแพ้ 	<p>ป้า - ป้าตั้งใจได้ไม่นาน ป้าก็เห็นคนเริ่มทยอยจากตรงที่ป้าอยู่ พวกกันเดินขึ้นไป .. ~~หลังยังคิดเห็น~~ ~~บันไดที่อาจพวกคนจกชั้นบนอยู่~~ ป้าถึงได้รู้ว่า ป้ายังไปไม่ถึงที่ที่เขาดูตะวันกัน โธ่ แค่มาดังตรงนี้ก็ เกือบไม่รอด ป้าไม่ไหวแล้วแม้แต่จะก้าวขาอีกก้าว .. ~~พระเจ้าที่มีเขมเตือคนที่จะขึ้นไปดูตะวันกัน~~ ~~คงเหลือ...~~ เดียวเวลานั้น ป้ารู้สึกถึงคำว่า ท้อแท้ และหมดหวัง ป้าเหมือนคนที่แพ้ต่อความกล้าใจ ตัวเอง (มือของสก็อตเข้ามาช่วยป้า ...ผมช่วยมัยครับ) ป้า - ไม่คิดว่า คำพูดคำนี้ ป้าจะได้ยินในดินแดนที่ไม่ใช่เมืองไทย มันออกมาจากเงามืดของ หนุ่มต่างชาติคนหนึ่งชื่อว่า SCOTT WEEKS เขารู้ว่าคนที่มาถึงที่นี่ ตั้งใจจะขึ้นไปบนนั้นให้ได้ และเขาก็อยากให้ป้าได้เห็นในสิ่งที่ป้าอยากเห็น... ใช่..นี่คือความสุขของป้านี้ .. ~~ป้าเองเพราะความ~~ ~~ความฝัน และความตั้งใจของป้า~~ ถ้าป้าหยุดแค่นี้ .. ป้าคงต้องแพ้กับอะไรง่าย ๆ .. แล้วการก้าว ไปบนบันได 254 ขั้น ก็ดูจะมีพลังขึ้นมาเรื่อยๆ แม้อากาศจะเริ่มหายใจไม่สะดวก และมีกลิ่น กำมะถันจากภูเขาไฟที่ครุกรุ่น อยู่รอบกาย /</p>
26	<ul style="list-style-type: none"> ■ สก็อตเข้ามาจุมือ ■ เดินทางถึงข้างบน เห็นตะวันขึ้นสดใส 	<p>ป้า- หนุ่มสก็อตคนนี้ เขาหาโอกาสทุกวิถีที่จะรู้จักวิถีธรรมชาติ ~~ให้ดินแดนตัวเอง~~.. เขาชอบที่นี่ เพราะทุกอย่าง แตกต่างจากชีวิต และ ความวิไลที่ไร้ธรรมชาติอย่างอเมริกาของเขา</p>

30
17

scene	Video	Audio
	<p>แต่ความสวยที่เห็นไม่เท่ากับที่ได้รู้ถึง การดำเนินของคน ได้เห็นการช่วยเหลือกันระหว่างทาง</p> <p>■ ต่างเชื้อชาติ ซึ่งต่างก็นั่งมองดู ความสุขดวงเดียวกัน</p>	<p>บ้างมองเห็นสิ่งหนึ่งในตัวเขาแล้วล่ะ ที่ ~~บ้าง~~ ไม่ต่างจากบ้าง</p> <p>นั่นคือหัวใจ ที่พร้อมจะค้นหาในสิ่งที่ตัวเองอยากค้นพบ</p> <p>บ้าง - ระหว่างรอดวงขึ้นเพียงคนเดียวใน ~~นั้น~~ บ้างรู้สึกว่าการหวงของคนหลายๆคนกำลังจ่อจ่อที่ ขอบฟ้า ~~ทุกคนกำลังรอแสงของตะวัน~~ ซึ่งบ้างก็ว่าเป็นสัญญาณของการเริ่มต้น เป็นสัญญาณของความหวัง ....แต่สำหรับบ้าง ~~ตะวันขึ้นเพียงคนเดียวในนั้น~~ บ้างรู้สึกว่าท่านเป็นพลังที่เข้มแข็ง เป็นแรงบันดาลใจให้คนทั่วโลก.อย่างน้อยท่านก็ทำให้ใจของบ้างเข้มแข็งขึ้น และไม่แพ้ความตั้งใจตัวเอง</p>
<p>27</p>	<p>ภาพ ของชีวิตคนที่นี่</p> <p>■ ชื่นชอบภาพกับดวงตะวันที่สวยงามที่โตขึ้นที่ ขอบฟ้า</p> <p>■ ประเพณีที่น่าประทับใจ</p> <p>- พิธีกรรมต่างๆ</p> <p>รอยยิ้ม ของชาวบ้าน</p> <p>- บ้าง อธิษฐาน แล้วโยนดอกไม้ลงปล่องภูเขาไฟ</p>	<p>บ้าง - ตะวัน ~~สวย~~ ที่เข้มแข็ง ด้วยภูเขาไฟมากมาย ที่ยังคงดับแล้ว ~~ยังคงดับแล้ว~~ ...ซึ่งภูเขาไฟนี้ ชาวเดงเกอร์ชนเผ่าโบราณของเกาะชวา เชื่อว่า เป็นเสมือน บ้านของพระเจ้า และที่ปล่องไฟนั้น คือนวันเพ็ญเดือน 12 ตอนที่ 4 ชาวเดงเกอร์ จะมาทำการบูชาเทพเจ้าภูเขาไฟ หรือ พิธีเกโชโตซึ่ง เป็นการถวายพิเชลตัวเอง แบ่งปันให้เทพเจ้าตามสัญญาด้วยการโยนลงปล่องไฟ ~~ดินแดนนี้ยังมีสองด้านเสมอ~~</p> <p>มีสัญญาณ ที่หมายถึงลี้ภัยและชีวิตได้เพียงแค การกระทำหรือไม่ทำตามสัญญา .....</p> <p>มีตะวันขึ้นที่ขอบฟ้า และตะวันลับฟ้า ที่ ~~เป็น~~ สวยงามที่สุดในโลก</p> <p>เขามีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย สำหรับ ความสุขสงบ ของชีวิต</p> <p>เขามีวิถีแห่งแนวคิด ที่เคร่งครัดต่อประเพณี พิธี วัฒนธรรม อย่างเอาเป็นเอาตาย</p> <p>มีความเชื่อ และศรัทธา ที่ทำให้รู้จักแบ่งแยก ความดี ความชั่วด้วยตัวเอง</p> <p>ดินแดนนี้ ~~เข้า~~ ภาวนาสิ่งที่ ~~เข้า~~ ต้องการ ด้วยจิตใจที่เข้มแข็งของเขานั่นเอง / ~~นี่ละ~~ ความรู้สึกที่บ้าง กำลังมองเห็น ..... ตะวัน ที่ เข้ม แ ซึ่ง ดวงนี้</p> <p>ซึ่งบ้างสัญญาว่า.....บ้างจะกลับมาที่นี่อีกครั้ง</p>
<p>28</p>		<p>สูง- <u>สูงขอสัญญาณ ว่าคราวหน้า</u> ไม่ว่าตะวันจะขึ้นที่ขอบฟ้าไหน ที่นั่น .จะมี.สูงนั่งดูตะวัน เคียงข้างบ้างเสมอ ...</p>
		<p>สูง- <u>นี่...จู้</u> คุณไปผิดโรงแรมริเปลา เพราะวินเซ็นต์ เพื่อนคู่ค้าโทรมาบอกว่า เขาไป ถามหา " บ้างจู้ " ที่โรงแรมที่นั่นทุกวันเลย</p> <p>บ้าง- เหรอ...อย่างนี้ก็หายกันนะ...วินเซ็นต์ . ๗</p>
<p>SP: " โปรดคงใช้ "อายุ" เป็นตัว จำกัดการเดินทางตามความฝัน ลองถามหัวใจแม่สักนิด..."</p>		
	<p>นี่คือ <u>ภาพ</u></p>	<p>และนี่คือผู้โชคดีที่ ผู้เขียนบันทึกความรู้สึกดีดี ว่าอยากไปทำอะไรที่อังกฤษที่สุดได้อย่างประทับใจ คือ คุณ.....</p>
		<p>VO: โปรดติดตาม บันทึกปลายฟ้า ครั้งหน้าแล้วจะรู้ว่า เส้นทางคู่ขนานของรถไฟ ...กับ คนคู่นี้ จะออกฤทธิ์ ออกเดชกันยังงั 23 ตุลาคม 11 โมง ช่อ 3</p>

SCENE	Video	Audio	Remark
1 จอกอม	-ที่หน้าจอกอมฯ -แล้วเป็นการส่งอีเมล คุยกัน ระหว่างผู้หญิง 2 คน หน้าปก	อักษร E - cindy " ฉันไม่เชื่อว่า นักเขียนที่แสนจะโรแมนติกอย่าง เธอ จะไปหลงรักเยอรมัน ที่ดูจะแข็ง..แข็ง.. แอนดี้ แซ็ง อักษร E - Andy - ฉันยังไม่เชื่อตัวเองเลย แต่ฉันว่าถ้าเธอยังไม่รู้จัก เยอรมันดี เธอรู้ได้ยังไงว่าเยอรมันเป็นอย่างที่เธอคิด อักษร E cindy - นั่นนะสิ...เยอรมันคงต้องมีดีแน่ เธอถึงเลือกใช้ชีวิตที่ นั่นแทนอเมริกา	① Veme X
2	เคาน์เตอร์ KLM (เครดิตทีมงาน)	จีนเซ็คอิน ดอนเมือง สนุก FREE CD 2	② ↑ X
3 บนเครื่อง	-ถามฝรั่งบนเครื่อง ว่าไฟตกๆ อิมสเตอร์คิม นกยูง อิมสเตอร์คิม นกยูง อิมสเตอร์คิม นกยูง	C - คุณพอจะมีอะไรแนะนำ ที่ที่นำสนใจใน แฟรงเฟิร์ตบ้างมั๊ยคะ ฝรั่ง - ไม่รู้เหมือนกัน เพราะฉันอยู่ที่อิมสเตอร์คิม..และเครื่องนี้ก็ ไม่ได้ไปลงที่แฟรงเฟิร์ตนะ...คุณนั่งผิดลำรีเปล่า ? C - (ยิ้มเพื่อนๆ) ใครจะรู้นะ ว่าเราได้ตัวฟรี KLM แค่นเมืองไทยกับ อิมสเตอร์คิม นอกนั้นก็จ่ายเอง....	③ ↓ konnyie ⑦ X
4 อิมส.ไป แฟรง	ที่สถานีรถไฟไปแฟรงเฟิร์ต - ตัดเข้า ดิสทราเนล ไทย - ให้ข้อมูลการเดินทาง - กลับมาที่ สถานี - SP: STAGIA - DITS TRAMEL	C - การจ่ายอย่างประหยัด เป็นสิ่งที่นักเดินทางมือใหม่ต้องระลึกร่วม พอสอบถามว่าถ้าแอบหนีไปยุโรปได้ ให้เดินทางด้วยรถไฟถึงจะเวิร์ก เพราะถ้ารถรถไฟยังมีเที่ยวต่อไปให้เรานิ่ง (พงษ์- บอกว่าวันเพิ่มมี 2 อย่าง อยู่ในละแวกยุโรปอาศัย อยู่ในละแวก 17 ประเทศ ส่วนยุโรปอาศัย 5 ประเทศ อายุต่ำกว่า 26 ปี ได้ราคาพิเศษ) ชิบ - ซึ่งครั้งแรกของการใช้ตั๋วเรา ต้องประทับตราวันเริ่มเดินทางที่ Main Office ด้วยละ..และตัวนี้ เป็นแบบ 2 เดือน ที่จะนั่งไปไหนก็ครั้งก็ได้ ใน 15 วันที่เราขึ้นรถไฟ คุ่มจริง ๆ (ตามฝรั่งว่าขบวนไหน)	④ สนุก FREE CD 95
5	- ตรงนี้ให้ข้อมูลเยอรมันคร่าวๆ ระหว่างทางไป สนุก M...ION	C - รู้จักเยอรมัน...ก็เพราะความดังของฮิตเลอร์ เยอรมันนี่ในความคิดจึง ก่อนช่วงจะแข็งกร้าว มีอำนาจ และดูจะติดลบ ยืม ... แต่ถ้าทางเหนือติดแดนมากรีกนะ ทางใต้ติดสวีต ออสเตเรีย ตะวันตกติด ฝรั่งเศส...ตะวันออกติดโปแลนด์ ออสเตรีย เช็กโก...ก็ต้องรู้ไว้เพราะการเดินทางครั้ง นี้ ฉันรู้สึกว่าได้หยุดอยู่ที่ เยอรมันแน่นอน...แต่ตอนนี้กำลังเข้าสู่เยอรมันนี่	⑤
6	ลงหัวลำโพงเยอรมัน..บ้านฮอฟ SP: สถานีรถไฟบ้านฮอฟ	C - แปลกใจที่ว่าสถิติล่าสุดขององค์การท่องเที่ยวโลก บอกว่าเยอรมันเป็นประเทศที่มีคนไปเที่ยว มากที่สุดอันดับ 1 ของโลก ฉันว่าคนเหล่านี้คงยังไม่รู้จักเมืองไทยแน่ๆ. C - เมืองหลวงของเยอรมัน คือ กรุงเบอร์ลิน แต่ที่นี่ NO. นี้คือ แฟรงเฟิร์ตเมืองที่เคยเก่าแก่ ถึง 1000 ปี แต่หลังจากถูกทำลายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมืองนี้ก็สร้างตัวใหม่โดยไม่เหลือซาก เก่าๆไว้เลย ที่นี้เป็นศูนย์กลางความทันสมัยทุกอย่างของเยอรมัน... ที่นี่สถานีรถไฟบ้านฮอฟ เหมือนหัวลำโพงยิ่งก๊วยแคะ..หวังว่าคงไม่ได้ วน กลับบ้านนะ เนี่ย...ยิ่งแม่สบประมาทว่าอย่างฉันไปไม่เกินหัวลำโพง และหัวลำโพงบ้านเราได้แบบมาจากที่นี่ นี่เอง...เมื่อครั้งรัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสยุโรปเมื่อ 100 ปี ก่อนโน้นนะ	⑥ Veme
7	■ จีนดีรอเพื่อนมารับ เจอทีม	(ทีมถือดอกไม้รอ) C - Andy บอกว่าจะมารับ...แอนดี้นี่เป็นเพื่อนที่อเมริกา...พอเราสนิทกัน ..วันหนึ่งเธอก็แต่งงาน แล้วย้ายมาอยู่เยอรมันซะเฉยๆ...กับใครไม่รู้ชื่อ ทีม	⑦

SCENE	Video	Audio	Remark
	<p>Romantic</p> <p>- ภาพถ่าย ตึกเอ็มไพร์ วันแต่งงาน</p>	<p>(ทีมมาทัก)</p> <p>C - นักหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ คนนี้เองที่จิตใจเพื่อนฉัน Andyเคยเล่าว่าเค้าป็นขึ้นไปแต่งงานบนตึกเอ็มไพร์ สเตจ ในคืนวันเกิดของนักร้องดัง แฟรง ซินต้า...โรแมนติกซะจริง...แต่คนโรแมนติกงานยุ่งตามเคย</p>	<p>๑๘</p>
8	<p>เส้นทางกรรมเมืองระหว่างกลับบ้าน ภาพตามเรื่อง</p>	<p>C- แฟรงฯ...มันยังไม่ธรรมดา ที่รอการเปล่งกายเป็นศูนย์กลางความหันมียทุกอย่าง อย่างสถานีรถไฟขนาดใหญ่เมื่อ... แต่มันยังไม่พอ ยังเป็นศูนย์กลางการธนาคาร การพาณิชย์อีก ไม่รู้ว่าความเจริญพวกนี้หรือเปล่าที่ตัดสินใจให้เพื่อนAndyของเราเลือกมาใช้ชีวิตที่นี่</p>	<p>๑๘</p>
9	<p>ที่บ้านของAndy</p> <p>Rain 5</p> <p>Joe 2</p> <p>-แอนดี้ไม่ว่าง นะะให้ซินต่องแม่น้ำไรน์ไปก่อน</p>	<p>ซิน - ทีมและแอนดี้อยู่เยอรมันมา 2 ปี เค้ารู้สึกว่าคุณเยอรมันยอดเยี่ยมในความจริงจัง แม้นภายนอกจะดูแจ่มๆ ใสๆสูงๆ ไม่ใช่คนอึดง่ายอย่างคนไทย ...แต่ถ้าเรื่องวินัยนายท่งจริงๆ เช่น ซิเรียสเรื่องแยกขยะมาก ถ้าแยกผิด จะถูกจับปรับทันที...เพราะถือเป็นกฎหมาย ถ้าเมืองไทยเข้มงวดอย่างนี้ คนคงถูกปรับกันทั่วเมือง เศรษฐกิจประเทศอาจดีขึ้น (1 ทศนทนน้องคอมฯ)</p> <p>แล้วแอนดี้ นักเขียนที่มีมือไม่ว่างเลย...และก็มีตัวด้วย ...แต่ก็ยังใจดีแนะนำการเที่ยวที่แสนโรแมนติก...การล่องแม่น้ำไรน์นี่ไงจ๊ะ</p>	<p>๑๘</p>
10	<p>ซินขึ้นรถไฟไปล่องแม่น้ำไรน์เมืองก่อนล่อง</p> <p>Rain 5</p> <p>■ ขึ้นเรือ ล่องแม่น้ำ ชมปราสาท</p> <p>JOE 19</p> <p>3</p> <p>■ เมือง Bacharach</p> <p>■ ร้านทำไวน์</p> <p>■ หน้าผา ปลูกองุ่น ทำไวน์</p>	<p>C - ยูโรพาสถึกหาเงินออกมากทางตะวันตก จุดหมายอยู่ที่เมือง St. Goar เมืองนี้เก่าแก่ถึง 2000 ปี มีปราสาทเก่าที่เนินเขาโน้น ซึ่งได้ชื่อว่า ปราสาทแห่งลุ่มแม่น้ำไรน์...</p> <p>- ตัวยุโรปาสถึก นี่ขึ้นเรือนี้ฟรีด้วยละ ...เด็ดจริงๆ ...</p> <p>■ สิ่งหนึ่งที่สังเกตได้ คือคนบนเรือ อายุไม่ต่ำกว่า 50 ทั้งนั้น ดูเค้าขึ้นชมสายน้ำไรน์นี้อย่างลึกซึ้งจริงๆ .. แม่น้ำไรน์นี่ถือเป็น เส้นเลือดของยุโรปเลยละ เป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านหลายประเทศ ยาวกว่า 2000 กิโลเมตร แต่ที่เรายูเอเนีย ประมาณกิโลเมตรที่ 500กว่า แม่น้ำไรน์ตรงนี้มีเส้นที่ตรงที่ห้อมล้อมด้วยปราสาท ...และที่เค้าสร้างปราสาทมากมายเป็นว่าเล่นนี่ก็เพื่อเอาไว้ดูแลผลประโยชน์ของเจ้าของที่...ช่วง ศตวรรษที่ 16 เกิดไฟไหม้ครั้งใหญ่ ปราสาท2ข้างทางถูกทำลายไปมาก..แต่เมื่อ 100 ปีมานี้คนเริ่มมาซ่อมแซม...แล้วสร้างเป็นโรงแรม รีสอร์ทที่นี่ ความต้องการของคนนี้เนรมิตได้ทุกอย่างเลยนะ</p> <p>■ ทีมและแอนดี้บอกให้ซินรถไฟกลับที่เมืองนี้...บัคคาร์ค มีอายุกว่า1280 ปี นะะ ขึ้นทำไวน์เต็มเมือง ซึ่งก็ได้รู้มาว่าเมืองนี้เป็นแหล่งผลิตไวน์ขาวดีที่สุดในเยอรมัน เพราะภูเขาด้านนี้เป็นหน้าผาหิน ซึ่งจะเก็บความชื้นจากแสงอาทิตย์ได้ดี เค้าจึงปลูกองุ่นได้ตลอดปี มีน้ำมาให้ขิมตลอดทาง (ขโมย) Maxim 19</p> <p>คงเพราะสมัยก่อนคนที่นี่ช่วยกันลงแรง เหยียบและคั้นองุ่น เพื่อทำไวน์กันอย่างสนุกสนาน เมืองบัคคาร์ค นี่...จึงมีความหมายว่า เมืองแห่งความรื่นรมย์</p> <p>...ดีจริงๆ เลยละ</p>	<p>๑๑</p> <p>๑๒</p> <p>๑๓</p>
11	<p>-ทั้งAndy Tim ฟังเรื่องไวน์ ม.ไรน์</p> <p>- คอยเรื่องอ็อค</p> <p>- เปิดตัวยูจีน</p> <p>FREE 1</p>	<p>Andy - ไม่กี่วันที่มีวินิก...ก็จะมึงงาน อ็อคโทเบอร์เฟส ที่โอโ... Tim - สนุก และ เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ของที่นี่เลย...ผมว่าคุณคงชอบเหมือนพวกเรา นี่พวกเรานั่งรอให้ถึงเทศกาลนี้เร็วๆเลยละ</p> <p>C - มันวิเศษขนาดนั้นเลยหรอ</p> <p>Andy - มันวิเศษกว่านั้นอีก เพราะวันนี้จะมีเพื่อนของทีมเค้ามาแจมด้วย</p> <p>เค้าอยู่เมืองไทยเหมือนเธอละ</p>	<p>๑๔</p> <p>๑๕</p>

SCENE	Video	Audio	Remark
		<p>C - คำเป็นคนไทยหรือ ? (เสียงคนเคาะประตู Tim ไปเปิด ..คนส่งพิซซ่า..) (คุยๆกัน แล้วเสียงเคาะประตู - ยูจินเดินเข้ามา) (บทสนทนาในจีน)</p> <p>ซิน - มีเพื่อนใหม่ที่เข้ามาอีกคน ..แต่ที่แท้คือ เพื่อนอีก 2 คนต้องบินกลับอเมริกา ค่วน ..ฉันต้องไปงานอีกๆ อะไรเนี่ยกับเพื่อนใหม่หรือ...? <i>At</i></p>	<p>15</p>
<p>12/1</p>	<p>ภาพทางรถไฟไปมิวนิค เล่าว่าทิมแอนดี้ไปไม่ได้</p>	<p>C - ถึงวันนี้ก็ยังไม่รู้ อยู่ที่ว่า แอนดี้ รักอะไรในเยอรมัน.. แต่ตอนนี้ฉันรู้ว่ายูจินเค้ารักเส้นทางสู่ มิวนิค น่าดู งานอีกโทเบอร์เฟส นี่คงตูดคนจากทั่วโลกได้เงงจริงๆ แต่ที่... ฉันอยากไปมิวนิคไม่ใช่เพราะงานนี่หรอกนะ แต่กษัตริย์ลูวิก ที่ต่างหาก ที่ท่านกล่าวว่า " ถ้าใครไม่เห็นมิวนิคก่อน ย่อมไม่มีวันรู้จักเยอรมันดี "</p>	<p>EM/A/4</p>
<p>12/4</p>	<p>ภาพตัดมาที่สถานที่น่าสนใจใน มิวนิค พร้อมความเป็นมา</p>	<p>C - กษัตริย์ลูวิกที่ผู้สร้างเมืองนี้ บอกว่า " ท่านจะทำให้มิวนิคกลายเป็นเมืองที่น่า เกียรติภูมิมาสู่เยอรมัน. ไม่ว่าท่านทำอะไรสำเร็จหรือเปล่านั้น มิวนิค ถือเป็นเมืองที่สวยงามตั้งอยู่ในแคว้นบาวาเรีย ซึ่งเป็น แคว้นที่ใหญ่สุดของเยอรมัน . และเคยเป็นเมืองหลวงของเยอรมัน เมื่อปี 1900 มิวนิคสู่ยุคทอง เป็นที่ปักหลักของศิลปะอาหรับ นูโว พอ สงครามโลกครั้งที่ 2 เมืองนี้ถูกทำลายไปเกือบครึ่งเมือง... วันนี้เค้าบูรณะขึ้นใหม่...แต่ ให้เป็นแบบเก่า! นี่ละคือสิ่งที่ฉันอยากมาเห็น "</p>	<p>EM/A/9/10</p>
<p>12/2</p>	<p>โบสถ์เฟราเอิน</p>	<p>ซิน - เดินมาอีกนิดเดียว ก็จะเห็นกับความอลังการ ...โบสถ์เฟราเอิน โบสถ์ที่ถือว่าเป็นสัญลักษณ์เมืองมิวนิคเลยทีเดียว สร้างปี 1468 ด้วยอิฐเผา เป็นศิลปะโกธิคตอนปลาย..โบสถ์นี้คนจะ เกียงกันมาก ว่าเหมือนนมวกผู้หญิงรูปฝ่ามือ หรือ หัวหอมใหญ่กันแน่...</p>	<p>17</p>
<p>12/3</p>	<p>ทั้งคู่เดินดูรอบๆ (ไม่ใช่ฮ็อค)</p>	<p>ซิน - ยูจินเค้าถามว่าจะไปดูงานฮ็อคโทเบอร์เฟสได้หรือยัง ฉันถึง นี่ยังไม่ถึงงานอีกหรือ เค้าบอก ว่า อยู่อีกที่หนึ่ง ...</p>	<p>Manheim</p>
<p>12/4</p>	<p>งานฮ็อคของจริง</p>	<p>ซิน - ชื่องานฮ็อคโทเบอร์เฟส แต่โง่ง มาจัดเดือนกันยายน..ยูจินเค้าบอกว่า เดิมเป็นกาการจัดการแข่งม้าเพื่อเฉลิมฉลองงานอภิเษกสมรสของมงกุฎราชกุมารแห่งแคว้นบาวาเรีย ในวันที่ 17 ตูลา 1810 ..ซึ่งประชาชนรู้สึกกับงานนี้ดีมาก เลยขอให้มีการจัดขึ้นทุกปี เป็นเวลา 16 วันโดยเริ่มอาทิตย์ที่ 3 ของเดือนกันยายน/200 กว่าปีงานนี้ยังคงเล่นหรือยืม เสียงหัวเราะที่จะมีคละคล้ากับเสียงดนตรี ตลอดเวลา สิ่งหนึ่งอาจจะเป็นเพราะคนมิวนิคมันนิสัยต่างจากคนเยอรมันแคว้นอื่นๆตรงที่คนที่นี่ ใจกว้าง ชอบชีวิตสบาย ง่าย แต่บางครั้งเจ้าอารมณ์ได้ หัวรั้นได้ ซึ่งทั้งหมดเห็นได้ในงาน นี้...เพราะยามมาเบียร์อารมณ์ดี ภูบอารมณ์ร้ายอยู่ใกล้กันจริงๆ</p> <p>แต่ยังในงานนี้มีคนมาเฮฮากันถึงปีละ 6-7 ล้านคน งานนี้หมดเบียร์ไป 5 ล้านลิตรและ ลิตรละ...หมดไปอย่างไปถึง 2 ล้านตัว ได้กรอกอีกมหาศาล...</p> <p>พูดถึงเรื่องเบียร์ ..เบียร์ที่นี้ถูกกว่าน้ำจริงๆ เพราะมีโรงกลั่นถึง 1200 แห่ง มีเบียร์ 4000 ยี่ห้อ เจลลี่แล้วคนเยอรมันดื่มเบียร์มากที่สุดในโลก ถึง 150 ลิตรต่อคน ต่อปี....ยูจินบอกว่า ท่าน เบียร์ที่นี้เยอะแคะไหน ก็คิดถึงเบียร์สิงห์ของเราไม่ได้...นี่ยูจินต้องคิดว่าตัวเองเป็นคนไทยไปแล้วนะ เลย เฮ้อ..</p>	<p>18 12/13</p> <p>19</p>
<p>12/5</p>	<p>กลับมาที่ศาลากลางใหม่</p>	<p>บทสนทนา ตรงปราสาททานเบียร์</p>	

SCENE	Video	Audio	Remark
17	ทั้งคู่ใน ? สวน ร 5	<p>เคยจมอยู่กับอดีต แต่กลับเติบโตด้วยแรงขับจนแฟรงเฟิร์ตได้ชื่อว่า เป็นหัวหอที่แข็งแกร่ง ที่สุดของเยอรมันนี่ ณ วันนี้</p> <p>UG - แล้วซินดีชอบอะไรที่นี้บ้างละ (28)</p> <p>C - ซินดีชอบอะไรที่ต่างจาก ลินเซิง...ฉันรู้สึกว่ แฟรงฯแข็งแกร่งไปซึ่งด้ามองอีกด้าน คนเราไม่อาจมีความสุขได้ด้วยความแข็งแกร่งอย่างเดียว</p> <p>ฉันกลับชอบมิวนิค...เมืองนี้/เพราะ ฉันรู้สึกว่า...ความรัก ลุ่มหลงอะไรจนขาดสติ...แม้แต่ชาติที่ยิ่งใหญ่ก็พินาศได้.....</p> <p>UG - นี่หรือสิ่งที่เธอชอบ...</p> <p>C - เปล่า...แต่ที่ตรงนี้เป็นบทเรียนให้นักปกครองหลายๆประเทศ แต่ยังไงผลพวงของความฟุ่มเฟือย ก็เกิดเป็นปราสาทที่แสนสวยงามมากมายกว่า .....แห่ง และก็ทำให้มิวนิค เป็นเกียรติที่แสนจะภาคภูมิใจของเยอรมัน...อย่างที่พระองค์ตั้งพระทัย</p>	
20	<p>ความทอศจึงถูกบรรจุอย่างลงตัว...ณ เมือง บาคอัมบวร์ก.....</p> <p>เส้นทางตามรอยพระบาทเสด็จประพาส...เยอรมันนี่</p>	<p>เยอรมันนี่ ...เคยมากไปด้วย...การสร้างอำนาจ และความยิ่งใหญ่อย่างแฟรงค์เฟิร์ตที่ลับได้เห็น (26)</p> <p>เยอรมันนี่ ...เคยมากไปด้วย การสร้างความฝันที่พุ่งเฟือ อย่างมิวนิค ปราสาทและแม่น้ำไรน์</p> <p>ฉันรู้สึกว่าเด้ามีทั้ง 2 ด้าน ซึ่ง ณ วันนี้ ฉันอยากจะเรียกว่า <u>ความสมดุลย์</u></p> <p>ฉันรู้สึกว่า.....</p> <p>ในหลวง รัชกาลที่ 5 ของเรา ท่านทรงเป็นที่ลุ่มนักปกครอง ที่มากไปด้วยมิตรภาพ และท่านยังเป็นผู้สั่งการสร้างสรรค์ที่ยิ่งใหญ่ ....</p> <p><u>ความสมดุลย์</u> ตรงนี้รีเปล่านะ...ที่ท่านได้ทำให้เมืองไทย เป็นไท... มาถึงทุกวันนี้</p>	
19	ภาพแสนสวยข้างทาง	<p>ANNCR: เห็นทางสายยูโรพาส ...ไม่ได้หยุดแค่นี้...ข้างหน้ามีทางแยก</p> <p>เสมอ ว่าแต่เธอสองคน จะแยกทาง หรือร่วมทาง (27)</p> <p>...ไม่มีใครบอกได้จนกว่าจะถึง 5 ธันวาคม...ช่อง 3 อย่างเคย.....</p>	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวรัชดาภรณ์ มอญขาม เกิดวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ.2517 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปีการศึกษา 2538 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2541 ปัจจุบันปฏิบัติงานอิสระในส่วนของงานเขียนบทและผลิตรายการโทรทัศน์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย